

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๑๑

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วันศุกร์ที่ ๖ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

**สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

คณะกรรมการตรวจสอบแล้ว วันที่ 3 เดือน ๖ ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ / วันที่ เดือน พ.ศ.

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันศุกร์ที่ ๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๖๖ คน

(เนื่องจากนายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ตีตราชการ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน) ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดประชุม ณ บัดนี้ครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระหู่ถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มีครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔ เชิญครับคุณสมบุญ

นายสมบุญ ไพรวัลย์ (แม่ฮ่องสอน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมบุญ ไพรวัลย์ แม่ฮ่องสอน เขต ๒ พรรคไทยรักไทย คือท่านประธานครับ เนื่องจากเมื่อวานมีท่านประธานได้เรียกชื่อกระผม นามสกุลและจังหวัด แต่ชี้ไปที่อาจารย์เกรียงไกร ไชยมงคล พะเยา กระผมเลยไม่ได้พูด เดี่ยวกระผมกลัวว่าชาวบ้านจะเข้าใจว่ากระผมไม่ได้อยู่ในสภา เพราะในอำเภอแม่สะเรียงกระผมน้ำท่วมและชาวบ้านหายไปจำนวนมากตามข่าวหนังสือพิมพ์ ทีวีที่ผ่านมา ท่านประธานที่เคารพครับ ปีที่แล้วกระผมไม่เคยขาดประชุมแม้แต่ครั้งเดียว กระผมลาประชุมครั้งหนึ่งไปตามหาคะเหรียงคอยาวหาย กระผมเลยอดไม่ได้โล้ครับ ปีนี้กระผมจะพยายามจะไม่ขาดประชุมสภานะครับ แต่เมื่อมีข่าวคราวน้ำท่วมเมื่ออาทิตย์ที่แล้วกระผมได้ปรึกษาท่านประธานว่า แม่สะเรียง แม่ฮ่องสอนของกระผมน้ำท่วม ฟ้าจะผ่า คนจะตายไม่มีข่าวคราว แต่คราวนี้ถ้าปุระชัย มท. ๑ ไปมีข่าวคราวใหญ่โตมโหฬาร สืบเนื่องจากกระผมก็ตั้งใจด้วยที่ผู้ใหญ่ในบ้านเมืองรัฐบาลได้ไป

ดูแลในพื้นที่ได้รู้ได้เห็นความจริงที่เกิดขึ้น แต่ในทำนองเดียวกันท่านนายกรัฐมนตรีได้เรียกกระผมได้สอบถามด้วยความเป็นห่วง ท่านรัฐมนตรีลดาวลัดท่านก็เป็นห่วง ประชาสงเคราะห์ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ผู้ว่าก็ลุยป่าลุยดอยเดินมา ๓ - ๔ กิโลเมตร ๘ ชั่วโมงก็มี ตอนนี้อยู่ นายอำเภอแม่สะเรียงยังอยู่ในป่าอยู่ครับ แต่ในส่วนนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานและผ่านไปยังรัฐบาลว่า มันมีบางส่วนของอำเภอแม่สะเรียงที่ไม่มีเบี่ยงเสียงภัยครับท่าน มีแบ่งเป็นตำบล ตำบลนี้ได้ ตำบลนี้ไม่ได้ มันติดกันครับ แต่ตำบลในเขตเทศบาลไม่ได้ สำนักงานมาอยู่ที่ในเขตเทศบาล แต่เจ้าหน้าที่มาทำงาน ตชด. ตำรวจ ทหาร คนที่อยู่ในป่าในดอยไม่มีเบี่ยงเสียงภัย ไม่มีเบี่ยงกันดาร ขอฝากท่านประธานผ่านรัฐบาลด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ต่อไปผมจะเริ่มระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่า วันนี้เราจะเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมเมื่อวานนี้ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณากันจนถึง มาตรา ๑๒ กระทรวงมหาดไทย แต่เนื่องจากยังมีกรรมการผู้สงวนความเห็นแล้วก็มี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ยังมีความประสงค์ที่จะอภิปราย อีกหลายท่านนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอดำเนินการต่อเลยนะครับ เชิญเลยครับ เชิญครับ

นายสมชาย ไล่สถาพรพิพิธ (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สมชาย ไล่สถาพรพิพิธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ วันนี้เป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งของพวกเรามวลหมู่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มีโอกาสได้ทำหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ในการตรวจสอบงบประมาณของ รัฐบาล ซึ่งวันนี้เป็นวันที่ ๓ ของการทำหน้าที่ที่สำคัญในวันนี้ ท่านประธานครับ ปีนี้รัฐบาล ได้ตั้งงบประมาณไว้ที่ ๙๙๙,๙๐๐ ล้านบาท ซึ่งหลายคนวิพากษ์วิจารณ์ว่าน่าจะเป็น เลขที่น่าโชค เพราะอย่างน้อยที่สุดก็มีเลข ๙ ถึง ๔ ตัว และก็มีเลข ๐ ถึง ๘ ตัว -----

การตั้งงบประมาณจำนวน ๙๙๙,๙๐๐ ล้านบาทนี้ หลายคนมองว่าตั้งอยู่บนพื้นฐานเพื่อที่จะให้งบประมาณเหล่านี้ผ่านสภาได้โดยง่าย และอย่างน้อยที่สุดรัฐบาลสามารถที่จะนำเงินงบประมาณเหล่านี้ไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องประชาชนและประเทศชาติเป็นสำคัญ แต่ผมเองกลับมีความคิดว่าตัวเลขจะสวยหรืออย่างไรก็ตามท่านประธานครับ การที่จะทำให้งบประมาณเหล่านี้เกิดประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องประชาชนหรือไม่ ไม่ได้อยู่ที่ตัวเลข แต่มันอยู่ที่ว่าความโปร่งใส ความจริงใจ และประเด็นสำคัญที่สุดก็คือความซื่อสัตย์สุจริตของผู้บริหารเป็นสำคัญ ในการที่จะทำให้งบประมาณเหล่านี้ไปสู่จุดมุ่งหมายในการที่จะพัฒนาประเทศชาติได้อย่างสมบูรณ์แบบหรือไม่ ท่านประธานครับ ผมขอแปรญัตติตั้งงบประมาณในส่วนของกระทรวงมหาดไทยไว้ที่ร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรวมทั้งหมด ซึ่งผมมีเหตุผลสนับสนุนการอภิปราย ๒ ประเด็นที่สำคัญด้วยกัน ประเด็นแรกในเรื่องขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในส่วนของการรณรงค์ ท่านประธานครับ ในส่วนของการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผมเคยพูดในสภานี้ครั้งหนึ่งว่ารัฐบาลค่อนข้างจะให้ความสำคัญน้อยลงในส่วนของการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ทั้ง ๆ ที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๔ ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนครับว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และยังกำหนดไว้ยิ่งกว่าการกำหนดอำนาจหน้าที่ เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ก็เลยทำให้เกิดมีพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พุทธศักราช ๒๕๔๒ เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ท่านประธานครับจะเป็นกฎหมายสำคัญที่รัฐบาลจะต้องนำไปปฏิบัติภายใต้ พ.ร.บ. แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อที่จะให้ท้องถิ่นนั้นได้มีแผนและขั้นตอนในการพัฒนาท้องถิ่นของเขาอย่างมีระบบ แต่ที่แล้วมาทางกระทรวงมหาดไทยค่อนข้างที่จะละเลยต่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง ผมอยากเรียนข้อมูลให้ท่านประธานได้ทราบว่าพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจปี ๒๕๔๒ ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนท่านประธานครับว่า ในปี ๒๕๔๔ นั้น

รัฐจะต้องจัดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของรายได้สุทธิของ
รัฐบาล ในปี ๒๕๔๔ นั้นเป็นยุครัฐบาลชุดก่อน ได้จัดให้ท้องถิ่นมีรายได้ ๑๗๒,๐๐๐ ล้านบาท
จากยอดรายได้สุทธิของรัฐบาล ๘๐๕,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๑ ของรายได้สุทธิรัฐบาล
ก็ถือว่าอยู่ในกรอบของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เรามาดูใน
ปี ๒๕๔๕ ซึ่งรัฐบาลชุดนี้เข้าบริหารประเทศเป็นครั้งแรก รัฐบาลมีรายได้อยู่ที่ ๘๒๓,๐๐๐ ล้านบาท
และได้จัดให้ท้องถิ่นมีรายได้ ๑๗๔,๓๔๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๑ เหมือนกัน แต่ว่ายอดเงิน
เพิ่มขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากว่ารายได้สุทธิของรัฐบาลในแต่ละปีนั้นเพิ่มขึ้น แสดงว่าไม่ได้เพิ่มขึ้นเลย
ในจำนวนสัดส่วนของเปอร์เซ็นต์ เรามาดูในปี ๒๕๔๖ คือปีนี้ท่านประธานครับ รัฐบาลได้
จัดให้ท้องถิ่นมีรายได้อยู่ที่ ๑๘๔,๐๖๖ ล้านบาท ในขณะที่รัฐบาลมีรายได้สุทธิอยู่ที่ ๘๒๕,๐๐๐
ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๒ ของรายได้สุทธิของรัฐบาล -----

นั่นก็หมายความว่าในช่วงระยะเวลาที่รัฐบาลนี้เข้ามาบริหารประเทศ ๒ ปี สัดส่วนจำนวน ร้อยละรายได้ของท้องถิ่นที่ได้รับการจัดสรรให้จากรัฐบาลเพิ่มขึ้นแค่เพียง ๑ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น สิ่งเหล่านี้ท่านประธานครับมันสะท้อนให้เห็นถึงความจริงใจในการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ของรัฐบาล ของกระทรวงมหาดไทย ผมตั้งคำถามว่าในขณะที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง คำว่า เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง น่าจะเพิ่มเป็นสัดส่วน ในปี ๒๕๔๕ ถึงปี ๒๕๔๙ ซึ่ง พ.ร.บ. ได้กำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจได้กำหนดไว้ว่า รัฐจะต้องจัดให้ท้องถิ่นมีรายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ของรายได้สุทธิของรัฐบาล แสดงว่าระยะเวลา ๕ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ถึงปี ๒๕๔๙ รัฐบาลจะต้อง จัดงบประมาณให้ท้องถิ่นเป็นสัดส่วน อย่างน้อยที่สุดก็น่าจะเพิ่มขึ้นในแต่ละปีไม่น้อยกว่า ๓ เปอร์เซ็นต์ของรายได้สุทธิของรัฐบาล แต่ปรากฏว่า ๒ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้จัดบให้กับ ท้องถิ่นแค่ ๑ เปอร์เซ็นต์เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นขณะนี้อยู่ที่ร้อยละ ๒๒ ยังขาดอยู่อีกร้อยละ ๑๓ ขณะที่ระยะเวลาเหลืออีก ๓ ปีจะถึงปี ๒๕๔๙ มันเป็นปัญหาสงสัยว่าอีก ๓ ปีที่เหลือนี้ รัฐบาลสามารถจะจัดเงินให้กับท้องถิ่นได้ร้อยละ ๓๕ ของรายได้สุทธิของรัฐบาลได้หรือไม่ เป็นสิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อบต. ๖,๗๕๔ แห่ง เทศบาล ๑,๐๐๐ กว่าแห่ง อบจ. อีก ๗๕ จังหวัด รวมเกือบ ๘,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ เขากำลังสงสัยท่านประธานครับ อย่างน้อย ที่สุดการจัดงบประมาณเหล่านี้ให้ ถ้าจัดเป็นสัดส่วนอย่างน้อยเพิ่มขึ้นปีละร้อยละ ๓ ของ รายได้สุทธิรัฐบาล ปีนี้น่าจะอยู่ที่ร้อยละ ๒๕ ท้องถิ่นควรจะมียาได้ที่ร้อยละ ๒๕ ของรายได้ สุทธิรัฐบาล จะทำให้ท้องถิ่นวันนี้มีรายได้อยู่ที่ ๒๐๖,๒๓๓ ล้านบาท แต่ข้อเท็จจริงวันนี้ก็ได้แค่ ๑๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ทำให้ท้องถิ่นสูญเสียประโยชน์ที่จะได้งบประมาณในการจะไป พัฒนาท้องถิ่นของเขาตาม ^{เจตนารมณ์}เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ เหตุผลที่ผม กราบเรียนเมื่อสักครู่เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความจริงใจในการที่จะกระจายอำนาจไปสู่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของรัฐบาล จนกระทั่งล่าสุดเมื่อวันพุธสัปดาห์ที่แล้วท่านประธาน คงจำได้ กฎหมายร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลถูกล้มกลางสภา ก่อให้เกิดความไม่พอใจในส่วนของ อบต. ทั่วประเทศ ผมทราบว่าเมื่อวานมีการมาเขียนหนังสือ ประท้วงต่อท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี คือท่านพงศ์เทพ เทพกาญจนา ว่าให้ รัฐบาลได้ทบทวน พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีการเลือกตั้งนายก

โดยตรง ถ้าไม่ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดในวันที่ ๑๙ กันยายนนี้จะมีการชุมนุมเคลื่อนไหวกครั้งยิ่งใหญ่ของ อบต. ทั่วประเทศ ๖,๗๕๔ แห่ง จำนวน ๑๐,๐๐๐ คนที่บริเวณลานพระบรมรูปทรงม้า นี่คือการเคลื่อนไหวที่ยื่นเสนอมา ท่านประธานครับ ทั้ง ๆ ที่เป็นเจตนาภรณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแท้ ๆ เขามีความต้องการอย่างนั้น เราเห็นกันได้ชัดเจนและก็พิสูจน์ได้ เพราะสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นทำให้เรามองว่าโดยเฉพาะท้องถิ่นทั้ง ๘,๐๐๐ กว่าแห่งนั้นมองว่ารัฐบาลไม่จริงใจในการที่จะกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง ประเด็นคำถามที่จะถามคณะกรรมการก็คือว่าในปี ๒๕๔๙ นั้นสามารถจะจัดเงินให้กับท้องถิ่นทั่วประเทศ ๘,๐๐๐ กว่าแห่งได้ถึงร้อยละ ๓๕ ตามที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจกำหนดไว้ได้หรือไม่ นี่คืประเด็นที่สำคัญ -----

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานครับ ในเรื่องของการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งตั้งอยู่ในส่วนของกรมราชทัณฑ์ จำนวน ๑,๐๐๔ ล้านกว่าบาท รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการทำสงครามปราบปรามยาเสพติด สงครามปราบปรามคอร์รัปชัน และสงครามกับความยากจน ท่านประธานคงเห็นว่าจากสื่อมวลชนก็ได้เสนอข่าวทุกวันครับว่าการจับกุมยาเสพติดเพิ่มขึ้นแต่ละวันและจำนวนครั้งละมาก ๆ ด้วย อันนี้มันสะท้อนอะไรท่านประธานครับ สะท้อนให้เห็นว่าการทำหน้าที่ในการปราบปรามในการป้องกันยาเสพติดล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง การทำสงครามที่รัฐบาลประกาศว่าทำสงครามกับยาเสพติดนั่นถือว่าการล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง บางคนบอกว่าถือว่าประสบความสำเร็จเพราะจับได้มากขึ้นในแต่ละครั้ง ในแต่ละวัน แต่ผมมองว่านั่นคือความล้มเหลว แสดงว่าในการป้องกันและการแก้ไขนั้นทำได้ล้มเหลว ไม่ประสบความสำเร็จ จึงจับเพิ่มขึ้นได้มาก อยู่มาวันดีคืนดีท่านประธานครับ มีสมาชิกผู้มีเกียรติบางคนกลับเสนอว่า ในเมื่อปราบไม่ได้ก็ควรที่จะผลิตยาบ้าขึ้นเอง ขายเม็ดละ ๒ บาท ในเมื่อปราบแล้วมันเพิ่ม ๆ ปราบแล้วมันเยอะเพิ่มขึ้นทุกวันก็ควรที่จะผลิตยาบ้าขายเสียเอง ดีว่าความคิดนี้ไม่ได้เป็นความคิดของท่านนายกรัฐมนตรีหัวหน้ารัฐบาล แต่เป็นความคิดของสมาชิกเพียงคนหนึ่งเท่านั้น บังเอิญท่านประธานครับว่าท่านนายกรัฐมนตรีของเราเป็นคนพูดเร็ว คิดเร็วแล้วก็ทำเร็ว ท่านเลยรับลูกไปนิดหนึ่งว่าก็ควรจะให้ อย. ไปศึกษาข้อเท็จจริงถึงความเป็นไปได้ เท่านั้นล่ะครับไกลลาหลกันทั้งเมืองเลยครับ แล้วก็ยังสะท้อนไปถึงต่างประเทศด้วย คิดกันไปว่ารัฐบาลกำลังจะขายยาบ้า ทั้ง ๆ ที่เป็นความคิดของคนคนหนึ่งเท่านั้น ถ้าถามผมว่าท่านนายกรัฐมนตรีคิดอย่างนั้นหรือไม่ ผมไม่เชื่อท่านคิดอย่างนั้นครับ แต่ว่าผมเชื่อว่าท่านเป็นคนคิดเร็ว ทำเร็ว ตัดสินใจเร็ว แล้วก็หลายครั้งที่ท่านทำเร็ว คิดเร็ว ท่านคิดเสร็จ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณสมชายครับ เอาในประเด็นที่แล้วนะครับที่ได้ขอสงวนคำแปรญัตติปรับลดนะครับ

นายสมชาย ไล่สถาพรพิพิธ (ตริง) : ผมสะท้อนให้เห็นท่านประธานครับว่าความล้มเหลวของการปราบปรามยาเสพติดได้ประสบความสำเร็จอย่างสิ้นเชิง ผมจึงขอตัดลดงบประมาณในส่วนของการตรวจมหาดไทยลงร้อยละ ๑๐ ในส่วนของการป้องกัน เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ประเด็นที่ผมพูดว่าการคิดเร็ว ทำเร็ว ของท่านนายกรัฐมนตรีนี้ทำให้เกิดปัญหาขึ้นในระดับประเทศ ระดับทั่วโลก สิ่งเหล่านี้ท่านประธานครับรัฐบาลจะต้องระวัง

เป็นอย่างยิ่ง เพราะในขณะที่ด้านหนึ่งประกาศว่าทำสงคราม อีกด้านหนึ่งเกิดแนวความคิดเช่นนี้
ขึ้นมา จะก่อให้เกิดความสับสนของผู้ปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นสำนักงาน ป.ป.ส. กิติ หรือหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดกิติ เขาสับสนครับ ไม่รู้ว่าจะปฏิบัติกันอย่างไร สิ่งเหล่านี้
จะต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นผมเลยถือโอกาสตัดลดงบประมาณของกระทรวง
มหาดไทยลงร้อยละ ๑๐ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คุณสมบุญครับ

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
สมบุญ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ
เมื่อวานนี้เราได้รับเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๘ ตลอดทั้งคืนมีการพูดคุยกันว่าน่าจะเลื่อน
มาตรา ๑๒ ไปหลัง ๆ เพื่อเราจะได้ศึกษาเอกสารชิ้นนี้ให้ละเอียด แต่ผลปรากฏว่าทางฝ่ายค้าน
ซึ่งอยากจะศึกษารายละเอียดก็ไม่ได้ศึกษารายละเอียด แต่ก็เป็นความโชคดีที่ท่านประธาน
ก็ได้หรือจนกระทั่งสรุปว่ามาเพิ่มมาตรา ๑๒ ในวันนี้ เมื่อคืนครับจากตี ๑ ครึ่งจนถึงตี ๓
โดยประมาณ ผมก็ได้หยิบเอกสารชิ้นนี้ขึ้นมาดูฉบับแรกก็คือฉบับสรุป เนื่องจากยังดูรายละเอียด
ไม่ทัน ท่านประธานครับ ผมเห็นทั้งรัฐบาลได้ประกาศว่าพยายามจะไปพัฒนาภาคใต้ให้เป็น
ภาคที่มีความพร้อมทุกอย่างเท่า ๆ กับภาคอื่น เพราะปัญหาที่ภาคใต้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเยอะ
ตลอดตั้งแต่รัฐบาลนี้เข้ามาบริหารประเทศก็ประเมินชาวตลอดครับว่าเราจะพัฒนา ๆ ทำอย่างไร
ก็แล้วแต่ต้องพัฒนาให้ได้ -----

แต่พอเปิดเอกสารฉบับสรุปครั้นท่านประธาน กราบเรียนถึงกรรมวิธีการด้วยครับ ถ้าเพื่อความสะดวกก็ดูกันไปพร้อม ๆ กันครับ ผมก็เชื่อว่าบางท่านก็ยังไม่ได้อ่าน ท่านประธานครับ ดูตารางที่ ๑ เลยครับ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ จำแนกตามหัวข้อแล้วก็ภาค หัวข้ออุดหนุนทั่วไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็คืองบที่จัดส่งไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็น อบจ. เทศบาลทั้งหลาย แบ่งออกเป็นภาค ๔ ภาคครั้นท่านประธาน

เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ กลาง ได้ ท่านประธานครับ ภาคเหนือ ๘,๙๐๐ ล้านบาทเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๕,๘๖๗ ล้านบาทเศษ ภาคกลาง ๑๗,๐๔๙ ล้านบาทเศษ ภาคใต้ครับ รัฐบาลจะพัฒนาอย่างเต็มที่ ๖,๘๘๒ ล้านบาท อาจจะสาเหตุว่าภาคใต้อยู่ไกล การเดินทางไม่สะดวกหรืออะไรก็แล้วแต่ ก็มาดูแลรายการแตกต่างกันเล็กน้อยแค่นั้น ก็พยายามศึกษาดูครับ ท่านประธานครับ โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับทางหลวงทั้งหลายของภาคใต้ได้ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท ภาคกลาง ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท พัฒนาแหล่งน้ำ ท่านประธานครับ ภาคใต้อาจเวลาน้ำแล้งเกิดปัญหาทุกปี ผมได้เคยขึ้นอภิปรายในสภาแห่งนี้ บอกว่าเราต้องแก้ปัญหาอย่างยั่งยืนแล้วนะครับ แก้ปัญหาเฉพาะหน้ามันจะเกิดปัญหา อยู่ตลอดเวลา ก็ผลปรากฏว่าแหล่งน้ำที่ภาคใต้ได้รับ ๑ ล้านบาทเศษ ขอภัยครับ ๑,๓๔๓ ล้านบาทเศษ ขณะที่ของที่อื่น ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาททั้งสิ้น มาดูพัฒนาการศึกษาครับ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ ๑,๔๘๐ ล้านบาท ภาคกลางได้ ๙,๙๓๔ ล้านบาท ภาคเหนือ ๖๓๒ ล้านบาท ภาคใต้ครับท่านประธาน ๕๐๒ ล้านบาท มันเป็นความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ เป็นความรู้สึกที่มันไม่เป็นธรรมสำหรับคนบางเผ่าบางถิ่น ท่านประธานครับ ทำอย่างไรเราจะกระจายโอกาสทางการศึกษาซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของมนุษย์ที่จะไปสู่การดำรงชีวิตนี้ ของเราก็กลับได้รับน้อยที่สุด ผมอยากสอบถามทางกรรมวิธีการครับ คำถามสั้น ๆ คำถามเดียวและขอ ให้ได้รับคำตอบในวันนี้ด้วย ท่านใช้หลักเกณฑ์อย่างไรในการพิจารณาสัดส่วนของงบประมาณ ในการอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท่านจะบอกว่าจำนวนประชากร จำนวนจังหวัด จำนวนคะแนนเสียง หรืออย่างไรก็แล้วแต่ผมอยากทราบ ท่านประธานครับ มันมีผลไปถึงท้องถิ่นอย่างไรครับท่านประธาน ผมได้พูดคุยกับท่านนายกเทศมนตรีเมืองกันตังครับ ท่านบอกว่าท่านได้รับงบประมาณสนับสนุนจากทางรัฐบาลจากกระทรวงมหาดไทยไปแต่ละปี

ทางรัฐบาลแทบจะไม่ได้คำนึงถึงปัญหาหนึ่งซึ่งไม่เคยมีใครพูดถึง เพราะหลายจังหวัดไม่มี
ปัญหาที่เกิดในท้องถิ่นในเขตเทศบาลของงบการอุดหนุนก็คือ ปัญหาคนต่างด้าวครับ
ท่านประธาน ที่อำเภอกันตังบ้านผมในเขตเทศบาลมีคนต่างด้าวเข้ามาทำแรงงาน
หลายหมื่นคน เพราะอำเภอกันตัง เป็นแหล่งประมงใหญ่ของทะเลอันดามัน เพราะฉะนั้น
จะมีแรงงานมาก -----

ตอนนี้เขาจะตั้งเป็นเมือง ๆ หนึ่ง จุดเล็ก ๆ นะครับ เขาเรียกว่า เมียนมาร์ ทาวน์ (Myanmar Town) ท่านประธานครับ แรงงานที่เข้าไปอยู่ผมถามว่า ตรงนี้รัฐบาลเคยขอให้ทุกคนจดทะเบียน แต่เคยส่งงบประมาณให้ไปเขาไหม เทศบาลบอกว่าเขาเกิดปัญหามากขณะนี้ ตั้งแต่

๑. เรื่องการรักษาพยาบาล แรงงานต่างด้าวไม่มีเงินไปกระทบกับโครงการ ๓๐ บาททุกโรคของท่าน ปัญหาที่ตามมาคือ ปัญหาขยะครับ แต่ละคนต้องสร้างขยะรายวันนี่จำนวนเท่าไร และท่านประธานทราบแล้วว่าปัญหาขยะกำลังเกิดขึ้นมากขณะนี้ เทศบาลไม่มีที่จะฝังกลบ ไม่มีที่จะเผา ต้องทำอย่างไรครับ ไปเช่าที่ของ อบต. ด้านนอก พอไปเช่าที่ของ อบต. ก็เกิดปัญหาระหว่างท้องถิ่นต่อท้องถิ่น เป็นอย่างไรครับ ปัญหาที่เกิดรักษาพยาบาลแล้ว ขยะแล้ว ท่านประธานครับ ความปลอดภัยของพี่น้องประชาชน รัฐบาลอาจจะได้เงินค่าลงทะเบียนของแรงงานต่างด้าว แต่ผลกระทบละครับ คนที่อยู่ในท้องถิ่นรู้ครับ ผมอยู่ในอำเภอกันตังที่มีแรงงานต่างด้าวผมรู้ลูกหลานตัวเล็ก ๆ อายุ ๑๔ - ๑๕ ปีอยู่ในภาวะเสี่ยงทั้งสิ้น เป็นเด็กนักเรียนยิ่งเกิดมีโครงการถ่ายโอนกันไปเสร็จแล้ว ชูदनักเรียนที่ได้ไปกระทบต้องยาวเลยเข้า ผลปรากฏว่าไปกินงบประมาณตัดกระทบเลยเห็นอ้าว หนุ่ม ๆ เห็นแรงงานต่างด้าวเห็นเกิดอารมณ์ขึ้นมาไปข่มขืนลูกหลาน และมันเป็นสิ่งน่ากลัวครับท่านประธานยุคนี้สมัยนี้ ท่านประธานเห็นข่าวไหมครับ ข่มขืนศพ ข่มขืนหมู มันน่ากลัวครับ ตรงนี้ปัญหาอย่างนี้ทางรัฐบาลได้มองไหมครับ แรงงานต่างด้าวที่เกิดอยู่ที่พื้นที่ภาคใต้จำนวนมันมากจัดสรรลงไปอย่างไร ผมอยากทราบหลักเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณลงไป ปัญหายาเสพติดครับ ปัญหายาเสพติดที่เกิดจากแรงงานต่างด้าวที่อยู่ตามท้องถิ่นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมากเหมือนที่ท่านสมชาย ไล่สตาพรพิพิธ ได้กล่าวเมื่อสักครู่ครับ ขอร้องเถอะครับนโยบาย ๒ บาทมาได้ตลอดวันอย่าคิดอีกนะครับ นั่นเป็นคำถามที่ ๑ นะครับ ผมขอคำตอบจากทางกรมการว่าหลักเกณฑ์ในการอุดหนุนทั่วไปแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างไรนะครับ

เรื่องที่ ๒ ล้น ๆ ครับท่านประธาน ใช้เวลาประมาณ ๒ นาทีล้น ๆ เรื่องกรมที่ดินครับ ขณะนี้ผมเกิดปัญหาขึ้นในพื้นที่เล็กน้อย คือมีโรงแรมไปสร้างที่บริเวณหาดปากเมงเป็น ชาวอยู่หลายเดือนที่ผ่านมา ท่านประธานครับ ทั้งผู้แทนราษฎรทุกท่านของจังหวัดตรังประกอบไปด้วยเขต ๑ ท่านสุวรรณ เขต ๒ ท่านทวี เขต ๓ ท่านสมชาย เขต ๔ ผมเราลงไปดูกันพื้นที่ครับ ตรงไหนที่เป็นปัญหาเราลงไปดู ท่านประธานครับ จังหวัดตรังมีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล

สวยงามมาก แต่ปัญหาของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ไม่เจริญอยู่อย่างหนึ่งก็คือไม่มีที่พักบริเวณชายทะเล แต่มีโรงแรมเตรียมที่จะไปสร้างทำให้เราเกิดความภาคภูมิใจว่าต่อไปรายได้จะเข้าสู่ท้องถิ่นของเรา ชาวบ้านจะได้มีงานทำ ท่านประธานครับ แต่มันมีข้อสังเกตว่ามีผู้ไปร้องเรียนว่าที่แห่งนี้อาจจะไม่มีเอกสารสิทธิที่ถูกต้อง ทางจังหวัดก็ได้ให้คำตอบกับพี่น้องประชาชนว่าในเรื่องการสร้างโรงแรมเราส่งเสริม แต่เรื่องการตรวจสอบก็ขอให้ทางหน่วยงานราชการได้ตรวจสอบ ผลปรากฏว่าขณะนี้ความชัดเจนของที่ดินแปลงนี้ยังไม่ชัดเจนครับ ท่านประธาน อยากจะให้ทางกรมที่ดินหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ติดตามดูแล -----

ท่านประธานครับ มันมีผลถึงพื้นที่ครับ หลายคนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยของจังหวัด ผลปรากฏได้ยื่นเรื่องนี้เข้าไปในที่ประชุม พอพูดในที่ประชุมแค่นั้นล่ะครับ สัปดาห์ต่อมาโดนปลดครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมอยากให้ทางกรรมาธิการได้สอบถามด้วยนะครับ ผมขอถาม ๒ ประเด็นครับ ข้อที่ ๑ หลักเกณฑ์ในการพิจารณางบอุดหนุนให้กับองค์กรสวนทองถิ่นกับสวนที่ ๒ ก็คือ ได้สอบถามกรมที่ดินเรื่องการก่อสร้างโรงแรมที่บริเวณหาดปากเมง จังหวัดตรังหรือไม่ ขอบคุณมากครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ต้องกราบเรียนท่านประธานว่าความจริงแล้วผมไม่ได้ตั้งใจที่จะซักถามงบประมาณของกรมที่ดินมากมายนัก แต่ว่าผมได้นั่งฟังเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายตั้งแต่เมื่อวานนี้จนกระทั่งวันนี้ ยังมีบางประเด็นครับที่เรายังไม่ได้พูดถึงกันและผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นกระทรวงใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับประชาชน เพราะฉะนั้นคงจะละเอียดที่จะกล่าวถึงกระทรวงมหาดไทยเสียไม่ได้ ผมได้ขออนุญาตที่จะปรับลดงบประมาณของกระทรวงมหาดไทยลง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าผมมีประเด็นที่ยังไม่ซ้ำเพื่อนสมาชิกอยู่บางประเด็นเท่านั้นเองที่จะกราบเรียนท่านประธานเพื่อขอความชัดเจนจากท่านกรรมาธิการ

ประเด็นแรก ผมตั้งใจที่จะซักถามเมื่อการพิจารณางบประมาณเข้าสู่การพิจารณาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แต่ว่าได้ใช้เวลานานผมเลยไม่มีโอกาสที่จะซักถาม แล้วก็ประเด็นนี้เพื่อนสมาชิกบางท่านได้กล่าวถึงไปบ้างแล้ว แต่ว่าคณะกรรมาธิการยังไม่ได้ตอบคำถามนี้ ผมถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องนี้ไม่เคยเกิดขึ้นในภาคใต้มาก่อน วัฒนธรรมอย่างนี้ในพื้นที่ภาคใต้ไม่เคยปฏิบัติ ผมเกรงว่าถ้าวัฒนธรรมเหล่านี้ถูกลามไปถึงภาคใต้ ความเข้มแข็งขององค์กรประชาชน วัฒนธรรมที่ดิงามในทางการเมือง หรือหลาย ๆ เรื่องของภาคใต้จะถูกทำลาย เรื่องที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวถึงก็คือเรื่องจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อประมาณสักเดือนที่ผ่านมาหนังสือพิมพ์หลายฉบับได้ลงข่าว แต่ว่าผมก็แปลกใจว่าหลังจากหนังสือพิมพ์ได้ลงข่าวไม่นานนักเรื่องนี้เงียบหายไป

หลายท่านอาจจะคิดว่าเรื่องนี้ไม่สำคัญเท่าไรนักเพราะเกิดขึ้นทั่วประเทศก็ว่าได้ แต่สำหรับผมผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งมันไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในพื้นที่ภาคใต้ คือเรื่องที่อำเภอเคียนซาที่มีพี่น้องประชาชนประมาณ ๓๐,๐๐๐ คนไปตั้งเต็นท์จับจองที่ดิน ผมกำลังพูดถึงเรื่องการปฏิบัติงานของกรมที่ดินครับ ท่านประธานครับ คนประมาณ ๓๐,๐๐๐ คนตั้งเต็นท์ตั้งแถวขอจับจองที่ดิน เนื่องจากทราบว่ายโยบายของรัฐบาลมีนโยบายจะจัดให้ราษฎรจับจองที่ดิน ๒๕ ไร่ แต่ว่าเรื่องที่มีมันไม่ควรจะเกิดขึ้นก็คือคนที่จับจองนั้นต้องถ่ายสำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประชาชนคนละ ๒ ชุด นั้นประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ก็คือคนที่จับจองต้องจ่ายเงินในค่าจับจองคนละ ๑๔๐ บาท ท่านประธานเอา ๓๐,๐๐๐ คูณ ๑๔๐ ดูเถอะครับ มันก็ตกประมาณ ๔ ล้านกว่าบาท ๔ ล้านกว่าบาทเรื่องเหล่านี้มันเกิดขึ้นในบ้านเมืองได้อย่างไร และเงินเหล่านี้ไปอยู่ที่ไหน กรมที่ดินไปดูหรือเปล่า เรื่องเหล่านี้จะเกิดขึ้นในจังหวัดไหนในภาคไหนในประเทศ ผมไม่ติดใจเท่าไรครับ แต่ว่าในพื้นที่ภาคใต้เรื่องเหล่านี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ถามว่ากรมที่ดินเคยดูแลเรื่องเหล่านี้หรือเปล่าว่าทำไมถึงปล่อยให้ประชาชนต้องเสียเงินคนละ ๑๔๐ บาท ๓๐,๐๐๐ คน และเอาเงินนี้ไปที่ไหน ใครเป็นคนเอาเงินนี้เข้ากระเป๋า เข้ากระเป๋าใคร เรื่องเหล่านี้ท่านประธานครับ กรมที่ดินต้องออกมาพูดให้ชัดเจนนะครับว่ารัฐบาลมีนโยบายอย่างนี้หรือเปล่า ผมสืบรายละเอียดต่อไปอีกท่านประธานครับ ปราบกว่าสำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประชาชนที่ให้ประชาชนถ่ายอย่างละ ๒ ชุดและรับรองสำเนาถูกต้องนั้น ชุดที่ ๑ เขาเอาไปไหนครับ ชัดเจนครับ ๓๐,๐๐๐ ฉบับนั้นชุดที่ ๑ นำไปเพื่อถอดถอนวุฒิสมาชิกคนหนึ่งของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำเนาชุดหนึ่งเก็บไว้ที่ผู้ดำเนินการ ผมเข้าใจว่าชุดหนึ่งอาจจะนำมาใช้ในอนาคตเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ กราบเรียนท่านประธานครับว่านี่คือความบกพร่องของกรมที่ดิน นี่คือผลงานที่พูดได้ว่าเป็นผลงานโบว์ดำชิ้นหนึ่งของกรมที่ดิน รอบ ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา ผมคิดว่าไม่ควรจะเพิ่มเงินเดือนงบประมาณให้กับกรมที่ดินเลยนะครับ กรมที่ดินได้ทำความเสื่อมเสียให้กับบ้านเมือง ทำความสงสัยให้กับประชาชนมากมายเหลือเกินใน ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าถ้ามองถึงคณะกรรมการครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก ท่านได้สอบถามอธิบดีกรมที่ดินหรือปล้ำครับว่าที่อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้นมีที่ดินที่จะจัดสรรให้ประชาชนคนละ ๒๕ ไร่ จริงหรือไม่ และ ๓๐,๐๐๐ คน ที่ต้องจ่ายค่าสักรคนละ ๑๕๐ บาท ๔ ล้านกว่าบาทนั้นนำไปไหน ถ้าเราไม่ตัดไฟเสียแต่ต้นลม นะครับ เรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่ผมเข้าใจว่าจะเป็นเรื่องบานปลายในอนาคตและสร้างความขัดแย้งให้กับประชาชน นั่นคือเรื่องที่ ๑ ครับ

เรื่องที่ ๒ ที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธานคือเรื่องการออกโฉนดที่ดินของกรมที่ดิน ในรอบปีที่ผ่านมาคงไม่มีเรื่องไหนหรือครับที่สร้างความโด่งดังให้กับกรมที่ดินเท่ากับเรื่องที่ดินอัลไพน์ เรื่องนี้ผมจะไม่กล่าวในรายละเอียดนะครับ แต่ว่าผมจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานอีกเรื่องหนึ่งครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และผมได้เคยอภิปรายเรื่องนี้เมื่อคราวอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านรองนายกรัฐมนตรีพิทักษ์มาครั้งหนึ่งแล้ว คือเรื่องการออกโฉนดที่ดินในที่ป่าหรือว่าที่สงวนแห่งชาติ กรมที่ดินวันนี้มี ๒ มาตรฐานครับ มาตรฐานแรกคือมาตรฐานของรองนายกรัฐมนตรี มาตรฐานที่ ๒ คือมาตรฐานของชาวบ้าน คนจน ๆ ธรรมดา คนจนเดินดินนี้แหละครับ ๒ มาตรฐานของกรมที่ดิน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเคยกราบเรียนท่านประธานในเมื่อถึงคราวอภิปรายไม่ไว้วางใจคราวที่แล้วว่าที่จังหวัดภูเก็ต อุทยานแห่งชาติ หาดศิรินารด พี่น้องประชาชนที่นั่นขอออกโฉนดที่ดินมากมายเหลือเกินครับ แต่ไม่เคยมีสักครั้งหนึ่งที่กรมที่ดินออกโฉนดที่ดินให้ มีรายละเอียดเท่านั้นครับ ที่ได้รับการออกโฉนดที่ดินไปคือกรณีของท่านรองนายพิทักษ์ นั่นคือสิ่งที่ผมเรียกว่ามาตรฐานของรองนายกรัฐมนตรี แต่ว่าประชาชนธรรมดาครับที่ไม่ได้อยู่ในมาตรฐานของรองนายกไม่ได้เลยครับ ในมือผมนี้มีชาวบ้านเขาร้องเรียนมาครับหลังจากอภิปรายไม่ไว้วางใจเสร็จแล้ว

กับบอกเขาไปขอออกโฉนดที่ดินเช่นเดียวกับท่านรองนายกพิทักษ์นี่ครับ ทั้งหมดที่ปรากฏอยู่ในมือผม ๑๓ ราย กรมที่ดินไม่ได้ออกให้เขา ทั้ง ๑๓ รายนี้ครับ ผมถามกรมที่ดินว่า บัดนี้ยังค้างคาอยู่ที่อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต นายอำเภอกลางก็ดี ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตก็ดีครับ ท่านต้องตอบคำถามเขาว่าคนทั้ง ๑๓ รายเหล่านี้ครับที่ไปออกโฉนดที่ดินในที่ป่าเดียวกัน ในอุทยานเดียวกันคืออุทยานแห่งชาติสิรินาถนี่ครับ ทำไมถึงไม่ออกโฉนดที่ดินให้เขา ทำไมถึงถือปฏิบัติเฉพาะกรณีของท่านรองนายกพิทักษ์รายเดียว นี่คือการเลือกปฏิบัติครับ ผมไม่อยากจะเห็นกรมที่ดินปฏิบัติเช่นนั้น ผมไม่อยากจะเห็นกรมที่ดินปฏิบัติแตกต่างกัน กรณีของรองนายกก็ปฏิบัติอีกอย่างหนึ่ง กรณีของชาวบ้านธรรมดาปฏิบัติอีกอย่างหนึ่ง เรื่องนี้ผมเรียนท่านประธานครับว่ามันต้องมีภาค ๒ นะครับ เรื่องนี้ต้องมีแพะออกมาครับ และแพะที่ต้องรับกรรมในเรื่องนี้ครับต้องเป็นแพะตัวใหญ่ ผมว่าไม่ต่ำกว่าระดับซี ๑๐ นะครับ กราบเรียนถามถึงคณะกรรมการครับว่า ได้สอบถามถึงแนวปฏิบัติในการออกโฉนดที่ดินของกรมที่ดินหรือไม่ครับว่าท่านถือแนวปฏิบัติเช่นเดียวกันทั่วประเทศ ถือแนวปฏิบัติเช่นเดียวกับคนทุกคนในประเทศนี้หรือไม่ ที่จังหวัดภูเก็ตครับที่อุทยานแห่งชาติสิรินาถนี่นะครับ ท่านถามเขาหรือเปล่าว่าทำไมเฉพาะรองนายกรัฐมนตรีได้ออกโฉนดที่ดิน ทำไมราษฎรทั้ง ๑๓ รายที่ขอออกพร้อมกันถึงไม่ออกโฉนดที่ดินให้กับเขา ถ้าไม่มีคำตอบเหล่านี้ครับ ผมคิดว่าไม่ควรจะเพิ่มงบประมาณให้กับกระทรวงมหาดไทย ไม่ควรที่จะเพิ่มงบประมาณให้กับกรมที่ดิน ผมถึงต้องขอคำตอบจากคณะกรรมการ ถ้าคณะกรรมการมีเหตุผลชี้แจงที่ถูกต้อง ผมก็จะถอนคำสงวนแปรญัตติ แต่ว่าถ้ายังไม่มีเหตุผลที่จะอธิบาย ผมสงวนไว้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๒ กระทรวงมหาดไทย กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติโดยตัด ในยอดรวมไว้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ อันที่จริงก็อยากจะพูดเฉพาะในสิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหาจริง ๆ ครับท่านประธานครับ ในมาตรานี้ฉันที่จริงผมได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการให้เป็น อนุกรรมการเรื่องงบประมาณส่วนท้องถิ่นไปด้วย ก็คิดว่าเรื่องนี้มีความสำคัญจริง ๆ บางครั้งในอนุกรรมการเองด้วยความเคารพก็อาจจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันในแนวทาง เรื่องการกระจายอำนาจโดยหลักการ ผมจึงขออนุญาตเรียนต่อสภาแห่งนี้ว่าที่จริงแล้ว เรื่องการกระจายอำนาจนี้เราต้องถือว่าเป็นหัวใจอย่างหนึ่งในการที่จะพัฒนาประเทศเรา แล้วก็การกระจายอำนาจไม่ใช่ใครก็อยากจะทำอะไรก็ตามอำเภอใจ แต่วันนี้ การกระจายอำนาจได้รับการบัญญัติไว้ในกฎหมายแม่บทของประเทศนั้นก็คือกฎหมาย รัฐธรรมนูญ ซึ่งถือว่าการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นนี้เป็นหัวใจของการที่จะกระจายความเจริญ ไปสู่ภูมิภาคจริง ๆ ผมคิดว่าในขณะนี้ในประเด็นเรื่องการกระจายอำนาจค่อนข้างจะมีความ สับสนมากท่านประธานครับ สับสนทั้งในเรื่องหลักการของการกระจายอำนาจ สับสนทั้งเรื่อง วิธีปฏิบัติ สับสนในเรื่องหลักการก็คือว่า ผมเข้าใจว่าเรากำลังที่จะคิดกันว่าการกระจายอำนาจ ในวันนี้ที่เราเดินมาที่เราเดินมาถูกทางหรือเปล่า เราให้อำนาจกับท้องถิ่นมากเกินไปหรือเปล่า แล้วเรากำลังจะไปคิดว่าถ้าเราขึ้นปล่อยให้การกระจายอำนาจเดินไปอย่างนี้ วันหนึ่งประเทศเรา จะมีปัญหาขึ้นหรือเปล่า นั่นคือแนวคิดอีกแนวคิดหนึ่งที่กำลังคิดดำรงคิดอยู่ในขณะนี้ แต่ผมคิดว่าอย่างไรก็ดีแล้วแต่ว่าวันนี้กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ชัดเจน วันนี้กฎหมาย แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจปี ๒๕๔๒ กำหนดไว้ชัดเจนแล้วครับว่าเราต้องทำอะไรบ้าง เราคิดว่าการที่เราเดินทางมาถึงขนาดนี้แล้วเราไม่น่าที่จะก่อให้เกิดความสับสนขึ้นมา ในกระบวนการการกระจายอำนาจ ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ ณ วันนี้ มีความคิดที่จะแก้ไขกฎหมายแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ โดยเฉพาะรายได้ที่จะจัดสรร ให้กับท้องถิ่น อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เราจะต้องพูดกันพิจารณากันด้วยความรอบคอบ

เราจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่บังคับให้อยู่ในขณะนี้ครับว่าปี ๒๕๔๔ รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นไม่น้อยกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ที่จัดเก็บได้ หลังจากนั้นไป ๕ ปี รัฐบาลต้องจัดสรรเงินสนับสนุนให้กับท้องถิ่นไม่น้อยกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ที่จัดเก็บได้ นั่นก็คือ ๕ ปีเพิ่มขึ้นอีก ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ในอัตราเฉลี่ยก็คือเพิ่มขึ้นอย่างน้อยไม่ควรต่ำกว่าปีละ ๓ เปอร์เซ็นต์ นี่คือปัญหาที่กำลังประสบอยู่ในขณะนี้ท้องถิ่นของเรากำลังมีปัญหาค่อนข้างจะมาก สำหรับสิ่งที่วิตกกังวลกันว่าไม่เป็นไปตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเราให้อำนาจเขาไป เราให้ภารกิจเขาไป เรากระจายอำนาจไป กระจายภารกิจไป เราต้องให้เงินงบประมาณเขาไปและก็ให้กำลังคนเขาไป สิ่งที่กำลังสมมุติว่าเราทำได้ทั้งหมดนี้ ท่านประธานครับ ผมคิดว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์มันยังน้อยด้วยซ้ำไปที่เราให้กับท้องถิ่น ถ้าวันนี้รัฐบาลมีความกล้าหาญที่จะเดินตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจได้กำหนดเอาไว้ ผมคิดว่ารายได้ที่กำหนดเอาไว้ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ที่ให้ กับท้องถิ่นยังน้อยไปครับ เพราะเรากระจายภารกิจไป เรากระจายคนไป แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น ในขณะนี้ก็คือความไม่กล้าตัดสินใจในเรื่องการกระจายคนลงไปสู่ท้องถิ่น ถ้าท่านไม่มีความกล้าหาญเพียงพอที่จะเดินตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ปัญหามันจะมีมากมาย ครับท่านประธานที่จะตามมาในอนาคตอันใกล้นี้ ผมยอมรับว่าถ้าท่านคิดบอกว่าเอาเฉพาะ รายได้ให้กับท้องถิ่นโดยที่ท่านไม่กระจายคนไปด้วยนี่ปัญหามากขึ้นแน่นอน เพราะว่ารายจ่าย ของรัฐบาลในส่วนกลางนี้ต้องดูแลกระทรวง ทบวง กรม ต้องดูแลเรื่องค่าจ้างเงินเดือนอยู่ อันนี้เป็นภาระหนักของรัฐบาล แต่สิ่งที่ผมกำลังจะกราบเรียนท่านประธานให้เห็นประเด็นนี้ก็คือ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ไม่มากถ้าเรากระจายคนลงไปให้ท้องถิ่นอย่างจริงจัง เราอย่าลืงเลที่จะมาทบทวน เรื่องการกระจายอำนาจกันใหม่อีก วันนี้ผมคิดว่าสภาแห่งนี้ไม่น่าจะมาเสียเวลาเรื่องหลักการ ในเรื่องการกระจายอำนาจอีกแล้ว สิ่งเหล่านี้จะไปพูดในเรื่องอนาคตกันแล้ววันนี้ เราน่าที่จะ พูดว่าทำอย่างไรให้ท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นมันมีความเจริญใกล้เคียงกันมากที่สุด อย่าให้มีความ เหลื่อมล้ำกันมากในสังคม สังคมเมืองกับสังคมชนบททำอย่างไรให้มันมีความใกล้เคียงกัน โครงสร้างพื้นฐานให้มันใกล้เคียงกันมากที่สุด แล้วอย่างน้อยที่สุดเราต้องเคารพเจตนารมณ์ ที่บอกว่าไม่มีใครรู้ความต้องการของคนในท้องถิ่นดีไปกว่าคนในท้องถิ่นเอง

หรือสิ่งที่เราเคยเรียกกันว่าเมื่อก่อนนั้นเราเปรียบเทียบงบประมาณแผ่นดินเหมือนโรงงานผลิตไอศกรีม ท่านประธาน เมื่อก่อนนั้นเราเอาโรงงานผลิตไอศกรีมไว้ในกรุงเทพ แล้วผลิตไอศกรีมไปให้พี่น้องในชนบทได้กินกัน เขาจะชอบไอศกรีมอะไร รสชาติอะไรไม่สำคัญเท่ากับว่าเราต้องการให้เขากินอะไร วันนี้เราจึงบอกว่าเราควรยกเลิกโรงงานผลิตไอศกรีมในกรุงเทพได้แล้ว เราเอาโรงงานที่ผลิตไอศกรีมนี้รับไปตั้งไว้ในหมู่บ้านในตำบล พี่น้องประชาชนในหมู่บ้าน ในตำบลเขาต้องการไอศกรีมรสอะไรให้เขาผลิตเอาเอง นั่นคือปัจจัยที่บอกว่าเราเอางบประมาณเป็นก้อนไปวางไว้ที่ท้องถิ่น ท้องถิ่นคิดจะพัฒนาตำบลเขา หมู่บ้านเขา ท้องถิ่นเขาไปในแนวทางใดให้เขาคิดเอาเอง ภายใต้ความคิดที่บอกว่าไม่มีใครรู้ความต้องการของคนในท้องถิ่นดีไปกว่าคนในท้องถิ่น เราควรที่จะยุติที่บอกว่าให้คนอื่นคิดให้กันได้แล้ว เวลานี้สังคมเราเจริญมีความเข้มแข็งเพียงพอที่จะคิดเองทำเองได้แล้ว นั่นคือหลักการที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมค่อนข้างจะไม่เห็นด้วยในแนวคิดที่บอกว่าเราควรที่จะจัดสรรงบประมาณทั้งหมดไปให้ท้องถิ่นให้น้อยที่สุด เราควรที่จะวางกรอบให้มากที่สุดว่าให้ท้องถิ่นทำอะไรบ้าง นั่นก็คือเรากำลังทำผิดแนวเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มุ่งที่จะให้ท้องถิ่นได้คิดเองทำเอง คิดเป็นทำเป็น ไม่ใช่ว่าคอยคิดตามแต่ว่ากรมการปกครองหรือในอนาคตกรมการปกครองท้องถิ่นจะคิดให้ คนส่วนกลางจะคิดให้ อันนี้มันกำลังเป็นอันตรายเรื่องใหม่ ผมยังไม่อยากจะพูดรายละเอียดเรื่องการทำให้คนส่วนกลางคิดให้ ถ้าเราไม่พูดกันวันนี้ เราไม่ตื่นตัวกันวันนี้ เรากำลังคิดว่าคนในชนบท คนในท้องถิ่นคิดอะไรไม่เป็น แล้วให้คนจากส่วนกลางซึ่งมีความเชี่ยวชาญในเรื่องเทคนิคต่าง ๆ มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการคำนวณ ในเรื่องการเขียนโครงการ อะไรต่าง ๆ เขียนจัดสรรงบประมาณเป็นโครงการไปให้ แล้วกำหนดสเปค (Spec) กำหนดวิธีการจัดการไปจากส่วนกลาง แล้วในที่สุดก็เอาผู้รับเหมาจากส่วนกลางไปรับเหมา ไปประมูล ในท้องถิ่น นี่ก็คือที่มาที่บอกว่าเป็นสัญญาณอันตรายสำหรับการจัดงบประมาณเป็นอย่างยิ่งให้กับองค์กรการปกครองท้องถิ่น トラบไตถ้าเรายังคิดในความคิดที่บอกว่าพยายามที่จะให้งบประมาณเฉพาะกิจให้มาก ตัวนี้ตัวอันตรายครับ การที่มาของอุดหนุนเฉพาะกิจมันเป็นที่มาที่ไปกำหนดโครงการ ไปกำหนดสเปค ไปกำหนดวิธีการงบประมาณให้เขาหมด ขั้นตอนอะไร ประมูลอะไร เมื่อไร ที่ไหน ขั้นตอนกำหนดไปจากนี้ทั้งหมด นี่คือนี่ที่กำลังไปบอกว่ามันไม่ต่างอะไรกับเมื่อก่อนที่เราเอาโรงผลิตไอศกรีมไว้ในกรุงเทพ ถ้าเรายังมีในส่วนที่เรียกว่าเป็น

งบอุดหนุนเฉพาะกิจอยู่อีก ผมคิดว่าวันนี้กรรมการน่าจะต้องชี้แจงนะครับ ว่าท่านคิดอย่างไรกับเรื่องที่จะกระจายทรัพยากรไปให้ท้องถิ่น แล้วท่านคิดอย่างไรในเรื่องที่จะจัดตั้งบไว้เป็นงบอุดหนุนเฉพาะกิจกับเรื่องงบอุดหนุนทั่วไป เพราะผมเชื่อว่าการอุดหนุนทั่วไปกับการอุดหนุนเฉพาะกิจเป็นสิ่งที่ต่างกัน ผมคิดว่าวันนี้ท่านประธานครับ เราต้องทำความเข้าใจเรื่องนี้กันให้ชัดเจน เพื่อที่จะไม่ให้เป็นอย่างอีกต่อไปว่าถ้าเรายังจัดเดินตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจปี ๒๕๔๒ อยู่ในกฎหมายฉบับนี้ กำหนดกรอบวงเงินไว้ชัดเจนว่าปีไหนท้องถิ่นควรจะมีรายได้เท่าไร ผมยืนยันว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ไม่ใช่มากสำหรับท้องถิ่น ถ้าเราทำตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจที่คณะกรรมการกระจายอำนาจได้กำหนดไว้ กระจายทั้งงบประมาณให้เขาไป กระจายภารกิจให้เขาไป กระจายคนให้เขาไป สิ่งสำคัญในขณะนี้คือเราไม่ยอม เราไม่กล้าตัดสินใจเรื่องการกระจายคนให้ท้องถิ่น เรากำหนดภารกิจไว้ ๒๔๔ ภารกิจให้ท้องถิ่นชัดเจนว่า วัน เวลาไหนจะโอนภารกิจอะไรไปให้ท้องถิ่นทำ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ เราจะโอนอะไรไปให้ท้องถิ่นทำ เรามีกรอบชัดเจนผ่านสภาแห่งนี้ไปแล้ว มีผลบังคับใช้แล้ว ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว แต่ว่าสิ่งที่ทำไม่ได้ก็คือว่ารัฐบาลไม่กล้าตัดสินใจเรื่องคน แล้วในขณะนี้รัฐบาลก็เพิ่มความสับสนขึ้นมา มีการออกข่าวมาเป็นระยะว่า รัฐบาลจะยุบองค์การปกครองท้องถิ่นบางองค์กรอีก ยิ่งสร้างความสับสนให้กับการปกครองท้องถิ่นของประเทศเป็นอย่างยิ่ง -----

วันนี้มีใครสักคน ท่านกรรมาธิการได้เรียกรัฐบาลได้เชิญรัฐบาลมาสอบถามใหม่ครับว่าองค์การปกครองท้องถิ่นรัฐบาลจะเอาอย่างไร รัฐบาลจะมาอ้างว่ารอผลการศึกษาของสภาแห่งนี้ มันไม่ได้ครับ สภาแห่งนี้ศึกษาอย่างไรก็เป็นเรื่องของสภา สภาศึกษาเสร็จแล้ว สภาจะส่งไปให้รัฐบาล รัฐบาลจะเอาหรือไม่มันเป็นเรื่องของรัฐบาล แต่ว่าอย่างน้อยที่สุดวันนี้รัฐบาลจะต้องมีความจริงใจ มีแนวของตัวเอง มีธงของตัวเองอยู่ในใจแล้วว่าธงของการกระจายรัฐบาลนี้เดินอย่างไร ไม่ใช่วันนี้รัฐบาลบอกว่ารัฐบาลกำลังรอผลการศึกษาของกรรมาธิการที่สภาตั้งขึ้น นั่นก็คือการกำลังหาแพะรับบาปโยนบาปนั้นมาให้กับสภา รัฐบาลอาจจะมีการไป ผมไม่อยากจะเรียกว่าลืบบีบครับ รัฐบาลอาจจะประเดมเสียงข้างมากให้เห็นด้วยกับแนวทางหนึ่งแนวทางใดแล้วนำมาเสนอสภาแห่งนี้ แล้วรัฐบาลก็อ้างว่าเป็นความต้องการของสภาที่ดำเนินการขุบองค์การบริหารท้องถิ่นบางองค์กรไป โดยอ้างว่าเป็นความต้องการของสภาแห่งนี้ ผมกำลังเห็นว่าสภาแห่งนี้กำลังตกเป็นแพะรับบาปในเรื่องการกระจายอำนาจในเร็ว ๆ วันนี้ครับ นั่นคือสิ่งที่ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานว่าวันนี้เราต้องตัดสินใจให้แน่นอน ผมคิดว่ารัฐบาลไม่ควรลังเลที่จะเดินตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนถามว่าท่านกรรมาธิการได้เรียนเชิญรัฐบาลมาชี้แจงมาตอบคำถามใหม่ครับว่าเรื่องแผนการกระจายอำนาจ เรื่องการปกครองท้องถิ่นทั้งหมดรัฐบาลมีแนวคิดอย่างไร วันนี้ผมอยากได้คำตอบนี้จากรัฐบาลว่ารัฐบาลจากกรรมาธิการว่าท่านเชิญ ก่อนที่จะจัดสรรงบประมาณหลายหมื่นล้านบาทไปให้ท้องถิ่นท่านได้ถามรัฐบาลใหม่ครับว่ารัฐบาลมีความคิดอย่างไรกับเรื่องการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น นั่นประการที่ ๑ นะครับ ผมต้องการความชัดเจนก่อนที่จะอนุมัติเงินหลายหมื่นล้านบาทไปให้กับท้องถิ่น ท่านจะต้องมีความชัดเจนในเรื่องนี้

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ ในสภาแห่งนี้วันที่เราพิจารณากฎหมายสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล เหตุผลอย่างหนึ่งที่สภาแห่งนี้หยิบยกขึ้นมา ที่ฝ่ายรัฐบาลหยิบยกขึ้นมาแล้วอภิปรายว่าไม่เห็นด้วยที่จะให้เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทางตรงโดยตรง นั่นก็คือมีการกล่าวหากันว่าในองค์การปกครองท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดี เทศบาลก็ดี องค์การบริหารส่วนตำบลก็ดีมีการทุจริตกันเยอะนี้ คือข้อกล่าวหาที่ยกขึ้นมาเป็นเหตุผลหนึ่งที่รัฐบาลไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

๒๒

สผ ๑๑/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อารีรัตน์ ๑๑

ทางตรง ผมอยากจะถามกรรมการว่าเมื่อท่านกล่าวเช่นนี้ว่ามีการทุจริตกันเยอะนี่ ก่อนที่ท่านจะอนุมัติงบประมาณอุดหนุนไม่ว่าอุดหนุนเฉพาะกิจหรือว่าอุดหนุนทั่วไปให้กับองค์กรการปกครองท้องถิ่น ท่านได้เรียกเอกสารมาดูใหม่ครับว่าที่ไหนบ้างที่มีการทุจริต ท่านได้เรียกเอกสารมาดูใหม่ครับว่าผลการสอบสวนที่มีการกล่าวหากันว่ามีการทุจริตนั้นเอาใครมาลงโทษได้กี่คน ปีที่แล้วปี ๒๕๔๕ ในงบประมาณปี ๒๕๔๕ ที่ท่านเข้ามาบริหารประเทศท่านกล่าวหาว่ามีการทุจริตกันเยอะ ท่านจับคนทุจริตเหล่านั้นมาลงโทษได้กี่คน ผมไม่อยากจะเห็นท่านกล่าวคำว่า ทุจริต มีการทุจริตกันในองค์กรใดองค์กรหนึ่งเพื่อที่จะมาทำลายล้างองค์กรในสถาบันการปกครองของสถาบันนั้น ผมไม่อยากจะให้ท่านกล่าวอ้างลอย ๆ เพียงแต่บอกว่ามีการ

(พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ขออนุญาตครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณไวพจน์เดี๋ยวก่อนนะครับ คุณไวพจน์ประท้วงใช้ใหม่ครับ

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ครับ ผมยกมือยื่นประท้วงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ประท้วงผู้อภิปรายใช้ใหม่ครับ

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ พรรคไทยรักไทย จังหวัดกำแพงเพชร ด้วยความเคารพท่านประธานและกิตติมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ในเรื่องขององค์การบริหารส่วนตำบลเราได้พูดกันในสภาจบแล้วนะครับ แล้ววันนี้เป็นเรื่องของกรรมการกับสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎร มิได้เกี่ยวกับรัฐบาลเลยนะครับ -----

และการชี้แจงมันไปกว้างถึงการตัดสินใจของสภา ที่ในเรื่องขององค์การบริหารส่วนตำบล
ที่จริง ๆ แล้วอย่าใช้สภานี้ทำให้ประชาชนสับสนว่าสิ่งที่สภาได้อนุมัติไปนั้น ช่างว่ามีกา
รทุจริต
เราบอกครั้งว่านั่นคือการขัดรัฐธรรมนูญ การเสนอกฎหมายต้องผ่านจากประตูของ
สภาผู้แทนราษฎร มิได้ไปผ่านที่วุฒิสมาชิก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เอาละครับ คุณไวพจน์

พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ท่านประธานขออีก
๓๐ วินาที ท่านประธานขออนุญาต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คือสรุปสั้น ๆ ว่าผู้อภิปรายนี้ทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ใหม่มครับ อภิปราย
นอกประเด็น

พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ขออนุญาตชี้แจงอีก
๓๐ วินาทีครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คือเวลาการประท้วงนี้ คุณไวพจน์ดูข้อบังคับ บอกว่าทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑
แล้วก็รู้แล้วว่าเอาเรื่อง อบต. มาพูดนะครับ เดี่ยวผมวินิจฉัยเอง

พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : เราขอเปลี่ยนจากประธาน
อบต. เป็น นายก อบต. เท่านั้นครับ แล้วก็เปลี่ยนจากเลขาธิการ จากปลัด อบต. มาเป็น
สมาชิกครับ เราให้เกียรติกับสมาชิกมากยิ่งขึ้นครับ เราขอ ๒ อย่าง แต่ว่าเราดันไปขอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : พอแล้วครับ เดี่ยวผมวินิจฉัยก่อนนะครับ คุณนิพนธ์ บุญญามณี ได้แปรญัตติ
ขอปรับลดงบประมาณของกระทรวงมหาดไทย ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ได้พูดถึงองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ก็ได้มีการพาดพิงเหยียบยงถึงกรณีที่ทางสภาผู้แทนราษฎรได้ยับยั้ง
ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว แล้วก็ถามกรรมการ
ว่าได้มีการตรวจสอบใหม่ เพราะจากการที่อภิปรายยับยั้งนั้นมีการพูดถึง มีสมาชิกบางท่าน
นะครับ ได้พูดถึงเรื่องการทุจริตใน อบต. เขาก็สอบถามว่ามีสมาชิกอภิปรายนี้ได้มีการ

ตรวจสอบใหม่ เพราะฉะนั้นเขาถามกรรมการ ประเดี๋ยวกรรมการจะตอบหรือไม่ตอบ ก็สุดแต่แต่กรรมการ เขินญต่อครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมไม่ผิด ข้อบังคับนะครับ ที่จริงผมพยายามให้กระชับแล้วท่านประธานครับ ไม่อยากที่จะให้มันยืดเยื้อ ผมไม่อยากต่อความยาวยาวความยืดกับผู้ประท้วงครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าสิ่งที่มีการกล่าวกันในสภาแห่งนี้ครับ ว่าองค์การบริหาร ส่วนตำบลมีการทุจริตเกิดขึ้นอย่างมากมาย ผมอยากจะถามกรรมการที่นั่งอยู่ข้างบน นั้นแหละครับ ท่านรู้หรือไม่รู้หนากับคำพูดที่เขาพูดกันหรือเปล่า วันนี้ท่านได้เลือก อบต. หลักฐาน เขามาดูใหม่ครับว่าที่มีการกล่าวหาว่า อบต. ทุจริตนะ ท่านเอาเอกสารมาดูก็ อบต. มีใหม่ครับ ท่านต้องตอบผมนะครับวันนี้ ว่าท้องถิ่นไหนบ้างที่มีการทุจริตเกิดขึ้นในปี ๒๕๔๕ ที่สมาชิก นำมากล่าวในสภาแห่งนี้ ไม่อย่างนั้นคำกล่าวของสมาชิกในสภานี้จะเป็นการกล่าวเท็จ ผมต้องการหลักฐานชี้แจงให้เห็นได้ว่าการกล่าวกันจริงๆว่า อบต. มีการทุจริต ท่านอย่าไปพูด ให้องค์การปกครองเขาเสียหายครับ เหมือนกับครั้งหนึ่งถ้าสมมุติว่าใครมาพูดว่าสภานี้ มีแต่คนโกงเราก็เสียหาย เราไม่อยากให้ใครมาพูดอย่างนั้น เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ผมต้องการคำตอบ ก่อนที่ผมจะอนุมัติงบประมาณแผ่นดินออกไปอีก ๙ แสนกว่าล้าน ๑ ล้านล้านนี่นะครับ ท่านต้องตอบคำถามสิ่งเหล่านี้ให้ได้ก่อน ถ้าไม่อย่างนั้นท่านไม่มีเหตุผลที่จะมาทำให้การ กระจายอำนาจไม่สามารถเดินหน้าไปได้ในขณะนี้ ผมไม่สามารถกล่าวเป็นอย่างอื่นได้ ถ้าการ กระจายอำนาจวันนี้ไม่สามารถเดินไปข้างหน้าได้ ผมต้องโทษรัฐบาล แต่ก่อนโทษรัฐบาลวันนี้ สภาแห่งนี้ตั้งกรรมการ ตั้งท่านทั้งหลายเข้าไปทำหน้าที่แทนพวกผม ก่อนที่ผมจะกล่าวโทษ รัฐบาล ผมขอถามท่านก่อนว่าท่านไปทำหน้าที่กรรมการแล้ว ท่านตรวจสอบหลักฐานพบว่า มีการทุจริตที่ไหนบ้าง ในองค์การบริหารส่วนตำบลก็ดี เทศบาลก็ดี หรือองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดก็ดี เพราะวันนี้กำลังตั้งข้อกล่าวหาว่าองค์การปกครองท้องถิ่นเหล่านี้ทุจริต เราจึง ไม่ควรให้องค์การปกครองเหล่านี้เลือกผู้บริหารทางตรง นี่คือปัญหาครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นความกระจ่างอันนี้ท่านกรรมการต้องตอบ ไม่อย่างนั้นแล้วนี่นะครับ ท่านจะได้ เชื่อว่าท่านไม่สามารถทำความเข้าใจเกิดขึ้นกับงบประมาณแผ่นดินในปี ๒๕๔๖ ได้ แล้วเราจะมีควมสบายใจกันได้อย่างไรว่างบประมาณในปี ๒๕๔๖ ที่กระจายออกไปนี้

ที่สภาแห่งนี้กำลังจะอนุมัติจะไม่มีการทุจริตกันอีก เราจะต้องหาทางป้องกันร่วมกันครับ
ท่านประธานครับ เพื่อที่จะไม่ให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมากล่าวอะไรทำลายองค์การปกครอง
ท้องถิ่นอย่างเลื่อนลอย อย่างไรเหตุผล วันนี้ผมต้องการหาหลักฐานจากกรรมการให้ชัดเจน
ว่าที่ท่านกล่าวหาว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการทุจริตกันมากนั้น ทุจริตโครงการ
ใดบ้าง ถ้าทุจริตแล้วทำไมท่านไม่ส่งรายชื่อของการทุจริต หลักฐานการทุจริตไปให้ ป.ป.ช.
ไปให้นายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านประกาศนักประกาศหนาวท่านจะไม่ปล่อยโอกาสให้คนชั่วลอยนวล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เอาจละครับคุณนิพนธ์ครับ ในประเด็นนี้ผมว่าชัดเจนแล้ว ก็สรุปได้แล้วครับ

นายบัวสอน ประชามอญ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัวสอน ประชามอญ ขอรื้อที่ท่านนิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : หารื้อคงไม่อนุญาตครับคุณบัวสอน

นายบัวสอน ประชามอญ (เชียงใหม่) : การประชุมที่มันล่าช้าเพราะว่า มันนอกประเด็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณบัวสอนนั่งเถอะครับ คุณนิพนธ์ถ้ามีประเด็นอื่นก็เชิญครับ แต่ถ้าไม่มีประเด็น สรุปแล้วผมก็ขอขอบคุณครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมก็ด้วยความเคารพ ท่านประธานนะครับ เมื่อคืนก็รับปากกับท่านประธานไว้ด้วยความเคารพจริง ๆ แต่ว่าประเด็น ยังมีครับ แต่ว่าอีกหลายประเด็นเสียด้วยซ้ำไป โดยเฉพาะในเรื่องการกระจายอำนาจ ผมกราบเรียนท่านประธานแล้วว่าที่จริงผมมีหลายประเด็น แต่ว่าวันนี้ผมต้องการเรื่องการกระจายอำนาจ เพราะว่าผมเชื่อมั่นในเรื่องความเป็นอิสระของท้องถิ่น ถ้าทราบใดที่เรายังคิด ที่จะครอบงำท้องถิ่น ไม่ให้ท้องถิ่นได้รู้จักคิดเองทำเองแล้ว เราอย่าหวังว่าการกระจายอำนาจ จะประสบความสำเร็จ เพราะฉะนั้นผมด้วยความเคารพท่านประธานครับ ผมอยากจะทราบ ให้ความร่วมมือกับท่านประธาน เมื่อคืนกราบเรียนท่านประธาน กราบเรียนต่อสภาแห่งนี้แล้วว่า เราจะให้ความร่วมมือกับท่านประธาน เมื่อคิดว่าสิ่งที่ผมถามนี้ผมยืนยันว่าเป็นประโยชน์ และในประเด็นอื่นผมจะหาโอกาสสอบถามในโอกาสต่อไป ผมขอฟังคำชี้แจงจากกรรมาธิการ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด กรรมาธิการ ขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ

เฉพาะที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรรมาธิการ ท่านประธานที่เคารพ คำถามที่สมาชิก ได้สอบถามมากระผมขออนุญาตรวบรวมตอบ เพราะส่วนใหญ่เป็นกลุ่มของงานในทำนองเดียวกัน เรื่องการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นนั้น ความจริงแล้วกรรมาธิการให้ความสนใจในเรื่องการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นอย่างมาก โดยคณะกรรมาธิการได้ตั้งอนุกรรมาธิการเข้าไปพิจารณาในเรื่องนี้โดยเฉพาะ เพราะเห็นว่าเงินอุดหนุนท้องถิ่นซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐบาลกำหนด จำนวน ๒๑.๓ เพอร์เซ็นต์ของเงินรายได้นั้นมีความจำเป็นที่จะต้องดูแล จากคำถามของท่านสมาชิคนั้นขอทราบเรียนว่า ปีนี้รัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณอุดหนุนทั่วไปกับอุดหนุนเฉพาะกิจนั้นเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วมาเป็นอย่างมาก ปีที่ผ่านมาทั้งงบประมาณอุดหนุนทั่วไปสัดส่วนต่อเงินอุดหนุนทั่วไปกับอุดหนุนท้องถิ่นนั้น อยู่ที่ ๕๔ เพอร์เซ็นต์ กับ ๔๖ เพอร์เซ็นต์ แต่ในปี ๒๕๔๖ นั้นรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณนี้ ให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไปเปลี่ยนแปลงรายการเป็น ๗๔ เพอร์เซ็นต์ต่อ ๒๖ เพอร์เซ็นต์ เพราะจะได้เห็นว่าถ้าจะถามว่ารัฐบาลได้ปรับปรุงให้ความเป็นอิสระกับท้องถิ่นประการใด จะเห็นได้ว่าการจัดสรรงบประมาณต่อสัดส่วนของเงินเฉพาะกิจกับทั่วไปนั้น ผมถือว่าตรงกับที่ท่านสมาชิกประสงค์อยากจะเป็นอิสระของท้องถิ่น อย่างไรก็ตามนี้รัฐบาลก็ได้เรียนเชิญรัฐบาลมาสอบถาม ท่านสมาชิกถามว่าได้เชิญรัฐบาลมาหรือเปล่า กรรมาธิการ ได้เชิญผู้รับผิดชอบในเรื่องการกระจายอำนาจเข้ามาสอบถามแล้วนะครับ ก็ได้ความว่ารัฐบาล ยืนยันเจตนารมณ์ตามกฎหมายการกระจายอำนาจและสู่องค์กรปกครองท้องถิ่นอย่าง เคร่งครัด และมีมติคณะกรรมการการกระจายอำนาจชัดเจนกับการจัดสรรงบประมาณ ก็เป็นไปตามมติของคณะกรรมการอย่างเคร่งครัด เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่างบประมาณ อุดหนุนทั่วไปนั้นจะอยู่ที่ ๗๔ เพอร์เซ็นต์ ส่วนเกณฑ์การจัดสรรนั้นขอเรียนว่า โดยมติของ คณะกรรมการการกระจายอำนาจตามกฎหมายนั้นได้จัดสรรหลักเกณฑ์การจัดสรร งบประมาณสู่ท้องถิ่นนะครับ มีเกณฑ์ที่จัดสรรแยกเป็นท้องถิ่นต่าง ๆ เนื่องจากเห็นว่าเกณฑ์ ที่น่าจะจัดสรรนั้นอยู่ที่เกณฑ์รายได้ เกณฑ์ประชากร ชุมชนและเขตพื้นที่เป็นหลัก จึงจัดสรรให้ องค์กรปกครองท้องถิ่นในแต่ละแห่งมีอัตราส่วนดังนี้ ใน อบจ. นี้จะจัดสรรให้ ๔๐ เพอร์เซ็นต์ นี้เท่ากันทุกแห่ง ๓๐ เพอร์เซ็นต์นั้นยึดถือจำนวนประชากร อีก ๓๐ เพอร์เซ็นต์นั้นดูรายได้

๒๘

สผ ๑๑/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จกนอม ๑๓/๓

เพราะฉะนั้นของเทศบาลเองนั้นจัดตามรายหัวประชากร ๕๐๐ บาทเท่ากันทุกแห่งนะครับ
ส่วนที่เหลือนั้นเฉลี่ยไปตามเกณฑ์รายได้ -----

- ๑๔/๑

ส่วน อบต. นั้น ๒๐ เปอร์เซนต์ให้เท่ากันทุกแห่ง ส่วน ๘๐ เปอร์เซนต์ให้เพิ่มเฉพาะ อบต. ชั้น ๒ ถึงชั้น ๕ เพราะฉะนั้นเกณฑ์การจัดสรรหรือรายละเอียดที่เป็นตัวเลขเงินนั้น ท่านนิพนธ์คงทราบดีแล้วนะครับ เพราะว่าท่านเป็นอนุกรรมการอยู่ด้วยกัน รายละเอียดท่านก็คงพอทราบดี เกณฑ์นี้เมื่อเชิญรัฐบาลมานั้นก็ยังคงถือเกณฑ์ของคณะกรรมการกระจายอำนาจ ซึ่งรัฐบาลเขาไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามนั้นขอเรียนว่าเท่าที่สอบถามนั้น เนื่องจากรัฐบาลยอมมีนโยบายที่เป็นกรอบใหญ่อยู่ เพราะฉะนั้นก็มีเกณฑ์ที่จะกำหนดในการใช้เงินอุดหนุนทั่วไป โดยปีนี้รัฐบาลกำหนดให้เป็นงบลงทุนเป็นหลัก โดยกำหนดกรอบ ๖ ประการ ดังที่ท่านทราบอยู่แล้วว่ามีอะไรบ้าง เพื่อเป็นกรอบให้ อบต. หรือท้องถิ่นทั้งหลายนั้นได้ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นขอเรียนได้ว่าเท่าที่ได้สอบถามเห็นว่างบประมาณในส่วนนี้ได้จัดสรรไปตามเกณฑ์แล้ว ส่วนประเด็นที่ว่าเมื่อถึงปี ๒๕๔๙ จะเป็นประการใดนั้น ผมคิดว่าทางรัฐบาลที่มาชี้แจงก็ยืนยันว่าสามารถดำเนินการไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรบุคลากรก็ได้รายละเอียดในการจัดสรรในปี นี้ ก็มีการจัดสรรบางหน่วยงานเข้าไปเป็นจำนวนมาก เช่น รพช. ก็จัดคนเข้าไปเตรียมคน แล้ววิธีการเตรียมก็คือการเตรียมคนเข้าไปให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางในการเกลี้ยคนแล้วก็จะเอาลงไป คิดว่าคณะกรรมการได้สอบสวนรายละเอียดเหล่านี้จากรัฐบาลจนเป็นที่พอใจว่าได้จัดสรรไปตามกรรมการที่มีอยู่โดยชอบด้วยกฎหมายและที่สภาได้อนุมัติไปอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามท่านก็คงทราบว่าบางประการ บางส่วนที่เป็นหน่วยงานใหญ่ ๆ เช่น การศึกษา สาธารณสุขนั้นยังจำเป็นจะต้องมีมาตรการตามกฎหมายอื่น ๆ อีกด้วย เพราะฉะนั้นจึงยังไม่สามารถจะดำเนินการไปได้ เช่น กฎหมายการศึกษาต้องเตรียมความพร้อมของท้องถิ่นในการรับโอน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ทางรัฐบาลได้ยืนยันว่าจะสามารถดำเนินการไปได้

ส่วนประการสุดท้ายที่ได้ถามถึงเรื่องการทุจริตว่าจะมีหรือไม่ ผมคิดว่าในใจของทุกคนคงทราบว่ามีหรือไม่มี ข้อเท็จจริงนั้นไม่ต้องบอกกันว่ามีหรือไม่มี แทบทุกคนอยู่ใกล้ชิดกับท้องถิ่น ท่านรู้ดีว่ามีหรือไม่มี เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องไปเอาอกเอาใจผู้ใดนะครับ กรรมการก็เช่นเดียวกันก็ทราบปัญหานี้อยู่ ต้องยอมรับว่าบางท้องถิ่นนั้นไม่พร้อม บางท้องถิ่นก็พร้อมที่จะเลี้ยงดูตัวเองได้ บางท้องถิ่นก็ไม่พร้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

กรรมวิธีการนั้นยังได้เป็นห่วง อย่างข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องการถ่ายโอนเช่นเดียวกับท่านว่า ท่านว่าการถ่ายโอนคราวนี้นั้นความพร้อมในการเตรียมรับมีประการใดหรือไม่ เป็นความห่วงใยของกรรมวิธีการได้ดำเนินการไปแล้ว เพราะฉะนั้นขอกราบตอบคำถามเพียงเท่านี้ครับ
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมวิธีการพิติพงศ์ชี้แจงครับ

นายพิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานครับ กระผม พิติพงศ์ เต็มเจริญ ส.ส. กทม. พรรคไทยรักไทย ในฐานะกรรมวิธีการนะครับ กระผมขอตอบคำถามจากเพื่อนสมาชิกในส่วนที่กระผมได้รับมอบหมายคือในส่วนของแผนงานป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดนะครับ ท่านเพื่อนสมาชิกท่านได้ถามมาหลายคำถามนะครับ ผมขอตอบภาพรวม แล้วก็คิดว่าคำตอบของผมนคงจะไม่มีคำถามถึงเรื่องของกรณีปัญหาเสพติดนะครับ ผมขอใช้เวลาสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่างบประมาณปีนี้นั้นรัฐบาลได้เสนอของบประมาณมา คณะกรรมวิธีการไม่ได้ตัดเลย เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๓,๙๗๔ ล้านบาท

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณพิติพงศ์ครับ ผมขออนุญาตนิดหนึ่งนะครับ ในนามของสภาผู้แทนราษฎร ขอต้อนรับประธานคณะกรรมวิธีการศึกษาเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากรัฐสถานออร์เวย์ด้วยความยินดีครับ สภาผู้แทนราษฎรไทยขอต้อนรับครับ

(สมาชิกที่อยู่ในที่ประชุมได้ปรบมือแสดงการต้อนรับ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรรมวิธีการ) : ขอขอบคุณครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่าการจัดงานการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดนี้งบประมาณอาจจะแตกต่างจากการจัดการงบประมาณของรัฐบาลชุดอื่น ๆ นะครับ เพราะเราจัดงานการแก้ไขตามแผนงานเป็นหลัก โดยแบ่งแผนงานออกเป็น ๓ แผนงานที่สำคัญนะครับ ก็คือแผนงานทางด้านกาป้องกัน

งานปราบปรามและงานบำบัดฟื้นฟู ซึ่งงบประมาณส่วนใหญ่จะลงอยู่ตามกระทรวงและ
กรมต่าง ๆ ในส่วนงานที่เกี่ยวข้องนะครับ -----

นอกจากนั้นแล้วนะครับ ขอเรียนว่าได้มีการจัดงบประมาณเพิ่มเติม อย่างที่ท่านเพื่อนสมาชิกถามว่า เอ๊ะ มีงบประมาณส่วนท้องถิ่นหรือเปล่า ผมขอเรียนนะครับว่าในปีนี้นั้นเป็นปีแรกครับ ที่คณะกรรมการได้จัดงบประมาณในการแก้ไขปัญหายาเสพติดลดลงสู่ท้องถิ่นนะครับ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๑๑ ล้านบาท ซึ่งก็คิดว่าเป็นจำนวนที่อาจจะน้อยไปนิดหนึ่งสำหรับการแก้ไขปัญหายาเสพติดในส่วนท้องถิ่น แต่ก็คิดว่าเป็นงานที่เริ่มต้นที่ดีนะครับ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งที่สำคัญครับ งบประมาณส่วนใหญ่ที่เราเน้นไปอยู่ที่การปราบปรามและการบำบัดรักษานะครับ เพราะว่าการปราบปรามในปัจจุบันนี้ต้องเรียนอย่างนี้ครับว่า เป็นงานที่ทางหน่วยงานราชการเข้ามาชี้แจงแล้วเขามีความลำบากอย่างมากในการที่แก้ไขปัญหายาเสพติดนะครับ โดยเฉพาะการปราบปราม การเสียดายต่าง ๆ จึงต้องจัดงบประมาณที่ดีพอสมควรนะครับ และส่วนที่สำคัญครับในเรื่องของการบำบัดฟื้นฟูรักษาผู้ติดยาเสพติดนะครับ เราจัดงบประมาณให้ทั้งสิ้น ๗๕๕ กว่าล้านบาทนี่นะครับ เป็นงบประมาณที่สูงและคิดว่าเป็นงบประมาณที่สามารถที่จะนำคนดีที่ติดยาเสพติดนะครับ ผู้ป่วยที่ติดยาเสพติดกลับคืนสู่สังคมได้ ท่านประธานครับ ผมขอใช้เวลาอันสั้น ๆ เพียงแค่นี้เพื่อตอบคำถามของเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับ และหวังใจเป็นอย่างยิ่งว่าคำถามทางด้านยาเสพติดในหน่วยงานต่าง ๆ คงจะไม่มีเกิดขึ้นอีกครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอท่านนศอีกท่านหนึ่งนะครับ แล้วก็เราจะลงมตินะครับ ท่านสมาชิกเตรียมตัวด้วยนะครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในส่วนของกระทรวงมหาดไทยขอแปรญัตติปรับลดงบประมาณไว้ทั้งสิ้นร้อยละ ๑๕ ของงบประมาณที่ตั้งไว้ ประเด็นเดียวที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานไปถึงกรรมาธิการก็คือเรื่องของกรมที่ดิน กรมที่ดินนี้นะครับผมได้สืบค้นไปตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ มติคณะรัฐมนตรีตั้งแต่สมัย ฯพลฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษเป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ ท่านได้มีมติเมื่อปี ๒๕๒๗ ว่าจะต้องเร่งรัดออกเอกสารสิทธิให้กับประชาชนทั่วประเทศ ให้เสร็จภายใน ๒๐ ปี ก็คือภายในปี ๒๕๔๗ แผ่นดินไทยที่ประชาชนได้ครอบครองทำกินโดยสงบ เปิดเผยและมีเจตนาเป็นเจ้าของชัดเจนนะครับ ถ้าพิสูจน์สิทธิได้ว่าเขาได้ครอบครอง

ทำกินมาตลอดต่อเนื่องยาวนานต้องออกเอกสารสิทธิให้กับเขา ออกโฉนดให้กับเขา
 ในประเด็นนี้ นะครับ ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการว่าได้สอบถาม
 ประเด็นนี้กับทางกรมที่ดินหรือไม่ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผมชื่นชมเจ้าหน้าที่ ยกตัวอย่าง นะครับ ท่าน
 อย่างที่ที่ดินจังหวัดพิษณุโลก เขาเร่งรัดจัดออกโฉนดพยายามของงบประมาณออกไป เร่งรัดจัด
 ออกโฉนด นะครับ แต่ปรากฏว่าผมถามว่าแล้วทำไมมันออกไม่เสร็จล่ะ ในปี ๒๕๔๗ ทำไม
 โฉนดที่ดินถึงไม่ได้ทั่วประเทศ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๒๗ ท่านบอกว่างบประมาณไม่มี
 แล้วประสิทธิภาพในการทำงานล่ะ เขาบอกกับผมว่าเขาพร้อมที่จะทำ พร้อมที่จะเร่งออกโฉนด
 ที่ดินทั่วประเทศให้เสร็จ และคนไหนถ้าเกิดว่าพิสูจน์สิทธิได้ว่าอยู่มาก่อนปี ๒๕๑๐ ย้อนหลัง
 ลงไปมีหลักฐานพิสูจน์สิทธิได้ชัดเจนออกกรรมสิทธิ์ได้ทั้งหมดแหละ แต่งบประมาณไม่มี
 ผมเลยมาดูงบประมาณแผ่นดิน ผมจำเป็นต้องแปรญัตติไว้ เพราะว่าถ้าเกิดว่าไม่แปรญัตติ
 ตัดลดงบประมาณไว้ผมก็ไม่มีสิทธิได้พูด แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น นะครับ ในส่วนของกรมกองอื่น
 ผมไม่พูดเพราะจะซ้ำประเด็น แล้วก็กลัวกระทบต่อเวลาของสภานะครับ ด้วยความเคารพ
 ในประเด็นนี้ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการว่าท่านได้หยิบยก
 ประเด็นนี้ถามกรมที่ดินหรือไม่ และถามความจริงใจจากรัฐบาลในการที่จะเร่งออกเอกสารสิทธิ
 ให้กับประชาชนคนไทยทั่วประเทศหรือไม่ มากน้อยเพียงใด นะครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : . ท่านกรรมาธิการวีระครับ

นายวีระ มุกลิกพงษ์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วีระ มุกลิกพงษ์ กรรมธิการนะครับ ผมขออนุญาตใช้เวลาเพียงนิดเดียวเพื่อที่จะชักชวนความเข้าใจกับท่านสมาชิกนิพนธ์ บุญญามณี จากจังหวัดสงขลา เพราะว่าท่านได้อภิปรายซักถามคณะกรรมการในเช้าวันนี้ด้วยความดูเด็ดพอสมควร ทั้ง ๆ ที่ตอนเช้าก็อารมณ์แจ่มใสกันอยู่ ประเด็นที่จะชักชวนก็คือประเด็นที่อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดกันไปได้ว่า การที่กฎหมายฉบับได้ตกไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้วนั้น เป็นเพราะเหตุว่ามีผู้ตั้งข้อกล่าวหาว่า อบต. ต่าง ๆ ทุจริตกันมาก เพราะฉะนั้นจึงยอมให้มีการเลือกตั้งนายก อบจ. โดยตรงไม่ได้ ถึงแม้จะมีสมาชิกบางท่านลุกขึ้นประท้วงแล้วแต่ว่าประเด็นยังไม่ชัดเจน ผมขออนุญาตอธิบายขำขันนิดหนึ่งว่า เรื่องของกฎหมายฉบับนั้นความจริงเป็นที่ประจักษ์ดีของท่านสมาชิกที่อยู่ในสภาว่าเรื่องราวเป็นมาอย่างไร เพราะว่าตัวร่างที่เสนอโดยสภาผู้แทนราษฎรเดิมนั้น ไม่ว่าจะเป็พรรคฝ่ายค้านหรือพรรคฝ่ายรัฐบาลก็ตรงกัน คือที่เสนอเข้าไปก็เป็นร่างเดียวกันในหลักการที่ว่า จะเลือกกันโดยทางอ้อม แต่เมื่อไปถึงวุฒิสภา คณะกรรมการทางนั้นได้แปรญัตติ แปรผันหลักเกณฑ์ไปก็เป็อันว่าคัดค้านตกไป

(นายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมธิการ วีระครับ พอดีท่านสมาชิกได้ยกมือและลุกขึ้นประท้วงนะครับ คุณนิพนธ์ประท้วงกรรมธิการ เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมต้องขออนุญาตประท้วงท่านประธาน เพราะว่าสิ่งที่กรรมการพูดไม่ตรงประเด็นกับที่ผมถาม ผมถามกรรมการในประเด็นว่า ที่มีการกล่าวว่ามี การทุจริตกัน ใน อบต. ท่านต้องตอบ แต่ว่ามีการทุจริตกันหรือไม่ ส่วนการที่บอกกฎหมายดีหรือไม่ดี ต้องมาพูดกันในสภาแห่งนี้ อีกวาระหนึ่ง อีก ๑๘๐ วันจะได้พูดเรื่องนี้ ๑๘๐ วัน พวกผมยื่นญัตติไปแล้วเมื่อวานนี้ ให้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาใหม่แล้วค่อยมาพูดกันอีก ๑๘๐ วัน แต่วันนี้ให้ท่านตอบเพียงแต่ว่า ท่านได้มีการตรวจสอบเรื่องการทุจริตหรือไม่ เพราะว่าในวันที่ ส.ส. ประชุมกันในสภานี้

ส.ส. พูดว่าเหตุผลหนึ่งในการที่จะไม่ให้เลือกตั้งทางตรงคือการมีทุจริต ประเด็นอยู่แค่นี้ครับ
ขอให้ชี้แจงตรงประเด็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คุณนิพนธ์พอแล้วครับ เชิญท่านวีระครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาต
ชี้แจงเพิ่มเติมครับ ตรงประเด็นเลยครับตามที่ท่านต้องการ คณะกรรมาธิการก็ได้ซักถาม
เรื่องนี้เหมือนกัน แล้วก็ได้ทราบว่ามีการสอบสวนก็จำนวนมากครับ แต่ว่าไม่ใช่เป็นการ
กล่าวหาของฝ่ายรัฐบาลหรือเป็นการกล่าวหาจาก ส.ส. ข้อกล่าวหาที่สอบ อบต. นั้น
มาจากคนในตำบลนั่นเองครับ ร้องทุกข์กล่าวโทษขึ้นมาก็มีการสอบสวน ประมาณถึง
๒,๐๐๐ ตำบล ในที่นี้เราจะไม่พูดว่าใครถูกใครผิด เพราะว่าเป็นเรื่องที่จะต้องสอบสวน
แล้วคนที่กล่าวหาก็คือคนจากตำบล ไม่ใช่สภา ไม่ใช่รัฐบาล เพราะฉะนั้นเราก็สอบถาม
อย่างนั้น แต่ที่ผมต้องยืนยันก็คือว่าไม่ใช่เพราะเหตุนี้ที่ทำให้กฎหมายนั้นตกไป เพราะว่า
ถ้าท่านพูดว่าเพราะเหตุนี้ก็เบี่ยงเบน เบี่ยงเบนเป็นว่ารัฐบาลไม่จริงจังต่อการกระจาย
อำนาจซึ่งไม่ถูกต้อง ทุกคนจริงจังต่อการกระจายอำนาจตรงเท่ากันหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) ได้มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญสมาชิกที่อยู่ด้านนอกเข้ามาใช้สิทธินะครับ ต่อไปผมจะถามมติที่ประชุม
นะครับว่า ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรว่าให้คงไว้ตามร่างของคณะกรรมาธิการ โปรดกดปุ่ม
เห็นด้วย ส่วนท่านสมาชิกท่านใดที่มีความเห็นว่า จะให้มีการแก้ไขตามที่ให้มีผู้แปรญัตติ
โปรดกดปุ่มไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ

๓๖

สผ ๑๑/๒๕๔๕ (ส.นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

พัชรี (๒) ๑๖/๓ ●

ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยตามร่างของคณะกรรมการธิการ ๒๗๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๔๘ ท่าน งดออกเสียงไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียงไม่มี เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้ มีมติเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการธิการนะครับ

- ๑๗/๑

เชิญท่านเลขาธิการต่อด้วยมาตรา ๑๔ เชิญครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาลพ รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๔ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
มีการแก้ไข มีกรรมธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอปพรพิชญ์ ท่านแรกเลยครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (นราธิวาส) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน ในส่วนของมาตรา ๑๔ ของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคมนั้น ดิฉันเองได้ตัดในยอดรวม ๓ เปอร์เซนต์ของงบประมาณที่ตั้งไว้ในกระทรวงนี้
ก่อนที่จะให้เหตุผลว่าทำไมดิฉันถึงตัด อย่างไรก็ตามในส่วนหนึ่งที่ดิฉันอยากจะเรียนเพื่อที่จะ
โยงโยไปในการอภิปรายในมาตรานี้ ดิฉันอยากจะให้ดูตรงที่ว่าองค์ประกอบของ
คณะกรรมการชุดนี้ คณะกรรมการชุดนี้ประกอบด้วย ๓๓ ท่าน มีผู้หญิงเพียง ๔ ท่าน
ซึ่งก็แค่ ๘.๕ เปอร์เซนต์ และในส่วนของการเป็นองค์ประกอบของฝ่ายที่เรียกว่า เป็นฝ่าย
ที่จะต้องดูแลการประชุมนั้น ดิฉันมองไม่เห็นผู้หญิงคนใดได้เป็นรองประธานกรรมการเลย
เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ในส่วนที่ดิฉันอภิปราย ก็อาจจะโยงโยไปว่า ทำให้กรรมการชุดนี้
ทั้งหมดไม่ได้พิจารณาเรื่องนี้ แต่เรามีกรรมธิการผู้หญิงอยู่ อาจจะช่วยบอก ท่านประธาน
ในการจัดงบประมาณของกระทรวงต่าง ๆ ดิฉันก็เห็นด้วยตั้งแต่แรกว่า มีการจัดงบประมาณ
ที่เรียกว่าแบบมุ่งเน้นผลงาน ซึ่งแน่นอนมีข้อดีเยอะ แต่ข้อเสียก็ต้องมี นั่นก็คือรายละเอียด
ดิฉันหาไม่เจอ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ดิฉันก็หวังอย่างยิ่งว่ากรรมการที่เราได้มีมติให้ไป
ทำงานแทนนั้น จะได้พิจารณาให้เราได้ละเอียด แต่เมื่อกลับมาดิฉันได้ขอแปรญัตติ
ในมาตรา ๑๔ อยู่ ๓ เปอร์เซนต์ เมื่อกลับมาเราก็ไม่ได้รายละเอียดอะไรมากนัก เพราะฉะนั้น
ก็คงจำเป็นจะต้องถามทางท่านกรรมการ เพื่อความกระจ่าง และอยากจะทราบถึงการคิด
ในการแปรญัตติตัด หรือไปเพิ่มในส่วนของกระทรวงแรงงาน

ในประเด็นแรกที่ดิฉันจะพูดก็คงจะเป็นการจัดงานบริหารจัดการแรงงาน
และสวัสดิการสังคมซึ่งอยู่ในสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม สิ่งที่ดิฉัน
อยากจะพูดก็เพราะว่าเมื่อมีการตั้งแผนงานนโยบายและแผนในเรื่องของการบริหารจัดการ

ในส่วนหนึ่งดิฉันเชื่อว่ากระทรวงนี้ดูแลอยู่ ก็คงเป็นเรื่องของแรงงานเดือน ในเรื่องของ
 แรงงานเดือน หรือแรงงานที่ต้องมาจดทะเบียนที่เป็นแรงงานต่างด้าวก็แล้วแต่ ท่านประธาน
 สิ่งหนึ่งที่เป็นปัญหามากก็คือ สิ่งที่ทำให้เกิดเรียกว่า โรคที่ไม่มีแล้วที่หายไปแล้ว เรียกว่า
 หายไปดีขึ้นควบคุมได้ มันกลับเข้ามาอีก ไม่ว่าจะมาเลเซีย และก็ตัวย่ออีกต่างหาก ไม่ว่าจะ
 วัณโรค หรือแม้กระทั่งโรคเท้าช้าง สิ่งเหล่านี้ก็ไปเป็นภาระหนักให้กับกระทรวงสาธารณสุข
 ต้องดูแล อย่างไรก็ตามกระทรวงสาธารณสุขดูแลนั้น เรียกว่า เป็นช่วงของปลายเหตุด้วย
 และไม่ใช่โดยตรง แต่สิ่งที่ท่านจะสัมผัสได้โดยตรงก็คือกระทรวงนี้ ท่านได้จัดงานบริหาร
 การจัดการแรงงานสวัสดิการ ดูแลตรงนี้อย่างไร ทางกรมการได้มีการสอบถามไหมคะ
 ดูแลตรงนี้เพื่อตัดปัญหา ยกตัวอย่างเช่น มีแรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียน มีใบอนุญาต
 ถูกต้อง หรือแรงงานเดือนที่เข้ามาใน การควบคุมที่ไม่ให้มีการแพร่กระจายโรคที่เราเองดีขึ้น
 ควบคุมได้แล้วนี้ ท่านได้ถามถึงตรงนั้นหรือเปล่า ได้มองถึงเรื่องปัญหาแรงงานเดือนเหล่านี้
 หรือเปล่า เป็นหนึ่งในปัญหาของแรงงานเดือนในเรื่องของสาธารณสุข

ประเด็นที่ ๒ เพื่อที่จะไม่ให้เสียเวลาของสภาแห่งนี้ ดิฉันเชื่อว่าดิฉันจะพูด
 ให้สั้น ๆ แต่คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการจัดทำงบประมาณ
 ที่เรียกว่าเน้นผลงาน ดิฉันขอข้ามมาพูดในเรื่องของกรมประชาสัมพันธ์ งบประมาณส่วนนี้
 ดิฉันต้องพูดอย่างนี้เพราะว่า เรามีผู้หญิงอยู่ในคณะกรรมการพิจารณา
 น้อยมาก -----

เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะทราบว่าในเรื่องของกรมประชาสงเคราะห์ซึ่งดูแลคนที่ด้อยโอกาสทั้งหมด ผู้หญิงก็บังเอิญไปอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่าเป็นกลุ่มด้อยโอกาส ทั้ง ๆ ที่ผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของประเทศมากถึงครึ่งหนึ่งหรือมากกว่าครึ่งด้วยซ้ำ ดิฉันอยากจะเรียนถามผ่านท่านประธานไปยังกรรมการ ท่านได้ดูแลซักถามเรื่องของกรมประชาสงเคราะห์ เวลาจัดงบประมาณได้คำนึงถึงมิติชายหญิงไหมคะ การจัดงบประมาณโดยคำนึงถึงมิติชายหญิงเป็นอย่างไร บางคนอาจจะถามจัดได้อย่างไร ประชากรของประเทศมันก็มีทั้งชายทั้งหญิง จัดมันก็ต้องครบถ้วนทั้งหมด ดิฉันอยากจะยกตัวอย่างให้เห็นชัด ๆ นะคะ ในการจัดงบประมาณของกรมประชาสงเคราะห์นั้น ถ้าจัดโดยไม่คำนึงถึงมิติชายหญิง ยกตัวอย่างเช่น ถ้าจัดงบประมาณเพื่อดูแลผู้สูงอายุหรือเรียกว่าเงินที่ช่วยเหลือผู้สูงอายุที่เคยจัดสมัยก่อนนะคะ สมัยรัฐบาลที่ผ่านมา และเราก็ให้ และเดี๋ยวนี้ก็มีปัญหา มากก็ฝากแถมไปเลยนะคะว่าเดี๋ยวนี้คนแก่กว่าจะได้เงินนั้น ๖ เดือนคะ เมื่อก่อนทุกเดือนเขาได้คนแก่นำสงสารคะ แต่นั่นคือการจัดโดยที่ไม่ต้องคำนึงความเป็นชายเป็นหญิง เพราะคนแก่มีทั้งชายและหญิง เพราะฉะนั้นไม่เป็นไรคะ จัดไปตรงนั้นได้ เพราะปัญหามันเหมือน ๆ กัน หรือแม้ปัญหาอุทกภัย ณ วันนี้นะคะที่เกิดปัญหาน้ำท่วมหลาย ๆ แห่ง ปัญหาอุบัติเหตุต่าง ๆ ตรงนี้การจัดงบประมาณต่าง ๆ ในเรื่องของกรมประชาสงเคราะห์ไปช่วยเหลือเขานั้น ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงมิติชายหญิงคะ เพราะปัญหามันเหมือน ๆ กัน ทั้งเพศชายเพศหญิง แต่ท่านประธานคะ มีหลายปัญหาที่จำเป็นต้องคำนึงถึงมิติชายหญิง และก็จำเป็นจะต้องจัดงบประมาณให้เขา ดิฉันอยากจะยกตัวอย่างง่าย ๆ เห็นชัดนะคะ ณ วันนี้นี้คือประเด็นเรื่องของผู้หญิงที่ท้องและไม่พร้อม หลายคนบอกว่าดิฉันชอบพูดเรื่องนี้ แต่จำเป็นคะ ท้องที่ไม่พร้อม ส่วนหนึ่งปีละ ๓๐๐,๐๐๐ ราย เป็นส่วนหนึ่งที่ไปทำแท้ง แต่ท่านประธานทราบไหมคะว่า ๓๐๐,๐๐๐ รายต่อปีนั้นเป็นเพียง ๑ ใน ๓ ของกรณีหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ มีอีก ๒ ใน ๓ ค่ะที่เขาต้องท้องต่อไป สิ่งหนึ่งที่เขาอยากเรียกร้องและเขาเชื่อว่าการประชาสงเคราะห์ช่วยได้ แต่ถ้าเราไม่มองปัญหาในทางมิติชายหญิงว่านี่คือเป็นปัญหาของผู้หญิง ไม่ใช่ปัญหาของผู้ชาย เพราะผู้ชายที่ทำให้ท้องก็ไม่รับ ผู้หญิงก็ต้องแบกภาระนั้นโดยตรง สิ่งหนึ่งที่เขาเรียกร้องและไม่ทราบว่าทางกรรมการได้ถามถึงหรือเปล่า ก็คือเรื่องของการจัดสถานที่ให้เขารอคคลอดคะ อาจจะเป็นสถานที่ที่เรียกว่าบริการฉุกเฉิน

ดิฉันไม่ทราบว่ากรรมการได้ซักเรื่องนี้หรือเปล่า แต่สิ่งที่ดิฉันทราบก็คือมีสถานที่
 เกี่ยวข้องกับช่วยเหลือผู้หญิงเวลามีปัญหาทุกเรื่องปัญหาฉุกเฉินมีแค่ ๙ แห่ง ทั้งประเทศ
 ๗
 นะคะท่านประธาน ทั้งประเทศมี ๙ แห่ง และส่วนใหญ่ก็อยู่ในกรุงเทพฯ ดิฉันเชื่อว่าปัญหา
 X ผู้หญิงที่ท้องและไม่พร้อมมันไม่ใช่ปัญหาของคนกรุงเทพฯ มันเป็นปัญหาของเมืองใหญ่ ๆ
 เกือบทุกแห่ง เพราะฉะนั้นทุกจุดนี้ ท่านเคยคำนึงถึงไหมคะว่า ถ้าเราจะจัดงบประมาณ
 ที่คำนึงถึงมิติชายหญิง ปัญหาที่ไม่ใช่ปัญหาของผู้ชายแต่เป็นปัญหาของผู้หญิงได้มีโอกาส
 ที่จะได้รับแก้ไขไหม ผู้หญิง ๒ ใน ๓ ที่ดิฉันบอกเหล่านั้นเขาต้องการสถานที่ที่ปลอดภัย แต่ถ้า
 วันนี้ท่านจัดงบประมาณและไม่คำนึงถึงเรื่องนี้ แน่่อนดิฉันเชื่อว่าไม่มี เพราะฉะนั้น
 ๓ เปอร์เซนต์ที่ดิฉันตัดมันน้อยไปค่ะ ๓ เปอร์เซนต์ที่ดิฉันตัด ดิฉันเชื่อว่า ๓ เปอร์เซนต์ตัดมา
 เพื่อจะเอามาเป็นงบลงทุนทำสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเด็กวัยรุ่นที่เมื่อเขาผิดเขาพลาดไปแล้ว
 ท้องขึ้นมาไม่มีคนรับต้องออกจากโรงเรียน ต้องออกจากงาน แต่เขาก็พร้อมที่จะท้องต่อไป
 และปัญหาที่ตามมาคืออะไรคะท่านประธาน ท่านประธานเห็นตามหน้าหนังสือพิมพ์ใช่ไหมคะ
 ทั้งลูกไว้ในถังขยะบ้าง ทั้งลูกกลางสะพานลอยบ้าง มีปัญหามากมายเลย แต่เขาต้องทำ
 อย่างนั้นเพราะเขาอยากที่จะกลับเข้ามาสู่สังคมที่คนยอมรับ ในเมื่อคนไม่ยอมรับว่าเขา
 ท้องผิดปกติดังนั้น เขาไม่ยอมรับ ตรงนี้ท่านถามถึงไหมคะ ถ้าท่านจัดงบประมาณต่อไป ๆ
 ท่านต้องมองมิติเหล่านี้คะ ปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นเฉพาะเพศต้องพยายามจัดไว้
 ดิฉันเชื่อว่าวันนี้แทบไม่มี ท่านตัดงบประมาณไม่ถึง ๓ เปอร์เซนต์ และพอแปรรูปเพิ่มเติม
 ไปแปรตรงไหนคะ ไปแปรแค่เรื่องงบที่เรียกว่าเป็นอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ของทาง
 ประกันสังคม ซึ่งตรงนั้นดิฉันเชื่อว่าอาจจะยังไม่มีปัญหามาก ถึงแม้ท่านจะบอกว่าต่อไปนี้
 คนที่มีลูกจ้างหนึ่งคนต้องมาทำประกันตน อาจจะต้องการเจ้าหน้าที่เพิ่ม แต่สิ่งเหล่านั้น
 ไม่ใช่ปัญหาใหญ่เลย ณ วันนี้ปัญหาใหญ่ของวัยรุ่นของผู้หญิงซึ่งมีไม่น้อยกว่า ๒๐ เปอร์เซนต์
 ถ้าพูดถึงวัยรุ่นชายหญิง แต่ครั้งหนึ่งก็คือประมาณ ๑๐ เปอร์เซนต์ ๑๑ เปอร์เซนต์ต้องท้องก่อน
 อย่างนี้แล้วก็มีปัญหา ท่านได้ถามถึงกรณีอย่างนี้ไหม และมีแนวคิดที่จะจัดงบประมาณอย่างนี้
 ไหมคะในมิติของชายหญิง -----

ยกตัวอย่างอีกประการหนึ่งนะคะท่านประธาน เห็นง่าย ๆ ผู้หญิงเท่านั้นใช้ไหมคะส่วนใหญ่ที่ถูกล่อลวง ผู้หญิงกับเด็กถูกล่อลวงไปเป็นโสเภณี ถูกล่อลวงไปขาย เป็นมนุษย์เพศเดียวที่เดี๋ยวนี้ถูกเอาไปขายได้ ทั้ง ๆ ที่ทาสเขาเลิกมานานแล้ว ตรงนี้พอเราเข้าไปช่วยเหลือเขา จัดให้มาอยู่ก็มีอยู่ ๙ แห่งอย่างที่ดิฉันบอกนะคะท่านประธาน เอมามาอยู่ตรงนี้คะ ตรงนี้ทางกระทรวงแรงงานช่วยได้เยอะเลยคะ ถ้าท่านมองตรงนี้ให้ชัดเจน กระทรวงแรงงานทำในเรื่องนี้ด้วย อย่าทำเฉพาะเรื่องอื่นนะคะ ก็คือพัฒนาอาชีพให้เขา ก็คงต้องโยงโย ถึงกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ดีคะกรมนั้น แต่เดี๋ยวนี้มันชักจะไม่มัน เรามี พ.ร.บ. ใหม่ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมในการพัฒนาฝีมือแรงงานเอาตรงนั้นมาใช้ มองสิคะว่าลงทุนกับผู้หญิงแล้วได้ประโยชน์มากมาย ลงทุนกับผู้หญิงได้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศเยอะมาก ผู้หญิงเดิมที่ถูกเอาเปรียบมาตลอด เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะถามท่านกรรมาธิการว่าการดูแลตรงนี้ เคยสักริดไหมคะ เคยคิดไหมคะว่าจัดงบประมาณตรงนี้ถามถึงไหมคะว่าถ้ามีปัญหา ประเด็นที่เป็นปัญหาสังคมนี้จะต้องจัดงบประมาณให้เรียกว่าต้องคำนึงถึงมิติชายกับหญิงนะคะ

ประเด็นที่ ๓ ค่ะท่านประธาน ของในกระทรวงนี้ก็คงพูดถึงเรื่องปัญหาใหญ่ก็คือเรื่องโรคเอดส์ที่มีงบประมาณตั้งไว้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ท่านประธานคะ แรงงานที่มีอยู่ ณ วันนี้ที่มีแรงงานเถื่อน บางครั้งก็แฝงด้วยแรงงานที่เรียกว่า ชายบริหารทางเพศ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้อะไรขอให้กระทรวงสาธารณสุขทำ ท่านเป็นเรียกว่าด่านแรกที่จะเจอกับเขานอกจากกระทรวงมหาดไทยที่จะคอยดูคนที่เข้ามาอย่างผิดกฎหมาย แต่ท่านก็เป็นด่านแรกที่จะอนุญาตเขา เหล่านี้ท่านควบคุมอย่างไร ท่านถามอย่างไร เงินที่จัดไว้ ๒ ล้านกว่าบาทหรืออะไรก็แล้วแต่ ท่านเอาไปอบรมสัมมนา ไปสัมมนาใครคะ สาวโรงงานหรือสัมมนาใคร แรงงานเถื่อนเหล่านี้ได้รับการสัมมนาไหม ได้รับการดูแลไหม นี่คิดว่าเป็นประเด็นที่เรียกว่าดิฉันคงถามสั้น ๆ แต่อยากจะเน้นในเรื่องของการทำงบประมาณ ขอให้คำนึงถึงมิติชายหญิง

แล้วก็สุดท้ายท่านประธาน ก็คงเป็นคำถามฝากมานะคะ เนื่องจากว่ากระทรวงนี้มีงบประมาณที่ตั้งไว้อยู่ส่วนหนึ่ง ซึ่งตรงนี้ดิฉันหาไม่เจอนะคะ เพราะว่ามันเป็นเรื่องของรายละเอียด กรรมาธิการอาจจะทราบดี ปีที่แล้วมีการจัดตั้งเรียกว่างบประมาณที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ประชาสัมพันธ์งานของกระทรวงหรือประชาสัมพันธ์งานของประชาสัมพันธ์ตัวรัฐมนตรี มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ แล้วก็ถามถึงตรงนี้คะ ๑๐๐ กว่าล้านใช้ในเดือน ๆ หมด

ไม่ทราบตรงนี้อยู่ตรงไหน ท่านกรรมาธิการได้มีการพิจารณาและได้ถามถึงตรงนั้น หรือเปล่าคะ ก็อยากจะฝากถึงนะคะว่า ในส่วนที่ดิฉันสอบถามและพูดถึงว่าทำไมดิฉันเอง ต้องตัดงบประมาณของกระทรวงนี้มาตอนนี้ถึง ๓ เพอร์เซ็นต์ ก็อยากจะฟังคำตอบด้วยคะ ขอขอบคุณท่านประธานคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสุวิทย์ เสงี่ยมกุล ครับ

นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล (ภูเก็ต) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน ที่เคารพครับ งบประมาณที่กรรมาธิการได้พิจารณาจัดสรรให้กับกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมนั้น กระผมเห็นว่าในส่วนที่จัดสรรให้กับกรมจัดหางาน ซึ่งกระผมมีเหตุผล บางประการที่เห็นว่ากรมดังกล่าวมิได้ทำหน้าที่ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์การพัฒนา สังคมและการแก้ไขปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิต รวมถึงไม่สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญในเรื่องแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา ๘๖ ผมนำเรียนดังนี้ครับท่านประธาน เนื่องจากกรมจัดหางานซึ่งปกติแล้วผมคิดว่าจะต้องทำหน้าที่จัดหางานให้แก่คนไทย สร้างงาน ให้แก่คนไทยเป็นหลัก ทั้งที่ปัญหาการว่างงานในประเทศไทยมีอยู่ในอัตราสูง และเป็นปัญหาที่ เรื้อรัง ดังนั้นงานใดก็ตามที่คนไทยจะกระทำได้ หรือเป็นงานที่คนไทยทำได้ควรจะให้คนไทยทำ มิใช่ปล่อยให้แรงงานต่างชาติมาแย่งงานของคนไทยทำ ด้วยเหตุผลดังนี้ครับท่านประธานว่า กรมจัดหางานได้ออกระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตการทำงาน ของคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๕๔๕ ในบางจังหวัด เช่น จังหวัดภูเก็ต เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการพิจารณาออกใบอนุญาต ต่อใบอนุญาต และอนุญาตให้เปลี่ยนการทำงาน หรือเปลี่ยน ท้องที่ หรือสถานที่ในการทำงานโดยมีสาระสำคัญ ๑. กิจการที่ขอต้องไม่ขัดกับกฎหมาย ส่วนนี้ ผมเห็นด้วยครับ แต่ส่วนที่ ๒ ที่กล่าวไว้ว่า คนต่างด้าวที่จะอนุญาตต้องมีคุณสมบัติตามเงื่อนไข กรณีหนึ่งกรณีใดดังนี้ ใน ๔ กรณีแรกกระผมไม่ติดใจครับ แม้จะมีปัญหาอยู่บ้าง แต่สิ่งที่กระผม ติดใจก็คือในกรณีที่กำหนดไว้ว่า เป็นคนต่างด้าวที่มีรายได้และมีหน้าที่ชำระภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดาประจำปีตั้งแต่ ๑๘,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเราย้อนคิด กลับไปว่า ผู้ที่ต้องชำระภาษีเป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาทต่อปีนั้น เขาจะมีรายได้เดือนเท่าไรครับ

๔๓

● สผ ๑๑/๒๕๔๕ (ส.นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภาวดี ๑๙/๓

สรุปว่าคนที่มีรายได้ต่อเดือน ๒๘,๗๕๐ บาท มีรายได้ต่อปี ๓๔๕,๐๐๐ บาท หักค่าลดหย่อน ๖๐,๐๐๐ บาทในส่วนแรก และหักค่าลดหย่อนเพิ่มเติมอีก ๓๐,๐๐๐ บาท เขาก็จะมีรายได้สุทธิที่จะต้องเสียภาษีคือรายได้ ๒๕๕,๐๐๐ บาท -----

- ๒๐/๑

จากจำนวนนั้นเขาจะชำระภาษีให้รัฐ ๑๘,๐๐๐ บาทต่อปี คิดแล้วเป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน ๕๐ บาทต่อวัน ทำไมกรมจัดหางานจึงปล่อยให้หลักเกณฑ์ง่าย ๆ เหล่านี้เพื่อให้โอกาสกับคนต่างด้าวมีใบอนุญาตทำงาน ตามที่ผมนำเรียนท่านประธานในเมืองต้นว่า รัฐธรรมนูญมาตราที่ ๘๖ กำหนดไว้ว่า รัฐจะต้องส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ ผมคิดว่าส่วนนี้ไม่ได้ส่งเสริมครับ

อีกประการหนึ่งครับ ที่ผมกล่าวมาในเมืองต้นว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม การแก้ไขปัญหาคความยากจน และการยกระดับคุณภาพชีวิตในส่วนยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ ในเรื่องการบรรเทาการว่างงาน ท่านได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าจะควบคุมและจัดระบบการทำงานของคนต่างด้าว ท่านจัดระบบอย่างไรหรือครับ จัดระบบแบบนี้ผมคิดว่า คนไทยไม่ยินดีกับสิ่งที่ท่านกระทำ ท่านประธานครับ ในกระทรวงแรงงานมีหลายหน่วยงานที่ทำ เพื่อให้คนไทยมีโอกาสทำงานพัฒนาคุณภาพและมีฝีมือของคนไทย ไม่ว่าจะเป็นนโยบายและแผนงานบริหารจัดการแรงงาน งานส่งเสริมการมีงานทำ งานพัฒนาอาชีพและมีฝีมือ งานพัฒนาฝีมือแรงงาน งานมาตรฐานฝีมือแรงงาน งานเหล่านี้พยายามทำให้คนไทยมีฝีมือแรงงาน และแน่นอนครับ เมื่อมีฝีมือแล้วต้องมีตำแหน่งงาน มิใช่ปล่อยให้คนต่างด้าวมาแย่งงานคนไทยทำ ซึ่งผมเห็นว่า งานควบคุมการทำงานของคนต่างด้าวในกรมจัดหางาน จะใช้งบประมาณส่วนนี้ ไม่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของชาติครับ ผมจึงเรียนมายังท่านประธาน ผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ช่วยพิจารณาเรื่องนี้ให้รอบคอบครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านวินัยครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตราที่ ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ซึ่งตั้งไว้โดยประมาณ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ผมได้สงวนความเห็นและขอแปรญัตติปรับลด ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ที่จริงแล้วเหมือนอย่างที่เคยเรียนว่า งบประมาณดังกล่าวถ้าจะเอามาใช้ให้เกิดประโยชน์ มีการดำเนินการกันอย่างประหยัดและเกิดมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ เงินดังกล่าวผมคิดว่า ก็อยู่ในวงเงินที่จะใช้ประโยชน์ได้ แต่เหตุผลที่จะต้องขอตัดเพราะว่า เมื่อเข้าไปดูรายละเอียด

ในการทำงานของกระทรวงแรงงาน ความบกพร่องในหลาย ๆ เรื่อง นับตั้งแต่รัฐบาล นายชวน หลีกภัย ได้เห็นความสำคัญของพี่น้องผู้ใช้แรงงาน จึงได้แยกหน่วยงานที่เคยสังกัด ในกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานอื่น ยกระดับให้มีความสำคัญที่จะเข้าไปดูแลในเรื่อง แรงงาน และพัฒนาแรงงานทั้งหลาย ชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องผู้ใช้แรงงานจึงได้ตั้งกระทรวง ขึ้นมา และนับตั้งแต่ตั้งมาจนถึง ณ บัดนี้ ความแปลกประหลาดที่เราไม่เคยคาดคิด เราตั้งใจจะให้ กระทรวงนี้เป็นกระทรวงตัวอย่าง เป็นกระทรวงที่เล็กจิ๋วและมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ ไปดู ข้อเท็จจริงปรากฏว่าคนจำนวนหนึ่งที่อยู่นี้ได้มาจากหลาย ๆ หน่วยงาน มาจากหลาย ๆ กระทรวงและไปรวมกันอยู่ที่นั่น องค์กตรงนั้นจึงเป็นองค์กรที่คนทำงานรู้สึกจะไม่ค่อยเป็น ปีกแผ่น ไม่ค่อยเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ผมพูดในฐานะที่มีประสบการณ์ ไปทำงานไปดูในเรื่อง ของกรมการแรงงาน เกือบทุกกรม ท่านประธานครับ -----

ตรงนี้เป็นปัญหาที่แปลกและมีความตั้งใจมาเนิ่นนานว่าอย่างที่ผมเรียนแล้วก็ไม่ได้เป็นไปตามที่เจตนาของรัฐบาลในอดีตตั้งขึ้น และมีการปรับเปลี่ยนหมุนเวียนมีรัฐมนตรีหลายพรรคการเมืองเข้าไปดูแลเอานโยบายเข้าไปใช้ ปรากฏว่านโยบายที่นำไปปฏิบัตินั้นไม่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผมเรียนท่านประธานว่านับตั้งแต่ในสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม งบประมาณทั้งหลายที่นำไปใช้หรือในกรมอื่น ๆ สิ่งทั้งหลายที่ได้ไปดำเนินการท่านประธานครับ ในเรื่องของการดูแลการป้องกันบุคลากรของกรมที่เรียนแล้วว่า เหมือนกับคนมาจากหลายครอบครัวมาอยู่ด้วยกัน ความรู้สึกที่แตกต่างกันนี้ผมพูดอย่างที่เรียนว่าพูดจากประสบการณ์ ไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียว รัฐบาลนี้ชอบพูดคำว่า ต้องการที่จะให้การทำงานแบบบูรณาการ แต่เมื่อไปดูแล้วยกตัวอย่างว่าปัญหาแรงงานต่างด้าว มีสภาพความมั่นคงแห่งชาติ มีตำรวจตรวจคนเข้าเมือง มีกระทรวงมหาดไทย มีหน่วยงานอื่นอีกหลาย ๆ หน่วยงาน ได้ระดมความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็นจากประสบการณ์เพื่อต้องการที่จะแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าว เพื่อต้องการที่จะป้องกันปัญหาที่เกิดจากแรงงานต่างด้าว ปัญหาการอพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทย แต่นโยบายปัจจุบันที่บอกว่าจะบูรณาการนั้นไม่ได้นำมาใช้เลยครับท่านประธาน ได้ฟังความเห็นความรู้สึกจากหลาย ๆ กระทรวงที่ไปร่วมประชุมกัน บอกว่าจะแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวอย่างไร มีความเห็นอย่างไรของหน่วยงานที่เรารับผิดชอบ เมื่อปฏิบัติขออนุญาตเรียนทางคณะกรรมการว่า ท่านได้มองลึกในสิ่งเหล่านี้หรือไม่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานในปัจจุบันนั้น ท่านไม่ได้นำเอาสิ่งที่หลาย ๆ หน่วยงาน หลาย ๆ กระทรวงแสดงความคิดเห็น รัฐบาลนี้ไม่ได้เอาไปใช้เลย เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้การจะอนุมัติงบประมาณให้ไป ท่านได้ถามในรายละเอียดหรือไม่ เพราะเราได้รับการบ่นมาจากหน่วยงานปฏิบัติ เพราะอยู่ ๆ กระทรวงแรงงานก็มอบนโยบายให้กับกระทรวงอื่นซึ่งเป็นงานฝาก ที่เราเรียกกันว่าควรจะทำบูรณาการนั้นไม่ได้นำไปใช้ การจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวเมื่อครั้งที่แล้ว ซึ่งนโยบายก็ชัดเจนของรัฐบาลว่าจะแก้ปัญหา และก็พยายามเปรียบเทียบกับรัฐบาลที่ผ่านมา ในที่สุดท่านประธานครับ ไม่ได้มีความแตกต่างอะไรเลย และที่สำคัญกลับแย่ลงไปอีก นับวันการป้องกันปัญหาคนอพยพจากประเทศเพื่อนบ้าน เขมรก็ตี ลาวก็ตี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพม่า เราอ้างกันอยู่ตลอดเวลาว่าพม่ายากจนเขาก็หลังไหลเข้ามาในประเทศ แต่ตราบไคที่การป้องกันและการปราบปรามไม่เอาจริงเอาจัง ยามนั้นก็ไม่สามารถแก้ปัญหาที่ท่านได้แถลงไว้ได้หรอกครับ

เงินงบประมาณก็ล้านบาท ก็หมื่นบาทเอาไปใช้ก็ไม่เกิดประโยชน์ ถูกละลายไปด้วยการไม่เอา
 ใจใส่ของคนรับผิดชอบในนโยบาย ปัญหาแรงงานที่เราเห็นอย่างชัดเจนที่ต้องการให้จดทะเบียน
 ยกตัวอย่างว่าในจังหวัดสมุทรสาครเพียงจังหวัดเดียว คนมาขึ้นทะเบียนประมาณ
 ๔๐,๐๐๐ คนเศษ แต่อยู่กันจริง ๆ ท่านประธานครับ ส.ส. สมุทรสาคร สมุทรสงครามของ
 พรรคประชาธิปัตย์มาแล้วให้พวกผมฟังอยู่ตลอดว่าจะช่วยกันแก้ปัญหาอย่างไร มีชุมชนเกิดขึ้น
 เหมือนที่บางท่านเคยพูดในกระทรวงมหาดไทยเมื่อสักครู่ เป็นชุมชนของคนรักอิสระด้วยเข้าไป
 คนที่มาจากต่างประเทศนี่ วัฒนธรรม ศาสนาที่อยู่ในประเทศไทยเรา เราปล่อยให้ละละเลย
 ปล่อยให้ละละเลยมากจนกระทั่งว่าบ้านนี้เมืองนี้บางพื้นที่เหมือนกับเป็นประเทศของเขา
 เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมเรียนว่าจึงไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาได้ เพราะในเรื่องนโยบาย
 นั้นไม่ได้เอาใจใส่เท่าที่ควร ลูกต่างด้าว คนต่างด้าว มาอยู่ในประเทศไทยอพยพเข้ามา เราเป็น
 คนไทยเราจะไปต่างประเทศกติกามากมายกว่าจะเข้าไปในแดนดินถิ่นประเทศของเขา แต่คนที่
 มาในประเทศไทยเขามากันง่ายเหลือเกิน-----

มีผู้มาใช้แรงงาน มีผู้ติดตาม มีลูกกระตังมาด้วยและมาตลอดในประเทศไทยปีหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คน ท่านประธานครับ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่ากังวลและน่าห่วงใย เมื่อมาอยู่ในประเทศไทยคนเหล่านี้ก็เข้าไปใช้แรงงานในหน่วยงานต่าง ๆ ในภาคธุรกิจทั้งเอกชนและในส่วนที่กิจการทั้งใหญ่และเล็ก ผมเรียนท่านประธานสิ่งที่น่าเป็นห่วงในเรื่องของความมั่นคงที่กระทรวงแรงงานจะต้องมีความประสานและเอางบประมาณที่เก็บมาจากการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวกระจายออกไป นี่เพิ่งคิดที่จะมอบเงินให้เขาท่านประธานครับ ท่านนึกภาพว่า ในภาคใต้เอาว่าตั้งแต่ภาคกลางบางส่วน ตั้งแต่ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี เรื่อยลงไป สุราษฎร์ธานี ระนอง ภูเก็ต พังงา สตูล กระบี่ สงขลา ยันนราธิวาสท่านประธานครับ เราได้ยินว่ามียางพาราปลูกมากอันดับหนึ่งของประเทศ ไรต่อไร่ แปลงต่อแปลงปกคลุมด้วยยางพารา คนข้างล่างจะเดินมองจากอากาศมองไม่เห็นเพราะมีต้นไม้ปกคลุม ต้นไม้ที่เรียกว่ายางพารา ท่านประธานครับ เป็นหมื่น เป็นแสน เป็นล้านไร่ อาณาเขตติดต่อเหมือนกับเป็นป่า ท่านประธานทราบไหมครับว่าคนที่กรีดยางอยู่ใต้ต้นไม้ที่เรียกว่า ยางพารานั้น ประกอบด้วยพี่น้องชาวต่างด้าวเป็นผู้ชายมีครอบครัวบ้างไม่มีครอบครัวบ้าง เราบอกว่าแรงงานในประเทศไทยไม่ทำ นั่นก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่ส่วนที่อยากทำการการจัดหางานก็ไม่ได้เข้าไปดูแล ไม่ได้เข้าไปคิดแก้ปัญหาไปวางระบบอย่างจริงจัง ท่านประธานครับ ท่านคณะกรรมการสิทธิการทราบเรื่องเหล่านี้หรือไม่ว่าคนเหล่านี้มีความชำนาญในการเดินป่า ถ้าเขามีอาวุธตามเข้ามาด้วยมาฝังไว้ในดิน ปัญหาความมั่นคง ปัญหาเรื่องความสงบเรียบร้อยเกิดอะไรขึ้นมา เจ้าของสวนยางไม่กล้า คนที่เป็นผู้หญิงไม่กล้าที่จะเข้าไปในสวน เพราะออกจากบ้าน ระยะทาง ๓ - ๔ กิโลเมตร ๕ กิโลเมตร ๑๐ กิโลเมตร ๒๐ กิโลเมตร ยิ่งลึกเข้าไปยิ่งไม่กล้า วันข้างหน้าท่านประธานลองนึกสิครับว่าบ้านเมืองของเราจะเป็นของพม่าหรือเป็นของคนต่างด้าว หรือเป็นของคนไทย เขามาอยู่มีลูกมีครอบครัวแล้วปล่อยให้เขาอยู่อย่างอิสระอยู่อย่างนี้ การจดทะเบียนไม่สามารถทำได้ เข้าไปถึงได้ เพราะระบบไม่ได้มีการวางแผน ไม่ได้มีการวางระบบ ไม่ได้เอาจริงเอาจังจากผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการบางคนครับ บางคนก็คิดแต่จะได้ผลประโยชน์จากการใช้แรงงานของพี่น้องชาวต่างด้าว แต่บางคนก็มีความรู้สึกที่ดีคิดถึงอนาคตของประเทศชาติ ท่านประธานทราบไหมครับว่าในจังหวัดสงขลา

มีอยู่อำเภอหนึ่ง พม่าตาย ๑ คน สิ่งที่เรานึกไม่ถึงเขารู้กันได้อย่างไร มาร่วมงานศพไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ คน เต็มไปหมด เขาเดินเท้ากันมา เขานั่งรถกันมา รู้สัญญาณกันถึงเต็มไปหมดทั้งงาน ๓๐๐ กว่าคน ผู้ประกอบการโรงสีมีแรงงานต่างด้าวที่จดทะเบียนถูกต้องมีอยู่ ๒ คน ตื่นขึ้นมา ตอนตีสองมีการอะอะโวยวายเสียงเกิดขึ้นในบริเวณที่พักของคนงาน เดินออกไปดูมันนั่งกินเหล้ากันไม่ต่ำกว่า ๑๐ คน ท่านประธานครับ จากโรงสีหนึ่งไปยังสถานประกอบการ อีกสถานประกอบการหนึ่งระยะทางไม่ต่ำกว่า ๑๐ กิโลเมตร ถามเขาว่าเขามาอย่างไร เขาบอกว่าเขาเดินเท้าครับ เดินเท้ามาซุ่มมูม มาเฮฮา มาร้องเพลง มาตีมสุรากัน สิ่งเหล่านี้ รัฐบาลได้คิดมากน้อยแค่ไหน ท่านประธานครับ ที่จริงแล้วผมยังมีความเห็นในเรื่องกรรมการ จัดหางาน ในเรื่องของการพัฒนาฝีมือแรงงาน การพัฒนาฝีมือแรงงานนี้ต้องขออภัยที่ว่า ท่านมีความตั้งใจ มีความพยายาม แต่การจัดหางานนะครับ เรื่องของพยายามที่จะให้ครอบครัว มีความสุข มีวัฒนธรรมประเพณี ทำอย่างไรให้คนมีงานทำที่บ้าน ทำอย่างไรไม่ให้ถูก หลอกหลวงของผู้ใช้แรงงานตลาดแรงงานในต่างประเทศ มีการป้องกัน มีการแก้ไข มีการดูแล ที่คนเหล่านั้นไปอยู่ต่างประเทศอย่างไร กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานสิ่งเหล่านี้ ก็เช่นเดียวกัน ผมเรียนกับท่านประธานเอาไว้กว้าง ๆ ว่าโดยเหตุผลบางประการที่ผมยกตัวอย่าง มาเล่าให้ท่านกรรมาธิการได้ฟัง กรรมาธิการได้พูดกันในสิ่งเหล่านี้ลึกลงไปมากน้อยแค่ไหน ในการพิจารณาอนุมัติงบประมาณไป ผมยังไม่เห็นด้วยที่จะให้งบประมาณดังกล่าวไป เพราะฉะนั้นผมจึงขอปรับลด ๑๐ เปอร์เซ็นต์ และที่จริงแล้วยังมีเหตุผลอื่นอีกมากครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในเรื่องของกระทรวง แรงงานและสวัสดิการสังคมตามมาตรา ๑๔ ผมขอแปรญัตติปรับลดไว้ร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณที่ตั้งไว้ งบประมาณที่ตั้งไว้ทั้งสิ้น ๑๖,๐๐๐ ล้านบาทเศษ คณะกรรมาธิการ วิสามัญพิจารณางบประมาณของสภาปรับลดไป ๑๕ ล้านบาทเศษ แต่ในเรื่องนี้นะครับ เหตุผลที่ผมได้ขอแปรญัตติปรับลดร้อยละ ๒๐ เพราะ

ประเด็นแรกนะครับ เรื่องปัญหาแรงงานต่างด้าว ผมอยากจะถามท่านประธาน ผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ท่านได้สอบถามถึงกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับ นโยบายของการอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวทำงานหรือไม่ ประสิทธิภาพในส่วนนี้มันกระทบต่อ แรงงานไทยที่ยังตกงานอยู่เป็นล้าน ๆ คนนะครับ ผมถือว่าเป็นการด้อยประสิทธิภาพของ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นอย่างยิ่งในเรื่องนี้ อันนี้ไม่รวมถึงผลกระทบที่ เพิ่งผ่านมาจากแรงงานได้วันที่จะตามมาอีกมากมาย อันนี้คือความด้อยประสิทธิภาพของ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แรงงานพี่น้องไทยในประเทศได้วันทีไปใช้แรงงาน ไปเป็นนักรบแรงงาน หารายได้เข้ามาประเทศ ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปีนั้น จะเสียหายใหญ่หลวง คือความด้อยประสิทธิภาพของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม อยากจะถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการว่าท่านได้ซักประเด็นนี้หรือไม่ ทำไมจึงตัดแค่ ๑๕ ล้านบาทเศษเท่านั้น จริง ๆ แล้วมันต้องตัดสักครึ่งหนึ่ง ที่ผมขอแปรญัตติไว้ตัดร้อยละ ๒๐ ยิ่งน้อยไปนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งเรื่องผู้สูงอายุ อันนี้ต้องพูดให้ นะครับ ผู้สูงอายุ นะครับ ขออนุญาตท่านประธาน มาตรา ๘๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติไว้ว่า รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน พรรคสอง รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา คนยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งพาตนเองได้ ปรากฏว่าพอมาดูงบประมาณที่รัฐบาลได้จัดไว้ กรมประชาสงเคราะห์

ซึ่งกำกับและดูแล ผมจะพยายามกระชับเวลาให้มากที่สุดครับ ท่านประธานครับ เพราะว่าเวลามีจำกัด แต่ต้องพูดประเด็นนี้ เพราะฝ่ายบริหารรับปากกับคณะกรรมการกิจการเด็กเยาวชน สตรีและผู้สูงอายุของสภาผู้แทนราษฎรที่ผมเป็นรองประธานคณะกรรมการอยู่ บอกว่าผู้สูงอายุในประเทศไทยทั้งหมดในปัจจุบันมีประมาณ ๗ ล้านคน ๖ ล้านคน ไม่ต้องเป็นห่วง เพราะว่ามีบำนาญ มีบ้านอายุ มีฐานะพออยู่ได้ มีลูกหลานพอเลี้ยงดู แต่ประมาณอีก ๑ ล้านคนอยู่อย่างอนาถาครับ ท่านประธานครับ ใน ๑ ล้านคน ที่อยู่อย่างอนาถา ประมาณ ๔ แสนคน ได้รับเบี้ยยังชีพเดือนละ ๓๐๐ บาท ตั้งแต่สมัยรัฐบาลที่แล้ว และต่อเนืองมาปีที่แล้วก็ยังได้อยู่ โดยใช้งบประมาณในส่วนนี้ ๑,๔๔๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๕ พอมาถึงปี ๒๕๔๖ กรมประชาสงเคราะห์ถูกปรับลดงบประมาณไปนะครับ โดยถูกปรับลดงบประมาณไปจากเดิมเมื่อปี ๒๕๔๕ ท่านตั้งให้กรมประชาสงเคราะห์ไว้ทั้งสิ้น ๔,๕๒๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท พอมาปี ๒๕๔๖ ท่านรับปากว่าจะเพิ่มเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุอีก ๑๙๐,๐๐๐ คน ต่อคณะกรรมการ -----

ปรากฏท่านไปปรับเหลือ ๓,๓๙๙ ล้านบาท ท่านจะเอาบทไหนไปจัดสรรให้กับผู้สูงอายุที่ท่านว่าจะเพิ่มให้ แล้ว ๔ แสนคนที่ยังได้รับอยู่ท่านถูกตัดไปด้วยหรือไม่ ประเด็นนี้ผมเลยอยากจะถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการว่า ท่านจะเอาอย่างไรเกี่ยวกับนโยบายของผู้สูงอายุ ท่านจะคุ้มครองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๐ หรือไม่

อีกประเด็นหนึ่งที่จะต้องพูดถึงก็คือแรงงานที่ถูกหลอกไปทำงานในต่างประเทศมากมายเหลือเกิน กรมจัดหางาน กรมคุ้มครองสวัสดิการแรงงานเข้าไปดูแลใหม่ ยกตัวอย่างให้เห็นชัด ๆ พี่น้องประชาชนในบ้านดง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ถูกหลอกไปค้างานที่ประเทศเกาหลี ประเทศไต้หวัน เขาเสียหายไปกู้ยืมเงินเขามาคนละแสนกว่าบาท ปรากฏว่าจนถึงปัจจุบันงานก็ยังไม่ได้ทำ ฟ้องร้องดำเนินการไปแล้วก็ยังไม่ได้เงิน อันนี้แหละครับมาตรการในการคุ้มครองเป็นอย่างไรบ้าง และ

ประเด็นสุดท้าย ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน เพราะความด้อยประสิทธิภาพของกระทรวงแรงงานหรือไม่ คนแรงงาน แรงงานต่างด้าวทั้งที่กระทรวงแรงงานได้อนุญาต และที่ยังไม่ได้ตรวจสอบที่มาทำงานอยู่ ในส่วนของแรงงานที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมให้ทำงานอยู่ในประเทศไทย ผมอยากจะถามว่าเขามีบุตร มีลูก มีหลาน ลูกหลานของเขาจะได้รับสัญชาติไทยหรือไม่ เพราะเขาเกิดแผ่นดินไทย ท่านมีมาตรการรองรับปัญหาที่จะตามมาในอนาคตหรือไม่ อันนี้แหละครับ สำนักงานประกันสังคม อีกส่วนหนึ่ง สำนักงานประกันสังคมมีกองทุนประกันสังคมนับแสนล้านบาท แต่เวลาจ่ายค่าทดแทนให้กับพี่น้องผู้ใช้แรงงานที่ประสบปัญหาที่ต้องออกจากงานยากเย็นแสนเข็ญเหลือเกิน ยกตัวอย่างกรณีเดียว นายธงชัย เพชรบุญมี ที่ตำบลบ้านเพร่า อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ท่านทำงานรับจ้างใช้แรงงานอยู่ในกรุงเทพ กับบริษัท ปรากฏว่าตกจากสถานที่ก่อสร้างขณะที่ทำงาน จนถึงปัจจุบันกระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานประกันสังคมปฏิเสธโรคที่เกิดขึ้นจากการประสบเหตุของผู้ประกันตนนี้ไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องรับผิดชอบ ไม่จ่ายเงินค่าทดแทนให้ ผมถามว่าผู้ใช้แรงงานเขาไปมีกำลังไปมีปัญญาไปฟ้องร้องเอากับนายจ้างหรือครับ แต่จะเอาตัวเองให้รอดก็ยังไม่ได้แล้ว ตอนนี้เขาเป็นผู้พิการอยากจะถามประเด็นนี้ว่า สำนักงานประกันสังคมดูแลกับผู้ใช้แรงงานมากน้อยขนาดไหน อันนี้แหละครับคือความด้อย

ประสิทธิภาพของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ผมจึงขอพิจารณาแปรญัตติปรับลด
ในงบประมาณที่ตั้งไว้ร้อยละ ๒๐ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านต่อไปครับ คุณสุวโรช เชิญเลยครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้ขอแปรญัตติ
และสงวนคำแปรญัตติโดยขอปรับลดงบประมาณในส่วนของกระทรวงนี้ไว้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์
ก็ขอกราบเรียนต่อท่านประธานไปยังคณะกรรมการเพียงหน่วยงานเดียวเท่านั้นเองก็คือ
กรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งแท้ที่จริงแล้วหน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานที่ดูแลผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งคนพิการ ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ก็เข้าใจดีครับว่า กรมนี้
เป็นกรมที่น่าที่จะได้รับการสนับสนุนงบประมาณให้มากกว่าสภาพที่เป็นอยู่เสียด้วยซ้ำ
แต่ด้วยกรอบ อำนาจ แล้วก็ในเรื่องเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ รัฐบาลคงมีปัญหา ก็จัดได้ในกำลัง
ที่พอจะให้กับกรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งส่วนตัวผมเหตุผลที่ต้องสงวนคำแปรญัตติเอาไว้
จุดประสงค์จริง ๆ ก็ไม่อยากจะขอตัดของกระทรวงนี้โดยทุกกรมแหละครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ของกรมประชาสงเคราะห์ แต่ที่ต้องตัดไว้ก็เพื่อที่จะมากกราบเรียนผ่านท่านประธาน ถ้ามายัง
กรรมการในเรื่องที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อคนพิการ ซึ่งกรรมการการยุติธรรม
และสิทธิมนุษยชนของสภาผู้แทนราษฎรได้เคยจัดสัมมนา แล้วก็ขอความอนุเคราะห์จาก
ท่านประธานสภา ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน นี่ครับที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน และเรามีการจัด
สัมมนา -----

เพื่อที่จะรับฟังสภาพปัญหาของคนพิการทั้ง ๕ กลุ่ม ซึ่งโดยครั้งแรกกลุ่มแรก ก็คือกลุ่มคน
 นูหนวก ว่าสิ่งที่เขาได้รับความเป็นธรรมหรือได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ได้บัญญัติเอาไว้ในขณะนั้นะครับ มีอะไรบ้างที่คิดว่าเป็นความขาดตกบกพร่องที่กลุ่มคน
 เหล่านี้เขาได้รับและเห็นว่ามันไม่ทั่วถึง ไม่เท่าเทียม หรือไม่เป็นธรรม ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว

ตามบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๕ ว่าบุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิ
 ที่จะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณประโยชน์ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ
 ซึ่งตามมาตรา นั้นะครับ ก็เป็นมาตราที่แสดงให้เห็นถึงสิทธิประโยชน์ที่กลุ่มคนทุพพลภาพ

คนพิการจะต้องได้รับการดูแลจากรัฐอะไรบ้าง ผลจากการสัมมนาครั้งท่านประธาน

ซึ่งผมเคยกราบเรียนผ่านท่านประธานตรงนี้ในที่ประชุมนี้ไปยังรัฐบาลหลายครั้ง

แต่ในขณะเดียวกันสิ่งที่ได้รับผลสะท้อนกลับก็คือคนพิการเหล่านี้ยังไม่ได้รับสิทธิประโยชน์

หรือสิ่งที่เขาได้ร้องเรียนผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ประการใด ซึ่งทางตัวแทนของ

กรมประชาสงเคราะห์เองก็เคยมาบอกกับทางกรมการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

ซึ่งผมขอถือโอกาสตรงนี้เป็นตัวแทนของกรมประชาสงเคราะห์นำสิ่งที่ปัญหาอุปสรรค

มาถามทางกรมการยุติธรรม เพราะอย่างน้อย ๆ นะครับ ก็จะได้มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

และคิดว่าในงบประมาณปีต่อไป หรือถ้าหากมีงบประมาณที่เหลือ ก็คาดว่าทางรัฐบาล

คงจะให้ความเมตตาต่อกับกลุ่มคนพิการเหล่านี้

ในเรื่องที่ ๑ ท่านประธานครับ ที่เป็นปัญหาอุปสรรคของคนพิการ คนนูหนวก
 นั้นก็คือในเรื่องของการทำบัตรประชาชน ตรงนี้เป็นปัญหาอย่างมากมายที่คนพิการ ซึ่งขอ
 อนุญาตที่จะบอกกันแบบตรงไปตรงมาก็คือ ที่เรามีการสัมมนาก็คือกลุ่มคนนูหนวก เขามี
 ปัญหามากครับท่านประธาน บัตรประชาชนของเขาเวลาเขามายื่นคำขออยากจะได้มีบัตร
 เหมือนกับพวกเราทุกคนก็มีปัญหา ปัญหาที่เกิดขึ้นก็เนื่องมาจากความที่เขาไม่รู้หนังสือ
 ฉะนั้นเวลาเขามาหาเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ สื่อความหมายเวลาที่เขาใช้ล่ามภาษามือ ก็จะมี
 ปัญหา เพราะเวลาเขาแสดงบุคลิกท่าทางต่าง ๆ ลงไปนะครับ คนที่เป็นล่ามภาษามือ
 ในการแปล ในการที่จะให้หน่วยงานที่รับผิดชอบได้รับรู้ ก็ปรากฏว่าแปลผิดเพี้ยนไปจาก
 เจตนาที่แท้จริงของคนพิการ ซึ่งเป็นคนนูหนวกเหล่านี้ นั่นก็เป็นปัญหาอุปสรรคอันหนึ่ง
 สาเหตุที่เป็นปัญหาของการแปลที่ผิด ก็เนื่องมาจากการขาดบุคลากรของล่ามภาษามือ
 ล่ามภาษามือที่มีอยู่ในขณะนี้ก็มีข้อจำกัด ก็คือเวลาแปลออกมาแล้วคนละอย่างสองอย่าง

ยังไม่มีความเป็นเอกภาพ ที่สุดก็ไปกระจุกอยู่ที่อาจารย์คนหนึ่งคนใดเพียงคนเดียว ซึ่งก็เป็นความคาดหมาย หรือเป็นความหวังของคนพิการ ซึ่งเป็นคนหูหนวกเหล่านี้ ก็ปรากฏว่า คนคนเดียวก็ไม่สามารถที่จะให้บริการได้อย่างทั่วถึง ท่านประธานทราบไหมครับ ในขณะนี้ คนพิการทั้งหมดมีอยู่ที่สำรวจอย่างไม่เป็นทางการจากกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนต่าง ๆ ประมาณล้านคน แต่ขึ้นทะเบียนของกรมประชาสงเคราะห์ไว้เพียงแค่ ๓ แสนคนเท่านั้น เพราะฉะนั้นท่านประธานลองหลับตานึกภาพดูครับ อีก ๗ แสนคน คนเหล่านี้อยู่ในไหนครับ อยู่ในสลัม อยู่ในใต้สะพาน อยู่ในที่ที่พวกเราเองก็ไม่อยากจะให้เขาอยู่ สิ่งเหล่านี้ครับเป็นภาระหน้าที่ที่ทางกรมประชาสงเคราะห์ที่รัฐบาลจะต้องเข้าไปช่วยเหลือไปดูแลไปเยียวยา ไปรักษาคักดีศรีของความเป็นมนุษย์ให้กับคนเหล่านี้ เพราะเขามีความเป็นมนุษย์เหมือนกับพวกเรา แต่ในขณะนี้ก็ได้เป็นแค่เพียงตัวหนังสือเท่านั้นเอง แต่โลกของความเป็นจริงมันหยั่งไม่ได้ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลที่ผมกราบเรียนทั้งหมดเหล่านี้ ก็คงจะเป็นส่วนหนึ่งที่ผมฝากท่านประธานผ่านไปยังกรมการศรัทธาครับว่า ในชั้นกรรมาธิการนะครับ เวลาที่กรมประชาสงเคราะห์เข้ามาท่านได้ซักถามในเรื่องเหล่านี้แค่ไหนเพียงไร ฐานข้อมูลของคนพิการที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ต่อกรมประชาสงเคราะห์ ๓ แสนคนจาก ๑ ล้านคน ที่เหลือ ๗ แสนคนจะทำอย่างไรกับคนเหล่านี้ แล้วล่ามภาษามือที่ผมบอกนะครับ ทำอย่างไรถึงจะมีโรงเรียนฝึกสอนล่ามภาษามือโดยตรง และมีความเป็นไปในทางเดียวกัน เพื่อที่จะสื่อความหมายไปยังน้อง ๆ ที่เป็นคนพิการทางหูเหล่านี้ ให้เขาได้มีโอกาสได้รับความเท่าเทียมความเสมอภาค มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ก็กราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมาธิการในเรื่องเหล่านี้ เพื่อฟังคำตอบด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเชิญกรรมาธิการชี้แจง จบแล้วผมจะขอมติเชิญกรรมาธิการที่ได้รับมอบหมายชี้แจงเลยครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวลิต วิชยสุทธิ์ กรรมธิการ ใคร่ขอตอบในประเด็นที่ได้รับมอบหมายดังนี้ครับ เกี่ยวกับ เรื่องการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชรา ปัจจุบันนี้กรมประชาสงเคราะห์ได้ถ่ายโอนงบประมาณ มาที่กรมการปกครองในปี ๒๕๔๖ โดยมีหลักเกณฑ์การสนับสนุนการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ คนชราให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์เดิมของกรมประชาสงเคราะห์ คือผู้สูงอายุที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีขึ้นไป ไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพหรือถูกทอดทิ้ง จ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิตามข้อ ๑ ตลอดชีพรายละ ๓๐๐ บาทต่อเดือน และขั้นตอนการเบิกจ่ายก็ให้ผ่านทาง อบต. ให้ อบต. ดำเนินการตามระเบียบของกรมประชาสงเคราะห์ ในปีนี้ทางกรมการปกครองได้รับงบ ที่จะจัดสรรไปยัง อบต. จำนวน ๑,๔๓๗ ล้านบาท

ในส่วนเรื่องที่ท่านสมาชิกได้ถามว่ากรรมธิการได้สอบถามถึงเรื่องแรงงานเถื่อน หรือแรงงานต่างด้าวบ้างหรือไม่อย่างไรนั้น ขอเรียนว่าเรามีความเห็นตรงกัน กรรมธิการ ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะแรงงานเถื่อนหรือแรงงานต่างด้าวเป็นต้นเหตุ ของโรคภัยหลายโรคที่ตามมา ยาเสพติดอาชญากรรม แรงงานแย่งงานคนไทย ได้มีการ นำเรื่องนี้ได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวางในคณะกรรมธิการและได้พูดถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับความมั่นคงด้วย เช่น สมช. ตรงนี้ก็มีความเห็นตรงกัน ผมมีความเห็นสั้น ๆ เพียงเท่านี้ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ

ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ จะเป็นการลงมติให้ความ เห็นชอบมาตรา ๑๔ นะครับ ขอเชิญสมาชิกเข้าประจำที่ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พร้อมพอสมควรแล้วนะครับ ผมปิดการลงมติ ครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่ส่งตัวเลขลงมานะครับ ผลการลงมตินะครับ มีท่านสมาชิกเห็นด้วย กับกรรมธิการ ๒๕๘ ไม่เห็นด้วย ๔๙ งดออกเสียงไม่มีนะครับ ไม่ลงคะแนน ๕ ก็เป็น อันว่าที่ประชุมนี้มีมติเห็นชอบตามร่างกรรมธิการครับ

๕๗

สผ ๑๑/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดรุณี ๒๖/๒

มาตราต่อไปครับ เชิญเลขธิการนะครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
และสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับที่มีการแก้ไข มีกรรมธิการขอสงวนความเห็น
และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณหญิงกัลยาครับ

- ๒๗/๑

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานคะ
เมื่อกระทรวงวิทยาศาสตร์ มาตรา ๑๕ เข้าสู่การพิจารณาวาระที่ ๒ ของงบประมาณของ
ปี ๒๕๔๖ ในครั้งนี้ ความจริงดิฉันก็ไม่ค่อยสบายใจเท่าไรนักนะคะ เพราะว่าดิฉันเองก็มีความ
เกี่ยวข้องและผูกพันกับกระทรวงนี้มานาน แล้วก็เป็นที่ปรึกษาของคณะรัฐมนตรีกระทรวง
วิทยาศาสตร์อยู่ด้วย รวมทั้งได้เป็นกรรมการของสำนักงานส่งเสริมวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
แห่งชาติ ซึ่งพ้นวาระไปเมื่อไม่นานมานี้ ถ้าเมื่อดิฉันจะลุกขึ้นมาแล้วก็ขอตัดงบประมาณ
ก็คงไม่ใช่วิสัยที่มีพื้นฐานของวิทยาศาสตร์มาก่อน แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งดิฉันขอเน้น
อีกครั้งหนึ่งว่ารัฐบาลให้ความสำคัญ แล้วก็ประกาศเป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะใช้
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์กับประเทศในแง่ของฟื้นฟูเศรษฐกิจ สังคมและ
การเมืองมาโดยตลอดตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ดิฉันพูดหลายครั้งว่า กระทรวงนี้
เป็นกระทรวงเมียน้อย คนใช้มาก คนต้องการ ผลลัพธ์จากการใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมาก
เกือบจะทุกกระทรวง ทุกชีวิต ทุกอาชีพ แต่ว่าดิฉันยังไม่ค่อยสบายใจที่เพียงแต่พูด แต่ในการ
กระทำหรือในการเน้นการให้ความสำคัญกับกระทรวงนี้มีน้อยมากคะ น้อยมากทีเดียวคะ
ดิฉันอยากที่จะเริ่มด้วยว่าดิฉันไม่ได้ตั้งใจที่จะตัดงบประมาณ แล้วก็เห็นตัวเลขของปีงบประมาณ
ปี ๒๕๔๖ ก็ดูเหมือนจะเพิ่มขึ้นประมาณ ๒,๐๐๐ ล้าน ซึ่งก็เป็นตัวเลขที่ไม่ค่อยตรงตาม
ข้อเท็จจริงมากนัก เนื่องจากว่างบประมาณ ๑๔,๐๓๒ ล้านนี้เป็นงบประมาณที่จะต้องลงทุน
เกี่ยวกับเงินผูกพันของคลองด่าน ๒,๐๐๐ กว่าล้านอยู่ในนี้ด้วย แล้วจริง ๆ แล้วก็หมายความว่า
คงไม่ได้เพิ่มขึ้นหรอก เพียงแต่ว่าตัวเลขแสดงให้เห็นว่าเพิ่มขึ้น ประการแรกที่ดิฉันอยากจะตั้ง
ข้อสังเกตว่าการให้ความสำคัญของรัฐบาลต่อกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมีน้อยเพียงใด

ประการแรก การปรับปรุงระบบราชการ กระทรวง กรม กอง ต่าง ๆ กระทรวง
วิทยาศาสตร์ถูกแยกออกไปเป็น ๔ กระทรวง แต่โชคดีคะ ที่กฎหมายนั้นผ่านสภาผู้แทนราษฎร
ไปแล้ว ไปถึงวุฒิสภา วุฒิสภาได้ปรับเปลี่ยนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งดิฉันก็ได้ทักท้วง
ไปตอนที่กฎหมายปฏิรูปกระทรวง กรม กอง ต่าง ๆ เข้ามาว่า กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
เป็นกระทรวงขาเป๋ เพราะว่าตั้งกระทรวงนี้ขึ้นมาอย่างกระหน่ำแล้วก็มีสำนักงาน
ปลัดกระทรวง สำนักรัฐมนตรีเพียงหน่วยงานเดียว เมื่อถูกทักท้วงก็ไปดึงเอาอนุทินมา

ไปเอาสถิติมา ซึ่งก็ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ไปมากมาย ดิฉันขอบคุณวุฒิสภาที่เห็นว่าการตั้ง
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ไม่มีประโยชน์แล้วก็สิ้นเปลืองงบประมาณ แล้วก็ด้วยความ
ไม่รอบคอบ เพราะว่ากระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ซื่อก็กบอกรู้แล้วนะคะ
ว่า วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

ประการที่ ๒ ท่านประธานคะ การจัดงบประมาณปี ๒๕๔๖ ตัดงบประมาณ
วิจัยลงไปประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๙๐๐ กว่าเกือบ ๑,๐๐๐ ล้าน ท่านประธานคงทราบดี
นะคะว่า งานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีไม่ใช่งานที่คิดวันนี้ พูดยวันนี้ แล้วพรุ่งนี้ก็จะทำได้ จำเป็น
จะต้องให้งบประมาณเพื่อการทำงานวิจัย ซึ่งเป็นหัวใจของงานวิทยาศาสตร์ แล้วก็ต้อง
มีความอดทนพอสมควรคะ ประเทศต่าง ๆ ที่เจริญก้าวหน้าแล้วเราก็อยากจะตามเขาไป
แต่งบประมาณทางด้านงานวิจัยก็ไปตัดของเขาออกไปนะคะ แต่สิ่งที่น่าสังเกตมากในปี
ประเด็นที่ ๒ ประเด็นที่ ๓ แล้ว ก็คือว่าให้ความสำคัญกับวิทยาศาสตร์น้อย ดึง กรม กอง ต่าง ๆ
ออกไปเป็นกระทรวงพลังงานต่างหาก กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่างหาก ---

เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับวิทยาศาสตร์ด้านต่าง ๆ เลย ที่เหลืออยู่เกือบจะเรียกว่า เป็นกระทรวงที่อนาคตก็ว่าได้แหละ แต่สิ่งที่สำคัญและอยากจะทำเรียนท่านประธานว่า การจัดงบประมาณปีนี้มีข้อนำสังเกตมากที่สุด โดยดิฉันได้กราบเรียนในตอนต้นแล้วว่า อยากจะให้มีการทรวงไอที (IT) เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นจึงยังเน้นคะ ยังเน้นงบประมาณทางด้าน ไอที คือ ด้านสารสนเทศอยู่ ทั้ง ๆ ที่กระทรวงนี้ก็ได้ถูกยุบไปโดยวุฒิสภาแล้ว เน้นอย่างไรคะ เดิมทีเดียวคะ งบประมาณจัดไว้ประมาณ ๕๐๐ ล้านบาทของไอที หรือสารสนเทศของ รวมทั้งหมดของหน่วยงานต่าง ๆ ๑๗ หน่วยงาน แต่เมื่อได้ข่าวว่ากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ ถูกยุบไปก็ยังไม่เลิกความตั้งใจนะคะ ก็ไปดึงงบกระตุ้นเศรษฐกิจมาเพิ่มอีกประมาณ ๓,๐๐๐ ล้าน กลายเป็น ๘,๐๐๐ ล้าน เฉพาะด้านเดียวคะ ด้านของเทคโนโลยีสารสนเทศหรือ ที่เรียกติดปากว่า ไอที เป็นคำที่ประชาชนเขารวมกันก็ได้รับทราบแล้วก็เข้าใจตรงกันอยู่แล้วนะคะ ดิฉันอยากจะขอทราบหลักการและเหตุผล เป้าหมาย ผลที่คาดว่าจะได้รับ แล้วกรม กอง ไหน ที่จะได้ประโยชน์จากตรงนี้บ้าง จากงบประมาณที่ไปดึงเพิ่มขึ้นอีก ๓,๐๐๐ ล้าน ต่อไปคะ ท่านประธานคะ ดิฉันคงไม่ได้พูดทุกหน่วยงานเกี่ยวกับกระทรวงวิทยาศาสตร์เพราะว่าเห็นใจ แล้วก็เข้าใจ สงสารด้วยเข้าไปว่าวิทยาศาสตร์นี้ต่ำต้อยเหลือเกิน ทั้ง ๆ ที่มีความสำคัญมาก ต่อการพัฒนาประเทศ ดิฉันกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ถ้าผู้ใหญ่หรือนายกหรือ รองนายกให้ความสำคัญ กระทรวงวิทยาศาสตร์ก็จะได้รับความสนใจเป็นเรื่อง ๆ ไป ดิฉัน ยกตัวอย่างไปแล้วเรื่องไอที

ประเด็นที่ ๒ ค่ะหนังสือพิมพ์วันนี้เองท่านประธานคะ เกี่ยวกับสำนักงาน พัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เมื่อครั้งที่เข้ามาในวาระหนึ่งของกระทรวง วิทยาศาสตร์ ดิฉันเองก็ได้ให้ข้อสังเกตว่าสำนักงานนี้มีเครื่องมือคอมพิวเตอร์ ซุปเปอร์ คอมพิวเตอร์ที่ลงทุนเป็นพัน ๆ ล้านบาทแล้ว น่าจะใช้ตรงนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดิฉันเน้น เนื่องจากว่าในครั้งนั้นมีกรณีน้ำท่วมบ้านน้ำก้อ แล้วก็ที่วังขึ้น ที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ว่าน่าจะได้ ใช้หน่วยงานนี้ในการวางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงภัยของประเทศที่คาดว่าจะเกิดน้ำท่วม แต่ท่านประธานก็ทราบ ประชาชนก็ทราบ ทุก ๆ ท่านคงทราบว่ามันก็เกิดขึ้นอีกแล้ว ไม่สามารถป้องกันภัย ไม่สามารถที่จะช่วยให้อุทกภัย จริงอยู่คะเป็นธรรมชาติ แต่เราสามารถ ที่จะใช้ทรัพยากรที่เรามีอยู่ ดาวเทียมสำรวจทรัพยากร ดิฉันได้พูดไปเมื่อครั้งที่เข้ามาวาระหนึ่ง

ครั้งนี้คาดว่าจะไม่พูดแล้ว แต่ท่านประธานทราบไหมคะว่าหน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานที่เพิ่ง
เกิดขึ้นไม่นานนักก็จริง แต่เราก็ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากท่านนายกรัฐมนตรีค่ะ
แล้วก็เมื่อต้นเดือนกันยายนเมื่อไม่นานมานี้เองมีปัญหาเรื่องนมโรงเรียน ท่านนายกก็ให้
ความสำคัญ ก็เลยบอกว่าท่านประธานทราบไหมคะว่าให้ไปศึกษาสำรวจจัดทำโครงการ
ดาวเทียมสำรวจทรัพยากรเพื่อที่จะมาสำรวจโรงเรียนอยู่ที่ไหน กรมปศุสัตว์มีเลี้ยงวัว
เลี้ยงควายกันอยู่ที่ไหน -----

แล้วก็โรงงานผลิตนมอยู่ที่ไหน เพราะท่านสนใจที่จะทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อแก้ปัญหานมโรงเรียนบูด เพื่อให้นมผลิตจากโรงงานส่งไปถึงโรงเรียนได้ตามระยะเวลา ก็เป็นสิ่งที่น่ารักมากเพราะว่าท่านให้ความสนใจกับเยาวชนของชาติ กลัวว่าสุขภาพจะไม่ดี และมีการโกงนมโรงเรียน ซึ่งก็เป็นข่าวคราวหลายอาทิตย์มาแล้ว ท่านให้สำรวจและให้ทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการสร้างดาวเทียมสำรวจทรัพยากร ดิฉันก็อยากจะเรียนถามคะ ท่านประธานคะท่านยิ้ม ยังไม่นานนะคะเพราะว่ากระทรวงนี้เป็นกระทรวงที่น่าสงสาร ดิฉันเป็นตัวแทนในสภานี้เพราะว่ามีความเกี่ยวข้อง มีความผูกพัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกรงสมาชิกเขาจะมองว่าเป็นการอภิปรายทั่วไป

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช (บัญชีรายชื่อ) : แต่เกี่ยวข้องกับงบประมาณนะคะที่กำลังจะเรียนท่านประธานต่อไปว่ากรณีนี้ทำไมจึงหยิบยกขึ้นมาพูดในการอภิปรายงบประมาณ วาระสองและสามในครั้งนี้นี้ ท่านประธานทราบไหมคะว่าเมื่อท่านนายกบอกให้ไปทำแผนแม่บท สร้างดาวเทียมสำรวจทรัพยากรเพื่อแก้ไขปัญหานม แต่จริง ๆ แล้วหน่วยงานนี้ หน่วยงานพัฒนา พูดอีกครั้งหนึ่งคะ มันเป็นชื่อค่อนข้างยาวนานนะคะท่านประธาน พัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ ดุไฮเทคมากนะคะ และภูมิสารสนเทศ เคยมีโครงการการสร้างแบบดาวเทียมร่วมกับแคนาดา ซึ่งได้ใช้จ่ายงบประมาณไปแล้วเกือบ ๑๐๐ ล้านบาท ดิฉันถามตรงนี้จะว่ากรมการได้ติดตาม การใช้จ่ายเงินของหน่วยงานนี้เกือบ ๑๐๐ ล้านบาท แล้วก็กำลังจะถูกยกเลิกไปทำดาวเทียม ดวงใหม่เพื่อจะสำรวจนมโรงเรียน ดิฉันถาม ท่านประธานคิดว่าเกี่ยวข้องกับงบประมาณใหม่คะ ดิฉันไม่เชื่อว่าสมาชิกจะคิดว่าดิฉันกำลังอภิปรายไม่ไว้วางใจ ดิฉันคิดว่าเป็นประเด็น ที่น่าสนใจมาก เพราะว่ามีงบประมาณไปแล้วเกือบ ๑๐๐ ล้านบาท มีคนถามท่านผู้อำนวยการ สำนักงาน ท่านไม่ตอบคะ ดิฉันขอฝากกรมการช่วยตรวจสอบให้ดิฉันด้วยคะ ดิฉันอยากเห็น เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างนี้มาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับความเป็นอยู่ของประชาชน

ประเด็นสุดท้าย เพราะว่าท่านประธานรู้สึกมอง ดิฉันขอสรุปก็ได้คะท่านประธาน ดิฉันเสียดาบบประมาณของกระทรวงวิทยาศาสตร์ที่ดิฉันรักและให้ความสนใจมากที่สุด เมื่อเร็ว ๆ นี้เองนะคะ หนังสือพิมพ์ลงบอกว่ามีการแต่งตั้งดำรงการโยกย้ายข้าราชการ นักวิทยาศาสตร์ ๗ ว. ที่ทำงาน ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการประสานงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี ถ้างบประมาณที่ขอไปแล้วก็เป้าหมายที่ตั้งไว้ ผลลัพธ์และผลผลิตได้ตามเป้าหมายหรือเปล่า

ดิฉันกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมการว่าท่านได้ตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน และความเป็นธรรมในการบริหารบุคลากร ซึ่งเกิดปัญหาที่มีข้าราชการแต่งตั้งตำแหน่ง ท่านประธานก็คงเห็นข่าวนี้เช่นเดียวกับดิฉันนะคะ ดิฉันก็ฝากว่าการบริหารบุคคลเป็นเรื่องสำคัญ มีบุคลากรน้อยมากแล้วคะในด้านวิทยาศาสตร์ แล้วยังสร้างปัญหาในด้านบริหารบุคลากร ดิฉันเองที่กราบเรียนท่านประธานไว้ในช่วงแรกแล้วว่าดิฉันเองเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงนี้มา นับสิบ ๆ ปี และดิฉันได้เป็นกรรมการของสำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แห่งชาติ ที่ตัวย่อว่า สวทช. ก็เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญ รวมทั้งเป็นกรรมการของเนคเทคด้วย (NECTEC) ด้วย -----

แต่ว่าดิฉันหมดวาระไปเมื่อเดือนมิถุนายนนี้ แต่ดิฉันทราบแล้วก็อยากจะกราบเรียนฝาก ท่านประธานด้วยนะคะว่าการแต่งตั้งคณะทำงาน กวทช. กรรมการบอร์ดของสำนักงานส่งเสริมวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศนี้ ดิฉันอยากจะฝากกรรมการว่าช่วยตรวจสอบ ให้ดิฉันได้ใหม่คะว่ามีการตั้งบุคคลที่มีผลประโยชน์ทับซ้อนเข้าไปเป็นกรรมการที่จะบริหารจัดการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย คือการใช้งบประมาณที่ไม่ตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างแน่นอนคะ ดิฉันขอตัดงบประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ด้วยความเจ็บปวดคะ เพราะว่าดิฉันอยากจะเพิ่มงบประมาณให้ด้วยซ้ำไป กราบขอบพระคุณมากคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยวุฒินะครับ

นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงผมก็ไม่อยากจะรบกวนเวลาของสภา เพราะว่าเราก็ต้องการจะรวบรวมการประชุม ให้เสร็จทันภายในวันนี้ แต่ว่าประเด็นของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมนั้นมีประเด็นสำคัญอันหนึ่งซึ่งพวกเราจะไม่พูดถึงกันเลยไม่ได้ ก็คืองานในส่วนของการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเท่าที่ติดตามมาในรัฐบาลนี้ข่าวคราวหรือว่าแผนงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่จะดำเนินการแก้ปัญหาก็ดูจะค่อนข้างเสียบเมื่อเทียบกับในอดีตที่ผ่านมา โครงการใหญ่ ๆ หรือโครงการสำคัญก็ไม่ได้มีการเกิดขึ้นมาใหม่ ทั้ง ๆ ที่ผมมองว่าการดำเนินการที่จะดูแลปัญหาสิ่งแวดล้อมทางด้านการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย การก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอย เป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งในอดีตก็มีการดำเนินโครงการมาโดยตลอดนะครับ เพราะเราเห็นว่ามี ความจำเป็นและจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะปัจจุบันนี้คนก็เป็นห่วงกันมากเรื่องสิ่งแวดล้อม จะพัฒนา จะก่อสร้างอะไรก็ตามทั้งท่อแก๊ส ทั้งโรงไฟฟ้า หรือแม้แต่โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ถ้ามีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมันสร้างไม่ได้ หรือแม้แต่ปัจจุบันในชุมชนเองซึ่งมีขยะมูลฝอย มีน้ำเสีย ก็มีการต่อต้านว่าทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ เพราะฉะนั้นเมื่อมีความจำเป็นในเรื่องดังกล่าวถึงแม้ว่าผมจะเสนอตัดงบประมาณลงไป ๑๕ เปอร์เซ็นต์

ก็เสนอเพราะผมเห็นว่าในปีนี้ไม่มีแผนงานที่ชัดเจนในการที่จะดำเนินการเรื่องนี้ ถ้าเทียบกับในอดีตซึ่งมีการลงทุนเป็นจำนวนมาก เพราะว่าโครงการเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็ต้องใช้เงินมหาศาลในการลงทุน ผมอยากยกตัวอย่างเช่นกรณีของบ่อบำบัดน้ำเสียที่คลองด่าน ถึงแม้จะเป็นเรื่องเก่าเอามาใช้ในรัฐบาลนี้แต่ก็เป็นโครงการที่ชี้ให้เห็นว่าบ่อบำบัดน้ำเสียนั้นต้องใช้เงินมหาศาล จากเดิมที่มีโครงการจะสร้างบ่อบำบัดน้ำเสียเพื่อรองรับน้ำจากในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ๓ ๒ ผังของแม่น้ำเจ้าพระยา ก็มีการขุดมารวมกันเป็นบ่อขนาดใหญ่ที่คลองด่าน ใช้เงินงบประมาณจากที่คาดไว้เดิมประมาณหมื่นกว่าล้านบาทก็ขึ้นไปถึง ๒ หมื่นกว่าล้านบาท จะเห็นว่าโครงการลักษณะนี้ใช้เงินมหาศาล ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่าอาจจะเกิดการทุจริตกันได้ จนเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันลงข่าวกันมาโดยตลอด จึงอยากจะเรียนถามนะครับว่า ในปีนี้ท่านกรรมาธิการได้ติดตามการใช้งบประมาณเกี่ยวกับโครงการบำบัดน้ำเสียขนาดใหญ่ หรือระบบกำจัดขนาดใหญ่มีการพบอะไรที่เป็นปัญหาบ้างหรือไม่ เพราะแม้แต่คลองด่านเอง เท่าที่ผมทราบก็ยังดำเนินการไม่เสร็จนะครับ ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ

ส่วนประเด็นต่อไปที่ผมอยากจะพูดถึงก็คือเรื่องของ การใช้งบประมาณในการก่อสร้างระบบกำจัดขยะ ซึ่งในปัจจุบันนี้มีปัญหาขยะล้นเมืองอยู่ในหลายพื้นที่เยอะจริง ๆ เพราะว่าปัญหาขยะเป็นบ่อขยะที่ไปอยู่ที่ไหนก็ไม่มีคนเอา จะสร้างที่ไหนก็มีคนต่อต้าน ทำให้การกำจัดขยะนั้นในหลายพื้นที่ทำไปด้วยความยากลำบาก แม้แต่ในจังหวัดสิงห์บุรี ของผมเองพื้นที่ที่เป็นบ่อขยะในปัจจุบันมีอยู่ประมาณ ๑๒ ไร่ของเทศบาลเมือง ดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ เกือบ ๒๐ ปีแล้วครับ ตอนนี้เป็นบ่อขยะล้นจนกองเป็นภูเขาแล้วครับ แล้วก็ส่งกลิ่นส่งควันรบกวนราษฎรที่อยู่ในบริเวณนั้นเป็นจำนวนมาก มีทั้งวัด มีทั้งโรงเรียน มีทั้งประชาชนเป็นจำนวนมากเพราะเมืองขยายออกไป จนในที่สุดก็ไปติดกับบ่อขยะ -----

ทำให้ประชาชนก็ร้องเรียนมากกว่าทำไมเมื่อไรกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จะเข้ามาดูแลปัญหาขยะอย่างจริงจังนะครับ ช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ด้วย ซึ่งผมก็ตั้งใจนะครับ

อย่างท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทย์ที่ท่านก็มาจากจังหวัดชลบุรีนะครับ ซึ่งผมได้เคยไปดูงาน ที่จังหวัดชลบุรีมีระบบกำจัดขยะรวมที่ค่อนข้างสมบูรณ์แบบเป็นตัวอย่างที่ดี แต่ว่าจุดเด่น ของตรงนั้นที่ผมเห็นว่าน่าสนใจคือว่าในการสร้างบ่อขยะในหุบเขา เป็นที่ห่างไกลชุมชน ซึ่งลักษณะที่แบบนี้ในพื้นที่ภาคกลาง อย่างเช่นที่สิงห์บุรีมันไม่มีครับ มันมีแต่ทุ่งนา มีแต่ชุมชน มีแต่บ้านเรือนราษฎร คือไปตั้งบ่อขยะอย่างนี้ในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีทำไมได้แน่นอน ก็อยากจะ เรียนถามทางกรรมาธิการว่าปัญหาที่จะหาที่ทิ้งขยะในจังหวัดที่ไม่มีที่ ไม่สามารถดำเนินการได้ ทางกรรมาธิการได้สอบถามใหม่ว่าทางกระทรวงวิทย์จะดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างไร

ซึ่งผมเคยติดตามในสมัยในอดีตรัฐบาลที่แล้วก็เคยพูดกันถึงว่า จะมีการสร้างศูนย์กำจัดขยะรวม หมายถึงว่าหลาย ๆ จังหวัดมาทิ้งรวมกัน จังหวัดที่มีพื้นที่มาก อย่างเช่นจังหวัดลพบุรีมีหุบเขา มีพื้นที่เยอะ ๆ ก็อาจจะรับขยะของจังหวัดอื่นซึ่งไม่มีที่นี้เอาไปทิ้งรวมกันได้ ก็จะช่วยแก้ไขปัญหา ในระดับประเทศได้ ส่วนเรื่องสุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนถามคือเรื่องในส่วนของกรมส่งเสริม พลังงานครับท่านประธาน มีประเด็นในเรื่องของฝ่ายยางที่กั้นลำน้ำ เพราะว่ากรมส่งเสริม พลังงานนั้นจะมีการสร้างฝายเพื่อไปกั้นลำน้ำและก็เป็นกรปกป้องกันอุทกภัย ป้องกันน้ำท่วม ซึ่งในปัจจุบันก็เป็นปัญหาอยู่มากนะครับ และในขณะที่เดียวกันเมื่อน้ำลด ฝ่ายยางนี้ก็จะเก็บ กักน้ำไว้ให้ราษฎรให้เกษตรกรไว้ใช้ในฤดูแล้ง ที่นี้ปัญหาที่ผมติดตามคือว่าในกลุ่มน้ำยม ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดแพร่ จังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก รวมถึงจังหวัดพิจิตร ไม่ได้มีการจัดสรร ฝ่ายยางลงไปช่วยเหลือ ในพื้นที่นี้ไม่มีความจำเป็นหรือครับ ทั้ง ๆ ที่ทางกรมส่งเสริมพลังงาน ก็ได้ตั้งแผนว่าจะจัดสร้างฝายยางในพื้นที่จังหวัดพิจิตร อำเภอสามง่าม แต่พอถึงขั้นพิจารณา ของสำนักงบประมาณก็ตัดออกครับ ตัดออกด้วยเหตุผลอะไรผมก็ไม่ทราบนะครับ จึงอยาก จะเรียนถามทางกรรมาธิการว่าได้เรื่องนี้ใหม่ เพราะว่าตรวจสอบการที่รถของจังหวัดพิจิตรลงไป แต่ในพื้นที่อื่นก็ยังมีฝายยางอยู่ เช่นจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งก็ยอมรับว่ามีปัญหาเหมือนกันครับ แต่ว่าอยากเรียนถามว่าทำไมฝายยางจึงได้ในบางที่ และบางพื้นที่ที่มีความจำเป็นกลับไปไม่ได้ ไม่ทราบว่ามีความเห็นในการพิจารณาอย่างไร ก็ขอกราบเรียนแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณหมอลักษณ์ แล้วผมจะให้กรรมาธิการตอบ และผมจะขอมตินะครับ เชิญเลยครับ

นายปรีชา มุสิกกุล (กำแพงเพชร) : ผมก็ไม่ยาวหรอกครับ นิดเดียว เพราะว่าเป็นเรื่องที่ผมแปรญัตติไว้เพื่อจะตั้งคำถามนั่นเอง ผม ปรีชา มุสิกกุล พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกำแพงเพชร ผมมีปัญหาที่อยากจะถามกรรมาธิการ เนื่องจากว่าสิ่งที่เคยทำเอาไว้เคยปฏิบัติเอาไว้ แล้วตอนนี้ก็ไม่ได้พบและก็มีเรื่องที่ติดค้างเอาไว้ก็อยากจะทราบ เรื่องแรกก็คือเรื่องแผนงานส่งเสริมการผลิตทางการเกษตร ซึ่งเรื่องนี้ก็คงจะเป็นเรื่องของการใช้พลังงานไฟฟ้าในอดีตนั้นอันหนึ่งที่กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานทำเอาไว้ก็คือเรื่องของการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ทุกครั้งในหนังสือเล่มเขียว คือเล่มที่ 8 มักจะมีเรื่องนี้ออกมาด้วยให้เราได้เห็นจากยอดงบประมาณหลายร้อยล้านได้ไปทำที่ไหนบ้าง แต่ว่าคราวนี้ผมมองไม่เห็น ก็จึงอยากจะถามทางกรรมาธิการนะครับว่าโครงการนี้ยังมีอยู่หรือไม่ และได้ทำไปที่ไหนบ้าง อันที่ 2 ก็คงจะเป็นเรื่องคล้ายที่ท่านชัยวุฒิพูดเมื่อสักครู่นี้ที่ต้องขอเอ่ยนามนะครับ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องการกำจัดขยะมูลฝอยนี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่เดือดร้อนไปทั่ว ผมเองได้ไปปรึกษากับผู้ใหญ่ในกระทรวงวิทยาศาสตร์หลายครั้ง ซึ่งก็มีนโยบายว่าโครงการเหล่านี้มักจะต้องจัดเป็นในรูปของให้มีศูนย์กลาง แล้วก็องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นรอบ ๆ ก็นำเอาขยะทั้งหลายมาทิ้งในศูนย์กลางนั้น ซึ่งจะอยู่ที่ใดที่หนึ่งก็ได้ ปัญหาก็คือว่าในการนำเอาขยะมูลฝอยมานี้มันต้องใช้รถ แล้วก็เรื่องนี้ได้ถามหลายครั้งว่าได้มีการตั้งงบประมาณที่จะซื้อรถขนขยะให้กับ อบต. เหล่านี้เขาหรือไม่ เพราะว่างบประมาณที่จะไปสร้างหลุมกำจัดขยะมูลฝอยทุก อบต. คงทำไม่ได้แน่ -----

แต่ถ้าถ้าจะทำเป็นศูนย์รวมที่ใดที่หนึ่ง และให้ อบต. รอบ ๆ นำเอาขยะมูลฝอยเข้ามา มันก็ควรจะต้องมีรถให้เขา แต่ผมดูแล้วไม่ได้มีเรื่องนี้ ก็อยากจะถามกรรมการว่ามีแนวเรื่องนี้เกิดขึ้นในกรรมการนี้หรือไม่

สำหรับเรื่องที่ ๓ อันนี้ผมพยายามหาอยู่ในหนังสือ มันหายไปหมดเลย ไม่ทราบว่ายู่ตรงไหน คือสถาบันมาตรวิทยามีอยู่หรือเปล่าปัจจุบัน ผมไม่เห็นงบประมาณอยู่ในนี้ แล้วสถาบันนี้ก็ไม่เห็นเลย อันนี้ช่วยตอบผมด้วย หรือว่ามันออกเป็นกฎหมาย ถ้าจะยกเลิกมันก็ต้องยกเลิกด้วยกฎหมาย หรือว่าจะใช้ทางด้านงบประมาณยกเลิกอันนี้ ขอคำตอบด้วยนะครับ และสุดท้ายซึ่งคุณหญิง ต้องขอเลยถึง โครงการดาวเทียมขนาดเล็ก เผอิญมันไปเกิดขึ้นสมัยที่ผมอยู่ที่นั่น และก็เป็นคนที่ไปร่วมบันทึกความเข้าใจ ผมเองก็ขឹងใจเหมือนกันว่ามันหายไป แต่ต้องเรียนว่างบประมาณมันขึ้นมา ๒ ครั้งให้เห็น เป็นเรื่องของการร่างโครงสร้างของดาวเทียม ก็เป็นเงินหลายร้อยล้านเหมือนกัน และก็หายไปเลย แต่ต้องเรียนว่าตามที่เราไปบันทึกความเข้าใจนั้นมันเป็นเรื่องของการร่วมการก่อสร้างโดยทาง ^{แคนาดา} แคนาดา จะต้องเอาเทคโนโลยีมาร่วมสร้างกับเราเพื่อจะเอาความรู้เรื่องนี้มาให้กับเรา แต่ไม่ใช่เป็นการซื้อดาวเทียมของเขา เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องสอบถามทางกรรมการด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการชี้แจง เดี่ยวผมจะขอมติด้วยครับ
เชิญกรรมการครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ในฐานะกรรมการ ก็ขอขอบคุณท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของนโยบายของสิ่งแวดล้อม และความห่วงใยที่มีต่อปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมที่เกิดกับประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ ตามที่ท่าน ส.ส. ชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ ได้เรียนสอบถามเกี่ยวกับเรื่องปัญหาของการจัดหาที่สร้างระบบกำจัดขยะ ปัญหาที่สำคัญก็คือในเรื่องของปัญหาที่ดิน ซึ่งทำให้การก่อสร้างล่าช้าไปด้วย เนื่องจากว่าเวลาที่จะหาที่สำหรับก่อสร้างระบบกำจัดขยะ ประชาชนที่มีที่ดินแวดล้อมอยู่ในบริเวณใกล้เคียงก็จะไม่ยินยอมที่จะให้มีการก่อสร้าง ส่งผลให้มีปัญหาพิพาทกับประชาชน นอกจากนี้ก็ยังส่งผลต่อทำให้การก่อสร้างมีความล่าช้า ส่วนในเรื่องคำถามที่บอกว่าในเรื่องของการที่จะนำขยะจากจังหวัดต่าง ๆ ไปรวมอยู่ที่จังหวัดเดียว ตรงนี้ทางกรรมการของเราก็ได้หารือกับทางสำนักงานนโยบายและแผน

สิ่งแวดล้อมเพื่อที่จะได้นำเรื่องดังกล่าวไปดำเนินการเพื่อให้ประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชน เช่นที่ท่านเป็นวงศ์จังหวัดสิงห์บุรี อยากจะให้นำขยะจากจังหวัดสิงห์บุรี แล้วไปสร้างที่ระบบกำจัดขยะรวมในที่เดียวที่จังหวัดลพบุรี ตรงนี้ทางกรมการของเรา ก็จะได้นำเรื่องนี้เสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อจะได้ศึกษาต่อไป ส่วนกรณีคำถามของคุณหมอบริชาจากจังหวัดกำแพงเพชร กรณีในเรื่องของรถขนขยะ รถขนขยะนี้ทางกระทรวงวิทยาศาสตร์ไม่ได้จัดสรรงบประมาณไว้ แต่ทางกรมการปกครอง ได้มีการจัดรถขนขยะราคาคันละ ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท ให้กับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล คุณหมอสอดดูได้จากหนังสือเล่มสี่เชื่อว่าที่ จังหวัดกำแพงเพชรมีองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่ใดบ้างที่ได้รับการจัดสรร ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะและชี้แนะ ทางกรมการของเราก็ ขอขอบคุณ และจะนำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อกระทรวงวิทยาศาสตร์ต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับขอภัยท่านกรรมาธิการครับ ผมให้คุณลงกรณอีกท่านหนึ่งเห็นบอกว่าจะสั้น ๆ เชิญเลยครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ลงกรณ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมต้องขอภัยท่านประธานและเพื่อนสมาชิกนะครับ เผอิญต้องไปบรรยายเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพการบริการของสำนักวิชาการของสภาผู้แทนราษฎรเพิ่งเสร็จนี้ครับ ก็เลยมีความตั้งใจในการที่จะส่งวนคำแปรญัตติไว้ในส่วนของกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมนะครับ กระผมได้ขอแปรญัตติปรับลด ๕ เปอร์เซ็นต์ในส่วนของครุภัณฑ์ก่อสร้างซึ่งก็วัตถุประสงค์เพื่อการประหยัดในเรื่องการใช้งบประมาณก็คงไม่กระทบกระเทือนต่อแผนงาน โครงการ แต่อีกด้านหนึ่งที่เป็นหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบในเรื่องนี้ก็คือว่าในเรื่องของประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณซึ่งคณะกรรมการคงจะต้องตอบคำถามในบางเรื่องนะครับเกี่ยวกับกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานนั้นมีภารกิจที่สำคัญมากในเรื่องของการพัฒนาและการส่งเสริมพลังงานตามชื่อของกรมนั้นนะครับ แต่ว่ามีแผนงานหนึ่งที่สำคัญแผนงานจัดหาพลังงานในส่วนงานผลิตพลังงานทดแทน ซึ่งถือได้ว่าเป็นแผนงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งนะครับ แล้วก็เป็นการริเริ่มที่สำคัญ แต่สิ่งที่เป็นคำถามที่ต้องการความชัดเจน ก็คือว่าในงบประมาณที่ได้ขอไว้ในงานผลิตพลังงานทดแทน ๘๒ ล้านบาท แล้วก็งานพัฒนาพลังงานทดแทน ๔๑๖ ล้านบาท ในส่วนนี้นั้นจะมีการพัฒนา แล้วก็มีการส่งเสริมพลังงานทดแทนรูปแบบใดบ้างเพื่อให้เกิดความชัดเจนว่างบประมาณที่จะนำไปใช้ในปี ๒๕๔๖ นั้นจะไปใช้ได้ถูกทิศทาง เช่นในเรื่องของโครงการผลิตเอทานอล (ETHANOL) แปลรูปผลผลิตจากพืช ซึ่งขณะนี้เริ่มที่จะมีการก่อสร้างโรงงานแล้วอย่างน้อย ๘ แห่ง วันพรุ่งนี้โรงงานต้นแบบที่สถาบันวิจัยได้ร่วมกับทางส่วนหนึ่งคือความร่วมมือของกระทรวงวิทยาศาสตร์ก็ได้สร้างเสร็จสิ้นด้วยเทคโนโลยีของไทย อันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่งของการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ว่าการขอวงบประมาณในส่วนขอ พพ. นั้นนั้นอยากทราบนะครับว่าเฉพาะในส่วนขอพลังงาน

ทดแทนซึ่งมีอยู่ไม่กี่รูปแบบนี้จะครบท่านจะใช้น้ำหนักของงบประมาณนั้นไปทางหนึ่งทางใด เช่นในการพัฒนาส่งเสริมการผลิตเอทานอลการแปรรูปมันสำปะหลัง อ้อย โมลาส (Molasses) มาเป็นเอทานอลเพื่อใช้แทนน้ำมันเชื้อเพลิง หรือว่าในเรื่องของโครงการไบโอดีเซลในการแปรรูปพืชน้ำมันทั้งหลายมาผลิตเป็นไบโอดีเซลแทนน้ำมันดีเซลได้ มีงานกิจกรรมงบประมาณรองรับอย่างไร เพราะว่าความจริงก็ต้องขึ้นชมทางกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเมื่อปี ๒๕๔๓ นั้นก็ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายนจนกระทั่งโครงการเหล่านี้ผ่านความเห็นชอบเป็นหลักการจนมาถึงต่อเนื่องรัฐบาลนี้และให้ความเห็นชอบไป แต่ที่ขาดตอนไป ผมยังไม่เห็นความชัดเจน ตรงนี้คือในเรื่องของโครงการไบโอดีเซล ซึ่งอันนี้จะเป็นประโยชน์กับบรรดาเกษตรกรที่ปลูกมะพร้าว ซึ่งเรามีปัญหาราคาตกต่ำอย่างเมื่อวานนี้ที่มีการพูดกันในการพิจารณากระทรวงพาณิชย์ หรือว่าในส่วนของของป่าสัมมน้ำมันแล้วก็ถ่วงเหลือเรื่องของโซล่าเซลล์ อีกส่วนหนึ่งเช่นกันไม่ทราบว่ากรมการได้ซักถามหรือไม่ ผมเรียนว่าประเทศไทยของเรานั้นมีแสงแดดเป็นพลังงานหมุนเวียนที่ใช้ไม่รู้หมด กรมการพลังงานไปที่เยอรมันมา เขาตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะต้องผลิต ๑๘๐ เมกะวัตต์ในทางตอนใต้ของเยอรมัน รัฐบาลแทบไม่ต้องทำอะไรเลย เพียงแต่เป็นผู้สนับสนุนส่งเสริม ปรากฏว่าทางการไฟฟ้าของเขาก็รับซื้อหมดครับ ไฟฟ้าที่ผลิตได้โดยตั้งราคาที่อยู่ได้ แล้วก็มีสถาบันการเงินธนาคารเข้าไปให้สินเชื่อ อุตสาหกรรมการผลิตทางด้านโซล่าเซลล์พลังงานแสงอาทิตย์ก็เกิดโดยทั่วไป ส่วนนั้นอยากถามว่างบประมาณที่ขอไว้เป็นจำนวนมากพอสมควรนี้จะครบ จะเอาไปใช้กับสิ่งนี้น้อยแค่ไหนนะครับ นั่นคงเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ พพ. กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน ในส่วนเรื่องของแผนงานพลังงานทดแทน อีกแผนหนึ่งก็คือการก่อสร้างเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำความจริงเรามีประสบการณ์พอสมควร ซึ่งขณะนี้ก็ยังเป็นปัญหาอยู่ เช่นโครงการฝายราษีไศล โครงการปากมูลนะครับ -----

ซึ่งแน่นอนที่สุดว่ายังมีปัญหาที่ตามมาจนกระทั่งทำให้การลงทุน ๕,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ ล้านบาทนั้น โดยเป้าหมายนอกจากกักเก็บน้ำแล้วก็คือการผลิตไฟฟ้า ปรากฏว่าเราต้องเปิดบานประตูหมด เพราะว่ามี การเรียกร้องผลกระทบต่อธรรมชาติ ผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่นจากองค์กรเอกชน แล้วตอนนี้ก็ดูประหนึ่งว่างบประมาณที่ใช้ไปหลายพันล้านในหลายปีงบประมาณที่ผ่านมา ท่านพินิจ จันทรสุนทร คงทราบดี เพราะว่าเป็นโครงการต่อเนื่องมา วัตถุประสงค์ในเรื่องของการที่จะผลิตไฟฟ้าจากตรงนั้นไม่เกิดผล อันนี้เป็นมุมในด้านพลังงาน แต่ท่านประธานคงทราบ ว่าเป้าหมายในการของบประมาณไปเพื่อที่จะไปสร้างเขื่อนเพื่อผลิตไฟฟ้าเหล่านี้โดยเฉพาะ ในภาคอีสานจำเป็นมาก เพราะว่าภาคอีสานเป็นภาคที่ไม่มีความมั่นคงทางด้านไฟฟ้าเลยครับ เป็นปัญหาใหญ่ในอนาคตมาก เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ได้มีการดำเนินการแก้ปัญหาหรือไม่ กรรมการได้ซักถามหรือไม่ว่าจะไม่เกิดปัญหาแบบราชสีไศล จะไม่เกิดปัญหาแบบปากมูด เป็นต้นนะครับสำหรับโครงการ ไม่ว่าโครงการเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำ คลองทุ่งเพลิงก็ดี โครงการก่อสร้างเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำลุ่มน้ำน่านตอนบนก็ดี และที่อื่น ๆ ครับ เพราะฉะนั้นก็ขอคำชี้แจง จากกรรมการ ผมเป็นห่วงจริง ๆ ว่าเราอนุมัติงบประมาณไปส่วนหนึ่ง ต่อไปเกิดปัญหาถ้าเรามี ประสบการณ์จากปัญหานั้นได้มีการแก้ไขคลี่คลายตรงนี้หรือยัง ส่วนที่ ๒ ก็คือในส่วนของ สวทช. ท่านประธานอย่าเพิ่งจ้องนะครับ ผมพูดเรื่องที่เป็นประโยชน์ ไม่อย่างนั้นผมก็ตื่นตื่น นะครับแม้ว่าเป็น ๓ สมัยแล้วก็ตาม สำหรับ สวทช. นั้นเป็นหน่วยงานซึ่งคุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ขอภัยต้องเอ่ยนาม ปัญหาเรื่องของการแต่งตั้งบอร์ด การบริหารจัดการตรงนั้น เป็นปัญหามาก ผมคิดว่ากรรมการได้ซักถามเรื่องนี้หรือไม่เพราะมันเป็นเรื่องขวัญกำลังใจ ในการบริหารจัดการ ซึ่งต้องยอมรับว่า สวทช. นั้นได้มีการปรับการบริหารจัดการไปสู่ความ ทันสมัยมากในลักษณะที่เกือบเหมือนเอกชน เพราะฉะนั้นอัตราเงินเดือนจะมีอัตราเงินเดือน ซึ่งสูงกว่าข้าราชการโดยทั่วไปเพราะว่าบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือ สิ่งแวดล้อมนั้นเป็นหัวใจสำคัญที่แน่นอนที่สุดอัตราค่าจ้างตอบแทนนั้นจะต้องไม่ก่อให้เกิด ปัญหาสมองไหล เพราะฉะนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผมไม่ทราบกรรมการได้ซักถามหรือไม่ ในประเด็นนี้ นะครับก็คือว่า ใน สวทช. เองก็มีหน่วยงานที่เรียกว่าไบโอเทค (BIOTEC) แล้วก็เนคเทค แล้วก็เอ็มเทค (MTEC) ไบโอเทคก็ไปเรื่องของทางด้านของชีวภาพ เทคโนโลยี ทางด้านชีวภาพ เนคเทคก็ไปทางด้านเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ในส่วนของเอ็มเทค

ก็ไปเรื่องของเทคโนโลยีด้านโลหะภัณฑ์ แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่ผมว่าเป็นความริเริ่มที่ดี ไม่ทราบ
 กรรมการได้ซักถามหรือไม่เพราะว่าจะเกิดประโยชน์ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ
 ถ้าหากว่าเฉลี่ยเกลี่ยไปได้ก็คือในเรื่องของอีซีเทค (Easy tech) อีซีเทคนี่เป็นเรื่องของการ
 ที่จะเน้นเทคโนโลยีทางด้านของพลังงานสะอาด แล้วก็ไปต่อในเรื่องที่ผมจะพูดในส่วนของ
 สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมก็คือในส่วนที่เป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
 แห่งชาตินั้นเองนะครับ ก็คือในเรื่องของล่าสุดครับ อยากถามกรรมการนะครับว่าท่านได้
 ตระหนักในคำถามนี้หรือไม่ก็คือพันธกรณีของประเทศไทยที่มีต่อการที่รัฐบาลได้ให้สัตยาบัน
 ในพิธีสารเกียวโต พิธีสารเกียวโตนั้นท่านประธานคงทราบว่าคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
 แห่งชาติ และก็กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมนั้นได้ผลักดันมาหลายสมัย
 นะครับ แล้วเราก็เป็นภาคีของพิธีสารเกียวโต ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิอากาศ
 ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องความรับผิดชอบร่วมกันของทุกประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเพราะว่า
 ความแปรปรวนของภูมิอากาศนั้นก็ถึงโทษ จะเห็นว่าน้ำท่วมใหญ่มันเกิดต่อเนื่อง ในยุโรป
 ท่านประธานคงทราบน้ำท่วมใหญ่ ๑๐๐ ปีเลยนะครับ แล้วก็มาที่จีน แล้วก็มาที่ประเทศไทย
 มันเกิดจากความแปรปรวนของภูมิอากาศจากน้ำมือของมนุษย์ก็คือการที่ทำให้เกิด
 ก๊าซเรือนกระจก ๖ ชนิด ใหญ่สุดคือคาร์บอนไดออกไซด์ -----

เพราะฉะนั้นท่าที่ที่ถูกต้องของเรานั้น และคณะรัฐมนตรีก็คือ การให้สัตยาบันนั้นถูกต้องแล้ว แต่ว่า สิ่งที่ต้องถามต่อก็คือว่า พันธะของประเทศไทยที่จะต้องมีการเข้าเป็นภาคีสมาชิก และให้สัตยาบันต่อพิธีสารเกียวโตนั้นมีอะไรบ้าง เพราะอันนี้จะมีผลมาถึงอุตสาหกรรมยานยนต์ โรงงานทุกโรงงานหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด แล้วก็ในส่วนของ ท่านประธานขอโทษ ผิดข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อาจจะมีได้ เมื่อเข้าผมไม่ได้เดือน คือสมาชิกที่ล้ม ปิดโทรศัพท์ก็ปิดเสียด้วยนะครับ แบบนั่งเครื่องบิน

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : เพราะฉะนั้นต้องขอถามคณะกรรมการ วิสามัญฯ ครับว่า ในส่วนกระทรวงวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะในส่วนของสำนักนโยบายและแผน สิ่งแวดล้อมนี้ครับ ซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาตินั้น ได้มีการประเมิน ผลว่า ประเทศไทยได้เสียมากน้อยแค่ไหน และพันธะที่ต่อเนื่องในเชิงงบประมาณก็ดี และก็ใน ส่วนของภาคเอกชนที่เราจะต้องรับภาระส่วนนี้ โดยเฉพาะในเรื่องของกลไกซีดีเอ็ม (CDM) คลื่น เดเวลอปเมนต์ แมกกาไนส์ซิม (Clean Development Mechanism) ซึ่งในภาคเกษตรของเราก็อาจ จะมีผลในเรื่องของการต้องรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายส่วนนี้ในสหรัฐอเมริกา ในยุโรปสูงมาก แต่ว่าของ เราจะได้ประโยชน์จากการเข้าเป็นพันธมิตรนี้มากน้อยแค่ไหนอย่างไรครับ ไม่ทราบว่าได้มีการ ชักถามหรือไม่ สำหรับในส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม สุดท้ายคือกรมควบคุมมลพิษ กรมควบคุมมลพิษนั้นจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม ๒๕๓๕ ผมยังมีความเชื่อมั่น ะครับว่า ในการที่จะออกประกาศเขตพื้นที่ควบคุมมลพิษนั้นจะดำเนินการอย่างตรงไปตรงมา ไม่เห็นแก่น้ำอินทร์หน้าพรหม ภายใต้พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมแล้วก็ต้องมีการออก กฎกระทรวง โดยเฉพาะกรมควบคุมมลพิษ ในเขตควบคุมมลพิษตั้งแต่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีผ่านชะอำไปหัวหิน ไปปราณบุรี ท่านคงทราบว่าเป็นเขตศักยภาพด้านการท่องเที่ยว แล้วก็ด้านของประมงพื้นบ้านเป็นหลัก เพราะฉะนั้นก็ได้มีการร่างกฎกระทรวงออกมา เพื่อจะ ประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษ ไม่ให้มีโรงงานอุตสาหกรรม โรงงานปิโตรเคมีหรือว่านิคม อุตสาหกรรมไปตั้งอยู่ชายทะเล แต่ปรากฏว่าประกาศดังกล่าว ขึ้นหิ้งมานานแล้วครับ ไม่ทราบ

เป็นเพราะว่ามีแรงกดดันอย่างไร ท่านประธานชัย ชิดชอบ คงทราบดี เพราะท่านเคยได้รับฟังบรรยายสรุปในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับเรื่องของเขตควบคุมมลพิษดังกล่าว แต่ว่าทำไมขึ้นหิ้งนานล่ะครับ ทำไมไม่ประกาศสักที ทั้งที่ความจริงแล้ว กฎหมายให้ประกาศ แล้วกรมก็ร่างขึ้นมาแล้ว แล้วทำไมไม่ประกาศสักทีหนึ่ง ผ่านมา ๒ - ๓ ปีแล้ว อะไรทำให้ไม่ประกาศสักทีหนึ่ง ทั้งที่จังหวัดเอง ประชาชนเอง ก็เรียกร้อง เพราะเราต้องการดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม เรื่องมลภาวะ แล้วก็เรื่องของท่องเที่ยวของเรานะครับ จึงขอคำตอบว่าในการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องการดูแลตามภารกิจที่ขอบประมาณไปในการบริหารงานนั้น ในประเด็นนี้กรมการช่วยกรุณาตอบด้วยครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ขออนุญาตเรียนตอบบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้องาน แล้วบางเรื่องที่ท่านให้ข้อสงสัยที่เราได้สนทนารวม ผมอยากจะเรียนกลับไปนะครับ เรื่องของกรมควบคุมมลพิษที่ท่านว่าก็พูดถึงโดยทั่วไป แต่ไม่ได้เน้นหนักตรงไหน แต่ว่าจะประกาศเป็นกฎกระทรวง ท่านผู้มีเกียรติได้เน้นในเรื่องของเฉพาะส่วน ผมคิดว่าท่านสามารถดำเนินการได้ตามปกติ โดยทำเรื่องราวเพิ่มเติมแล้วก็เร่งรัดไปได้ ก็พูดคุยกันปกติ-----

สำหรับพันธกรณีเกี่ยวโตที่เราให้สัตยาบันไปแล้วก็ได้ซักถามเหมือนกันว่า ผลกระทบยังไม่เกิดตอนนี้ คือผู้ประกอบการต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบในเรื่องนี้ก็ยังไม่ มี แต่ว่า ค่าธรรมเนียมอะไรต่าง ๆ ก็เป็นไปตามกฎที่เราได้มีไปแล้วให้เขาดำเนินการได้ที่เราพูดคุยกัน

สำหรับเรื่องผลกระทบเกี่ยวกับในการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ หรือที่กั้นน้ำที่ท่าน กล่าวถึงที่ทุ่งเพลงก็ดี ถ้าน้ำนานตอนบนก็ได้ยกตัวอย่าง ทางกรมต่าง ๆ ก็จะดำเนินการตาม คำแนะนำของท่านเหมือนกัน เราได้ยกตัวอย่างเอาแม่น้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาซักถาม เรื่องของรีนิวเอเบิล (Renewable) ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นไบโอแมส (Biomass) หรือเรื่องอื่นก็ตามที่ ท่านดำเนินการอยู่นั้น เพราะว่าอยู่ในระหว่างดำเนินการ แต่สำหรับในเรื่องของการดำเนินการ ตามที่ถ้าหากว่าท่านได้ชมโทรทัศน์ มีพระราชดำริเกี่ยวกับเรื่องโซล่าเซลล์เกือบทุกวันที่ออกไป ซึ่ง ณ เวลานี้สำนักงานพลังงานแห่งชาติได้วางแผนนโยบายในเรื่องการที่จะรับซื้อและ ดำเนินการในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมส่งเสริมพลังงานปีนี้ก็ทำให้ ๑๑๐ แห่ง คิดว่าท่าน ก็คงดูเพราะว่าท่านเป็นกรรมาธิการตรงนี้อยู่แล้ว

สำหรับเรื่องอื่น ๆ ก็เป็นเรื่องที่ท่านอลงกรณ์ ซึ่งท่านเป็นรองประธานกรรมาธิการ ในเรื่องของพลังงาน ท่านก็คงจะได้ติดตามเรื่องนี้ต่อไป เมื่อสักครู่นี้ท่านอาจารย์หมอปริชา ได้ ถามเรื่องสถาบันมาตรวิทยา ไม่ได้หายไปไหนนะครับ ปีนี้ตั้งงบไว้ให้ ๑๐๗ ล้านบาท สำหรับ ส่วนอื่น ๆ ศูนย์ปฏิบัติการวิจัยเครื่องกำเนิดแสงซินโครตรอน ก็ได้ให้ไว้อีก ๑๕๗ ล้านบาท ผมคิด ว่าไม่ไปไหนนะครับท่านอาจารย์หมอ สมัยท่านเป็นรัฐมนตรีอยู่ตรงนั้นได้เกิดสถาบันมาตรวิทยา แห่งชาติขึ้นก็ได้ดำเนินการแล้ว ผมคิดว่าอยากจะทราบเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมาชิกเข้าประจำที่นะครับเพื่อจะลงมติ ผมจะได้ถามมติเกี่ยวกับมาตรา ๑๕ ครับ การลงมติตามมาตรา ๑๕ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วย กับคณะกรรมาธิการก็ให้กดคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติก็ให้กดคำว่า ไม่เห็นด้วย

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช้เวลาพอสมควรแล้วนะครับ ผมปิดการลงมติ
ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ ผลการลงมติเกี่ยวกับมาตรา ๑๕ มีท่านสมาชิกเห็นด้วยกับ
ร่างของกรรมาธิการ ๒๘๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๗๖ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าสภานี้มีมติ
เห็นชอบตามร่างของกรรมาธิการ

มาตราต่อไปครับเลขาธิการ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้สงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตราต่อไปครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๗ กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น และผู้สงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณหมอปรีชาครับ

นายปรีชา มุสิกกุล (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพ ผมแปรญัตติเอาไว้เพื่ออยากให้กรรมวิธีการ คือบางที่ตามไปท่านก็ไม่ค่อยตอบผมนะครับ แต่ก็คิดว่าถ้ามินิดหน่อย เพราะว่าจากการที่ได้ไปสัมผัสมาตลอดปีกว่า ๆ ของโครงการสำคัญของรัฐบาลก็คือ โครงการ ๓๐ บาทนี่นะครับ ก็ปรากฏว่ามีประชาชนเขาออกมาพบ แล้วก็ได้รับความไม่สมหวังอะไรหลายอย่าง ซึ่งทางรัฐบาลเองก็บอกว่าดี -----

เพราะฉะนั้นตรงนี้แหละครับที่อยากจะถามกรรมการนิพนธ์หนึ่งว่า สิ่งที่เราได้จากประชาชน
 สิ่งแรกก็คือเขาไม่ได้รับการดูแลที่ดีถ้ารู้ว่าเป็นบัตรทองเข้าไป และอันที่ ๒ ถ้าได้รับการดูแลที่ดี
 ก็มีปัญหากับทางผู้ปฏิบัติคือทางแพทย์ พยาบาล ผมก็เลยถามไปทั้ง ๒ ฝ่าย ตรงไหนก็ตาม
 ที่ได้รับการดูแลที่ไม่ค่อยดี โรงพยาบาลไม่ค่อยมีปัญหา สถานบริการไม่ค่อยมีปัญหา อยู่ได้
 แต่ถ้าตรงไหนที่มีปัญหาได้รับการบริการที่ดี โรงพยาบาลมักมีปัญหา ก็ถามทางโรงพยาบาล
 ทั้งหลายเขาก็บอกว่าเขาขาดทุนเหลือเกิน ว่าถ้าปฏิบัติถูกต้องแล้วขาดทุนสิ่งนี้ครับ ก็เผชิญ
 ผมก็ได้ไปเห็นตัวเลขบ้าง ก็เป็นการขาดทุนจริง ๆ ก็ถามกรรมการนิพนธ์ครับว่า ตัวเลขเหล่านี้
 กรรมการได้เคยขอมาดูหรือเปล่าตอนพิจารณา เพราะว่าในอดีตที่ผ่านมา ปีงบประมาณ
 ๒๕๔๕ ทางรัฐบาลก็เอาเงินงบประมาณเศรษฐกิจไปช่วยตั้งหมื่นกว่าล้านบาท เราก็ลงทุนลงไป
 เยอะเหลือเกิน แต่ก็ยังมีปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้น อันนี้ก็เป็นการถามเดียวที่ผมอยากจะถามครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณรองกรณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม รองกรณ
 พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้ส่งวง
 คำแปรญัตติในส่วนของกระทรวงสาธารณสุขไว้ มีอยู่ ๒ กรมที่จะต้องพูดถึง นั่นคือในส่วน
 ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือ อย. ซึ่งความจริงแล้วเป็นหน่วยงาน
 ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวเนื่องไปถึงเรื่องสุขภาพอนามัย และในอีกมุมหนึ่งก็คือ
 จะมีส่วนสำคัญต่อการใช้เป็นเครื่องมือในการตอบโต้ทางการค้าในกรณีที่เราไม่ได้รับ
 ความยุติธรรม เราพูดถึงเรื่องไก่ เรื่องกุ้งซึ่งมีสารตกค้าง และถูกปฏิเสธโดยประเทศ
 คู่ค้าหลัก แต่เช่นกันครับท่านประธานครับ เมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมาเราได้ตรวจพบสารตกค้าง
 ได้ออกซินจากผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์จากยุโรป เช่นเดียวกันครับ เหมือนสถานการณ์ที่ปัจจุบัน
 การส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ของเราถูกปฏิเสธโดยอียู ประเด็นนี้ไม่ใช่เฉพาะประเด็นที่
 กระผมจะพูดถึงว่างบประมาณที่นำไปใช้นั้นเกิดประสิทธิภาพหรือไม่ และการใช้ประโยชน์
 ต่อสถานการณ์ดังกล่าวต่อการค้าระหว่างประเทศในการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศ
 เป็นอย่างไร ซึ่งปัจจุบันเป็นปัญหาใหญ่มาก และหน่วยงานที่สามารถที่จะตรวจสอบ
 ข้ออ้างอิงเป็นที่ยอมรับสากลนานาชาติก็คือในส่วนของ อย. นั่นเอง นั่นเป็นมิติหนึ่งที่เป็น

ที่จะเรียนถามคณะกรรมการวิสามัญ ว่าท่านได้สังเกตเห็นถึงสถานการณ์ที่ประเทศชาติเผชิญ และก็ภารกิจของหน่วยงานนี้ที่ฟังมีจะเป็นประโยชน์หรือไม่ เพราะการพบสารตกค้างในผลิตภัณฑ์ที่นำเข้ามา นั้น สามารถจะสร้างบรรทัดฐานด้านสุขอนามัยในการปกป้องคุ้มครองผู้บริโภคก็คือประชาชนคนไทยในการที่จะตอบโต้ทางการค้า เพราะเราสามารถที่จะตอบโต้ทางการค้าบนความเสมอภาคและเป็นธรรม ภายใต้กรอบกฎเกณฑ์ของมาตรฐานสากล อย่างกรณีสารไดออกซินที่พบในผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์จากยุโรป โดยเฉพาะประเทศเบลเยียม ๒ ปีที่ผ่านมา อย. ได้ดำเนินการเรื่องนี้อย่างไร แต่ที่ปรากฏมากกว่านี้ก็คือว่า อย. จะต้องดูแลในส่วนของสุขภาพอนามัย อาหาร และยาที่จำหน่ายภายในประเทศ ท่านประธานครับ ปัจจุบันนั้นคนไทยตายผ่อนส่งไม่รู้ตัวเพราะสารไดออกซิน แต่ไม่ใช่เป็นสารไดออกซินที่อยู่ในผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์จากต่างประเทศ -----

แต่ว่าเกิดจากความไม่รู้ในเรื่องนี้และหน่วยงานไม่ได้ดำเนินการในการแก้ไขจะเป็นด้วยสายสน
กกลในไม่ทราบ กรรมการได้ซักถามหรือไม่ เพราะว่าสารไดออกซินที่เกิดขึ้นเป็นสารก่อมะเร็ง
ไม่ต่างไปจากสารตะกั่วเลยอันตรายมาก มันเกิดส่วนใหญ่จากน้ำมันพืช น้ำมันสัตว์ที่นำไปใช้
ในการทอดและปรุงอาหารครับ ที่น่ากลัวก็เพราะเหตุว่าเมื่อผมได้ดำเนินผลักดันเรื่องโครงการ
ไบโอดีเซลก็มีการสำรวจวิจัยว่ามีวัตถุดิบที่นำมาใช้นอกจากพืชน้ำมันแล้วอะไรใช้ได้ก็น้ำมัน
ที่ใช้แล้ว จึงได้ทราบว่า得有ธุรกิจในการรวบรวมน้ำมันใช้แล้วน้ำมันที่ใช้ตามภัตตาคาร
ตามฟาสต์ฟู้ด (Fast-food) ต่าง ๆ ตามโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการทอดผลิตภัณฑ์อาหาร
โดยใช้น้ำมันพืชหรือน้ำมันสัตว์ก็ดี เมื่อใช้แล้วเขาก็จะมีการจำหน่ายต่อก็จะมีผู้ประกอบการ
ไปรวบรวม เฉพาะในกรุงเทพมหานครนั้น ๑ แสนถึง ๒ แสนลิตรต่อวันครับ เมื่อรวบรวม
ได้แล้วไม่ได้ทำอะไรมากเลยครับ เอาไปกรอง เอาพวกตะกอนอะไรออกเสร็จแล้วก็บรรจุปี๊บ
บรรจุขวดแล้วก็ส่งเข้า บางส่วนส่งไปโรงงานน้ำมันพืชบางแห่งเอาไปผสมกับน้ำมันพืชแล้วก็
มาขายย้อนกลับมา บางส่วนบรรจุปี๊บขายถูกกว่าน้ำมันพืช น้ำมันสัตว์ที่เราผลิตออกมา แล้วก็
นำไปใช้ในการทอดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ตรงนี้ละครับคือการก่อให้เกิดสารไดออกซินซึ่งเป็นสาร
ก่อมะเร็งที่อันตรายไม่แพ้ไปกว่าสารตะกั่ว อีกส่วนหนึ่งของน้ำมันที่ใช้แล้วที่เห็นว่ามันใช้
จนกระทั่งดำเอาไปไหนทราบไหมครับ เอาไปให้โรงงานผลิตอาหารสัตว์ในการผสมเป็น
อาหารสัตว์แล้วก็ก่อให้เกิดสารตกค้างในสัตว์ไม่ว่าจะเป็นวัวเป็นสุกรและอื่น ๆ และนี่คือปัญหา
เดียวกับที่ประเทศเบลเยียมเผชิญเมื่อ ๓ ปีที่แล้ว ปี ๒๕๔๒ ส่งผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์เข้ามาเนื่อวัว
เข้ามา ปรากฏว่าเราตรวจพบสารไดออกซินเพราะอะไร เพราะบริโภคน้ำมันใช้แล้วที่เอามาเป็น
วัตถุดิบส่วนหนึ่งในการผลิตอาหารสัตว์ ท่านประธานเห็นไหมครับ แล้วคนก็บริโภค บริโภคไป
ก็คล้าย ๆ การก่อกำเนิดของโรควัวบ้า นั่นละครับ จากอังกฤษโรควัวบ้าเกิดจากการที่วัวนี้เป็น
สัตว์มังสวิรัตินะครับ หมายความว่ากินพืชแต่ว่าในต่างประเทศเขาไม่กินเครื่องในสัตว์ก็เลย
มีคนคิดว่าถ้าเช่นนั้นเอาพวกเครื่องในสัตว์มาปนเพราะเป็นโปรตีนแล้วก็ป็นอาหารสัตว์มันก็
เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพันธุกรรมขึ้นในที่สุดก็เกิดโรควัวบ้าขึ้นมา ก็เหมือนกัน
สารไดออกซินเหล่านี้เมื่อไปให้อาหารสัตว์แล้วก็สัตว์กินเข้าไปมันก็มีการตกค้างสารเหล่านี้
เกิดขึ้นแล้วก็มาสู่ปัญหา ซึ่งไม่ใช่เฉพาะสุขภาพอนามัยคนไทยเท่านั้นต่อไปปัญหาการส่งออก
ก็เหมือนเรื่องกุ้งและไก่ที่เรามีปัญหาที่อียู (EU) ปฏิเสธในการสั่งนำเข้าในเรื่องนี้

สารได้ออกขึ้นนั้นก็เช่นกันแต่ที่น่ากลัวคือมันมีอีกด้านหนึ่งของผู้บริโภคอย่างที่ผมเรียนแล้วว่า ทุกวันนี้ยังไม่มีคำห้ามจาก อย. เลยครับ รวมทั้งในส่วนของกรมปศุสัตว์ด้วยซึ่งผมเข้าใจว่า กรรมการหลายท่านที่เป็นผู้อาวุโสอยู่ในกรรมการหลายคณะจะได้ซักถามเรื่องเหล่านี้หรือไม่เพราะว่าเป็นอันตราย ถ้าเรื่องนี้ไม่ทำผมคิดว่า ๕ เปอร์เซนต์ที่เสนอตัวนั้นต้องเป็นการลงโทษนะครับ อีกกรมหนึ่งก็คือกรมอนามัย เรื่องของกรมอนามัยนั้นที่เป็นประเด็นที่คิดว่าจะต้องปรับลด ๕ เปอร์เซนต์ก็คือในเรื่องของประปาสาธารณสุข ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเพราะเป็นระบบประปาชนบทที่ดีที่สุดก็ว่าได้ในด้านของความสะอาดและก็ระบบแต่ทราบไหมครับว่ามีปัญหาเกิดขึ้น ๒ ปัญหา ๑. ก็คือในเรื่องของการฮั้วประมูลเกิดขึ้นมากเหลือเกินครับ ได้รับการร้องเรียนมาขอให้ปรับปรุงแก้ไขนะครับ เรื่องที่ ๒ ก็คือว่ามีความผิดพลาดเป็นกรณีศึกษา ซึ่งในส่วนนี้ผมไม่ทราบกรรมการได้ซักถามประเด็นนี้หรือไม่ ผมเองในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เรียนเรื่องนี้ร้องเรียนตามที่ทาง อบต. ตามที่กำหนด ผู้ใหญ่บ้านร้องเรียนมาให้กับรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ท่านก็กรุณาให้มีการประชุมเรื่องนี้ก็เรื่องของประปาสาธารณสุข ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีที่ตำบลต้นมะพร้าวอันนี้เป็นกรณีศึกษานะครับ กรรมการช่วยบันทึกไว้และตอบด้วย ได้งบประมาณไปปรากฏว่าหมู่บ้านนี้ได้งบประมาณ รพช. ไป หมู่ ๑ หมู่ ๒ หมู่ ๓ ทำแล้วเหลือหมู่ ๔ ยังไม่ได้ทำ -----

ทราบไหมครับว่าประปาสาธารณสุขลงไปในปีงบประมาณเดียวกัน แต่เป็นช่วงหลัง เดิมก็วางแผนว่าจะทำ ๑ ๒ ๓ เหมือนกัน แต่เมื่อ รพช. ไป ทางท้องถิ่นก็ร้องเรียนบอกว่าถ้าอย่างนั้นขอให้ไปทำที่หมู่ ๔ เกอะ แล้วก็ส่วนที่เหลือของบางส่วนที่ยังขาดอยู่ ปรากฏว่าอะไรเกิดขึ้นครับ ทำมันซ้ำวางท่อขนานกับ รพช. เลยครับ แล้วเชื่อไหมครับว่าระบบแย่งขนาดไหน ผมเป็นผู้แทนราษฎร ผมนำเรื่องนี้ร้องเรียนท่านรัฐมนตรีช่วย ท่านรัฐมนตรีรับบอกว่าทำอย่างนี้ไม่ได้ ความจริงท่านตั้งใจไปดูด้วยตัวเองและก็ติดภารกิจจนกระทั่งไม่ได้ไป แต่ว่ามีแผนที่ภาพถ่ายชัดเจน แล้วท่านก็สั่งการไป ผลอะไรเกิดขึ้นรู้ไหมครับ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงเลย เสียงบประมาณไหมครับ วันนี้หมู่ ๔ ก็ยังไม่มีใช้ แต่หมู่ ๑ หมู่ ๒ หมู่ ๓ ให้เลือกที่จะใช้ของ รพช. หรือของสาธารณสุข มันเกิดขึ้นได้อย่างไรครับ ร้องเรียนก็แล้ว ผมทำสุดความสามารถ จนกระทั่งมาถึงการพิจารณางบประมาณนี้ถึงต้องพิจารณาตัดเลย ลงโทษ เพราะไม่มีปัญญาแล้ว ขนาดรัฐมนตรีช่วยยังสั่งไม่ได้ แก้ไขปัญหานี้ให้ไม่ได้ นี่คือการหนึ่งครับที่สะท้อนมา เป็นกรณีศึกษาและก็หวังว่ากรรมาธิการวิสามัญจะช่วยสนับสนุนเรื่องการปรับลดเพื่อเป็นการลงโทษในการใช้งบประมาณอย่างขาดประสิทธิภาพครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมจะอนุญาตนายแพทย์วิชัย แล้วก็มาที่คุณนิภาเนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ท่านคณะกรรมการ สมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนา จากอุดรธานี ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๗ กระทรวงสาธารณสุข ต้องขออนุญาตท่านประธานอภิปรายสั้น ๆ และก็เพื่อจะให้เป็นการถาม เป็นประเด็นต่อคณะกรรมการได้รับทราบ เพื่อจะมีการแก้ไขได้ต่อไปนะครับ

ประเด็นแรกครับ เรื่องของ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ผมเรียนได้ที่ตั้งไว้ ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ รวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ถือว่าน้อยมาก ถึงแม้ว่าจะไปนำรวมในงบกลางบ้าง ตัดออกมาให้บ้าง เงินกระตุ้นเศรษฐกิจบ้างที่ผ่านมา แต่เรียนว่าก็คงจะไม่เพียงพอ แต่ปัญหาผมไม่ได้หวังเรื่องนี้ครับท่านประธาน ผมหวังในเรื่องการบริหารจัดการ เรื่องงบประมาณ

เป็นอย่างมาก ขณะนี้ท่านประธานและคณะกรรมการทราบดีครับว่ามีปัญหาเรื่องความขัดแย้ง แนวความคิดเรื่องพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งรวมความตอนนีไปแล้วนี้ ถึงแม้จะมีส่วนที่ออกมาคัดค้านไม่มากนัก แต่ผมฝากเป็นประเด็นปัญหาไว้ไปถึงผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องด้วยว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะนี้นั้นมันจะเป็นคลื่นใต้น้ำที่รุนแรงมากในอนาคตต่อไป เพราะเขาห่วงครับ ห่วงว่าสวัสดิการของผู้ให้บริการนี้ คือแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จะไม่เป็นไปตามที่รัฐบาลแถลงไว้

ประเด็นที่ ๒ ครับ ห่วงเรื่องงบประมาณจะไม่สามารถเกลี้ยให้เขาเกิดความยุติธรรม ต่อสถานบริการทุกแห่งได้ แพทย์ที่ออกมาเรียกร้องก็ดี พยาบาลที่ออกมาร่วมในการต่อสู้เหล่านี้ก็ดี นี่จะใส่ชุดดำก็รอบ จะใส่ปลอกแขนก็ครั้งก็คงไม่สามารถไปเปลี่ยนแปลงความตั้งใจของรัฐบาลได้ ซึ่งโดยส่วนตัวผมเองนั้นผมเห็นด้วยและสนับสนุนเรื่องโครงการ ๓๐ บาทนี้เป็นอย่างยิ่งตั้งแต่ต้น และรวมความไปถึงว่าทำอะไรถึงจะไม่ต้องเสียเลย ทำอย่างไรที่จะสามารถให้รัฐบาลดูแลคนไทย ทั้งชาติเหมือนกัน เท่าเทียมกันทั้งหมด แต่ท่านครับ โรงพยาบาลเกือบทุกแห่งขณะนี้ ถ้าเป็น โรงพยาบาลขนาดเล็กไม่เป็นปัญหา โรงพยาบาลอำเภอครบหลายร้อยแห่งไม่เป็นปัญหาเลย เป็นปัญหาคือโรงพยาบาลระดับขนาดกลางไปถึงขนาดใหญ่ ตรงที่มีการจ่ายเงินกัน ปรากฏว่า ขณะนี้แพทย์ส่วนหนึ่งไปบอกคนไข้บอกว่าอนาคตจะไม่มียาจ่ายแล้วนะ อนาคตจะเกิดปัญหา ตามมาอีกมาก ทั้งเรื่องการส่งต่อ กระผมฝากเป็นประเด็นไว้เท่านี้ครับว่าวันนี้เราส่งงบประมาณไป ประมาณ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท รวม ๆ แล้วนะครับ อนาคตอาจจะต้องถึงแสนล้านบาท แต่ไม่เป็นไรครับเพื่อคนไทยผมคิดว่าพวกเราต้องทำ แต่ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะผ่านถึง คณะกรรมการได้โปรดรับไว้พิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาประเด็นเดียวพอมั้งครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ประเด็นคือเรื่องของ อย. ครับ

ท่านประธานครับ เรื่องสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา คณะกรรมการไปตัดงบเรื่อง ค่าใช้จ่ายในการสัมมนาและฝึกอบรม จาก ๓๑,๒๙๐,๐๐๐ กว่าบาท ตัดไป ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท ของคุณครับที่ตัด แต่ตัดยังน้อยครับ ผมเรียนอย่างนี้ ที่ตัดน้อยเพราะว่า อย. นั้นไม่ใช่เฉพาะงบบนี้

อย่างเดียวนะ งบประมาณสัมพันธท่านไม่ได้ตัดเลย งบประมาณสัมพันธอีกประมาณร้อยล้านครับ
ท่านไม่ได้ตัดเลยครับ ที่ผมต้องตัด ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ตัดเรื่องงบประมาณสัมพันธ ท่านทราบ
หรือไม่ครับ งบประมาณสัมพันธนี้เขามีการแบ่งชอยกันอย่างไร และเกิดประเด็นกันอย่างไร
เรียกพวกอย่างไร มีสื่อมวลชนบางฉบับรับจาก อย. อย่างเดียว ปีหนึ่งก็ได้เยอะแล้วครับ
ไม่ต้องไปลงฉบับอื่นเลย ลงฉบับเดียวนี้แหละนะครับ ต่อเนื่องกันมาเป็นปี ๆ ฉบับอื่นไม่ต้องมี
ยิ่งฉบับที่เขียนตำรารัฐบาลไม่ต้องไปใกล้ ฉบับที่เขาไม่เขียนเชียร์ (Cheer) อย. ไม่ต้องไปพูดถึง

ผมเรียนว่าเรื่องงบประมาณสัมพันธต้องพิจารณาให้ดีครับประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท
 อบรมผมเรียนได้ว่า ๓๐ ล้านบาทที่เหลืออยู่มากไปครับ เมื่อไปเทียบกับ
 กรมการแพทย์แล้วมีงบอบรม ๓๔ ล้านบาท กรมการแพทย์จำเป็นครับ ท่านประธาน
 คณะกรรมการครับจำเป็นเพราะจะต้องรักษาคุณภาพแพทย์ในการรักษาพยาบาล
 ให้เหมือนกันทั่วประเทศ ไม่ใช่จะไปโรงพยาบาลขนาดหนึ่ง รักษาอีกแบบหนึ่ง
 พอไปอีกที่หนึ่งก็รักษาแพทย์เป็นวิชาชีพอิสระ แล้วก็เป็นการประกอบโรคศิลป์
 เพราะฉะนั้นถ้าเกิดไม่มีมาตรฐานที่ใกล้เคียงกันหรือเท่าเทียมกันแล้วเกิดปัญหาได้
 กรมการแพทย์ ๓๔ ล้านบาท ท่านไปตัดเขา ๑ ล้าน ๗ แสนครับ อันนั้นผมว่า
 ไม่น่าจะตัด แต่พอมาถึงของ อย. ท่านไปตัดเพียง ๑๙๐,๐๐๐ บาท ผมว่า
 น้อยเกินไปมาก ฝากท่านประธานไปถึงคณะกรรมการว่าโปรดได้พิจารณา ถ้าเป็น
 ไปได้ตัดออกหมดเถอะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านยุทธพงศ์ กรรมการ
 และก็ต่อด้วยคุณรังสิมา แล้วผมจะขอมตินะครับ เชิญคุณยุทธพงศ์ครับ
 ขอภัยคุณยุทธพงศ์ให้คุณนิภาก่อนผมขานไปแล้ว เชิญเลยครับ

นางนิภา พริ้งศุลกะ (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ ดิฉัน นิภา พริ้งศุลกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๑๗ กระทรวงสาธารณสุข เป็นเงิน
 ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ดิฉันได้ตัดยอดรวมเอาไว้ ๑๐ เปอร์เซนต์ จริง ๆ แล้ว
 ก็ไม่ใช่จุดประสงค์ แต่ว่าด้วยความห่วงใยในการจัดสรรงบประมาณในโครงการ
 ที่จำเป็น ก็อยากจะพูดถึงสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่า หลังจากปรับลดแล้ว
 หรือเพิ่มขึ้นในภายหลัง ๘๑ ล้านบาท ดิฉันดูแล้วไม่มีรายการ ไม่มีโครงการ
 ที่จะชัดเจนในเรื่องของคุณแลในโรคภัยต่าง ๆ โดยเฉพาะโรคของสตรีที่อยากจะให้
 เน้นย้ำก็คือโรคที่ผู้หญิงส่วนใหญ่เสียชีวิตที่เป็นมะเร็งทั้งปากมดลูกและมะเร็ง
 เต้านม จริง ๆ แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่ทำกันมาต่อเนื่องโดยการใช้เพ็บสเมียร์
 (Pap smear) ซึ่งโครงการนั้นผลที่ออกมามันเป็นเรื่องที่มีอุปสรรคมาตลอดเพราะว่า

บุคลากรในการอ่านผลมีน้อย แล้วการจะสร้างใหม่ก็ต้องใช้เวลา เพราะฉะนั้นช่วงที่รออ่านผลผู้หญิงหลายคนต้องเสียชีวิตในโรคนี้ซึ่งเป็นวัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่เป็นกำลังหลักของครอบครัว ขณะนี้เรามีโครงการคัดกรองมะเร็งปากมดลูกที่เรียกว่า วีไอเอ (VIA) ซึ่งเป็นการลงทุนน้อยแล้วก็ได้ผลเยอะ เพราะสามารถที่จะเคลื่อนที่ไปตรวจในสถานีนามัยได้ทุกแห่งทั่วประเทศ สามารถที่จะบริการผู้หญิงได้ทุกคนทุกชั้น และโดยเฉพาะพี่น้องประชาชนยากจนที่อยู่ห่างไกลในชนบทน่าจะได้รับการให้ได้ถึงทั่วทุกคน และโดยเฉพาะที่รัฐเน้นย้ำเรื่องของระบบสุขภาพ ดิฉันก็คิดว่าโครงการนี้น่าจะนำไปสู่ในงบประมาณของส่วนที่จะนำออกมาเพื่อบริการพี่น้องประชาชนด้วย อยากจะให้คณะกรรมการนำไปพิจารณาเพื่อเปลี่ยนแปลงงบประมาณส่วนที่ได้เพิ่มนี้ให้กับสำนักปลัดกระทรวงที่จะนำไปจัดเพื่อบริการพี่น้องประชาชน กรมต่อไปที่เป็นห่วงก็คือกรมสุขภาพจิต ตัดไปล้านกว่าบาทจริง ๆ แล้วมีงานเพิ่มคือเรื่องของการสุขภาพจิตและสุขภาพกายมันจะต้องเป็นของคู่กัน แล้วก็ต้องดูแลไปพร้อมกัน แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นโครงการที่เพิ่มขึ้น งบประมาณตัดไปล้านกว่าดิฉันคิดว่าน่าจะหาเงินแล้วก็เกลี่ยไปให้กับกรมสุขภาพจิตนี้ด้วย เพื่อจะได้ทำงานในส่วนที่เพิ่มขึ้นนี้ด้วย -----

แล้วสิ่งที่สำคัญที่เป็นห่วงมากที่สุดก็เรื่องของที่ ส.ส. ท่านหนึ่งได้พูดไปเมื่อกี้ว่าเรื่องของงบประมาณที่จัดสรร ในความเป็นห่วงนั้นก็คือใช้วิธีจัดบเป็นงบเงินเดือนและกิ่งค่าบริการสำหรับรักษาผู้ป่วยนั้นเป็นเงินก้อนเดียวกัน แล้วเมื่อเกิดปัญหา ก็คือว่าที่ร้ายแรงที่สุด โดยจริง ๆ แล้ววิชาชีพนี้เราจะช่วยชีวิตผู้ป่วยทุกคนโดยไม่คิดว่าจะช่วยเขารอดหรือไม่ แต่เมื่อมีผู้ป่วยเข้ามาแล้วทั้งแพทย์ ทั้งพยาบาลและที่ทีมงานบุคลากรของฝ่ายบริการทางด้านสาธารณสุขนี้หน้าที่โดยตรงก็ต้องช่วยชีวิตทุกชีวิต แต่ถ้าสมมุติว่ามีเงินงบประมาณ ทั้งเงินเดือน ทั้งค่าบริการเป็นก้อนเดียวกันโดยไม่แยกให้ชัดเจน ดิฉันคิดว่าจะสวนกับความรู้สึก สวนทางกันกับวิชาชีพที่เราตั้งใจที่จะช่วยเหลือ เพราะว่าถ้าสมมุติเงินก้อนนั้นยังเป็นก้อนเดียวกัน ค่าใช้จ่ายดูแลรักษานั้นเป็นปัญหาที่ทำให้ทุกคนต้องชะงัก เพราะว่าบริหารจัดการอย่างไรก็แล้วแต่เงินเดือนของบุคลากรยังต้องมีส่วนที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับค่ายา ค่ารักษาดูแลผู้ป่วย เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะให้แยกให้ชัดเจนว่าเงินก้อนหนึ่งคือคนไข้นอก อีกก้อนหนึ่งคือคนไข้ในที่จะดูแลรักษา แล้วสวนที่ชัดเจนก็คือเงินเดือนของผู้ที่ปฏิบัติทั้งหลาย ถ้าไม่ได้ตรงนี้ขวัญกำลังใจของแพทย์ พยาบาลและบุคลากรทางด้านสาธารณสุขนี้จะไม่อีกแล้ว เพราะมันทำให้เกิดความรู้สึกที่คัดค้านกัน เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ตามดิฉันอยากจะฝากคณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณาเรื่องนี้ว่า เราเห็นคะว่าจัดเงินก้อนไว้แล้วว่าอันนี้คือเงินเดือน อันนี้คือเงินค่าบริการรักษา แต่ว่าเมื่อรวมกันแล้วก็คือเงินก้อนเดียวกัน ในความไม่ชัดเจนตรงนี้น่าเป็นห่วง ดิฉันคิดว่าเป็นอันตรายกับพี่น้องประชาชนที่จะมารับบริการ ก็ฝากได้พิจารณาเรื่องนี้ด้วยนะคะ ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณยุทธพงศ์แล้วถึงคุณรังสิมานะครับ แล้วผมจะเชิญกรรมการชี้แจงนะครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ ผมเองได้ขอตัดลดงบประมาณในส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขออกร้อยละ ๑๐ เหตุผลที่ผมมีความจำเป็นที่จะต้องตัดลดงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขออกเนื่องจากการนำเงินงบประมาณไปใช้ในการประชาสัมพันธ์โดยไม่ได้รับรักษาผลประโยชน์ให้กับ

ประเทศไทย ผลประโยชน์ให้กับประชาชน ท่านประธานคงจะเห็นป้าย ๓๐ บาทรักษาทุกโรค
 ซึ่งติดอยู่ทั่วประเทศไทย เป็นงบประมาณของกระทรวงสาธารณสุขจัดทำขึ้นด้วยงบประมาณ
 แผ่นดิน ท่านประธานครับ ผมมีตัวอย่างที่จะให้ท่านประธานดูครับ เป็นรูปภาพ เป็นของจริงครับ
 ท่านประธาน เขียนไว้บอกว่า ๓๐ บาทรักษาทุกโรค เริ่ม ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ด้วยความปรารถนา
 ดีจากกระทรวงสาธารณสุข ต่อด้วย ส.ส. ผมไม่อยากจะระบุนามเดียวจะมีการประท้วงผมใน
 สภา ส.ส. วงเล็บมีใส่ชื่อเล่นด้วยครับ ชื่อเล่นขึ้นต้นด้วย ผ ผึ้ง นามสกุล ขอเชิญรับ
 บัตรทอง แขวงตลาดบางเขน หมู่ที่ ๒, ๓ รั้วที่บริเวณแฟลต ๔ เคหะบางบัว ท่านประธานครับ
 ผมเอง และท่านประธานก็คงตกใจว่าบัตรทองของกระทรวงสาธารณสุขนี้เขาไปแจกกัน
 ในแฟลตหรือครับ ท่านประธานแปลกใจไหมครับ ปกติบัตรทองเขาแจกกันที่สำนักงานเขต หรือ
 สถานีอนามัย เมื่อครั้งที่ท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้เข้ามาชี้แจงงบประมาณ ผมเองก็ได้
 เรียนสอบถามท่านว่ากระทรวงสาธารณสุขได้มีการมอบหมายให้ผู้ใดนำบัตรทองไปแจกตาม
 แฟลตหรือไม่ -----

ท่านปลัดท่านก็ยืนยันว่าท่านไม่เคยมีนโยบายเช่นนี้เกิดขึ้น ท่านประธานครับผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่านักการเมืองคนใดจะครับที่ทำในลักษณะนี้ผิดในเรื่องของธรรมาภิบาล เพราะว่าเป็นการเอาเงินภาษีของประชาชนไปหาเสี่ยงเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว ท่านประธานทราบไหมครับว่าไม่เพียงแต่เรื่องการนำป้าย ๓๐ บาทรักษาทุกโรคไปหาเสี่ยงให้กับนักการเมืองบางคนแล้วนี้ ในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของกรุงเทพมหานครเมื่อเร็ว ๆ นี้ ท่านประธานนั่งรถผ่านไปผ่านมาในกรุงเทพมหานคร ท่านประธานเคยเห็นป้ายผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ก. ไหมครับ ป้ายด้านหน้าก็เขียนชื่อผู้สมัครและทีมผู้สมัคร ส.ข. และเขียนบอกว่าขอสนับสนุนนโยบายธนาคารประชาชน ขาดเงินทำการค้าด้วยความจริงใจ เอาใจช่วยท่าน เรียก ๑๑๑๕ ท่านประธานครับแต่ที่ด้านหลังถ้าท่านประธานเห็นนะครับ แล้วท่านประธานจะตกใจครับ ปรากฏว่าเป็นป้ายของกระทรวงสาธารณสุขครับ เป็นป้าย ๓๐ บาทรักษาทุกโรค แล้วป้ายตรงนี้ไปตกอยู่ในมือของผู้สมัคร ส.ก. ได้อย่างไรนะครับ ผมเองก็ได้สอบถามท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าท่านได้นำป้ายดังกล่าวไปสนับสนุนผู้สมัคร ส.ก. ส.ข. พรรคการเมืองใดหรือไม่อย่างไร ท่านปลัดกระทรวงท่านก็ตอบอย่างชัดเจนว่ากระทรวงสาธารณสุขไม่มีนโยบายที่จะไปสนับสนุนพรรคการเมืองใดหรือนำป้ายไปช่วยผู้สมัคร ส.ก. ส.ข. ท่านใด ท่านประธานครับสิ่งที่น่าตกใจแล้วประชาชนก็คงจะแปลกใจครับว่าผู้สมัคร ส.ก. ส.ข. ที่นำป้ายกระทรวงสาธารณสุขไปใช้ในการหาเสียงที่จริงก็ควรจะช่วยกระทรวงสาธารณสุขในการโฆษณาประชาสัมพันธ์โครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ซึ่งเป็นโครงการที่ดี เป็นโครงการของรัฐบาล แต่กลับเอาป้ายของกระทรวงสาธารณสุขไปประชาสัมพันธ์โครงการธนาคารประชาชน ซึ่งเป็นธนาคารออมสินอีกนะครับ ตรงนี้ผมคิดว่าจะเอาป้ายของกระทรวงสาธารณสุขไปใช้ก็ควรที่จะช่วยกระทรวงสาธารณสุขด้วยในการประชาสัมพันธ์ เหตุผลที่ผมอภิปรายเรียนท่านประธานไปทั้งหมดนะครับ ทำให้กระผมมีความจำเป็นที่จะต้องตัดลดงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขออกร้อยละ ๑๐ เพราะว่ากระทรวงสาธารณสุขรู้ทั้งรู้ เห็นทั้งเห็น แต่ไม่ได้ออกมาปกป้องผลประโยชน์ให้กับประชาชนที่เป็นเจ้าของงบประมาณ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณรังสีมานะครับ แล้วเชิญกรรมการ
ที่รับมอบหมายชี้แจงด้วยนะครับ

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสีมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสงคราม
พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันได้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๗ กระทรวงสาธารณสุข
โดยขอปรับลดงบประมาณไว้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากจะได้นำงบประมาณในส่วนนี้
ไปใช้ในงบลงทุนของกระทรวงสาธารณสุขบ้าง ณ วันนี้กระทรวงสาธารณสุขได้ละลาย
ในงบการลงทุนทั้งหมด ไปทุ่มเทให้กับโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ท่านประธาน
ทราบไหมคะว่าขณะนี้โครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรคประสบปัญหาอะไรบ้าง ขณะนี้
ประชาชนที่ใช้โครงการ ๓๐ บาท คนที่ยังไม่เคยไปรับการรักษาถ้าไปครั้งแรกคนไข้ก็จะ
คิดว่ารักษาแค่ ๓๐ บาท แต่พอไปจริง ๆ แล้วจะไปพบปัญหามากมาย อาทิเช่น
บางโรงพยาบาลจะรับคนไข้ นอกได้แค่วันละ ๑,๕๐๐ คน -----

ถ้าใครมาเกินคนที่ ๑,๕๐๐ ก็จะต้องจ่ายเต็ม เพราะฉะนั้นประชาชนก็กลัวว่าถ้าวันนี้ไปแล้วเกินคนที่ ๑,๕๐๐ จะต้องเสียเต็มก็จะไปตั้งแต่เข้ามิดตั้งแต่ตี ๕ พอไปแล้วไปรอเข้าคิวทั้งวัน แต่กว่าจะได้รับยาาก็กลับเย็น พอไปรับยาส่วนใหญ่ก็จะได้เป็นพาราเซตามอล (Paracetamol) ๒ แผง เพราะฉะนั้นประชาชนก็จะมาร้องเรียนว่าไปรอทั้งวันได้พาราเซตามอล ๒ แผง เพราะฉะนั้นไปร้านขายยาดีกว่า ก็ไปถามร้านขายยาว่าพาราเซตามอล ๒ แผงราคาเท่าไร ราคาเท่าไร ๒ แผงตก ๑๐ บาท เพราะฉะนั้นวันหลังไม่ต้องไปโรงพยาบาลดีกว่าเพราะว่าไปตั้งแต่เข้ามิดไปเสียเวลาหลายชั่วโมง แล้วก็ไปซื้อที่ร้านขายยาาก็จะถูกกว่า

แล้วอีกประการหนึ่ง คนไข้ก็จะมาร้องเรียนดิฉันว่าตอนนี้อยู่โรงพยาบาลแล้วหมอไม่ยอมจับ หรือว่าไม่ยอมจิ้มดิฉันเลย หมายถึงว่า ตอนก่อนไปโรงพยาบาลนะคะหมอก็จะจับชีพจรแล้วก็ใส่หูฟังแล้วก็จะจิ้มฟังหัวใจ ทีนี้พอไปแล้วคนไข้มากหมอก็จะไม่มีเวลาที่จะได้พูดคุยกับคนไข้ คนไข้บอกว่าดิฉันอ้าปากบอกกับคุณหมออย่าไม่ทันจบทุกโรคหมอบอกว่ารักษาโรคเดียวไปก่อนเพราะ ๓๐ บาท คนไข้ก็มีความรู้สึกจะไปโรงพยาบาลบอกแต่อาการ แต่หมอไม่จับชีพจร ไม่จิ้มที่หัวใจ คนไข้ก็มีความรู้สึกว่า ๓๐ บาทมันจะหายหรือ เพราะฉะนั้นเมื่อคนไข้ฝังใจว่า ๓๐ บาทไม่จับ ไม่คลำ ไม่ฟัง มันก็ไม่สามารถที่จะหายได้ เพราะฉะนั้นก็ต้องฝากท่านที่เกี่ยวข้องผ่านไปถึงท่านกรมการด้วยว่าให้เน้นถึงความสำคัญของจิตใจของประชาชนด้วย ไม่ใช่ทำให้ ๓๐ บาทเขาแล้วไม่ยอมไปทำอะไรกับเขาเลย ไม่ใช่ที่อ้าปากยังไม่ทันเสร็จคุณเอาใบสั่งยาไป เพราะฉะนั้นถึงแม้จะยาดีแต่ที่คนไข้ไม่มีความเชื่อมั่นในการรักษาของแพทย์มันก็จะไม่หายนะคะ สมัยที่ดิฉันเป็นพยาบาลดิฉันมีความรู้สึกที่ว่าถ้าคนไข้มาโรงพยาบาลแค่ดิฉันไปกอดเขา เขาหายไปครั้งหนึ่งแล้วนะคะ แค่นี้ก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่ตอนนี้ถึงแม้จะให้ยาดีแต่ว่าหมอมิยอมทำอะไรกับเขาเลย แค่นี้ก็ยังไม่จบเขาก็กินยาเขาจะไม่หายนะคะ เพราะฉะนั้นก็ฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย

และอีกประการหนึ่งนะคะ ขณะนี้ดิฉันคิดวางแผนประมาณในการที่ซื้อเครื่องมือแพทย์ ดิฉันมองว่ามีเพื่อน ๆ พยาบาลรุ่นเดียวกับดิฉันหลายโรงพยาบาลก็มาร้องเรียนกับดิฉันว่าเขาเสียตายนงบประมาณที่ทางรัฐบาลได้จัดสรรซื้ออุปกรณ์การแพทย์ อาทิเช่น เครื่องตรวจสมรรถภาพการทำงานของหัวใจขณะออกกำลังกาย ๒. เครื่องศูนย์กลางติดตามการทำงานของหัวใจ ๓. เครื่องตรวจและติดตามคลื่นไฟฟ้าหัวใจ ๔. เครื่องติดตามการทำงานของหัวใจ

๕. เครื่องช่วยหายใจ ๖. เครื่องดีฟิบริลเลเตอร์ (Defibrillator) หรือว่าเครื่องกระตุ้นหัวใจไฟฟ้า อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องมือแพทย์ ๖ ชนิดตัวอย่างที่ดิฉันยกขึ้นมาจะคะ เพื่อนดิฉันบอกมาให้ไปแล้วต้องเป็นภาระกับเขา คือเขาจะต้องมาทำความสะอาดทุกวัน แล้วเครื่องนี้ให้ไปแล้วก็ไม่ได้ใช้ เพราะว่าไม่มีแพทย์เฉพาะทาง แล้วคนที่ใช้เครื่องมือพยาบาลบางคนก็ยังไม่เป็น เพราะว่าต้องไปอบรมเฉพาะทางในการใช้เครื่องมือ แล้วเครื่องมือที่ให้ไปนั้นจะคะก็จะเสียบ่อยมาก ใช้งานก็ไม่ได้ เวลาเปิดหน้าจอก็เล็ก ภาพเล็กแล้วก็ภาพสั่น บางเครื่องก็หน้าจอไม่ติด ปีพีกก็วัดไม่ได้ แล้วก็จะมเสียรื้องตลอดเวลา เพราะฉะนั้นดิฉันมองงบประมาณที่ทางคณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติไปแล้วขอให้มองเห็นถึงความสำคัญของเครื่องมือ นั้นด้วยว่าเราให้ไปแล้วเขาสามารถที่จะใช้ได้ไหม มีความรู้ในการใช้เครื่องมือนี้ไหม ไม่ใช่ว่าสั่งซื้อเพื่อที่จะหวังเปอร์เซ็นต์ในการสั่งของ ก็ฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมการด้วยว่าเงินทุกบาท ทุกสตางค์ ที่ให้ไปนี้เป็นภาษีของประชาชน ขอขอบคุณคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการได้รับมอบหมายชี้แจงครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พินิจ

จันทรสุรินทร์ กรรมการ ท่านประธานครับผมอยากจะตอบเพื่อนสมาชิกของผมอาจารย์หมอบริชาแล้วก็บางรายการก็ในลักษณะเดียวกัน

สำหรับเรื่องโรงพยาบาลขาดทุน ทางกระทรวงสาธารณสุขได้ชี้แจงว่ามีเรื่องอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ ก็คือเงินหมุนเวียนไม่พออันหนึ่ง แล้วอีกอันหนึ่งขาดทุนจริง ๆ เงินหมุนเวียนไม่พอก็หมายความว่า เงินที่พีนิภาได้บอกว่าเอาไปรวมกับเงินเดือนที่มีความเป็นห่วงอยู่ คือเงินหมุนเวียนไม่พอแล้วก็ขาดทุนจริง ๆ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขเขาแบ่งออกไปว่าโรงพยาบาลไหนที่เรียกร้องว่าขาดทุน ๆ นี้เขาจะไปดำเนินการ ตอนนีเราก็ตให้ข้อสังเกตไปแล้ว สำหรับเพื่อนของผมจากเพชรบุรี เรื่องสารตกค้างนั้นท่านทราบดีแล้วว่าเรื่องน้ำมันพืชที่ตกค้างแล้วก่อสารไดออกซินซึ่งเป็นภัยบางที่ทอดอาหารบางชนิดแล้วเก็บสะสมไว้เป็นเดือนมันก็เกิดอันตรายอย่างที่ท่านว่าอันนี้เราก็ตักถามเหมือนกัน แล้วก็บอกว่าเรื่องนี้ก็ได้ให้ทาง อย. ดำเนินการ

สำหรับเรื่องที่ท่านพูดถึงเรื่องกรมอนามัยนั้นท่านถามผมถูกต้องเลยที่ว่ารัฐมนตรีช่วยไม่ได้ อันนี้ผมรับว่าจะไปกับท่านในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการติดตามงบประมาณ เพราะงบประมาณซ้ำซ้อนแล้วดูสิว่ามันจะเกิดอะไรขึ้น

สำหรับเรื่องการฝึกอบรมของ อย. ที่เราตัดลงไปเล็กน้อย ค่าประชาสัมพันธ์ไม่มี อันนี้มันก็สอดคล้องกันกับในเรื่องของการที่เราจะให้ข่าวสาร อันนี้ทาง อย. เราก็ตเลยไม่ได้ตัดในงบนี้ลงไป

สำหรับเรื่องการแก้ปัญหาเสพติดกับกรมสุขภาพจิตที่คุณนิภาได้เป็นห่วงนั้น ซึ่งเราได้ดำเนินการให้บออย่างอื่นไปยังสำนักปลัดแล้ว อันนี้ก็คิดว่าคงจะเพียงพอในการดำเนินการครับ ผมก็ขอเรียนตอบ สำหรับคุณรังสีมาที่ได้กรุณา ผมคิดว่าโรงพยาบาลที่ท่านกล่าวถึงคงจะเป็นสมุทรสงคราม ถ้าหากว่ากระทรวงสาธารณสุขฟังอยู่ที่ขอเร่งไปตรวจตราด้วย สำหรับเครื่องมือแพทย์ที่บอกว่าหมอม่าจับแล้วไม่มีจรรยาแพทย์มันมี เพราะฉะนั้นจรรยาแพทย์นี้จะต้องตรวจให้ครบ ไม่อย่างนั้นถ้าโรงพยาบาลไหนถ้าหมอบอกว่าพูดกันยังไม่ทันรู้เรื่องแล้วจ่ายยาไม่ตรงกับสเปคไม่ตรงกับที่เป็นอันนี้เราต้องช่วยกัน แล้วก็ฝากคุณรังสีมาตามด้วยในฐานะที่ถูกบ้านตัวเองป่วยนะครับ อันนี้ก็จะนัดหมายกันไปซึ่งเป็นงานนอกหน้าที่ แต่เราจะไปดูงบประมาณที่เราได้จัดสรรไปแล้วซึ่งเป็นหน้าที่ของกระผมเอง อันนี้ถ้าวันไหนไปก็จะได้ นัดหมาย ไปทางเพชรบุรีก็เลยไปทางสมุทรสงครามด้วย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ ขออนุญาตคะ ดิฉัน รังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสงคราม พรรคประชาธิปัตย์ ที่ดิฉันพูดว่าไป ๑,๕๐๐ คน แล้วก็ใครไปเกินคนที่ ๑,๕๐๐ นี้จะต้องจ่ายเงินเต็ม ไม่ใช่จังหวัดสมุทรสงครามนะคะ ดิฉันเป็นผู้แทนราษฎรต้องเป็นผู้แทนทั้งประเทศ ใครมาร้องเรียน ดิฉัน ดิฉันก็รับข้อมูลมา

แล้วอีกประเด็นหนึ่งที่ดิฉันบอกว่าไม่จับ ไม่จี้มนั้น ไซ้คะดิฉันเข้าใจว่าเป็น จรรยาแพทย์ แต่ว่างานเขามากขึ้นคือวันหนึ่งมีคนไข้มากขึ้นเขาจะมีเวลาที่จะมาจับหรือว่าจะมาจี้มทุกคนนี่มันเป็นไปได้นะคะ ต้องฝากให้ท่านเข้าใจด้วยว่าดิฉันไม่ได้ร้องเรียนเอง ประชาชนมาร้องเรียนดิฉัน พูดตามภาษาที่ชาวบ้านเข้าใจนะคะ เพราะฉะนั้นต้องฝาก ท่านประธานด้วยคะ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านสมาชิกเข้าประจำที่นะคะ

ในมาตรการกระทรวงสาธารณสุขนี้ผมจะถามมตินะคะ คือถ้าผู้ใดเห็นด้วยกับร่างกรรมาธิการ ก็กดคำว่า เห็นด้วย นะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติก็กดคำว่า ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนได้นะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับช่างภาพที่สะพานคลองชุม (Zoom) ใหญ่โต อยากรอช่างภาพสมาชิกที่ไม่สวยามออกไปเพราะว่าท่านผู้มีเกียรติก็ทำงานมา ๓ วันกับ ๒ คืนดี ๆ แล้ว ท่านมานั่งประชุมนี้ก็ถือว่าเป็นความอดสาหัสอย่างยิ่งแล้ว มาทนงวงแหวนนอนหลับอยู่ในที่ประชุมนี้ก็ถือว่าดีกว่าไปหลับอยู่ที่อื่น เพราะถึงเวลาท่านก็ยังยกมือได้เพราะท่านมีมติมาจากพรรคอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเอาภาพที่ไม่ดีออกไป มันสร้างความเสื่อมศรัทธาต่อประชาชนซึ่งมันไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่เป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นอยากให้ได้ภาพที่สร้างสรรค์ สมาชิกกำลังพูดท่าทางสวย ๆ เอาไปออกอย่างนี้เชิญเลยนะครับ แต่ภาพไม่ดีไปออกนี้อาจจะเห็นเจตนาที่ออกจะไม่สร้างสรรค์ ขอความร่วมมือกับ ท่านสื่อมวลชนด้วย

สผ ๑๑/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

กรรวิ ๔๔/๓

ท่านสื่อมวลชนด้วย ขอขอบคุณล่วงหน้าครับ ผมคิดว่าเราพร้อมพอสมควรแล้วผมปิดการลงมติ
ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ ผลการลงมติมีสมาชิกเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการ
๒๙๙ คน ไม่เห็นด้วย ๔๗ คนงดออกเสียงไม่มี นะครับ

- ๔๕/๑

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผม สุวโรช พะลัง ส.ส. ชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ครับ ฝากเป็นข้อสังเกตกับท่านประธานท่านนั้นเองนะครับ เราพยายามเช็คในเรื่องของคอมพิวเตอร์ในการกดคะแนน เมื่อสักครู่นี้ผมก็เดินดูกันว่า ลองไม่กดดูซิ ก็ขึ้นเป็น ๔๗ ฝากเป็นข้อสังเกตท่านนั้นเองครับ ว่าให้ท่านประธานลองตรวจสอบตรงนี้ดูด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบกับ ร่างกรรมาธิการนะครับ ต่อไปครับ เลขานุการครับ

นายพิฑูร พุ่มนิรัญ (รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๘ กระทรวงอุตสาหกรรม มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้สงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิลาศครับ ต่อด้วยคุณเรวัตนะครับ

นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิลาศ จันทร์พิทักษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากกรุงเทพมหานคร ความจริงแล้วก็ด้วย เวลาจำกัด ผมขอสั้น ๆ เท่านั้นนะครับท่านประธานครับ แล้วก็ผมได้แปรญัตติขอตัดงบประมาณในส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงและกรมทรัพยากรธรณีลง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ความจริงแล้วเมื่อปีที่แล้วผมก็เป็นกรรมาธิการแล้วก็มีโอกาสสงวนความเห็นมาพูด ในสภาแห่งนี้ครั้งหนึ่งแล้ว และผมก็ต้องมาใช้เวลาของสภานี้อีกครั้งหนึ่ง ก็เพราะว่าผม ได้ดูในงบประมาณแล้วนี้ กอปรกับการจัดโครงสร้างในสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเลย ในเบื้องต้นผมก็ต้องฝากท่านกรรมาธิการล่ะครับ เพราะว่าหลายท่านที่เป็นกรรมาธิการชุดนี้ก็เป็นกรรมาธิการร่วมกับผมเมื่อปีที่แล้ว แล้วก็ รับทราบอย่างดีว่ามีพฤติกรรมผิดปกติในสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ท่านกรรมาธิการ ผู้อาวุโสหลายท่าน ท่านชัย ชิดชอบ รับทราบเรื่องนี้ดี ท่านก็ยังคุยกับผมในเรื่องนี้ ท่านประธานครับ ผมต้องเรียนถามท่านกรรมาธิการในเบื้องต้นก่อนว่าท่านได้ซักถามใครบ้างว่า ในสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนี้ปีที่แล้วกับปีนี้มันมีอะไรเปลี่ยนแปลงบ้างหรือเปล่า และนอกจากนี้เมื่อปีที่แล้วในชั้นวาระ ๒ นี้พูดกันในสภาพูดเสร็จผมเดินออกไปข้างนอก

ผมก็มีโอกาสเจอกับท่านรัฐมนตรีอุตสาหกรรม ก็เป็นอันว่าท่านรัฐมนตรีอุตสาหกรรม
ก็รับทราบในสิ่งที่ผมอภิปราย แล้วในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาผมก็มีโอกาสพบกับท่านรัฐมนตรีช่วย
ซึ่งดูแลรับผิดชอบกรมทรัพยากรธรณีก็หลายครั้ง ท่านก็ถามผมตลอดว่าเรื่องนี้ตกลง
ว่าอย่างไร ผมก็บอกปรากฏว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทั้งสิ้น ท่านประธานครับผมต้อง
ขอเรียนย้อนกลับไปสักนิดครับว่า เดิมเลยหน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรมมันจะมี
อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรณีจังหวัดประจำในทุกจังหวัด ต่อมาเมื่อปี ๒๕๓๙ รัฐบาล
สมัยนั้นก็ไปออกกฤษฎีการวมสำนักงานทรัพยากรธรณีจังหวัดเข้ากับอุตสาหกรรมจังหวัด
เปลี่ยนเป็นสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแล้วก็แยกออกเป็น ๔ ฝ่าย คือ ฝ่ายทรัพยากรธรณี
ก็คือทรัพยากรธรณีจังหวัดเดิม ฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรมก็คืออุตสาหกรรมจังหวัดเดิม
แล้วก็ฝ่ายส่งเสริม แล้วก็ฝ่ายนโยบายและแผน ฝ่ายนโยบายและแผน ฝ่ายส่งเสริมและ
ฝ่ายอุตสาหกรรม ฝ่ายโรงงาน ไม่มีปัญหา เขามีอะไรเขามอบอำนาจกันแบบเดิมทุกอย่าง
มันมีปัญหาคือฝ่ายทรัพยากรธรณี -----

ท่านประธานครับหลังจากจัดหน่วยงานกันเรียบร้อยแล้วทุกอย่างเบ็ดเสร็จเอามารวมไว้ที่กรมหมด ทางกรมทรัพยากรธรณีหลังจากรวมหน่วยงานแล้วก็ไปออกคำสั่งฉบับหนึ่งรับฉบับที่ ๕๐๗/๔๐ ให้งานเกือบทั้งหมดเลยมาให้ที่กรมทรัพย์เป็นคนดูแลหมด ไม่ว่าจะเป็นการรังวัด การทำแผนผังโครงการ การตรวจสอบเหมืองทั้งหมดรวมอยู่ตรงนี้หมด ฝ่ายทรัพย์ที่อยู่ในอุตสาหกรรมจังหวัดเป็นแค่คนรับหนังสือเฉย ๆ รับหนังสือมา คนจะมาขอเปิดเหมืองรับไว้ส่งกรม วันดีคืนดีผมก็ท้วงเขาก็ไปบอกว่าไม่เอาแล้วครับ แทนที่จะให้มาตรวจกันที่กรมทรัพย์ ก็เอาไปอยู่ที่ทรัพยากรธรณีเขต ในประเทศไทยมันก็มีอยู่ ๓ - ๔ ทรัพยากรธรณีเขตมันก็เดินวนวายกันเหมือนเดิม ที่สำคัญคือจัดคนของตัวเองไปอยู่ทุกสำนักงานทรัพยากรธรณีเขต ก่อนหน้านั้นมันก็มีกระบวนการกระบวนการหนึ่งหลังจากรวมหน่วยงาน ผมพูดหลายครั้งท่านประธานก็อาจจะคั่นหูแล้วครับ คำว่า แก๊งรถตู้ แก๊งนี้ละครับมันไปไหนมันก็ขึ้นรถตู้ไปด้วยกัน ทุกอย่างต้องผ่านแก๊งนี้หมด ก็ปรากฏว่ามีพฤติกรรมหลายสิ่งหลายอย่างที่ไปหาผลประโยชน์ เช่น ไปเพิ่มค่าเขียนแผนผังโครงการ หรือส่งวิศวกรคุมเหมืองซึ่งเป็นคนของตัวเองไปบีบบังคับเขาให้เปลี่ยน ผมก็อภิปรายไปปีที่แล้ว ปรากฏว่า ๑ ปีเต็ม ๆ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทั้งสิ้น ผมก็ต้องขอใช้สิทธิตรงนี้จะครับ ตัดงบประมาณของทั้งสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมและกรมทรัพยากรธรณี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ความจริงแล้วผมก็อยากจะตัดเฉพาะงบประมาณของฝ่ายทรัพยากรธรณี แต่ที่นี้การเขียนงบประมาณแบบนี้ผมไม่รู้ว่างบที่ไปลงฝ่ายทรัพย์เท่าไร ผมก็ประมาณการว่าเอา ๑๐ เปอร์เซ็นต์แล้วกัน แต่ถ้ากรมมาธิการคิดว่ามันมีตัวเลขลงตัวมากกว่าผมจะตัดแค่นั้นผมก็ยินดี แต่ท่านประธานที่เคารพครับความจริงแล้วผมก็มีประสบการณ์มาหลายสมัยนะครับ ในชั้นกรรมาธิการโหวตแล้วมันก็แพ้ แล้วก็เชื่อว่ามันอาจจะประพฤติปฏิบัติบริหารกันเหมือนเดิม ก็ฝากบอกกรรมาธิการไปถึงรัฐบาลด้วยครับว่าอย่างนี้มันไม่สนองนโยบายรัฐบาลที่บอกว่าจะปฏิรูประบบราชการ ทำงานอะไรให้มันรวดเร็ว มันกลายเป็นว่ามันต้องทำ ๒ ต่อ ๓ ต่อ ทำให้เกิดพฤติกรรมในการหาผลประโยชน์ และที่สำคัญที่สุดท่านประธานครับ ผมเรียนท่านประธานนะครับว่าผมไม่มั่นใจว่าจะสำเร็จแค่นี้ ผมก็เลยขอไปใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๑ เมื่อ ๒ - ๓ เดือนที่ผ่านมายกแก๊งเลย ร้อง ป.ป.ช. ยกแก๊งเลยให้ ป.ป.ช. ช่วยตรวจสอบอีกชั้นหนึ่ง ถ้าไม่บริสุทธิ์ทางฝ่ายบริหารก็จะได้ไปจัดการ

ไม่อย่างนั้นผมได้ข่าวมาว่าพวกนี้แหละครับท่านประธานไปจัดวางตัวจะเป็นปลัด ไปเป็นอธิบดี ตามกรอบกระทรวงใหม่ กระผมรบกวนเวลาท่านประธานเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเรวัตนะครับ แล้วค่อยต่อด้วยคุณนคร จากนั้นผมจะเชิญกรรมธิการที่ได้รับมอบหมายชี้แจงนะครับ แล้วจะขอมตินะครับ เชิญครับ คุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๑๘ นี้ครับ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งกระผมได้ขอแปรญัตติปรับลดร้อยละ ๑๕ กระผมมีเหตุผลที่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่าในกระทรวงอุตสาหกรรมนี้ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งกระผมถือได้ว่าบริหารงานไม่ได้ผล ไม่ได้ผลหลายเรื่องครับ ที่สำคัญผมยกตัวอย่างคือเรื่องปัญหาอ้อยและน้ำตาลทราย ไม่ทราบว่าบริหารอย่างไรครับ ราคาอ้อย พี่น้องเกษตรกรเดือดร้อนมาตลอดทุกปี ราคาอ้อย ลดลงเรื่อย ๆ แม้ว่าขณะนี้จะมีกองทุนนะครับ กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายก็ตาม แต่ระบบนี้ ที่ใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ กระผมเชื่อว่าคณะกรรมการชุดนี้ผมเชื่อเหลือเกินว่ารู้ แล้วก็ ได้ทราบถึงปัญหาอ้อยที่สภาเรามาพิจารณากันมาตลอด คณะกรรมการได้ซักถามหรือไม่ว่า ปัญหาอ้อยที่มีกันตลอดนี้จะหาแนวทางแก้ไขอย่างไร -----

มีการคิดใหม่ทำใหม่ใหม่ครับ มีการคิดที่จะเปลี่ยนระบบกองทุนหรือไม่ ให้เกิดประโยชน์
 อย่างสูงสุดแก่พี่น้องเกษตรกร แล้วก็ไม่มีปัญหาในเรื่องนี้อีก ไม่ทราบว่าได้ซักถามหรือไม่ครับ
 ในระบบอ้อยและน้ำตาลทรายนี้ครับถึงแม้จะใช้กฎหมายครับท่านประธาน ซึ่งดูแลโดย ๓ ฝ่าย
 คือ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ ผมอยากจะเรียน
 ท่านประธานว่า จริง ๆ แล้วทั้ง ๓ กระทรวงมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ จนถึงวันนี้ท่านประธานเชื่อไหม
 ครับว่าไม่มีประสานงานกันเลย ไปคนละรูปแบบเลยครับ แล้วก็กองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
 ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าไม่เคยได้รับเงินอุดหนุนแม้แต่บาทเดียวจากรัฐบาล ที่ช่วย ๆ มา
 กองทุนไปกู้ทั้งนั้น คณะกรรมการชุดนี้คิดใหม่ครับว่าจะหาเงินอุดหนุนให้กับกองทุนอ้อยและ
 น้ำตาลทราย ให้พี่น้องชาวไร่อ้อยเขาอยู่ได้ ความจริงเงินอุดหนุนนี้มีทุกกระทรวง ทบวง
 กรม แล้วก็เกษตรกรก็แล้วแต่ แต่ถ้าหากว่ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายไม่มีครับ ไม่ทราบว่าจะ
 คณะกรรมการได้คิดหรือเปล่าครับ ใน ๓ กระทรวงนี้ครับท่านประธาน แม้แต่กระทรวงเกษตร
 ก็ไม่เคยช่วยเหลือมีปัญหาตลอดไม่ว่ายาปราบศัตรูพืชหรืออะไรก็แล้วแต่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่
 พี่น้องชาวไร่อ้อยกังวลมาก เพราะว่าได้นำเงินเข้าประเทศมากมายแต่ด้วยความเดือดร้อนนั้น
 รัฐบาลไม่ได้ให้ความช่วยเหลือหรืออุดหนุนแต่อย่างใด และที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือว่า
 ทั้ง ๓ กระทรวงนี้ครับไม่ได้ประสานงาน ขณะนี้ปัญหาจริง ๆ ของพี่น้องชาวไร่อ้อยนั้นก็คือว่า
 เขาถูกกีดกันจากทั้งตลาดในอเมริกา ได้รับโควตาเพียง ๑๔,๐๐๐ ตันเท่านั้นเองครับ
 ท่านประธานที่เข้าสหรัฐอเมริกาได้ แต่ขณะที่ประเทศอื่น ๆ ฟิลิปปินส์อย่างนี้เป็นแสน ๆ ตัน
 และยุโรปก็กีดกันไม่ให้เข้า แล้ว ๓ กระทรวงนี้ครับซึ่งมีความรู้ความสามารถกันทั้งนั้น
 ไม่สามารถไปเจรจาให้ประเทศไทยได้มีโควตาเพิ่มขึ้น ไม่สามารถเจรจาให้น้ำตาลขายในยุโรป
 ได้ ท่านประธานลองคิดดูสิครับว่าคณะกรรมการชุดนี้ได้คิดถึงปัญหานี้หรือไม่ ได้หาแนวทาง
 ช่วยเหลือเรื่องนี้หรือไม่อย่างไร ผมอยากเห็นครับว่าคณะกรรมการนั้นนอกเหนือจากที่จะไป
 ปรับลด นอกเหนือจากจะไปดูแลในเรื่องของงบประมาณต่าง ๆ แล้ว ๙๙๙,๙๐๐ ล้านบาท
 ทำไมไม่ดูแลเรื่องนี้เสียหน่อย ทำไมไม่มีเงินสนับสนุนพี่น้องเกษตรกรชาวไร่อ้อย ผมอยาก
 ได้รับฟังคำตอบคำชี้แจงครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนคร มาฉิม นะครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ผมจะ พยายามใช้เวลาให้สั้นมากที่สุดนะครับ เพราะว่าบ้านผมเองก็ยังคงถูกน้ำท่วม แล้วก็กำลังชนของ หินน้ำกันอยู่ พี่น้องประชาชนเดือดร้อนกันทั่วภูมิภาค ประเด็นแรกที่ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการว่า ผมไม่สบายใจที่ได้รับการร้องเรียนแล้วก็การพูดคุย ของผู้ที่รับสัมปทานบัตรหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นสัมปทานเหมือง เหมืองแร่ เหมืองเพชร เหมืองพลอยอะไรต่าง ๆ หลายอย่างนะครับ รวมทั้งหินด้วย บอกว่าที่กรมทรัพยากรธรณี ที่กระทรวงอุตสาหกรรมทำไมถึงมีเงินได้โต๊ะอยู่ จริงหรือไม่ในการที่จะอนุมัติสัมปทานบัตร แต่ละอย่าง แต่ละครั้ง ไม่ทราบว่าท่านกรรมาธิการได้สอบถามประเด็นนี้กับทาง กรมทรัพยากรธรณีหรือไม่ -----

ประเด็นที่ ๒ ก็กรมทรัพยากรธรณีเช่นเดียวกันอยากจะเรียนถามถึงความคืบหน้าว่า ประสิทธิภาพในการทำงานของกรมทรัพยากรธรณีนั้นมีความคืบหน้ามากน้อยแค่ไหน ยกตัวอย่าง ๑ กรณีนะครับ เช่น ที่เขาพนมพา จังหวัดพิจิตร เหมือนทองนะครับ ก่อนที่ กรมทรัพยากรธรณีจะเข้าไปดูแลคุ้มครองผลประโยชน์ของแผ่นดินซึ่งเป็นสินทรัพย์ ของแผ่นดินนะครับ ชาวบ้านชุกไปหมดแล้วครับท่านประธานครับ ผมอยากจะถามว่า เจ้าหน้าที่ของกรมทรัพยากรธรณีไปอยู่ที่ไหน หน้าดินหมดแล้วคนตายไปไม่รู้กี่คน แล้วท่านมีมาตรการในการเข้าไปดูแลรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดินหรือไม่ครับ อันที่ ๓ ล้วน ๆ ก็คือขอทราบรายละเอียดจากกระทรวงอุตสาหกรรมนะครับว่าท่านมีมาตรการ ในการที่จะกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคเพื่อจะลดความแออัดของในตัวเมืองให้กับ สภาแห่งนี้หรือไม่ขอทราบ ๓ ประเด็นครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการที่ได้รับมอบหมายชี้แจงครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์

พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๑๘

งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม กระผมได้ขอปรับลดยอดรวมไว้ ๕ เปอร์เซ็นต์

มีหลายหน่วยงานที่จำเป็นจะต้องซักถามคณะกรรมการวิสามัญเพื่อประโยชน์

ของส่วนรวม หน่วยงานแรกที่จะได้มีการตั้งคำถามก็คือสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์

อุตสาหกรรมหรือที่เราเรียกว่า สมอ. ทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมออกมา

เป็น มอก. ๑ - ๕ ในระยะหลังนั้นปรากฏว่าหน่วยงานนี้เริ่มที่จะถูกตั้งข้อสงสัยมากว่าเป็น

หน่วยงานทำหน้าที่เกินหน้าที่ คือล๊อค สเปค ในการพิจารณาการอภิปรายงบประมาณ

และการอภิปรายไม่ไว้วางใจที่ผ่านมาก็พูดถึงการล๊อค สเปคในเรื่องของเครื่องแบบนักเรียน

แม้แต่หมอนรถไฟก็มีการที่จะออก มอก. เป็นไปได้อย่างไรครับ หมอนรถไฟนั้นการรถไฟก็ใช้

อยู่หน่วยเดียวไม่ได้เป็นการใช้โดยกว้างขวางในสาธารณชนก็จะมีออกไปออกเป็น มอก.

ขึ้นมาเป็นมาตรฐาน แต่นั่นก็คงเป็นการใช้ดุลพินิจว่าเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

แต่ว่าที่กระผมมีประสบการณ์ด้วยตัวเองในการต่อสู้ให้กับชาวนาเกลือทั้งในภาคอีสาน

แล้วก็เกลือสมุทร ๔ จังหวัด คือสมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม แล้วก็เพชรบุรี

ก็คือว่าได้มีการออก มอก. เกลือบริโภค แนนอนที่สุดครับมาตรฐานสูงเกินไปจนกระทั่ง

ทำให้เหมือนเป็นการกีดกันเกลือสมุทรหรือเกลือชาวบ้านทางภาคอีสานในการแข่งขันต่อสู้กับเกลืออุตสาหกรรม มันต่อสู้กันไม่ได้อยู่แล้วครับ เกลืออุตสาหกรรมนั้นเป็นผลพลอยได้ที่เกิดจากการผลิตทางด้านเคมีคอล (Chemical) โดยใช้เกลือใต้ดินเอามา เพราะฉะนั้นผลพลอยได้ที่เหลือก็กลายเป็นเกลืออุตสาหกรรม แล้วก็เข้าสู่ตลาดของอุตสาหกรรมแล้วก็ตลาดของผู้บริโภค มีการกำหนดมาตรฐาน มอก. เกลือบริโภคขึ้นมาโดยกำหนดคุณสมบัติสูงมากเหมือนอย่างเมื่อวานนี้ที่ผมพูดถึงการล็อก สเปคในโครงการลงทุนของการบินไทย ในสนามบินสุวรรณภูมินั้นละครับ ที่การสร้างเพียงแค่โรงเครื่องบินก็ต้องมีผลงานการออกแบบวิเคราะห์ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ ล้าน อย่างนี้ก็เหมือนกันครับ ออกเกณฑ์มาตรฐานคุณสมบัติของเกลือบริโภคสูงเกินกว่าที่เกลือสมุทรเกลือธรรมชาติจะเข้าได้ พี่น้องชาวนาเกลือ ๔ จังหวัด แล้วก็ชาวนาเกลือในภาคอีสานก็มาร้องเรียนเราก็ร่วมกันต่อสู้ในที่สุดครับ ก็ได้มีการแก้ไขแบ่งออกเป็นเกลืออุตสาหกรรม เกลือบริโภค เพื่อให้ความเป็นธรรมกับเกลือสมุทรเกลือชาวบ้านกับเกลืออุตสาหกรรม ก็ลดมาตรฐานลงมาให้สามารถที่จะไม่ก่อให้เกิดการกีดกันของการแข่งขัน แต่เชื่อไหมครับ ๒ ปีกว่าแก้เสร็จเรียบร้อยยังไม่ประกาศใช้เลยครับ ยังพยายามดึงเรื่องกันยังไม่ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาเลยครับ เดินทางไกลขนาดนี้ละครับ ท่านประธานครับ ถ้าผู้แทนราษฎรไม่เอาเรื่องเหล่านี้เข้ามาท้วงติงความไม่เป็นธรรมหรือการโยกย้ายดึงเรื่องหรือเพราะผลประโยชน์มีการพยายามล็อก สเปคโดยนายทุนอุตสาหกรรม แล้วชาวนาเกลือทั้งอีสานแล้วก็ชาวนาเกลือสมุทรจะเอาที่ไหนมาต่อสู้เป็นปากเป็นเสียงละครับ นี่ผมประสบพบด้วยตัวเอง ส.ส. หลายท่านจากอุดรธานี สกลนคร มหาสารคาม มหาชัย แม่กลอง สมุทรปราการ กรุงเทพฯก็มี ก็ต่อสู้กันมา -----

แต่พอเสร็จแล้วก็นึกว่าวันนี้ประกาศเรียบร้อยแล้ว ๒ ปีกว่ายังไม่ประกาศ หรือถ้าประกาศวันนี้ พรุ่งนี้ มะรืนนี้ ผมไม่ทราบต้องขอภัย แต่ว่า ๒ ปีแล้วไม่ประกาศยังไม่มีผล ตรงนี้ก็ถือว่าไม่อยากจะให้สำนักงานที่ตัวเองประมาณแผ่นดินเราไปใช้จะถูกตั้งข้อสงสัยเช่นนั้น ผมยังเชื่อในความบริสุทธิ์อยู่ แต่ว่าในระยะหลังพฤติกรรมหลายครั้งทำให้ดูประหนึ่งว่าถ้าไม่มี มอก. ก็ไม่ได้รับมาตรฐานที่คนยอมรับ อันนี้ถือเป็นชื่อเสียงเกียรติยศศักดิ์ศรีของหน่วยงานและภารกิจอยู่แล้วที่สร้างขึ้นมา แต่อย่าให้ข้อครหาว่าถ้าจะล็อก สเปคไปล็อกที่ สมอ. ง่ายกว่าเพราะจะทำให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการซึ่งไม่มี มอก. นั้นไม่สามารถเข้าสู่การมีคุณสมบัติที่จะเข้าการจัดซื้อจัดจ้างได้ อันนี้ผมคิดว่าขอให้กรมการได้ชี้แจงด้วย

เรื่องที่ ๒ ก็คือในเรื่องของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ความจริงอุตสาหกรรมยานยนต์ถือเป็นอุตสาหกรรมที่เราเติบโตต่อเนื่อง อัตราการเติบโตโดยเฉพาะการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออกนั้นเติบโตมาเกิน ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ตลอดมา ๓ - ๔ ปีต่อเนื่อง แม้ในยามวิกฤติเศรษฐกิจหัวทิ่มบ่อไป ๒ ปีเท่านั้นเอง แต่ว่าปี ๔๒ ปี ๔๓ ปี ๔๔ ปี ๔๕ ก็เติบโตได้ดี การเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์นั้นผมคิดว่าเป็นความรับผิดชอบส่วนหนึ่งของกระทรวงอุตสาหกรรม แต่ท่านต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ประเทศชาติจะได้รับนอกเหนือจากการลงทุนของบริษัทต่างชาติที่มาประกอบหรือผลิตรถยนต์ในประเทศไทย เชื่อไหมครับว่ามันมีความผิดพลาดอยู่ ๒ เรื่อง ซึ่งผมคิดว่าน่าจะต้องปรับลดงบประมาณในกระทรวงนี้ แต่ไม่แน่ใจว่ากรมการได้ให้ความสนใจซักถามหรือไม่

๑. ก็คือในเรื่องของการสนับสนุนอุตสาหกรรมยานยนต์ รถยนต์ขนาดเล็กที่เราเรียกว่า ซิตี้ คาร์ (City car) เชื่อไหมครับว่าคนไทยตัวเล็กขับรถคันโต แต่คนอเมริกาคนยุโรป โดยเฉพาะคนยุโรปนั้นคนตัวโตขับรถเล็ก เพราะอะไรครับ เพราะต้องการประหยัดพลังงาน ประเทศไทยนำเข้าน้ำมันปีละ ๓ แสนกว่าล้านบาท ๑ ใน ๓ ของงบประมาณแผ่นดิน ๙๐ เปอร์เซ็นต์ต้องนำเข้า เราควรจะใช้รถที่ซี.ซี. (C.C.) ต่ำลงมา ขนาดเล็ก แต่เชื่อไหมครับว่ากระทรวงอุตสาหกรรมโดยท่านรัฐมนตรีว่าการ เมื่อมีการยื่นเรื่องขอรับการส่งเสริมอุตสาหกรรมในด้านนี้ไป ท่านบอกว่ารถขนาดเล็ก ซิตี้ คาร์ ไม่สนับสนุนหรอก เพราะว่าสนับสนุนไปก็ราคาถูกกว่าแค่ ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาท ไม่มีใครซื้อรถคุณหรอก เป็นเพราะอะไรครับ อาจจะเป็นเพราะว่าบริษัทที่เสนอไปเป็นบริษัทค่ายอเมริกันไม่ใช่ค่ายญี่ปุ่นที่ท่านร่วมทุนอยู่ด้วยหรือไม่

ผมไม่ทราบ แต่ว่าสำหรับประเทศแล้วการส่งเสริมอุตสาหกรรมยานยนต์นั้นผมคิดว่าไม่ถูกต้อง แล้วจะช่วยในด้านการประหยัดพลังงานด้วย แล้วก็ช่วยทำให้เกิดการลงทุนใหม่ ๆ ขึ้น ส่วนนี้ ก็เรียนถามว่าได้ถามหรือไม่ มันเป็นผลการดำเนินงานที่ไม่ถูกต้องในปีที่ผ่านมา

อีกส่วนหนึ่งก็คือในเรื่องของเงื่อนไขที่ประเทศชาติพึงจะได้จากการส่งเสริม อุตสาหกรรมยานยนต์ ประเทศไทยนั้นเราเปิดเสรีมากจริง ๆ ครั้นในการผลิตรถยนต์ เพื่อจำหน่าย ผลิตอย่างไรก็ได้ ถ้าไรส่งกลับประเทศเขาไป แล้วทุกวันนี้ประชาชนก็ใช้รถกันมาก แต่ว่าในประเทศที่มีความก้าวหน้าและปกป้องผลประโยชน์ประเทศชาติ เขาจะกำหนด กฎเกณฑ์ครั้นว่าในรถ ๑๐๐ คันที่ผลิตรมาอย่างน้อย ๕ หรือ ๑๐ คัน คุณต้องผลิตรรถที่ใช้ พลังงานทดแทนเพื่อให้เกิดการวิจัยพัฒนา แล้วก็ส่งเสริมอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน อื่น ๆ ภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ น้ำมันจากพืช เอทานอล-ไบโอดีเซล หรือว่าในเรื่อง ของการใช้ ฟิวเอิล เซลล์ (Fuel Cell) จากไฮโดรเจนก็ตาม -----

ในยุโรปในอเมริกานั้นข้อกฎหมายเหล่านี้ทำให้บริษัทรถยนต์นั้นไม่ใช่แต่ขายแล้ว
ได้กำไรอย่างเดียว แต่เขาจะต้องเสียสละส่วนหนึ่ง ๕ - ๑๐ เปอร์เซ็นต์ในการมาค้นคว้า
วิจัยผลิตและพัฒนาารถซึ่งใช้พลังงานทดแทน แต่บ้านเรามีไหมครับ ไม่มี บริษัทรถยนต์
เหล่านั้นรวยเอา ๆ ขยายแล้วขยายอีกแต่ที่เราได้อะไรตรงนี้ ผมคิดว่าในส่วนนี้เป็น
ความผิดพลาดที่จำเป็นจะต้องลงโทษนะครับ

อีกสำนักงานหนึ่งก็คือในส่วนของกรมทรัพยากรธรณี กรมทรัพยากรธรณี
ก็ดูในเรื่องของสัมปทานปิโตรเลียม ดูในเรื่องของแหล่งแร่ ทรัพยากรที่ดิน ใต้น้ำของเรา
แต่ว่าการอนุมัติสัมปทานแหล่งบิก ออยล์ (Big oil) ในอ่าวไทยซึ่งถือว่าเป็นแหล่งน้ำมัน
และก๊าซธรรมชาติใหญ่ที่สุดไป เมื่อ ๒ - ๓ เดือนที่ผ่านมา เมษายนที่ผ่านมา นั้น ผมคิดว่า
กรรมการควรต้องซักถามเหมือนกัน เรามีข้อครหาเกี่ยวกับการอนุมัติ บางที
ตั้งชื่อก็บอกว่าเราต้องการเรียกเงิน บางครั้งอนุมัติเร็วก็เพราะมีค่าน้ำร้อนน้ำชา แต่ในหลัก
ธรรมาภิบาลนั้นผมคิดว่าเราจะไม่มองในมุมร้ายอย่างนั้น แต่เราจะมองในฐานะสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรว่า เมื่ออนุมัติแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่ใหญ่ที่สุดของประเทศนี้
ประเทศได้อะไรตอบแทนบ้าง ท่านประธานทราบไหมครับเราได้อะไรตอบแทน
กระทรวงอุตสาหกรรมออกมาบอกว่า เราได้ลด ๒ เปอร์เซ็นต์ ค่าแก๊สในสัญญาซื้อขาย
แก๊สยูโนแคล ๑ ๒ ๓ บอกว่า ๑ ปีจะได้ส่วนลดนี้ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐ ปี
ก็ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ผู้คนก็ดีใจ ได้ลด ๒ เปอร์เซ็นต์ ท่านทราบไหมครับว่า หลังจากนั้น
๒ เดือนเศษบริษัทผู้ผลิตแก๊สรายใหญ่รายแรกของประเทศที่ได้รับอนุมัติดังกล่าวนี้
ประกาศขึ้นค่าแก๊สที่จะขายให้ ๓ - ๕ เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์มีความหมายอะไร
แล้วที่เราต้องแลกเปลี่ยนด้วยการเอาแหล่งบิก ออยล์ซึ่งใหญ่ที่สุดนั้นให้ไปคุ้มหรือไม่
เป็นการเสียค่าโง่หรือเปล่า ทั้งที่แหล่งนี้ในสมัย ๗ - ๘ ปีก่อนก็พยายามที่จะสงวนไว้
เพื่อสำรองในการที่จะให้มีการลดราคาก๊าซในสัญญานี้มันน่าได้มากกว่านี้ อันนี้
เท่ากับว่าเราเสียทั้งแหล่งสัมปทานดังกล่าวไป และก็ไม่ได้ส่วนลดเลย แถมนำมา
ขึ้นราคาสูงกว่าส่วนลดที่ให้ไปเสียอีกเพียงแค่ ๒ - ๓ เดือนเท่านั้น ผิดพลาดไหมครับ
ตรงนี้ก็ควรต้องลงโทษกันนะครับ

ท่านประธานครับ สุดท้ายนี้ผมหรือท่านประธานนิดหนึ่ง เพราะในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น ท่านประธานจะเห็นว่าเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือในส่วนที่เกี่ยวกับกรมและหน่วยงาน อีกส่วนหนึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ ที่รัฐวิสาหกิจก็จะไปอยู่ในมาตราหลัง ๆ ปรากฏว่าการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยไม่ได้ปรากฏอยู่ในมาตราที่เกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจ และในส่วน ของกระทรวงนั้นก็ไม่ได้ปรากฏ นอกจากในหนังสือรายละเอียด กระผมขออภิปรายในตรงนี้ ได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาจบตรงนี้นะครับ อุตสาหกรรมไว้ก่อน แล้วพอไปถึงตรงที่ว่ารัฐวิสาหกิจแล้วไม่มีนะครับ ท่านอภิปรายตอนนั้นดีกว่านะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานอนุญาตไว้นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ บันทึกไว้ก็แล้วกันท่านเลขาธิการเชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ทั้งหมดที่กระผมได้อภิปรายตั้งเป็นคำถาม

ต่อคณะกรรมการวิสามัญในหลายเรื่องหลายประเด็นก็อยากฟังคำชี้แจงนะครับ

แล้วก็ถ้าท่านเห็นว่าผมมีเหตุผลเพียงพอก็สนับสนุนในการปรับลด ๕ เปอร์เซ็นต์นะครับ

แล้วก็ถ้าเห็นว่าท่านยังยืนยันอยู่ก็สุดแล้วแต่ แต่ว่าที่ผมอยากจะเพิ่มเติมนิดเดียวครับ

ท่านประธานครับ คือในส่วนสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมในเรื่องของคณะกรรมการ
เอทานอลแห่งชาติ -----

ความจริงต้องขอแสดงความชื่นชมนะครับ โดยเฉพาะท่านปลัดกระทรวงท่านนี้ ในบรรดาผู้เชี่ยวชาญด้านอ้อย น้ำตาล หรือการแปรรูปผลผลิตมีอยู่ ๒ คนในประเทศในสวนราชการ ก็คือท่านปลัดมณู ปลัดกระทรวงท่านนี้ครับ ที่เชี่ยวชาญในเรื่องนี้มาก แล้วท่านก็สนับสนุนผลักดันในเรื่องโครงการเอทานอลด้วย ปัจจุบันก็เป็นประธานคณะกรรมการดังกล่าวด้วย แต่ว่าสิ่งที่อยากฝากไว้เพราะว่ามันเป็นอนาคตของเกษตรกรรมครับ ทั้งชาวนา ชาวไร่มันสำปะหลัง ชาวไร่อ้อย ก็คือการที่เราจะแปรรูปผลผลิตเหล่านั้นมาเป็นเอทานอล ซึ่ง ส.ส. หลายท่านในสภาแห่งนี้ครับท่านประธาน โดยเฉพาะในภาคอีสาน ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบนนั้นได้ขอโครงการเพื่อที่จะไปช่วยเหลือเกษตรกร มันสำปะหลัง อ้อย น้ำตาลนี่นะครับ แปรรูปเป็นเอทานอล ตอนนี้อุ่นมิติไป ๔ โรงงานแล้วนะครับ แล้วก็กำลังจะเพิ่มเติมขึ้นเรื่อย ๆ แต่สิ่งที่ปัญหาขณะนี้ก็คือการที่จะมีตลาดรองรับ และ ๒. การรักษาระดับราคาวัตถุดิบอย่าให้สูงเกินจนกระทั่งเกินกว่าราคาขายของเอทานอล อันนี้จะทำให้โครงการเอทานอลนั้นล้มทั้งยืนทีเดียวครับ ก็ฝากไว้ในส่วนนี้ เพราะกรรมาธิการหลายท่านสนใจโครงการนี้มากนะครับ ไม่ทราบว่าท่านได้ซักถามไหม เกี่ยวกับมาตรการหลังจากที่อนุมัติ ๔ โรงงานแล้วจะมีการอนุมัติต่อหรือไม่ และ ๒. คือมาตรการรองรับ เช่น ในเรื่องตลาด เรื่องของการรักษาระดับความมั่นคงของราคาวัตถุดิบ จะเป็นโมลาสเซส (Molasses) ก็ดี กากน้ำตาลก็ดี หรือมันสำปะหลังก็ดีนะครับ หรือการตั้งกองทุนเอทานอลขึ้นมาเพื่อรักษาระดับราคาวัตถุดิบแล้วก็ราคาจำหน่ายเอทานอลด้วย ไม่ทราบว่าท่านได้ซักถามหรือไม่ เพราะว่าอยู่ในหน่วยงานสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการที่ได้รับมอบหมายนะครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด กรรมาธิการ ได้รับมอบหมายให้ชี้แจง กระผมขอกราบเรียนว่า กรรมาธิการได้พิจารณาในกระทรวงนี้โดยคำนึงถึงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยกระทรวงก็คือ การแข่งขัน เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน การฟื้นฟูเศรษฐกิจ การปรับลดของกรรมาธิการนั้น คำนึงถึงการปรับลดค่าใช้จ่ายเพื่อพิจารณาถึงความจำเป็นโดยไม่กระทบกระเทือนงานที่เป็นปกติอยู่แล้ว สำหรับคำถามของท่านวิลาศ ก็คงเป็นเรื่องที่ท่านได้กรุณาได้เคยให้ข้อสังเกต

ต่อที่ประชุมนี้ในสมัยที่แล้ว ได้สอบถามแล้วปรากฏว่าที่สำนักปลัดกระทรวงได้นำเรื่องนี้ไปพิจารณาและปรับปรุงไปบ้างตามสมควร เท่าที่งบประมาณปีที่แล้วจะดำเนินการได้ ส่วนปีนี้ ก็คงจะรับข้อสังเกตท่านไปเช่นเดียวกัน ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ได้เรียนเช่นนั้นครับ

ประการที่ ๒ เรื่องของท่านเรวัตนะครับ ซึ่งท่านดูแลเรื่องอ้อย น้ำตาลมาเป็นหลาย ๆ ปีแล้ว ตั้งแต่อยู่ด้วยมาในสภาได้ทราบดีว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้อย่างยิ่ง ผมเรียนได้ว่ากรรมการได้ดำเนินการสอบถามในเรื่องนี้แล้ว เรื่องนี้เป็นเรื่องอยู่ในกรอบของกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติในเรื่องนั้น ๆ เพราะฉะนั้นในส่วนของรัฐบาลคงมีหน้าที่ตามกฎหมายบัญญัติคือการจัดหาแหล่งเงินทุนที่มีค่าตอบแทนต่ำ ค่าใช้จ่ายต่ำเพื่อสนับสนุนกองทุนนี้เอาไปใช้จ่ายในเวลาจำเป็น ส่วนเรื่องที่กรรมการจะคิดหรือไม่ว่าจะไปเอาเงินที่ไหน มาช่วยเหลือเกษตรกรนั้น ขอกราบเรียนว่ากรรมการอยู่นอกกรอบที่กรรมการจะไปคิดหรือ แนะนำรัฐบาลนะครับ อันนี้ก็กราบเรียนไว้

ส่วนเรื่องของคุณนคร มาฉิม มี ๒ เรื่อง เรื่องกรมทรัพย์สินที่เรียกได้โต๊ะ อันนี้เราก็ยังไม่ทราบ ไม่มีข้อเท็จจริงในเรื่องนี้แต่อย่างใด แต่ว่าในเรื่องของที่พิชิตร เรื่องเขาพนมพานี่นะครับ ได้รับรายงานจากการสอบถามได้ความเป็นหน้าที่ของท้องถิ่น คือ อบจ. ร่วมกับกรมทรัพย์สินไปช่วยเหลือดูแล แต่ว่าเป็นหน้าที่โดยตรง เป็นของท้องถิ่นครับ

สำหรับของท่านอลงกรณ์ กรณีถามเรื่อง สมอ. นี้ ก็เป็นเรื่องที่พูดจากันมานานครับ แต่ว่าจริง ๆ แล้ว โดยความจำเป็นในขณะนี้มันต้องยอมรับว่าประเทศอยู่ในภาวะของการแข่งขัน ฉะนั้นเรื่องคุณภาพเป็นเรื่องสำคัญ มันก็เป็นเรื่องถกเถียงกัน ๒ อย่างว่า ถ้าเราจะเอาคุณภาพสูงเกินไปมันก็เป็นแง่ดีในการแข่งขัน แต่ถ้าต่ำเกินไปก็จะมีปัญหาในเรื่องของการแข่งขัน ฉะนั้นเรื่องที่กำหนดเป็นในทำนองเหมือนที่กำหนดสลิค สเปนนั้น เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากบางทีก็เป็นเรื่องหน่วยงานขอให้กำหนดขึ้น เขาก็กำหนดตามความจำเป็นและความต้องการของหน่วยงานเป็นต้น ที่ผ่านมาก็มี แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าทาง สมอ. นั้น ได้ชี้แจงว่าได้คำนึงถึงเรื่องคุณภาพเพื่อการแข่งขันด้วย และลักษณะเดียวกันก็คือคุ้มครอง

ผู้บริโภครด้วย เพื่อไม่ให้ถูกเอาเปรียบจากกัน เพราะฉะนั้นการกำหนดมาตรฐานจึงเป็นเพื่อประโยชน์สิ่งเหล่านี้ครับ ได้ตามไปแล้ว

ส่วนเรื่องของกรมทรัพยากรธรณี กรณีจัดหาพลังงานความจำเป็นในเรื่อง การจัดหาพลังงานเพื่อทดแทนการนำเข้านี้ ก็เป็นเรื่องที่กรมวิชาการได้สอบถามนะครับ เรื่องใช้ประโยชน์ในแหล่งแร่ที่เกิดขึ้นในประเทศ แหล่งพลังงานในประเทศ ซึ่งขณะนี้ได้รับการชี้แจงว่ากรมวิชาการของสภา โดยเฉพาะท่านรองกรณได้ให้ความเป็นห่วงในเรื่อง การจัดหาแหล่งที่เป็นพลังงานทดแทนที่ไม่ต้องการพึ่งพาการนำเข้า อันนี้ทางฝ่าย กรมทรัพยากรธรณีเองก็ได้ไปดำเนินการในเรื่องนี้ครับ แต่เราไม่ได้ปรับลดในกรณีเพราะเห็นว่า ปัจจุบันนั้นกรณีจำเป็นที่จะต้องไปจัดหาแหล่งพลังงานเพื่อทดแทนการนำเข้าแล้วก็เป็นโอกาสที่ดีที่สุด -----

ส่วนในกรณีที่มีข่าวในเรื่องการอนุมัติที่ไม่ค่อยโปร่งใสปัจจุบันนี้ได้รับการปรับปรุง ทราบว่า
เนื่องจากมีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสาร มีการตรวจสอบที่ดีขึ้น เพราะฉะนั้นการดำเนินการ
ในเรื่องนี้ยังไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีการดำเนินการแต่อย่างใดครับ ผมขอกราบเรียนแต่เพียง
เท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องเข้ามาใช้สิทธิครับ
เป็นการลงมติการพิจารณามาตรา ๑๘ นะครับ ถ้าท่านสมาชิกท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ
คณะกรรมการก็ให้กดคำว่า เห็นด้วย นะครับ ถ้าท่านสมาชิกผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
ก็กดคำว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ เริ่มลงมติได้แล้วนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมให้ข้อสังเกตท่านสมาชิกนะครับ การพิจารณา
เราติดต่อกันมาหลายวันพอจะรู้แล้วนะครับว่า พอกรรมาธิการชี้แจงก็หมายความว่าลงมติแล้ว
อย่างนั้นก็เข้ามาได้แล้วนะครับ ไม่ต้องให้ประธานเชิญนะครับ ไม่อย่างนั้นมันจะจุกจิก ๆ นะครับ
มันดูเหมือนเด็กนักเรียนนะครับ ขอขอบคุณนะครับ ปิดการลงมติครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนน
ได้ครับ มีท่านสมาชิกเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการ ๒๙๘ คนนะครับ ไม่เห็นด้วย ๖๓ คน
ไม่ลงคะแนน ๑ คนงดออกเสียง ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการครับ

เชิญเลขาธิการมาตราต่อไปครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๙ ทบวงมหาวิทยาลัยและหน่วยงานในกำกับ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยวุฒิ เชิญครับ

นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคประชาธิปัตย์
ผมขอกราบเรียนอภิปรายสนับสนุนเหตุผลของผมสั้น ๆ นะครับ ในการขอเสนอตัดลด
งบประมาณของทบวงมหาวิทยาลัยที่เสนอขอไว้ตัดลดไป ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจริง ๆ แล้วผมเอง
ก็เห็นความสำคัญของการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทนะครับ รวมถึงปริญญาเอก
ซึ่งเป็นหัวใจที่จะพัฒนาคน ซึ่งคนเหล่านี้ก็จะมาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาบ้านเมืองของเรา
แต่ที่ผมเสนอตัดในตอนแรกนี้เพราะผมคิดว่ามหาวิทยาลัยหลาย ๆ แห่งในปัจจุบันก็มีแหล่ง
รายได้เสริมทางอื่นนะครับ เช่น จากสินทรัพย์ จากที่ดินต่าง ๆ ซึ่งมหาวิทยาลัยก็มีเป็นจำนวนมาก
และสามารถนำไปให้เช่าหรือนำไปหาประโยชน์ได้ ในขณะเดียวกันก็มีการเปิดสอนหลักสูตร
พิเศษต่าง ๆ ในหลายที่ เช่น หลักสูตรเพื่อผู้บริหารบ้าง หลักสูตรปริญญาโทภาคค่ำ ภาคเสาร์
อาทิตย์ หลาย ๆ รอบนะครับ จนเดี๋ยวนี้มองกันว่าการจบปริญญาตรี ปริญญาโทเป็นเรื่อง
ง่าย ๆ นะครับ ขอแค่มีสตางค์ไปลงทะเบียนเรียนกับมหาวิทยาลัยชื่อดังก็สามารถจบได้นะครับ
บางที่ไปสอบก็อาจจะไม่ได้สอบจริงด้วย เพราะรู้ข้อสอบก็จดไปเลยเข้าไบนะครับ อันนี้เป็นประเด็น
ที่ทำให้ผมอยากจะตัดงบประมาณในส่วนของมหาวิทยาลัยที่บางที่ดำเนินการภาคพิเศษแล้ว
ไม่เข้มงวด ไม่ควบคุมให้มีคุณภาพของนักศึกษาที่ตินะครับ -----

อย่างไรก็ดีครับในหัวข้อที่ผมจะอภิปรายสอบถามกรรมการนะครับ ตอนนี่ที่ผมตั้งใจ และยังอยากจะขอคำชี้แจงนะครับ คือประเด็นในส่วนของแผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหา ในโรคเอดส์นะครับ คือปัญหาโรคเอดส์นี้เป็นปัญหาใหญ่ครับ แล้วเรารู้กันดีว่าสาเหตุหลัก ๆ ก็มาจากเรื่องของเพศสัมพันธ์นะครับแล้วก็ยาเสพติด ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก นักเรียน นักศึกษา แต่ที่ผมมาดูตัวเลขงบประมาณที่ใช้ในเรื่องนี้ของทบวงมหาวิทยาลัย ตั้งไว้ทั้งหมดนะครับประมาณ ๑๕๐ กว่าล้านบาทเป็นอย่างน้อยนะครับ ผมนั่งบวกดู หลัก ๆ ก็มีตั้งไว้ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๗๓ ล้านบาท มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๑๓ ล้านบาท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๓๓ ล้านบาท มหาวิทยาลัยทักษิณ ๑๐ ล้านบาท อันนี้คงไม่ใช่ของท่านนายกนะครับ คงเป็นมหาวิทยาลัยที่ภาคใต้ นะครับ มหาวิทยาลัยมหิดล ๑๖.๘ ล้านบาท เยอะมากนะครับ คือรวม ๆ กันแล้ว ๑๐๐ กว่าล้านบาท ผมก็ลองหันไปดู ของกระทรวงอื่นที่เพื่อเปรียบเทียบนะครับ เช่น ของกระทรวงแรงงาน มีตั้งงบประมาณ สำหรับแผนการป้องกันโรคเอดส์เพียง ๗๙ ล้านบาท น้อยกว่าครึ่งหนึ่งเลยนะครับของ ทบวงมหาวิทยาลัย กองทัพบกตั้งไว้ ๗ ล้านบาท กองทัพเรือ ๓.๗ ล้านบาท กองทัพอากาศ ๖ ล้านบาท จะเห็นว่าทบวงมหาวิทยาลัยของเราซึ่งเต็มไปด้วยนักศึกษา เต็มไปด้วยคนที่เรา คาดหวังว่าจะมีความรู้ มีความคิดที่จะนำพาชีวิตไปเองได้กลับมีปัญหาโรคเอดส์มากมาย ขนาดนั้นเลยหรือครับที่เราจะต้องตั้งงบประมาณถึง ๑๐๐ กว่าล้านบาท ผมเองยังมองที่ สถาบันที่ผมจบมานะครับ คือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งตั้งไว้สูงที่สุดคือ ๗๓ ล้านบาท จึงทำให้ผมเศร้าใจครับว่าเดี๋ยวนี้ ๑๐ ปีที่ผ่านมาที่ผมจบมาสถาบันมันเปลี่ยนแปลงไป ขนาดนั้นแล้วหรือครับ ดูข่าว ติดตามมาก็เห็นแต่ข่าวว่ามีนักศึกษาไปหารายได้พิเศษ มีอาจารย์ มีนักพูดชื่อดัง มีดาราไปใช้บริการจากนักศึกษา หรือนี้เป็นปัญหาหนึ่งครับที่ทำให้ เกิดเป็นสาเหตุที่ทำให้เราต้องมาตั้งงบประมาณมากมายขนาดนี้เพื่อป้องกันปัญหาในเรื่อง โรคเอดส์ แต่ผมก็คิดว่าในระดับอย่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของเรานี้ นะครับคงไม่น่าจะมีความจำเป็นขนาดนั้น เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ นิสิตส่วนใหญ่ก็ผ่านการสอบคัดเลือกมา ถือว่าเป็นนักเรียนที่เป็นหัวกะทิ มีความรู้ มีความคิด คงไม่น่าจะถึงขนาดต้องตั้งงบประมาณมากมายขนาดนี้นะครับ จึงอยากจะเรียนถามทางกรรมการว่าได้ตรวจสอบการใช้

งบประมาณเรื่องนี้ไว้บ้างหรือไม่ คือเอาไปทำอะไร ผมไม่เข้าใจครับ คือ เช่น เอาไปรณรงค์ หรือว่าเอาไปซื้อถุงยางอนามัยแจก หรือไปทำอะไร ผมไม่เข้าใจว่ามันตั้ง ๗๓ ล้านบาท มันเยอะมากนะครับ ก็อยากจะเรียนถามกรรมการในประเด็นด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภา

ผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภา ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอโทษครับ คุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงจะพูด ประเด็นนี้ตั้งแต่ตอนกระทรวงศึกษาธิการ ยกมือไม่ทันครับ ก็เลยเป็นความต่อเนื่องมาถึง ทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งก็จะเป็นประโยชน์ครับ เพราะเหตุที่ท่านประธานเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมาแล้วแล้วก็อยู่ในช่วงของการปรับเปลี่ยนในเรื่องระบบการศึกษาของชาติ โดยเฉพาะการที่เราจะยุบทั้งกระทรวงศึกษาธิการแล้วก็ทบวงมหาวิทยาลัย ของรัฐมาเป็นกระทรวงการศึกษานะครับ สำหรับทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐในมาตรา ๑๙ นั้น ได้ตั้งงบประมาณไว้ ๓๒,๔๔๔ ล้านบาท มีรายการปรับลด ๑๑๙ ล้านบาท ผมเองได้ แปรญัติปรับลด ๕ เปอร์เซ็นต์ในยอดรวมนะครับ ซึ่งก็แน่นอนที่สุดว่าจากนี้ไปผมเข้าใจว่า การชกถามในชั้นกรรมาธิการนั้นคงไม่ได้เป็นการชกถามในมิติเดียว คือชกถามในส่วนเฉพาะ การใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือสถาบันองค์กรมหาชนที่สังกัดอยู่ใน ทบวงมหาวิทยาลัยเท่านั้น ผมเชื่อว่ากรรมาธิการคงจะได้มีการชกถามไปถึงว่า เมื่อมีการ ยุบรวมแล้วสถานการณ์ภาพเปลี่ยนไป การบริหารจัดการงบประมาณนั้นจะเป็นอย่างไร นั่นคือ มิติที่ ๒ ที่คิดว่าจะเกิดขึ้นในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า สิ่งที่มีความสำคัญ ท่านประธาน คงทราบว่าเป็นขั้นวาระแรกนั้นผมได้ให้ความเห็นไปในเรื่องของงบประมาณ แล้วก็อยาก จะมาทวงถามกรรมาธิการวิสามัญว่า หลังจากที่ได้รับฟังไปแล้วท่านได้นำไปชกถาม มากน้อยแค่ไหน นั่นก็คือในเรื่องที่กระผมได้เสนอแนวทางงบประมาณการบริหารจัดการ

ในส่วนของกระทรวงการศึกษาใหม่ ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐจะเข้าไปผนวกยุบรวมด้วย นั่นก็คือในเรื่องของการบริหารจัดการศึกษาในระดับภูมิภาคก็คือระดับจังหวัด ผมได้เรียนต่อสภาแห่งนี้ซึ่งเชื่อว่ากรรมการยังไม่ลืมนะครับว่า เรามีมหาวิทยาลัยอยู่มากมายในประเทศนี้ แล้วเราก็มีการยกระดับการศึกษาในชั้นอุดมศึกษาโดยความรับผิดชอบของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ แต่ว่าเมื่อจะมีการปรับเปลี่ยน สิ่งที่จะมีการปรับเปลี่ยนที่สำคัญอยู่ ๒ ส่วน ซึ่งคงละเอียดไม่ได้ก็คือการศึกษาในชั้นของอาชีวศึกษาและกึ่งอุดมศึกษา

ทั่วประเทศนี้มีสถาบันราชภัฏ ๔๑ แห่ง แล้วก็จะมีการออกกฎหมายยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ เราเรียกว่าเป็นมหาวิทยาลัยชุมชน มหาวิทยาลัยท้องถิ่น เพราะอยู่ใกล้ชิดกับภูมิภาคชนบทมาก ท่านประธานก็คงทราบ แต่ว่าสิ่งที่ผมได้ตั้งข้อสังเกตไปฝากไว้ในชั้นกรรมาธิการก็คือว่า สถาบันราชภัฏก็จะเป็นมหาวิทยาลัยหลักในจังหวัดต่าง ๆ และในส่วนของกรมอาชีวศึกษาซึ่งก็จะมีสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและกึ่งอุดมศึกษาอยู่ด้วยก็คือในส่วนของวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่าง เป็นต้น อยู่กระจายตามจังหวัดต่าง ๆ มากบ้างน้อยบ้าง ผมคิดว่าแนวทางการจัดการงบประมาณน่าจะเป็นแบบบูรณาการและให้เป็นโครงสร้างเดียวกันก็คือ ให้ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐในขณะนี้ช่วยคิดด้วย ให้มหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องช่วยคิดด้วยว่าเมื่อสถาบันราชภัฏเกิดขึ้นหรือที่จังหวัดใดไม่มีสถาบันราชภัฏก็ตาม แต่มีวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยไปตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ ขอให้ผนวกเอาวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษาต่าง ๆ เหล่านี้เข้าไปเป็นคณะหนึ่งเข้าเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะผสมกลมกลืนเชื่อมต่อไขว้กลางของการศึกษาระดับมัธยม แล้วก็อาชีวศึกษา แล้วก็อุดมศึกษานั้น โดยอาศัยมาตรฐานการศึกษาระดับสูงของทบวงมหาวิทยาลัยนั้นช่วยยกระดับครับ ทั้งคณาจารย์ของวิทยาลัยเหล่านี้ แล้วก็นักศึกษาและสำคัญกับประเทศนี้มาก เพราะว่าประเทศนี้ต้องการแรงงานทักษะ แรงงานเทคนิคมาก เพราะเราเป็นประเทศกำลังพัฒนา แต่ค่านิยมพอพูดถึงเด็กพาณิชย์ เด็กช่างกล เด็กอาชีวศึกษาก็ดูเหมือนว่าต่ำต้อยในสายตาคนทั่วไป เพราะฉะนั้นเมื่อเราสามารถที่จะยกระดับเข้าไปสู่ในส่วนของกึ่งอุดมศึกษาและอุดมศึกษาแล้ว เราก็จะได้ปรับเปลี่ยนค่านิยมในส่วนนี้ เกิดศักดิ์ศรีเกียรติภูมิดีขึ้น และที่สำคัญคือเราไม่ต้องเสียงบประมาณในการก่อสร้างอาคารคณะต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเลย เพราะว่าวิทยาลัยเหล่านี้มันมีอาคารเรียนเรียบร้อย แล้วก็มีการซื้อไม้เครื่องมือพอสมควรแล้ว เรียกว่าฮาร์ดแวร์ (Hardware) ซอฟต์แวร์ (Software) มี เหลือแต่พีเพิลแวร์ (Peopleware) ก็คือตัวนักเรียนและคณาจารย์เท่านั้นที่ต้องช่วยกันถามบอกว่าทบวงทำได้หรือไม่ ทำได้ และทำมาแล้วครับ อย่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีโรงเรียนสาธิตนั้นช่วยระดับไหน ตั้งแต่อนุบาลยันมัธยม โรงเรียนเตรียมต่าง ๆ โรงเรียนสาธิตต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยทำอยู่นี้นะครับ มันลงไปถึงระดับประถมศึกษาด้วยซ้ำไป ถึงมัธยมศึกษาแต่ในชั้นอาชีวศึกษาผมคิดว่าถ้ามหาวิทยาลัยซึ่งมีความแข็งแกร่งทั้งในเรื่องของคณาจารย์

ทั้งในเรื่องของมาตรฐานหลักสูตรวิชาและอื่น ๆ ผมคิดว่าถ้าเป็นอย่างนี้การปฏิรูปการศึกษาของเราโดยบทบาทที่สำคัญของทบวงนี้น่าจะบรรลุผลมากกว่านี้ ผมก็คิดว่าในส่วนนี้อยากจะฝากถามกรรมการวิสามัญว่าท่านถามถึงจุดปรับเปลี่ยนตรงนี้หรือไม่อย่างไร

เรื่องที่ ๒ ก็คือองค์การมหาชนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตรงนี้จะไปอยู่ตรงไหนครับ ปัจจุบันเรามีอยู่ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร งบประมาณก็ประมาณ ๒๒ ล้าน เป็นองค์การมหาชนตาม พ.ร.บ. องค์การมหาชน ปี ๒๕๔๒ แล้วเราก็มีสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา อยากทราบครับว่าภารกิจ บทบาท หน้าที่ในเรื่องนี้ที่จัดบไว้ก็ไม่ได้มาก ๕ ล้านบาท แต่ว่าเป็นหน่วยงานน่าสนใจมาก ได้มีผลงาน มีภารกิจอย่างไรบ้าง ช่วยชี้แจงหน่อยครับ เพราะว่าเราไม่มีโอกาสเป็นกรรมการไปซักถามอย่างพวกท่าน ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณนคร มาฉิม ก่อนนะครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ อันที่จริงตั้งใจตั้งแต่เบื้องต้นว่าแม้จะแปรญัตติไว้ร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณที่ตั้งไว้ของทบวงมหาวิทยาลัย ตั้งใจว่าจะไม่รบกวนเวลาของสภา แต่ว่าด้วยความจำเป็นเมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วผมสงสัย ก่อนอื่นนะครับ พอได้เห็นท่านรัฐมนตรีสรรรถอยู่ด้วย อยากจะฝากท่านว่าถนนสายสวนเมี่ยง แก่งบัวคำตอนนี้โคลน ผ่านไม่ได้แล้ว ท่านรัฐมนตรีครับ สายบ้านกลางเช่นกันตัดขาดหมดแล้ว ท่านช่วยพิจารณาด้วยนะครับ อำเภอวังทอง พิษณุโลก ท่านประธานครับ -----

ท่านประธานครับ ในส่วนของทบวงมหาวิทยาลัยผมสงสัยอยู่ประเด็นเดียว ก็คือแผนงานการ
 ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ทำไมแต่ละมหาวิทยาลัยถึงไม่เท่ากัน ยกตัวอย่าง มหาวิทยาลัย
 ทักษิณใช้งบประมาณทั้งสิ้น แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๑๐,๓๐๖,๒๐๐ บาท
 พอมาดูที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๑๖๐,๔๐๐ บาท
 แสดงว่ามหาวิทยาลัยแต่ละมหาวิทยาลัยความสนใจในด้านศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรมต่างกัน
 ผมเป็นห่วงครับ ที่เป็นห่วงเพราะว่าท่านใช้จ่ายงบประมาณด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
 ไปอย่างไรบ้าง ผมเป็นห่วงเยาวชนไทย ผมเป็นห่วงนิสิต นักศึกษา ความเสื่อมโทรม การขาย
 บริการทางเพศ และความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม ทางวัฒนธรรมมีมหาศาล ถือว่าเป็นความ
 เสื่อมโทรมทางสังคม ในประเด็นนี้ท่านกรรมการได้สอบถามแทนสภาของเราหรือไม่
 อันที่จริงแล้วงบประมาณของศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมไม่สมควรที่จะตัดนั้นถูกต้อง สมควรที่จะ
 เพิ่มมากกว่านี้ด้วยซ้ำไป แต่ที่ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมการก็คือ
 ว่า ทำไมแต่ละมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญด้านนี้ไม่เท่าเทียมกัน บางมหาวิทยาลัยได้เป็น
 สิบบ้าง ล้าน บางมหาวิทยาลัยได้แค่หลักแสน ขอทราบด้วยนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : คุณสนั่นก่อนนะครับ แล้วก็คุณพีระพันธุ์

นายสนั่น สุธากุล (สตุล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สนั่น
 สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ในส่วนของทบวง
 มหาวิทยาลัยผมได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้เพื่อปรับลด ๑๐ เปอร์เซ็นต์ในยอดรวม ทั้งนี้ก็เพราะ
 ผมมองเห็นว่าการจัดงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในสังกัด
 ทบวงมหาวิทยาลัยนั้นยังมีปัญหาที่ไม่สามารถให้ความมั่นใจในแง่ของประสิทธิภาพและ
 ในแง่ของประสิทธิผลได้ในหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่ผมจะขออนุญาตหยิบ
 ยกขึ้นมาเพื่อถามทางกรรมการให้เกิดความมั่นใจก็คือ ในเรื่องแรกเกี่ยวกับผลจากการ
 ปฏิรูปการศึกษา ในขณะที่แม้ว่าทบวงมหาวิทยาลัยยังมีอยู่ แต่จริง ๆ แล้วตั้งแต่วันที่ ๒๐
 สิงหาคม ๒๕๔๕ นั้นทบวงมหาวิทยาลัยควรจะหมดไปแล้ว และควรจะเป็นสถาบันการศึกษา
 ที่อยู่ภายใต้กระทรวงใหม่ ที่อยู่ภายใต้การกำกับของสำนักงานการอุดมศึกษาไปแล้ว แต่
 เนื่องจากความล่าช้า ความรีรอ การถ่วงเวลาของรัฐบาล และความไม่ชัดเจนคิดไปทำไปใน
 หลายเรื่อง จึงทำให้กระบวนการออกกฎหมายเพื่อที่จะปรับโครงสร้างการบริหารการศึกษา

นั้นไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา และเมื่อมีการทวงถามก็ไม่มี การแสดงความรับผิดชอบ ไม่มีการยอมรับว่าที่ล่าช้าที่ไม่สามารถปฏิรูปโครงสร้างได้เสร็จตามกำหนดนั้นจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายอย่างไรหรือไม่ ซึ่งก็มีผลกระทบไปถึงเรื่องของการปฏิรูปการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วยเช่นกัน แม้จะอยู่ในสภาพเช่นนั้นก็ตาม แต่มีประเด็นที่ผมคิดว่าทางคณะกรรมการธิการน่าจะได้ตามทบวงมหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องของการปฏิรูปการศึกษาในระดับอุดมศึกษาก็คือว่า จากนั้นไปสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นของรัฐ ของเอกชน ไม่ว่าที่สังกัดในกระทรวงศึกษาธิการเดิม หรือสังกัดในทบวงมหาวิทยาลัยในช่วงที่ผ่านมาก็ตามก็ต้องไปอยู่ภายใต้กระทรวงเดียวกัน คือกระทรวงการศึกษา หรือจะเป็นกระทรวงศึกษาธิการ หรือเป็นกระทรวงอะไรก็สุดแล้วแต่ ท่าน ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมต้องขอเรียนถามทางกรรมาธิการก็คือว่า ท่านได้มีการซักถามใหม่ว่า ในช่วงต่อจากนี้ไปเราจำเป็นที่จะต้องอยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงเดียวกัน ทั้งในส่วนของราชภัฏ ราชวมงคล และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งของรัฐ ของเอกชนนั้น เราได้มีการเตรียมการเพื่อที่จะปรับในเรื่องของการประสานการบริหาร ประสานการจัดการศึกษาของสถาบันต่าง ๆ ซึ่งมีจุดเน้นมีที่มาที่แตกต่างกัน ราชภัฏนั้นเติบโตมาจากโรงเรียนฝึกหัดครูเป็นวิทยาลัยครู แล้วก็กลายมาเป็นสถาบันราชภัฏ มีจุดเน้นอยู่ที่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาในระดับท้องถิ่น ในระดับชุมชน -----

และในส่วนของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นบางแห่งก็มีการพัฒนามาจากสถาบันการศึกษาที่อยู่ในลักษณะของวิทยาเขต หรือบางแห่งก็ตั้งขึ้นมาใหม่ มีที่มาที่แตกต่างกันไป แต่ต่อจากนี้ไปนั้นจะต้องมาอยู่ในฐานะที่เป็นสถานศึกษาในสังกัดของกระทรวงการศึกษาเพียงกระทรวงเดียว และอยู่ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการอุดมศึกษาเพียงคณะเดียว ขณะนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะทบวงมหาวิทยาลัยได้มีการศึกษาทำความเข้าใจและเตรียมการในการที่จะประสาน ในการที่จะดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่มีสถาบันที่หลากหลายในเรื่องที่มากันอย่างไรหรือไม่ ถ้าหากว่าในส่วนนี้ไม่มีการเตรียมการ ไม่มีการศึกษาทำความเข้าใจและวางแผนไว้ก็จะมีผลกระทบในการที่จะดำเนินการปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์ของกฎหมายมากพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีความล่าช้าในเรื่องของการปฏิรูปโครงสร้างซึ่งควรจะเสร็จมาก่อนหน้านี้ และมีการปรับเปลี่ยนในส่วนอื่นตามไปก็คงจะไม่มีปัญหาที่น่ากังวลมากนัก แต่ในขณะนี้ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่น่ากังวลมากมายทีเดียวนะครับ นั่นเป็นประเด็นที่ ๑ ที่จะเรียนถามท่านนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาเหมือนกัน แต่เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความจริงแล้วขณะนี้เรากำลังพิจารณาในเรื่องของทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งรับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทำไมผมต้องหยิบยกเรื่องของการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้นมาอภิปรายด้วย ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าในมหาวิทยาลัยหลายแห่งจะมีโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนมาตั้งแต่ชั้นอนุบาล ชั้นประถม ชั้นมัธยม โรงเรียนสาธิตเหล่านั้นจะมีลูกหลานของประชาชน มีเด็กที่อยู่ในวัยการศึกษาขั้นพื้นฐานเรียนอยู่จำนวนมาก และตามรัฐธรรมนูญก็บัญญัติไว้ว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี ตั้งแต่ ป. ๑ ไปจนถึงชั้น ม. ๖ ไปถึง ปวช. นั้น รัฐจะต้องจัดให้เปล่าทั่วถึงและมีคุณภาพ นั่นก็หมายความว่าที่เคยมีการเก็บค่าบำรุงการศึกษาอยู่ก็ไม่สามารถที่จะเก็บค่าบำรุงการศึกษาต่อไปได้ และรัฐจะต้องจัดสรรงบประมาณลงไปเพื่อชดเชยค่าบำรุงการศึกษาให้กับสถานศึกษาเหล่านั้น ถ้ามองในช่วงที่ผ่านมาทบวงมหาวิทยาลัยได้มีการตั้งงบประมาณรองรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เปล่าในโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยหรือไม่ เท่าที่ผมได้ติดตามมา

แทบจะไม่มีการพูดถึงเรื่องนี้กันเลย และยังมีการสรุปเอาเองด้วยซ้ำว่าเด็กที่อยู่ในโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยนั้น ไม่เกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่เกี่ยวได้ยังไงครับ เมื่อเด็กเหล่านั้นเรียนอยู่ในชั้นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ กฎหมายการศึกษาแห่งชาติบัญญัติไว้ว่า รัฐจะต้องจัดให้เปล่าทั่วถึง มีคุณภาพ นั่นก็หมายความว่าไม่ว่าเด็กเหล่านั้น เด็กในวัยนี้จะเรียนอยู่ในสถาบันการศึกษาของเอกชน หรือของรัฐในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย หรือสังกัดใดก็ตาม รัฐจะต้องจัดเงินเข้าไปอุดหนุน จัดเงินเข้าไปชดเชยในส่วนที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการศึกษาสำหรับเด็กเหล่านั้นทั้งหมด ไม่มีการยกเว้น ตรงนี้ทางคณะกรรมการได้มีการสอบถามทางทบวงมหาวิทยาลัยหรือไม่ว่าได้เตรียมการในส่วนนี้ไว้หรือไม่ เพราะในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการที่ผ่านมาเราก็มีการพูดกันมาโดยตลอด กระทรวงศึกษาธิการยอมรับว่ารัฐธรรมนูญบังคับ ถ้ามาตั้งงบประมาณไว้แล้วหรือยัง ตอบว่าตั้งไปแล้ว แต่พอตรวจสอบไปตรวจสอบมา สำนักงบประมาณเป็นคนชี้แจงออกมาชัดเจนว่ากระทรวงศึกษาธิการไม่ได้เสนอตัวเลขตั้งงบประมาณเพื่อไปชดเชยค่าบำรุงไว้ ซึ่งขาดอยู่เป็นหมื่นล้าน และทำที่สุดมาพยายามปรับลดลงมาให้เหลือประมาณ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่พอหรอกครับ ส่วนที่ปรับลดลงมา ๕,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ ล้านบาทนั้นก็คือท่านพยายามที่จะผลักภาระไปให้เป็นเรื่องของสถานศึกษากับผู้ปกครองซึ่งไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม และไม่เป็นที่น่าพอใจของรัฐธรรมนูญ และ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ตรงนี้เป็นสิ่งที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่รัฐบาลละเลยในการปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของประชาชน ของเด็กซึ่งเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติที่น่าจะต้องทุ่มเทงบประมาณลงไปเป็นพิเศษ แต่ถ้าละเลย ไม่ปฏิบัติทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญบังคับไว้ บัญญัติไว้ ตรงนี้ท่านได้ถามหรือไม่ -----

ในประการต่อไปครับที่ผมอยากจะทราบเรียนทางคณะกรรมการอีกประการหนึ่งก็คือปัญหาสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคลากร ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ บุคลากรก็ขาดแคลนอยู่เยอะแยะ โรงเรียนประถมในสังกัด สปช. ขาดแคลนบุคลากรเป็นหมื่นอัตรา แต่ก็พยายามที่จะเอาเกณฑ์มาตรฐานมาบอกว่าไม่ใช่หรือก ไม่ขาดถึงขนาดนั้น แต่ในความเป็นจริงขาดเป็นหมื่นอัตรา ถามว่าในส่วนของกระทรวงศึกษาท่านพยายามแก้ไขปัญหขาดแคลนบุคลากรอย่างไรบ้าง พยายามที่จะเอาอัตราจากการเกษียณคืนเขาไปมากน้อยแค่ไหน มีการจัดตั้งอัตราลูกจ้างชั่วคราว ครูจ้างสอนเข้าไปชดเชยมากน้อยแค่ไหน ก็ปรากฏว่าเปล่าครับ ในส่วนของกระทรวงศึกษาก็ไม่ได้ตั้งงบประมาณให้สอดคล้องกับปัญหาที่เป็นอยู่เลย ปล่อยให้ครูประถม ปล่อยให้ครูมัธยมเขาจัดการเรียนการสอนกันตามยถากรรม ยิ่งอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีพก็ยิ่งหนักใหญ่ มาดูในส่วนของทบวงมหาวิทยาลัยก็เช่นกันครับ มีปัญหาขาดแคลนบุคลากรอยู่มากมาย มหาวิทยาลัยหลายแห่งที่อยู่ในชนบท ในต่างจังหวัด ในภูมิภาคเขาจะประสบปัญหาค่อนข้างมาก เพราะว่าคนที่มีความรู้ มีความสามารถ คนเก่ง ๆ ไม่อยากจะไปทำงานในต่างจังหวัด ต่างก็อยากจะอยู่ในส่วนกลาง อยู่จุฬา อยู่ธรรมศาสตร์ อยู่มหาวิทยาลัยดัง ๆ ใหญ่ ๆ กันทั้งนั้น ในต่างจังหวัดไม่มีใครอยากจะไป นั่นเป็นประการที่ ๑ แล้วละ ประการที่ ๒ เมื่อมีโครงการเกษียณก่อนกำหนด ข้าราชการส่วนหนึ่ง อาจารย์ส่วนหนึ่งก็เกษียณก่อนกำหนดไปก็ทำให้บุคลากรที่มีอยู่แล้วขาดหายไปอีก ขาดหายไปทั้งในเชิงปริมาณและที่สำคัญคือขาดหายไปในเชิงคุณภาพด้วย เพราะคนที่เกษียณไปเหล่านั้น ส่วนใหญ่ก็เป็น ผู้ที่มีประสบการณ์ มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญทั้งสิ้น กว่าจะหาคนใหม่เข้ามาชดเชยก็เป็น ภาระกับมหาวิทยาลัยในชนบท ในภูมิภาคค่อนข้างมาก ตรงนี้เป็นปัญหาใหญ่ หันมาดูการจัดสรรอัตราไปให้มหาวิทยาลัยก็ปรากฏว่าไม่มีครับ ทางกรรมการได้ซักถาม ได้คิดถึงการแก้ ปัญหาในส่วนนี้กันมากน้อยแค่ไหนครับ ทำไมในเรื่องของการศึกษาท่านไม่ให้ความสำคัญ พอที่เมื่อคืนผมเห็นกระทรวงยุติธรรมครับ จัดสรรอัตราไปให้เป็นร้อยอัตรา ทั้ง ๆ ที่กระทรวงยุติธรรมเองก็มีบุคลากรอยู่มากพอสมควร แต่ในส่วนของกระทรวงศึกษา ของทบวงมหาวิทยาลัย ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา แม้จะมีปัญหาขาดแคลนบุคลากรเท่าไร ท่านก็ไม่จัดไปให้ ทบวงมหาวิทยาลัยในสถานศึกษา สถาบันศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างจังหวัด

ขาดแคลนบุคลากรอยู่เยอะแยะครับ ท่านได้คิด ท่านได้หาทางแก้ปัญหาให้กับมหาวิทยาลัยเหล่านี้หรือไม่ กรรมการได้ซักถามทบวงมหาวิทยาลัยถึงการแก้ปัญหาเหล่านี้หรือไม่ครับ และผลเป็นอย่างไรครับ อยากจะเรียนถาม ผมดูแล้วไม่มีการจัดอัตราเพิ่มให้กับทบวงมหาวิทยาลัยเลย ในส่วนของอัยการก็จัดเพิ่มให้ ในส่วนของกระทรวงยุติธรรมจัดเพิ่มให้ แต่ในส่วนของการศึกษาท่านไม่จัดให้ครับ ทั้ง ๆ ที่เป็นช่วงของการปฏิรูปการศึกษา รัฐบาลนี้ก็บอกว่าจะให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษา แต่พอเอาเข้าจริง ๆ ในภาคปฏิบัติท่านไม่ได้ให้ความสำคัญเลย ไม่จัดงบประมาณลงไปให้เลย ให้ความสำคัญกันอย่างไรครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะเรียนถามกรรมการครับว่า ท่านได้ซักถามกันมากน้อยแค่ไหนครับในเรื่องปัญหาขาดแคลนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในประการต่อไปครับ ท่านประธานครับ เรื่องของวิทยาเขตสารสนเทศครับ เป็นเรื่องที่ทำกันมานาน และก็มีเป้าหมายที่จะขยายบริการอุดมศึกษาออกไปในชนบทในภูมิภาค โดยไม่ต้องลงทุนก่อสร้างอาคารเพิ่มเติม แต่จะใช้วิธีการจัดตั้งวิทยาเขตสารสนเทศ ที่ตั้งอยู่แล้วมีการสนับสนุนงบประมาณลงไปอย่างเต็มที่มากน้อยแค่ไหน และที่อยู่ในแผนจะขยายต่อไปนั้น ท่านได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนไปให้หรือไม่ ผมได้เห็นในรายการที่ปรับลดของทบวงมหาวิทยาลัย ผมก็ข้องใจเหมือนกัน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการพัฒนาและปรับปรุงเทคโนโลยีสารสนเทศตามแผนแม่บท เทคโนโลยีสารสนเทศ ๑ ระบบนี้ท่านก็ตัดไปตั้ง ๓ ล้าน หันไปดูในส่วนอื่น ๆ ก็มีการปรับลดไปอีก เพราะฉะนั้นผมเรียนถามว่า ในส่วนของวิทยาเขตสารสนเทศท่านได้ซักถามใหม่ครับว่า มีการดำเนินการไปถึงไหนอย่างไร มีการจัดสรรงบประมาณไปสอดคล้องตามแผนตามความต้องการของวิทยาเขตที่จะจัดตั้งขึ้นมาหรือไม่ ผมได้ยื่นการตั้งวิทยาเขตที่นราธิวาสกันมานานแล้ว ในขณะนี้มีความคืบหน้าไปถึงไหนครับ จัดสรรงบประมาณไปสนับสนุนให้เขามากน้อยแค่ไหน ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตอีกสักนิดเถอะครับ ผมคิดว่าอีกประเด็นหนึ่งที่น่าจะความสำคัญเป็นอย่างยิ่งก็คือ การดูแลในเรื่องของมหาวิทยาลัยในภูมิภาค เมื่อสักครู่ผมได้อภิปรายแล้วว่าปัญหาบุคลากรก็เป็นปัญหาสำคัญที่มหาวิทยาลัยในภูมิภาคประสบอยู่นอกจากเรื่องบุคลากรแล้ว เรื่องอาคารสถานที่และปัจจัยสนับสนุนปัจจัยเกื้อหนุนการจัดการการศึกษาอื่น ๆ ก็ยังขาดแคลนอยู่เยอะ-----

ผมเห็นในรายการที่มีการปรับลดครับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัย
ในภาคใต้ นะครับ ในส่วนของค่าก่อสร้างอาคารและสิ่งประกอบสิ่งก่อสร้างประกอบรายการ
อาคารเรียนรวมและปฏิบัติการพื้นฐานวิทยาเขตหาดใหญ่ งบประมาณตั้งไว้ ๔๗ ล้าน
ท่านปรับลดไปตั้ง ๓๗ ล้าน หมายความว่าอย่างไรครับ ท่านได้มีการพิจารณากันอย่าง
รอบคอบหรือเปล่าว่าการปรับลดไปมากมายขนาดนี้จะสร้างผลกระทบต่อการจัดการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ขนาดไหน ผมขออนุญาตที่จะเรียนถามทางกรรมธิการ
ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ท่านพิธีพันธุ์และกรรมธิการตอบ แล้วก็จะขอมติ นะครับ สมาชิกที่อยู่
ข้างนอกเตรียมตัวได้นะครับ

นายพิธีพันธุ์ สาลิรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม พิธีพันธุ์ สาลิรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ
ทางพวกกระผมก็ได้พยายามร่วมมือกันเต็มที่ นะครับ อะไรที่พอจะตัดกันได้ก็ไม่พูด
ท่านประธานก็จะเห็นว่าสำหรับผมเองไม่ได้พูดมา ๓ - ๔ มาตราเลย แต่ว่ามาตรานี้ผมคิดว่า
ต้องขออนุญาตท่านประธานสักนิดหนึ่ง เพราะผมคิดว่าในมาตรานี้มันเป็นพื้นฐานของ
เกือบจะทุกมาตราเลยครับ ท่านประธานเองก็เคยอยู่ที่กระทรวงศึกษา เมื่อสักครู่ในมาตรา
ที่เกี่ยวกับกระทรวงศึกษาพวกเราก็ไม่พูดก็คิดว่าเอาไว้ติดตามกันโอกาสหน้า แต่ว่าในวันนี้
ในส่วนนี้ผมต้องอนุญาตเพราะมันเป็นตอนสุดท้ายของการศึกษา คือการศึกษาในระดับ
มหาวิทยาลัย และท่านประธานก็คงเห็นด้วยกับผมเหมือนกันว่าไม่ว่าจะเป็นคนไทย นะครับ
คนอเมริกันคนยุโรปคนที่ชาติไหนตอนเกิดมันเหมือนกันหมดเลยครับ แต่ทำไมตอนโต
มันไม่เหมือนกัน ทำไมประเทศแต่ละประเทศมันถึงเจริญไม่เหมือนกัน ความเจริญก้าวหน้า
มันไม่เหมือนกัน ก็ที่มันแตกต่างกันเพราะโอกาสทางการศึกษาและวิธีการทางการศึกษา
นั่นเองท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้คือเป็นส่วนที่ผมจึงจำเป็นที่จะต้องลุกขึ้นมา
สอบถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมธิการในหลายเรื่อง ถ้าท่านประธานดูปริมาณของ
หน่วยงานอยู่ในมาตรานี้ นะครับ ไล่ตั้งแต่สำนักปลัดกระทรวงยันไปถึงอันสุดท้าย ทั้งหมด

มีอยู่ประมาณ ๒๗ ข้อ ถ้าแยกออกมา ก็จะมี ๒๔ มหาวิทยาลัย กับสถาบัน ๒ สถาบัน ๑ สำนัก ๒๔ ระดับมหาวิทยาลัย ท่านประธานลองคิดออกมาสิครับ มั่นคงประชากรคนไทยวันนี้ ๖๐ กว่าล้านคน เฉลี่ยแล้วตก ๒ ล้านกว่าคนต่อ ๑ แห่ง ถ้าเอาเฉพาะตัวที่เป็นสถาบัน การศึกษาล้วน ๆ ในมาตรานี้ตกถึง ๒ ล้านกว่า ๆ ต่อ ๑ แห่ง เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ ผมก็ต้อง สอบถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมการเพราะท่านไปพิจารณาปรับลดและก็ปรับเพิ่มมี การสอบถามใหม่ครับ ว่าถ้าหากว่ายังเป็นอย่างนี้แนวโน้มของรัฐบาลที่จะมีการจัดสร้าง มหาวิทยาลัยเพิ่มเติมขึ้นเป็นอย่างไร วันนี้ผมขอมอบท่านประธานครับ ว่ามีมหาวิทยาลัย ในระดับอุดมศึกษาของเอกชน แต่ว่าก็ยังไม่เพียงพอ หรือถึงแม้ว่าเพียงพอก็พอเพียงสำหรับ คนบางคนที่มีความสามารถจะไปเรียนได้ เพราะค่าเล่าเรียนนั้นแพงเกินกว่ากำลังที่อีก หลายคนจะเรียนได้ เพราะฉะนั้นประชาชนคนไทยทั้งประเทศจึงหวังพึ่งสถาบันการศึกษา ของรัฐ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าในส่วนนี้เรากลับไม่มาส่งเสริมในส่วนนี้นะครับ โอกาสที่ วันหนึ่งประเทศไทยเราจะมีคุณภาพก้าวหน้าเหมือนประเทศอื่น ๆ ก็อย่าไปหวังให้มาก ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้ายังเป็นอย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานก็คง จะสงสัยว่าถ้าเป็นอย่างนั้นผมไปตัดขอสงวนตัดลดไว้ทำไม ในมาตรานี้ท่านประธานครับ ได้งบประมาณทั้งสิ้น รัฐบาลตั้งงบประมาณมาให้ ๓๒,๔๔๔ ล้าน ท่านกรรมการก็ไป พิจารณาปรับลดแล้วก็ปรับเพิ่มให้ ตอนนี้ก็เลยกลายเป็น ๓๒,๕๙๘ ล้านเศษ ได้งบประมาณ เพิ่มเติมมาก็ ๒๗๓ ล้าน ที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธานและจำเป็นต้องขอสงวนคำแปร ญัตติและถามกรรมการว่าถ้าเป็นอย่างที่ผมบอก ความจริงผมไม่ควรจะขอตัดลด ความจริง ผมน่าจะขอเพิ่มถึงแม้กฎหมายทำไมให้ทำ แต่ในใจต้องขอเพิ่ม แต่เพิ่มต้องมาพูดกันตรงนี้ เพราะท่านเป็นคนมีอำนาจไปเพิ่ม แต่ที่ผมตัดลดเพราะอย่างนี้ท่านประธาน เพราะว่า เมื่อเรามาแยกย่อยในกลุ่มของสถาบันการศึกษาที่เป็นภาครัฐมันมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูง ไม่เท่ากัน แล้วถ้ามองย่อยไปอีกนะครับในความเหลื่อมล้ำต่ำสูงที่ไม่เท่ากันนั้นท่านประธาน ก็เห็นว่าขีดความสามารถในการสร้างรายได้ของตัวเองของแต่ละสถาบันนั้นก็ไม่ได้เท่ากันอีก ที่ผมกราบเรียนท่านประธานดังนี้จึงเป็นที่มาว่าทำไมผมถึงได้ขอตัดลดงบประมาณ เพราะ ผมคิดว่าถ้าหากว่าเราตัดลดงบประมาณในส่วนที่สถาบันแต่ละแห่งนั้นสามารถสร้างรายได้

๑๒๗

สผ ๑๑/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สารिता ๕๘/๓

มาเจ็จจันรายจ่ายของตัวเองได้ เราก็จะสามารถมีงบประมาณเหลือเพื่อให้ท่านกรรมาธิการ
ไปเพิ่มหรือให้รัฐบาลเสนอเพิ่มงบประมาณที่จะจัดสร้างมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษา
ในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นให้กับคนไทยได้มากขึ้น -----

- ๕๘/๑

แต่ท่านกรรมาธิการที่ตัดลดก็ตัดลดนิดเดียวแล้วก็ปรับเพิ่ม เพิ่มนิดเดียว แล้วพอไปเพิ่ม ท่านดูครับ ที่ผมสงสัยและอยากจะสอบถาม ผมสะกิดเอามาเฉพาะบางอัน ที่ผมเรียน ท่านประธานว่ามี ๒๔ ระดับมหาวิทยาลัยกับสถาบันรวมกันนี้ ท่านประธานเชื่อไหมว่ามีมหาวิทยาลัยหรือว่าระดับอุดมศึกษาที่ได้รับเงินงบประมาณประจำปีแต่ละปีโดยเฉลี่ย โดยเฉพาะปีนี้ในระดับถึงประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นไปนี้มีอยู่ประมาณ ๗ แห่ง เท่านั้นเอง ที่เหลืออีก ๒๐ แห่ง หรือเกือบ ๒๐ แห่งนั้นที่กระจายอยู่ทั่วประเทศได้ในระดับที่ต่ำกว่านี้ทั้งสิ้น และถ้าหากว่าท่านประธานมาดูในทั้งหมดนี้ที่ว่าในระดับ ๑,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นไปนี้โดยเฉลี่ยก็อยู่ในระดับ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่ทำไม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ถึง ๔,๐๐๐ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่แต่เดิมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของงบประมาณ ๓,๙๐๐ ล้านบาท ท่านกรรมาธิการไปปรับเพิ่มให้อีก ๖๐ ล้านบาท เป็น ๔,๐๒๑ ล้านบาท ในขณะที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของงบประมาณ มา ๑,๕๒๔ ล้านบาท ท่านกรรมาธิการปรับเพิ่มให้เพียง ๔๐ ล้านบาท เป็น ๑,๕๘๘ ล้านบาท ที่ผมถามตรงนี้ไม่ใช่เพราะว่าผมจบจากธรรมศาสตร์ แต่เพราะผมคิดว่าโอกาสทางการศึกษาหรือว่าการเฉลี่ยรายได้เพื่อให้สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งนั้นได้มีโอกาสที่จะไปขยายการสอน หรือโอกาสทางการศึกษาให้แก่คนไทยน่าจะมีในอัตราเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน ผมต้องยอมรับว่าวันนี้ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นเป็นสถาบันเก่าแก่แห่งหนึ่ง แล้วก็สถาบันใหญ่ แต่วันนี้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ไม่แตกต่างกัน มีแคมปัส (Campus) แห่งใหม่อยู่ที่รังสิต ต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณเหมือนกัน ท่านประธานมาดูส่วนอื่นนะครับ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒,๐๗๘ ล้านบาท ได้เพิ่มนิดหน่อย เป็น ๒,๑๑๑ ล้านบาท มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒,๓๐๔ ล้านบาท ได้เพิ่มนิดเดียว เป็น ๒,๓๑๓ ล้านบาท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลับลด ๒,๓๕๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท เหลือ ๒,๓๕๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท เป็นแสนก็ยังไปลดเขา ที่ผมเรียนท่านประธานตรงนี้ ผมต้องการถามอย่างนี้ครับ ผมเรียนท่านประธานแล้วว่า เหตุที่ผมปรับลด ทั้ง ๆ ที่ผมไม่อยากจะปรับลดนี้ เพราะผมตั้งใจว่าเงินส่วนที่ปรับลดนี้เพื่อให้รัฐบาลสามารถแปรญัตติเพิ่มมาหรืออย่างไร เพื่อที่จะเอาไปให้จัดสร้างมหาวิทยาลัย ถ้าหากว่าท่านประธานดูวงเงินที่ผมปรับลดในสวนนี้ไป ท่านประธานจะเห็นว่าอยู่ในระดับ

ประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเปรียบเทียบกับที่กรรมการปรับลดไปทั้งสิ้นก็ ๕,๐๐๐ ล้านบาท เกือบใกล้เคียงกัน แต่ว่าเงิน ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ที่กรรมการปรับลดไปนั้น กรรมการกลับไปเพิ่มอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท โอกาสทางการศึกษาของเด็กของเราทั้งหลายลงไป ที่ผมเรียนตรงนี้และไปพาดพิงถึงมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นไม่ใช่ที่ผมไปตำหนิติเตียนเขา แต่เพราะว่าผมจะต้องสอบถาม เพราะว่ามหาวิทยาลัยบางแห่งนั้นมีขีดความสามารถของตัวเองในการหารายได้ มหาวิทยาลัยบางแห่งเป็นเจ้าของศูนย์การค้า มหาวิทยาลัยบางแห่งเป็นเจ้าของที่ดินที่มีรายได้จากการให้เช่า มหาวิทยาลัยหลายแห่งมีโรงเรียนสาธิตของตัวเอง และโรงเรียนเหล่านั้นซึ่งเดิมเคยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเป็นวิธีการสอนของเด็กที่เรียนสาขาครุศาสตร์แล้วก็ขยายโอกาสการเรียนให้กับเด็ก ซึ่งเป็นลูกของเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการ แต่วันนี้กลายเป็นโอกาสทางการศึกษาที่เพิ่มขึ้นของคนอีกระดับหนึ่ง-----

แต่สิ่งที่ผมต้องถามก็คือว่ามันมีรายได้กลับมาที่เราเรียนกันว่า เงินแป๊ะเจี๊ยะ ซึ่งวันนี้ถ้าหากว่าท่านประธานไปดูก็จะพบว่าเงินแป๊ะเจี๊ยะที่อยู่ที่นี่สูงลึวยิ่งกว่าโรงเรียนเอกชนเสียอีก และที่ผมทราบเรียนท่านประธานตรงนี้ไม่ใช่ว่าพูดลอย ๆ เคยเป็นข่าวลงในหนังสือพิมพ์หลายฉบับหลายครั้ง ป่อยครั้ง เพราะฉะนั้นผมถึงทราบเรียนท่านประธานถามไปยังท่านกรรมาธิการว่า ในการที่ท่านพิจารณามาตรานี้ ท่านได้ประเมินขีดความสามารถในการสร้างรายได้ของสถาบันการศึกษาเหล่านี้มาประกอบด้วยหรือไม่อย่างไร และถ้าหากเป็นเช่นนั้นท่านประธานครับที่ผมทราบเรียนเมื่อสักครู่ ท่านประธานลองไปดูในสถาบันการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ โดยเฉพาะในต่างจังหวัด ในภาคอีสานและอีกหลายแห่ง แต่ละแห่งได้รับงบประมาณแค่หลัก ๒๐๐ - ๓๐๐ ล้านบาทนั่นเองครับ แล้วพี่น้องประชาชนซึ่งอยู่ในต่างจังหวัด ในภูมิภาคต่าง ๆ โอกาสทางการศึกษาเขาต้องแตกต่างกับพี่น้องประชาชนซึ่งอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียงด้วยเหตุอะไรครับ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในต่างจังหวัดนั้นเขาไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะสร้างรายได้ให้กับตนเองเหมือนมหาวิทยาลัยหลายแห่งในกรุงเทพ ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญครับ ผมจะไม่ไปพูดถึงรายได้ของอาจารย์หรือว่าปริมาณของอาจารย์ เพราะว่าเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว แต่ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่เมื่อเทียบสัดส่วนของสถาบันต่อประชากรมันน้อยเกินไป อีกประการหนึ่งครับท่านประธานครับ ท่านประธานคงทราบว่าวันนี้โลกยุคใหม่เป็นโลกของเทคโนโลยีครับ รัฐบาลนี้ก็เป็นรัฐบาลที่ส่งเสริมทางด้านนี้ เพราะฉะนั้นหลักสูตรการศึกษาก็ดี วิธีการสอน แนวโน้มของการเรียนการสอนต้องมุ่งเน้นเพื่อผลิตบุคคลหรือบุคลากรผลิตอนาคตที่มีความรู้พร้อมจะรองรับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ก็เผชิญมีสถาบันที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีอยู่ในมาตรานี้อยู่ไม่กี่แห่ง ๓ - ๔ แห่ง

ท่านประธานไปดูนะครับ ผมขอยกตัวอย่าง สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหาร ท่านประธานเคยเห็นผลงานเขาหลายชิ้นแล้วใช่ไหมครับ เมื่อไม่กี่วันมานี้พวกเราคนไทยก็ติดันกับหุ่นยนต์จากประเทศญี่ปุ่น เราอยากเห็นอย่างนั้นครับ เราอยากให้ประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างนั้น สถาบันต่าง ๆ เหล่านี้ละครับ เทคโนโลยีอย่างนี้ เทคโนโลยีเจ้าคุณทหาร เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เทคโนโลยีสุรนารี เหล่านี้เป็นต้นครับ สถาบันต่าง ๆ เหล่านี้ที่จะผลิตบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ท่านประธานครับ เทคโนโลยีเจ้าคุณทหารของงบประมาณมา ๖๗๓,๑๕๘,๒๐๐ บาท ท่านกรรมาธิการใจดีครับ ปรับลดไป ๒๘,๐๐๐ บาท

เหลือ ๖๗๓,๑๓๐,๒๐๐ บาท ๒๘,๐๐๐ บาทปรับเขาไปทำไมครับท่านประธานครับ ผมสงสัย
 จริงครับ ถ้าท่านจะปรับลด ๒๘,๐๐๐ บาทของสถาบันเทคโนโลยี ท่านไปปรับทำไมครับ
 แล้วท่านประธานลองดูเทียบนะครับ งบประมาณของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 เจ้าคุณทหาร ๖๗๓ ล้าน ของจุฬาลงกรณ์ ๔,๐๒๗ ล้าน ผมไม่ว่าหรอกครับว่าจุฬามีหลายคนะ
 แต่ต้องถามว่าวันนี้เราจะไปทางด้านไหนท่านประธาน เราจะมุ่งเน้นด้านเทคโนโลยีหรือเปล่า
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ๖๐๒,๔๐๔,๖๐๐ บาท ท่านกรรมาธิการไปปรับลดเขา
 ๒๖๐,๐๐๐ ท่านประธานครับ อย่างนี้จะครับที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า
 มันไม่ไปด้วยกันเลย ท่านประธานเห็นไหมครับ ผมจึงไม่เข้าใจครับว่ายุทธศาสตร์ที่กรรมาธิการ
 ได้ใช้เป็นหลักเกณฑ์ ที่ใช้ปรับลดปรับเพิ่มมันอยู่ตรงไหนครับ ยุทธศาสตร์การฟื้นฟูและพัฒนา
 เศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างของประเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
 ที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม การแก้ไขปัญหาความยากจนการยกระดับคุณภาพชีวิต
มันจะเป็นไปได้อย่างไรครับถ้าตรงนี้มันไม่เป็นงบประมาณอย่างที่เรายกให้เป็น แล้วก็
 ส่วนสุดท้ายของสถาบันต่าง ๆ ท่านประธานครับ คือศูนย์มนุษยวิทยาสิรินทรกับสถาบันระหว่าง
 ประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา ท่านประธานจะเห็นนะครับว่าผมพูดไว้ในมาตราที่เกี่ยวข้อง
 กระทรวงการต่างประเทศ แล้วก็มาตราที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการพาณิชย์ ในกระทรวง
 ต่างประเทศเรากำลังพยายามเน้นให้กระทรวงต่างประเทศเป็นพ่อค้าช่วยกระทรวงพาณิชย์
 ในกระทรวงพาณิชย์เราต้องการเร่งการส่งออก ในกระทรวงพาณิชย์เราก็เขียนวิสัยทัศน์
 เขียนยุทธศาสตร์ว่าจะต้องเน้นเรื่องยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ แต่ท่านประธานลอง
 นึกดูสิครับว่า ถ้าบุคลากรของเราไม่มี สถาบันมันร้างไหมครับ หรือว่าจะต้องไปตั้งบอบรม
 สัมมนาเป็นร้อยล้านเหมือนที่ผมได้อภิปรายกราบเรียนท่านผ่านไปยังท่านประธาน
 ในกระทรวงพาณิชย์เป็นหลักร้อยล้าน -----

มันจะต้องเสียเงินเสียทองอย่างนั้นทำไมครับ ท่านประธานดูสิครับที่ผมพูดตรงนี้เพราะอะไรครับ สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนาครั้งนี้ซึ่งสังกัดอยู่ในทบวงมหาวิทยาลัย ปีที่แล้วก็ได้รับงบประมาณอย่างนี้ ปีนี้เขาขอมา ๕ ล้านบาท ๕ ล้านบาทนะครับท่านประธาน แต่ท่านกรรมาธิการไม่เพิ่มอะไรให้เขาเลย สถาบันการค้าระหว่างประเทศและการพัฒนา ท่านกรรมาธิการไม่ได้เพิ่มเลย แต่กรรมาธิการไปเพิ่มสูงสุดอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๖๐ ล้านบาท ที่เดียว ผมไม่ได้มีอะไรกับจุฬาแต่ผมไม่เข้าใจเท่านั้นเอง งบประมาณที่เพิ่มที่มาตรานี้ในทบวงมหาวิทยาลัย ๒๗๐ กว่าล้าน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ไปอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในขณะที่สถาบันสำคัญอย่างนี้การค้าระหว่างประเทศเพื่อจะผลิตบุคลากร เตรียมเอาไว้ให้กระทรวงพาณิชย์ช่วย สร้างสถาบันคนนี่เข้าไปทำงานไปส่งเสริมช่วยกัน กระทรวงการต่างประเทศต้องการให้ทูตเป็นเซลส์แมน (Salesman) เอามาฝึกอบรม ๕ ล้าน เอาไปทำอะไรครับก็เมื่อวานนี้ผมพูดเรื่องกระทรวงยุติธรรมท่านก็ยังให้ไปประมาณเท่าไรครับ ให้ไปตั้ง ๙๐ ล้านบอกว่าเอาไปสร้างอาคารสถานที่ ถ้ามไปถ้ามมาไล่ไปไล่มา ผมมาดูมาเจอ ท่านชี้แจงเป็นเรื่องของบุคลากร เราไปเน้นเรื่องของการจ้างบุคลากรแต่เราไม่เน้นเรื่องของคุณภาพบุคลากรในมาตราเกี่ยวกับการศึกษา แล้วท่านประธานลองคิดดูสิครับว่า คุณภาพของเจ้าหน้าที่ คุณภาพของข้าราชการ คุณภาพของเด็กวันนี้ที่โตขึ้นมาทดแทนพวกเราในอนาคตจะอยู่ที่ไหน ทำไมท่านกรรมาธิการถึงไม่พิจารณาแต่ละแห่ง ว่าแต่ละแห่งเขามีรายได้ ขนาดไหน ถ้าท่านกรรมาธิการได้ติดตามข่าวสารทางด้านเกี่ยวกับธุรกิจการค้า ท่านจะเคยเห็นตัวเลขว่า สำนักงานทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยบางแห่งหรือหลายแห่งสร้างรายได้ ปีหนึ่งเท่าไร ท่านกรรมาธิการได้สอบถามหรือไม่ว่าในส่วนนั้นเมื่อมาบวกกับส่วนนี้แล้ว มันสมควรที่จะมาให้แปรรูปเพิ่มเติมที่นี่หรือไปเพิ่มให้มหาวิทยาลัยในภูมิภาคอื่น ๆ หรือในสถาบันเทคโนโลยี ที่ผมกราบเรียนท่านประธานมาทั้งหมดนี้เพราะต้องการ ความกระจ่าง หลายคนก็รู้เรื่องก็สอบถาม หลายคนที่ไม่รู้เรื่องก็ตำหนิต่อว่าในฐานะที่ เราเป็นผู้แทนราษฎรเหมือนกัน ผมจึงกราบเรียนท่านประธานถามไปยังท่านกรรมาธิการ ในเบื้องต้นครับ เพื่อขอทราบความคิดเห็นของท่าน ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเตรียมนะครับ ท่านกรรมาธิการชี้แจงเสร็จแล้วจะมีการลงมติ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด กรรมาธิการ ขอเรียนชี้แจงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตามลำดับที่อยู่ในภารกิจที่มอบหมายให้กรรมาธิการไปทำงานนะครับ ประเด็นของท่านชัชวาลย์ กรณีที่มีการจัดเรื่องโรคเอดส์ ว่าเหตุใดจึงจัดให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีโรงพยาบาลอยู่ในสังกัด แล้วก็ต้องบริการผู้ป่วย ซึ่งคนภายนอกไม่ใช่เฉพาะนักศึกษา เป้าหมายปีนี้ประมาณ ๒๕๑,๐๐๐ ราย เพราะฉะนั้น จำเป็นต้องตั้งงบประมาณไว้เพื่อบริการประชาชนในสวนสำคัญครับ ไม่ใช่ว่ามีภาระเรื่องโรคเอดส์มากขึ้น -----

ของท่านนคร มาฉิม เกี่ยวกับกรณีที่ตั้งงบประมาณเกี่ยวกับศิลปะวัฒนธรรมไม่เท่าเทียมกันนั้น ขอกราบเรียนว่าอย่างนั้นะครับว่า มหาวิทยาลัยบางแห่งมีภารกิจและมีพันธกิจเกี่ยวกับการสอนโดยตรง เกี่ยวกับเรื่องศิลปะและวัฒนธรรมก็สามารถได้รับการจัดสรรงบประมาณมากขึ้น หรือบางแห่งกรณีที่เป็นศูนย์ศิลปะวัฒนธรรมประจำภาคก็จะมีมากขึ้น ส่วนกรณีมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เป็นศูนย์สำคัญในภาคหรือไม่จัดการในเรื่องศิลปะวัฒนธรรมก็จะได้น้อยตามลำดับ เป็นเกณฑ์ในการคิดอยู่ที่ภารกิจด้วย ส่วนเรื่องกรณีของท่านสนั่นที่ตั้งคำถามไว้รวมกันท่าน อลงกรณ์ผมคิดว่าเป็นเรื่องคล้าย ๆ กัน ก็คือเรื่องการเตรียมการเข้าสู่โครงสร้างใหม่ในการเป็น กระทรวงศึกษาธิการ ผมขอเรียนว่าในการจัดเตรียมการนี้ทางมหาวิทยาลัยร่วมกับสถาบันราชภัฏ สถาบันราชมนฑลได้เตรียมการเรื่องนี้มาเป็นเวลานานและมีความพร้อมที่สุดในการที่จะเป็น กระทรวงใหม่เพราะฉะนั้นขณะนี้ความพร้อมมีมานานแล้ว มีการจัดเตรียมเกลี้ยอัตรากำลังของแต่ละมหาวิทยาลัย โดยใช้อัตรากำลังที่เหลือจากทบวงมหาวิทยาลัย และมีการจัด คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาทั้งเรื่องมาตรฐาน คุณภาพ บุคลากร เพื่อใช้ร่วมกัน ซึ่งเรื่องนี้ได้ดำเนินการไปพร้อมที่จะเข้าสู่โครงสร้างใหม่แล้ว ส่วนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องอาชีวศึกษาที่ท่านอลงกรณ์ได้ถามไว้ นั้นขอเรียนว่าอาชีวศึกษามีการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากอุดมศึกษาทั่วไป เพราะเน้นในเรื่องของศักยภาพในเรื่องของเชิงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลได้เสนอกฎหมายเข้ามาสู่สภาแล้วนะครับ เป็นอีกแห่งหนึ่งต่างหาก โดยจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับ ปวช. ถึง ปริญญา แล้วในแห่งนี้ก็จะมีโอกาสที่จะทำในเรื่องนี้อีกต่างหากนะครับ ไม่เกี่ยวกับอุดมศึกษา ส่วนเรื่องที่มีการขาดแคลนคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้นขอเรียนว่าเป็นเรื่องปกติ ซึ่งดูแล้วว่าเป็นปัญหาด้านการบริหารจัดการมากกว่า เหตุที่รัฐบาลไม่เพิ่มอัตรากำลังให้เนื่องจากการบริหารจัดการในกระทรวง ถ้าเรื่องของกระทรวงศึกษาก็คือว่ามีปัญหาการจัดการบริหารที่ยังไม่เรียบร้อย กรณีที่มีทั้งขาดทั้งเกิน โดยภาพรวมแล้วเกินอยู่ แต่ว่าภาพลึกลงไปเป็นขาด ฉะนั้นกรณียังไม่เสร็จสิ้น เราใช้ทางบริหารแทนนะครับ ส่วนในเรื่องมหาวิทยาลัยนั้นความ

๑๓๕

สผ ๑๑/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๖๒/๒

ขาดแคลนนั่นเป็นการขาดแคลนในเชิงคุณภาพ ขณะนี้รัฐบาลโดยมหาวิทยาลัยก็ได้ชี้แจงว่า ได้ดำเนินการเพื่อเตรียมการเพื่อจะขยายอายุราชการของบรรดาศาสตราจารย์ที่มีคุณภาพนั้นต่อไปอีกเป็น ๖๕ ปี เพื่อทดแทนการขาดแคลนในเชิงคุณภาพ ส่วนเรื่องที่ใหญ่ ที่จำเป็นต้องตัดงบประมาณลงไปเพราะว่า งบประมาณไม่ตรงไม่สอดคล้องกับงาน เพราะฉะนั้นจึงปรับลดลงตามปกติ ถ้าปีต่อไปถ้ามีการจัดทำงานตรงกับงานก็จัดงบเพิ่มเติมให้ภายหลังซึ่งไม่กระทบกระเทือนอย่างใด ทั้งสิ้นนะครับ ปัญหาเรื่องศูนย์สิรินธรนั้น ในโครงสร้างใหม่จะเป็นองค์กรในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการนะครับ ส่วนเรื่องของท่านพีระพันธุ์กรณีที่มีการจัดไม่เท่าเทียมกันในการจัดสรรงบประมาณนั้น ก็เป็นที่ทราบว่าการนี้เช่นนี้เป็นมาโดยตลอด อยู่ที่ภารกิจของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ สิ่งที่เขาบริการเป็นพิเศษต่อประชาชน ในมหาวิทยาลัยที่มีโรงพยาบาลอยู่ในกำกับบริการประชาชน ก็ได้รับงบประมาณมาก ทำนองเดียวกันที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ได้มากขึ้นเพราะเหตุที่ว่า มีสภากาชาดไปอยู่ในสังกัดอยู่ด้วย ปีนี้เราสร้างอาคารศูนย์เกี่ยวกับเรื่องโลหิต เกี่ยวกับการที่บริการโลหิต ๑ หลัง กับเรื่องศูนย์วิจัยโรคเอดส์อีก ๑ หลัง เพราะฉะนั้นจึงได้งบประมาณเพิ่มเติมขึ้น ไม่ใช่เป็นเพราะเหตุที่ว่ามีความจำเป็นในเรื่องการจัดศูนย์นั้นแต่ว่าเป็นความจำเป็นที่จะต้องจัดการให้ศูนย์สภากาชาดตามโครงการที่สำคัญครับ ผมคิดว่ามีคำถามเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณพีระพันธุ์ยังตั้งใจ ขอสิ้น ๆ นะครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ นิดเดียวครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ตามที่ท่านกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจง ผมเข้าใจว่าในส่วนของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ตรงนี้ก็อย่างที่ผมสอบถามไม่ใช่เรื่องฟุตบอลประเพณีจุฬา - ธรรมศาสตร์ นะครับ คือมันสงสัยจริง ๆ คือว่า มหาวิทยาลัยจุฬา เรากำลังพูดถึงตัวมหาวิทยาลัยไม่ใช่หรือครับ แต่ว่าของจุฬาก็มีโรงพยาบาลจุฬา ผมก็เข้าใจครับว่าเป็นในเครือกัน เพราะว่าผลิตนักศึกษ

๑๓๖

สผ ๑๑/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๖๒/๓

แพทย์ก็มาใช้กันอยู่ที่นี้ ผมก็เข้าใจว่ามีสภากาชาดไทย แต่ผมไม่เข้าใจตรงนี้ว่าเดิมที่ตรงนี้เป็นทบวงมหาวิทยาลัย งบประมาณน่าจะมาอยู่เรื่องการศึกษาเสียเป็นส่วนใหญ่ ถูกไหมครับ ประเด็นนี้ประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า มหาวิทยาลัยที่มีโรงพยาบาลเขาก็มีรายได้จากโรงพยาบาลด้วยถูกไหมครับองค์กรอื่นที่ได้ ที่ผมเรียนถามท่านเมื่อสักครู่ว่าตอนที่ท่านจัดงบประมาณท่านดูว่าและรายได้เขาเป็นเท่าไรด้วยหรือเปล่า เมื่อเขามีกิ่งก้านสาขาเยอะมันไม่ได้มีแต่รายจ่าย มันต้องมีรายรับกลับเข้ามา ยังมีรายจ่ายมากก็คือรายรับมาก ประเด็นที่ผมถามว่าท่านได้ดูเปรียบเทียบรายรับไม่ว่าจากโรงพยาบาลหรือจากไหนก็แล้วแต่ จากการเช่าทรัพย์สิน รายได้จากค่าแป๊ะเจี๊ยะเด็กเข้าโรงเรียนสาธิตอย่างนี้ ตรวจสอบหรือเปล่านั้นเป็นส่วนกันใหม่กับการที่ท่านจะจัดให้-----

- ๖๓/๑

๑๓๗

สผ ๑๑/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

เพทหาย ๖๓/๑

ประการที่ ๒ ก็เช่นเดียวกันครับ ผมก็ทราบว่าคุณนี่ ผมคิดว่าท่านน่าจะครับ ธรรมศาสตร์เขามี คณะแพทยศาสตร์แล้วนะครับ มหิดลเขาก็มี ธรรมศาสตร์เขาก็มีอยู่แล้ว ทำไมครับ ผมก็ไม่ เข้าใจ เมื่อกี้ท่านบอกว่าให้เพราะมีโรงพยาบาล แล้วธรรมศาสตร์เขาไม่ทำหรือครับ เห็นไหมครับ คือถ้าอย่างนั้นก็ต้องให้ที่อื่นที่เขามีเหมือนกันหมด ทำไมไม่ให้ ทำไมมาให้ที่นี้ แล้วตรงกันข้ามด้วยครับ ที่อื่นเขามีแต่เขาไม่มีรายได้ใช้อีก อันนี้มีแล้วก็มีรายได้ อีกหลายอย่าง ผมไม่ได้ตำหนิหรือครับว่าท่านให้ แต่ผมอยากรู้ครับว่าท่านนำรายรับมา ประสานกันหรือเปล่าว่าให้กันแล้วซึ่งน้ำหนักกันเป็นอย่างไร แล้วท่านอย่าลืมว่าส่วนหนึ่งที่ท่าน เอาไปให้ก็เอามาจากเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารเอาไป ๒๘,๐๐๐ เอาเขาไป ๒๘,๐๐๐ ทำไมครับ เพื่อเอามาให้ตรงนี้ ๖๐ ล้าน เอาไปจากพระนครเหนือ ๒๖๐,๐๐๐ อย่างนี้ เอาเขาไปทำไมครับ เช่นอย่างนี้ครับหลัก ๒๖๐,๐๐๐ กับ ๒๘,๐๐๐ เอาเขาไปทำไมครับ แล้วเอามาให้ที่ตรงนี้ ๖๐ ล้าน ผมไม่เข้าใจตรงที่ท่านประธานว่าหลักของท่านอย่างไรครับ ถ้าตัดเป็นล้านว่าโครงการนี้ไม่เอา ไม่ดีแล้ว อันนี้ ๒๘,๐๐๐ จากเรื่องเทคโนโลยี แล้วก็บอกว่า อยากรจะมีหุ่นยนต์เหมือนญี่ปุ่น ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอสั้น ๆ นะครับ เพราะว่ากรรมาธิการก็ได้ชี้แจงไปแล้ว

นายสนั่น สุธากุล (สตุล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ด้วยความเกรงใจท่านสมาชิก แล้วก็ท่านประธานเป็นอย่างยิ่งนะครับ แต่ผมมีประเด็นสั้นนิดเดียวครับ คือผมได้เรียนถาม เกี่ยวกับเรื่องของการจัดตั้งบุดหนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนสาธิตในสังกัด ทบวงมหาวิทยาลัยว่าได้มีการจัดตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้หรือไม่ กรรมาธิการได้สอบถาม หรือไม่ ถ้าไม่ได้จัดตั้งไว้เป็นเงินอุดหนุนชุดเขยค่าบำรุงการศึกษาตรงนี้ ผมว่าไม่ถูกต้อง และไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญครับ ขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการ สั้น ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านกรรมาธิการครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมาธิการ) : ผมขอตอบสั้น ๆ นะครับ กรณีที่จัดที่จุฬาเพราะว่าที่นี่เป็นที่ตั้งเบี่ยงประมาณ เป็นหน่วยจัดงบประมาณซึ่งทำมาอย่างนี้ตลอดเวลาไม่ว่าสภาภาษา หรือจุฬาลงกรณ์ หรือโรงพยาบาล เพราะฉะนั้นก็จัดตั้งตามปกติ ขอให้จัดตั้งที่มหาวิทยาลัย

ส่วนเรื่องการที่ถามว่าจะดูรายได้ข้างนอกหรือเปล่า ดูทุกเรื่องครับ ดูรายได้ที่ได้มาจากข้างนอกด้วย แล้วเราก็ให้มหาวิทยาลัยนั้นจัดสมทบค่าใช้จ่ายจากส่วนงานของตัวเอง ๔๗ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นเป็นงบช่วยเหลือ แล้วก็นอกจากนั้นแล้วปีนี้ถ้าดูข้อสังเกตของคณะกรรมการ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยบางแห่งที่ไม่มีรายได้นั้นเราขอเดงเกณฑ์การที่จะสมทบ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กรณีที่ขอรับงบประมาณด้วย เพราะฉะนั้นกรรมาธิการได้คำนึงถึงความ เป็นธรรมของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไปด้วยนะครับ

ของคุณสนั่น ผมขออภัยที่ลืมตอบ ความจริงปีนี้ตั้งไว้แล้วเพราะว่าจะใช้ปี ๒๕๔๖ เพราะฉะนั้นตั้งงบประมาณส่วนนี้ได้ด้วย เพราะเป็นหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมขอหารือท่านประธานนิดหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : พอแล้วครับคุณพีระพันธุ์

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมไม่ได้อภิปรายครับ ขออนุญาตหารือท่านประธานนิดเดียวครับ คือผมไม่ได้จะสอบถามหรือถามอะไร คือถ้าฟังแล้วก็แสดงว่าท่านได้สอบถามรายได้ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไว้แล้ว ถูกไหมครับ ผมจะขอหารือท่านประธานนิดเดียวครับ ท่านประธานช่วยสอบถามให้หน่อยได้ไหมครับว่า พวกเราจะไปตรวจสอบรายได้ที่เขาแจ้งท่าน ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้ที่ไหนครับ ที่ท่านตรวจสอบไว้แล้ว เทานั้นล่ะครับ จะได้ว่าหลังจากนี้จะได้ไปตรวจสอบกันได้ครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ๆ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมาธิการ) : ตรวจสอบที่ สตง.

ได้เลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมจะถามมติจากที่ประชุมนะครับว่าท่านสมาชิกท่านใด
ที่จะให้คงเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ
ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงครับ เชิญเจ้าหน้าที่
รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยกับร่างของ
คณะกรรมการ ๓๒๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๘๗ ท่าน งดออกเสียง ไม่มี แล้วก็
ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี นะครับ เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมเห็นชอบกับร่างของ
คณะกรรมการในมาตรา ๑๙ นะครับ

ต่อไปขอเชิญท่านเลขาธิการ ๒๐ ครั้ง

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๐ ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี
กระทรวง หรือทบวง มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณนิพนธ์ก่อนนะครับ แล้วก็ต่อด้วยนิพนธ์

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ ในมาตรา ๒๐ ขออนุญาตท่านประธาน ที่ได้ซักถามท่านกรรมาธิการ
ว่าในส่วนของวิฑูร ในส่วนของสภานะครับ ผมจะขออนุญาตอภิปรายในส่วนของสภา
ท่านประธานครับ ในประเด็นเรื่องการประชาสัมพันธ์ภารกิจของสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งปัจจุบันนี้เรามีสื่อคือสถานีวิทยุรัฐสภา ซึ่งในขณะนั้นผมต้องกราบเรียน
ท่านประธานว่าผมเป็นประธานอนุกรรมการจัดตั้งเอง แล้วก็จัดตั้งเบื้องต้นก็คือ
๗ สถานี แล้วขยายต่อมาอีกเป็น ๑๕ สถานี ที่นี้ในขณะนี้ความเป็นจริงก็คือว่า
ไม่สามารถครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศได้ ทำให้เกิดช่องว่างท่านประธานครับ ทำให้เกิด
ช่องว่างว่ามีอยู่อย่างน้อยที่สุดประมาณไม่น้อยกว่า ๓๕ จังหวัดที่ไม่สามารถรับฟัง
การประชาสัมพันธ์หรือว่าการถ่ายทอดภารกิจของสภาผู้แทนราษฎรได้ ตรงนี้ครับ
ผมคิดว่าเป็นภารกิจที่รัฐบาล ท่านกรรมาธิการได้เรียกมาสอบถามถึงภารกิจอย่างนี้
หรือไม่ว่าอันที่จริงแล้วเรื่องการประชาสัมพันธ์ภารกิจของสภา เมื่อสภาไม่สามารถ
ให้บริการได้ทั่วถึงครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศ แต่ว่าพี่น้องประชาชนทั้งประเทศสนใจ
ในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือว่าการทำหน้าที่ของกรรมาธิการ
ในคณะต่าง ๆ ทำอย่างไรจะให้พี่น้องประชาชนได้รับฟังข่าวสารได้อย่างทั่วถึง
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเมื่อไม่น้อยกว่า ๓๕ จังหวัดไม่ได้รับข่าวสารของสภาผู้แทนราษฎร
รัฐบาลมีนโยบาย มีความคิดที่จะทำให้พื้นที่ทั่วประเทศได้รับฟังข่าวสารจากสถานีได้
ทั่วถึงอย่างไร ตรงนี้ท่านกรรมาธิการได้สอบถามใหม่ครับ ท่านได้เห็นความบกพร่องตรงนี้
ใหม่ครับ พื้นที่หนึ่งที่มีสถานีวิทยุของสภาอยู่ก็ได้รับฟังข่าวสาร พื้นที่ที่ไม่มีสถานีวิทยุ

จัดตั้งอยู่ก็ไม่ได้รับฟังข่าวสารของสภา ไม่ทราบภารกิจ ไม่ทราบว่า ส.ส. ของตัวเองทำอะไรบ้าง ตรงนี้กรรมการได้สอบถามใหม่ครับว่าจะหาทางแก้ไขกันอย่างไร รัฐบาลมีความคิดใหม่ครับที่จะให้สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยได้ถ่ายทอดการประชุมสภาผู้แทนราษฎรทุกครั้งที่มีการประชุมสภาทั่วประเทศพร้อมกัน ผมคิดว่าตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญ ปีที่แล้วทราบว่าสภาแห่งนี้มีมูลค่าประมาณไป ๑๐๐ ล้านบาทถามใหม่ครับว่า ๑๐๐ ล้านบาทไปอยู่ที่ไหน ทำไมไม่นำมาปรับปรุงในสิ่งที่บกพร่องอยู่ในขณะนี้ นั่นคือสิ่งที่ผมอยากให้เห็นว่ารัฐบาลหรือว่าสภาควรที่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ภารกิจของสภาให้ประชาชนได้รับทราบถึงฟังทั่วถึงทั้งประเทศครับ เพราะว่าถ้าเราไม่ทำ ไม่สามารถที่จะกระจายภารกิจของสภาผู้แทนให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบได้ อันนี้เป็นสิ่งที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้แทนราษฎรขาดการทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนอาจจะไม่ทราบถึงภารกิจที่ผู้แทนของตัวเองได้ทำ ได้ปฏิบัติอยู่ในสภาในขณะนี้หรือนอกสภา นั่นคือสิ่งที่จะกราบเรียนท่านประธานไว้ก่อนนะครับ

ประการต่อมาท่านประธานครับ ผมคิดว่าเรื่องกรรมการบริหารวิทยุรัฐสภาจะต้องมีการกระจายไปยังทุกพรรคการเมืองอย่างเท่าเทียมกัน เราไม่ควรมาแบ่งว่าพรรครัฐบาลหรือพรรคล้ายค้าน แต่รูปแบบในขณะนี้ผมเคยสอบถามท่านประธานอุทัย เคยปรึกษาหารือกันที่จริงแล้วคณะกรรมการวิทยุรัฐสภาควรที่จะได้ตั้งใหม่ครับ ท่านประธานอุทัยก็รับปากว่าจะไปดูแลใหม่ ควรจะให้กระจายไปให้ทุกพรรคการเมือง เพราะว่าในสภาแห่งนี้ วิทยุรัฐสภาไม่ได้บอกว่าเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน แต่เป็นของรัฐสภา เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าควรที่จะดำเนินการอย่างนี้ให้กระจ่างชัดเจนครับ ท่านกรรมการ ผมอยากสอบถามว่าท่านได้ดูแลเรื่องนี้ให้ดีหรือเปล่า

ประการต่อมา จากสาเหตุที่ผมได้กราบเรียนเรื่องนี้เพราะว่าผมไม่มั่นใจ
 ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านด้วยความเคารพว่าเมื่อกรรมการวิทยุรัฐสภาไม่ไปจาก
 ทุกพรรคการเมือง การไปกำหนดผังรายการ การกำหนดให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งไปออกอากาศ
 ไปออกรายการในวิทยุรัฐสภา หรือแม้กระทั่งรายการโทรทัศน์รัฐสภาที่ดีครับ จะไม่เป็นไป
 ด้วยความยุติธรรมกับทุกพรรคการเมือง จะเป็นเฉพาะกลุ่มพวกพ้อง จะเป็นไปเฉพาะ
 ในส่วนที่ผู้บริหารสถานีกำหนดให้ออกเท่านั้น ผมต้องกราบเรียนท่านประธานประเด็นนี้
 เพราะว่าโทรทัศน์รัฐสภาเองบางครั้งผู้นำฝ่ายค้านจะออกรายการยังไม่กล้าให้ออกเลยครับ
 นี่คือนี่ที่ผมกราบเรียนให้ท่านประธานได้รับทราบว่าเป็นปัญหาที่มีการแทรกแซงทุกระดับ
 แทรกแซงในเรื่องของรัฐบาล ในกลไกของรัฐบาลเราไม่ว่าแล้วครับ แต่วันนี้สภาแห่งนี้เอง
 ก็ไม่ได้มีหลักประกันว่าไม่มีการแทรกแซงสถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ของรัฐสภา ฝ่ายค้านเอง
 แม้กระทั่งเป็นผู้นำฝ่ายค้านยังถูกแทรกแซงไม่ให้ออกรายการโทรทัศน์รัฐสภาเลยครับ
 เพราะฉะนั้นสิ่งนี้คือสิ่งที่ต้องกราบเรียนถามกรรมการว่าวันนี้ท่านคิดที่จะแก้ไขปัญหา
 อย่างนี้บ้างหรือไม่ ท่านอย่าคิดว่าวันนี้ท่านเป็นรัฐบาลแล้วท่านจะเป็นรัฐบาลตลอด
 ไม่แน่นอนครับ ในทางการเมืองไม่แน่ ๑๒ ปีไม่แน่ครับ ๒ ปีก็เป็นไปได้ครับ เพราะฉะนั้น
 สิ่งเหล่านี้เราต้องทำไว้ ไม่ใช่ว่าวันที่เป็นรัฐบาลเราคิดอีกอย่างหนึ่ง วันที่เป็นฝ่ายค้าน
 คิดอีกอย่าง เราต้องทำให้กับทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล ทำเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนจริง ๆ
 ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : คุณนิพิฐศรีครับ

นายนิพิฐศรี อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมขออนุญาตหารือท่านประธานนะครับ
 ผมขออนุญาตที่จะอภิปรายในมาตรา ๒๐ กับมาตรา ๒๑ พร้อมกันไปเลยได้ไหมครับ
 เพราะว่าผมจะอภิปรายหน่วยงานเดียวครับ คือแผนงานโครงการ งานส่งเสริมและพัฒนา
 ระบบประชาธิปไตยครับ ซึ่งมีทั้งในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ครั้งเดียวกันครับ
 แล้วมาตรา ๒๑ ผมไม่ต้องอภิปรายอีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : คืออภิปรายก็ให้คาบเกี่ยวกันก็แล้วกันนะครับ แต่อย่าไปพูดว่าเป็นมาตรา ๒๑
 เพราะในข้อบังคับทำไม่ได้

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะอภิปรายเพื่อตัดลดงบประมาณในมาตรา ๒๐ ส่วนราชการ ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีลง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ และในมาตรา ๒๑ ปรับลดหน่วยงานอิสระ ตามรัฐธรรมนูญลง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ผมขออนุญาตจะอภิปรายเฉพาะในงานส่งเสริมและงานพัฒนาระบบอบประชาธิปไตยเท่านั้นเองครับท่านประธาน เนื่องจากในมาตรา ๒๑ ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี แผนงาน/โครงการ ส่งเสริมและพัฒนาระบบอบประชาธิปไตยมีอยู่ในสถาบันพระปกเกล้า ๒๒๐ ล้านบาท และในหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาระบบอบประชาธิปไตยมีอยู่ในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๔๑๕ ล้านบาท และอยู่ในศาลรัฐธรรมนูญ ๖๘ ล้านบาท ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานเพื่อตัดลดงบประมาณของทั้ง ๓ หน่วยงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาระบบอบประชาธิปไตย ผมมีเหตุผลที่จะกราบเรียนท่านประธานดังต่อไปนี้ครับ หน่วยงานทั้งหลายที่กระผมได้กราบเรียน เคยชื่อในเบื้องต้นได้ใช้งบประมาณหลายร้อยล้านบาทครับเพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบอบประชาธิปไตย แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีความรู้สึกว่าในระยะ ๒ ปีที่ผ่านมาการพัฒนาในระบบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาของเราไม่ค่อยประสบความสำเร็จ ผมเข้าใจว่าเรามีความคลาดเคลื่อนในความหมายของคำว่า ระบบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา ความจริงผมต้องการให้อาจารย์บรรศักดิ์ ท่านเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้ามานั่งอยู่ด้วย เพราะว่าท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนผลักดันสำคัญให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมา -----

แต่ว่าตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้เกิดขึ้นมา ผมไม่แน่ใจว่ามันเกิดความผิดพลาดของรัฐธรรมนูญ หรือความผิดพลาดของผู้ใช้รัฐธรรมนูญในเรื่องของการส่งเสริมและพัฒนาระบบประชาธิปไตย วันนี้ผมยืนยันเพื่อกราบเรียนท่านประธาน ในฐานะที่ผมเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ผมจะไม่พาดพิงไปถึงบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่อยู่ในฝ่ายบริหาร แต่ผมจะใช้คำว่า ฝ่ายบริหาร ผมจะใช้คำว่าผมพูด ในฐานะที่ผมเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพครับ หน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญนั้น ตั้งขึ้นมาหลายหน่วยงานเพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบประชาธิปไตย แต่วาระยะ ๒ ปี ๓ ปี ที่ผ่านมานั้น ต้องยอมรับความเป็นจริงว่าองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญนั้นประสบความสำเร็จในหลาย ๆ เรื่อง ความล้มเหลวของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้น ประเด็นหนึ่ง ที่สำคัญก็คือฝ่ายบริหารไม่ให้ความสำคัญกับหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ผมจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อ ๒ - ๓ วันที่แล้ว หัวหน้าฝ่ายบริหารได้พูดขึ้นมา คำหนึ่ง ซึ่งผมจำเป็นต้องลุกขึ้นอภิปรายในสภาแห่งนี้ หัวหน้าของฝ่ายบริหารได้พูดคำว่า การคานอำนาจ โดยให้ความถึงการวินิจฉัยของ ป.ป.ช. ที่ ป.ป.ช. ได้มีคำวินิจฉัยว่าข้าราชการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณนิพิฏฐ์ครับ ผมขอโทษจริง ๆ ครับ คือตรงนี้ผมอยากจะให้คุณนิพิฏฐ์ ได้อภิปรายไปในเนื้อหาของสวนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วก็ให้คาบเกี่ยวได้ที่คุณนิพิฏฐ์ได้ขอแปรญัตติปรับลด ให้เหตุผลไปว่าปรับลดเพราะอะไรในส่วนตรงนั้นนะครับ อย่าไปก้าวล่วงถึงการบริหารงานของฝ่ายบริหาร เพราะตรงนี้กรรมวิธีการก็คงไม่สามารถตอบได้อยู่แล้วนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อสักครู่ผมยืนยันในฐานะที่ผมเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ผมยืนยันเพื่อเรียกร้องให้ตัดงบประมาณของฝ่ายบริหาร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและส่งเสริมระบบประชาธิปไตย ที่เป็นเช่นนั้นผมเข้าใจว่าฝ่ายบริหารเองมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในความหมายของคำว่า ระบบประชาธิปไตย ฝ่ายบริหารท่านหนึ่ง ผมไม่เอ่ยชื่อก็ได้ครับ ท่านประธานครับ เมื่อ ๒ - ๓ วันที่แล้ว ได้พูดคำหนึ่ง ซึ่งผมจำเป็นต้องลุกขึ้นยืนในสภาในวันนี้ คือได้พูดคำว่า การคานอำนาจ ฝ่ายบริหารท่านนี้บอกว่าการคานอำนาจเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในระบบประชาธิปไตย ผมเห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์ครับ แต่ว่าในทางปฏิบัติในความเป็นจริงแล้ว

ฝ่ายบริหารต้องสนับสนุนให้องค์กรอิสระมีความเข้มแข็งและเดินไปได้ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย แต่ในวันนี้ไม่ใช่ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอาจจะก้าวล่วงไปถึง ป.ป.ช. ผมกราบเรียนท่านประธานแล้ว ผมอภิปรายมาตรา ๒๑ ด้วย การคานอำนาจระหว่าง ป.ป.ช. กับ ก.พ. นั้น ผมว่านั่นไม่ใช่การคานอำนาจครับ แต่ว่าถ้าบุคคลใดก็ตามบอกว่านั้นคือการคานอำนาจ เขาสับสนในพฤติกรรมของตัวเอง ใครก็ตามที่บอกว่าอนุกรรมการข้าราชการพลเรือนกลับมติของ ป.ป.ช. นั่นคือการคานอำนาจ สับสนในพฤติกรรมของตัวเอง ผมไม่ระบุหรือครับว่าใคร ท่านประธานครับ การคานอำนาจเป็นสิ่งที่ดีครับ และในระบบรัฐสภา การคานอำนาจเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในระบอบประชาธิปไตยเรามี ๒ ระบบใหญ่ ๆ ในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่น่ารังเกียจ ระบบหนึ่งคือระบอบประธานาธิบดี ระบอบประธานาธิบดีก็คือระบอบประชาธิปไตย ไม่น่ารังเกียจครับ อีกระบบหนึ่งหรือระบบหนึ่งคือระบบรัฐสภา ต่างก็อยู่ในระบอบประชาธิปไตยเหมือนกัน เมื่อฝ่ายบริหารบอกว่าสิ่งที่มีการหักล้างคำวินิจฉัยของ ป.ป.ช. เป็นการคานอำนาจ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานทราบไหมครับว่าตั้งแต่เรามีการเปิดประชุมมา ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ จนถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ ฝ่ายนิติบัญญัติได้ตั้งกระทู้ถามฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีก็กระทู้ -----

ผมบอกตัวเลขท่านประธาน ท่านประธานจะตกใจครับ ทั้งกระทู้ถามทั่วไป และกระทู้ถามสด ๑๗๐ กระทู้ ท่านประธานครับ ท่านประธานนั่งอยู่ตรงนั้น ท่านเป็นพยานให้ผมได้ ๑๗๐ กระทู้ ทั้งกระทู้ถามทั่วไปและกระทู้ถามสด ท่านนายกรัฐมนตรีไม่เคยมาตอบกระทู้ถามแม้แต่กระทู้เดียว ถามว่านี่คือการถ่วงดุล หรือการคานอำนาจหรือเปล่า ผมว่าไม่ใช่ ถ้าฝ่ายบริหารต้องการงบประมาณ ๖๐๐ กว่าล้านบาท เพื่อไปส่งเสริมและพัฒนาระบบประชาธิปไตย ต้องเข้าใจ คำว่า คานอำนาจ ต้องเข้าใจระบบรัฐสภา วันนี้เราอยู่ในระบบรัฐสภา ครับ ไม่ใช่ ระบบประธานาธิบดี แต่ผมเรียนท่านประธานในเมืองต้นแล้วว่าทั้ง ๒ ระบบนั้น ไม่มีสิ่งที่น่ารังเกียจครับ เพราะต่างก็อยู่ในระบอบประชาธิปไตยเช่นเดียวกัน แต่สิ่งที่หัวหน้าฝ่ายบริหารได้กระทำในขณะที่อยู่ในระบบรัฐสภา แต่ใช้อำนาจของประธานาธิบดี เพราะฉะนั้นผมเลยต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเสนอให้ตัดลดงบประมาณ การส่งเสริมและการพัฒนาระบบประชาธิปไตยของสถาบันพระปกเกล้า ๒๒๐ ล้านบาท ต้องตัดลงครับ ผมว่าสถาบันพระปกเกล้าต้องเริ่มคิดใหม่แล้วครับว่า ประชาธิปไตย ในบ้านเรานั้นคืออะไรกันแน่ ระบบรัฐสภาที่เราใช้อยู่นี้ฝ่ายบริหารจะใช้อำนาจอะไร เกินอำนาจนายกรัฐมนตรีไปหรือไม่ ต้องทบทวนใหม่ครับ ถ้าวันนี้ประเทศไทยจะกลับไปใช้ระบบประธานาธิบดี ผมไม่ขัดข้องครับ แต่ต้องบอกกับประชาชน ผู้นำฝ่ายบริหาร ต้องบอกประชาชนว่าเราจะเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบรัฐสภาไปเป็น ระบบประธานาธิบดี ผมไม่ขัดข้อง ผมเรียนแล้วอย่างไรครับท่านประธานครับว่า ทั้ง ๒ ระบบ

(นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตประท้วงผู้ซึ่งกำลังอภิปรายครับ ตามข้อ ๖๑ ครับท่านประธาน ท่านประธานครับ ผม พงษ์ศักดิ์ บุญศล ผู้แทนเมืองสกล พรรคไทยรักไทย

ผมได้เห็นพฤติกรรมการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแล้ว ผมไม่อยากจะให้การอภิปรายซึ่งกำลังอยู่ในระเบียบวาระซึ่งกำลังเป็นไปโดยดีเรื่องการพิจารณางบประมาณจะต้องก้าวล่วงไปสู่บุคคลที่ ๓ ขอให้ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณนิพิฏฐ์ครับ ผมได้พยายามให้สติแล้วก็เตือนคุณนิพิฏฐ์ เพราะผมคิดว่ามาตอนท้ายของงบประมาณแล้ว อยากจะเห็นการประชุมเรียบร้อย พยายามระมัดระวังนิดหนึ่งนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าทั้งหมดนี้คือหัวใจของระบบรัฐสภา คือหัวใจของระบอบประชาธิปไตยโดยแท้ครับ คนที่เข้ามาอยู่ในที่นี้จะไม่พูดถึงเรื่องระบบประชาธิปไตย ระบบรัฐสภาเลย ผมว่าไม่ใช่ ผมมีสิทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ในฐานะผู้แทนราษฎรครับ ที่จะพูดถึงทั้ง ๒ ระบบ และผมมีสิทธิ์ทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ครับที่จะอธิบายว่าวันนี้ความคิดส่วนตัวของกระผม ระบบของเราถูกเบี่ยงเบนไป ท่านประธานครับ เมื่อฝ่ายบริหารบอกว่าต้องการคานอำนาจ ผมบอกแล้วอย่างไรครับว่าผมเห็นด้วย แต่ว่าการที่ฝ่ายบริหารไม่ยอมมาตอบกระทู้ทั้ง ๑๗๐ กระทู้ นั่นคือพฤติกรรมที่สับสน นั่นคือไม่ยอมรับการถ่วงดุล และไม่ยอมรับการคานอำนาจ ผมเลยฝากไปถึงสถาบันพระปกเกล้าว่าต้องทบทวนใหม่ครับว่า เราต้องตั้งสติกันใหม่ว่ารัฐธรรมนูญบกพร่อง หรือผู้ที่เข้ามาอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญนี้มีพฤติกรรมที่สับสน ท่านประธานครับ นอกจากนั้นผมกล่าวกับท่านประธานอีกประเด็นเดียวครับ เรื่องการนำคำวินิจฉัยของที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาล หรือกฤษฎีกาไปวินิจฉัย เดียวนี้เขาสับสนกันหมดครับ ถามว่าวันนี้กฤษฎีกาจะมีหน้าอยู่ในแผ่นดินไทยนี้ได้อย่างไรครับ ต้องยุบครับ เพราะว่าคำวินิจฉัยของกฤษฎีกานั้นวันนี้เขาไม่สนใจแล้วครับ ป.ป.ช. วันนี้อยู่ได้อย่างไรครับ ต้องยุบครับ ไม่มีใครสนใจ ป.ป.ช. แล้ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ประชุมใหญ่เรื่องอัลไพน์ ฝ่ายบริหารไม่ได้ปฏิบัติตาม แต่คำวินิจฉัยของกฤษฎีกาเรื่องข้าราชการทุจริต เรื่อง ก.พ. ซึ่งเป็นเรื่องเล็ก

รัฐบาลนำไปปฏิบัติ นั่นก็คือ ๒ มาตรฐานครับ แล้วหน่วยงานเหล่านี้ก็จะมีหน้า
อยู่ในบ้านเมืองนี้อย่างไรครับ -----

ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า เพราะฉะนั้นนี้ครับทั้งมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ หน่วยงานส่งเสริมและพัฒนาระบบประชาธิปไตยทั้ง ๖๐๐ ล้านบาท ของทั้ง ๓ หน่วยงาน ต้องปรับลดลง เพราะว่าการส่งเสริมและการพัฒนาระบบประชาธิปไตยของเรานั้น วันนี้ เราคลาดเคลื่อน วันนี้เราสับสน ไม่แน่ว่าจะเกิดจากรัฐธรรมนูญหรือไม่แน่ว่าจะเกิดความ สับสนในพฤติกรรมตัวเองที่เป็น ๒ มาตรฐานของฝ่ายบริหาร

ประเด็นสุดท้าย ท่านประธาน เมื่อสักครู່เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดสงขลา ต้องขอกฎหมายชื่อนาม ท่านนิพนธ์ บุญญามณี ได้พูดถึงสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หลายคนบอกว่าอย่าพูดถึงสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เราอยู่ที่นี้ ตรงกันข้าม ท่านประธานครับ เราอยู่ที่นี้เราต้องพูดถึงสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพราะนี่คือ บ้านของเรา ถ้าบ้านของเราไม่สะอาดป่วยการครับที่เราจะไปปิดกวาดบ้านของคนอื่น ต้องปิดกวาดบ้านของเราให้สะอาดก่อน แต่ผมไม่ได้กล่าวหาว่าบ้านของเราไม่สะอาดนะครับ แต่ว่างบประมาณที่ลงไปนั้นนะครับ ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ใน หลายเรื่อง ท่านประธานจำได้ไหมครับว่า ท่านประธานคงจะจำได้ ผมได้พูดเป็นคนแรก ๆ ในสภาแห่งนี้ว่า อย่างที่ท่าน ส.ส. นิพนธ์ ขอกฎหมายชื่อนามได้กราบเรียนว่า การประชุม สภาผู้แทนราษฎร ราษฎรต้องฟัง จังหวัดไหนไม่มีสถานีวิทยุของรัฐสภา ต้องเข้าเวลา จังหวัดพัทลุงบ้านผม ผมเคยเรียนท่านประธานหลายครั้งว่าเวลาที่เขามีการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วิทยุกรมประชาสัมพันธ์เขาถ่ายทอดอะไร เขาจัดรายการขาย มอเตอร์ไซด์ครับ แต่ว่าในจังหวัดอื่นเขาได้ฟังการถ่ายทอดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร งบประมาณท่านประธานครับ งบประมาณ ๑๐๐ ล้านบาทปีที่แล้ว ผมเป็นคนทักท้วง งบประมาณนี้เองว่า งบประมาณนี้ต้องไปเช่าสถานีวิทยุในจังหวัดที่ไม่มีสถานีวิทยุรัฐสภา แต่ว่าวันนี้เขาไปทำอะไรท่านประธานครับ เขาไปเช่าเวลาของสถานีวิทยุกระจายเสียง แห่งประเทศไทย แล้วให้ใครไปจัดก็ไม่รู้ครับ ผมเป็นผู้แทนราษฎรแท้ ๆ ครับ แต่ว่าในจังหวัด พัทลุงผมก็เพิ่งทราบว่ารรัฐสภาเขามีรายการทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ใครจัดผมไม่รู้เรื่อง แล้วคนเหล่านั้นก็จะรู้ ผมไม่อยากจะใช้คำว่า พันธกิจ เพราะใช้กันเยอะ เพราะคำนี้มันสวย มันเพราะ แต่ไม่รู้มันหมายความว่าอะไร ก็จะรู้ภาระหน้าที่บทบาท

ของผู้แทนราษฎรหรือเปล่าล่ะครับ ใครไปจัดก็ไม่รู้ อย่าเอาเงินของสภาผู้แทนราษฎรไปจ้าง
คนอื่นจัดรายการวิทยุสภาผู้แทนราษฎรเลยครับ ใช้เงินนั้นท่านประธานครับ ท่านประธาน
สั่งเลยครับ ท่านประธานสั่งได้ครับ ท่านประธานสั่งว่าเงินเหล่านั้นจะตรงไปเช่าสถานีเพื่อ
ถ่ายทอดการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเสียแล้วมันจะตรงไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้
งบประมาณ ท่านให้เหตุผลผมสักนิดเถอะครับท่านกรรมาธิการครับว่า ท่านเข้าใจการ
ส่งเสริมในการพัฒนาระบบประชาธิปไตยอย่างไร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเรวัตครับ

นายเรวัต สิรินุกูล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายเรวัต สิรินุกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์
ในมาตรา ๒๐ นี้ครับ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี
กระทรวงหรือทบวง ซึ่งมียอด ๔๙,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ครับ กระผมได้ขอแปรตัดลดลง
ร้อยละ ๑๕ ผมมีเหตุผลที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า ในมาตรา ๒๐ นี้ครับ ซึ่งร้อยละกว่า
๘๐ เปอร์เซนต์ เป็นงบประมาณรายจ่ายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมียอดถึง
๔๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท กระผมจะเรียนถามทางคณะกรรมาธิการ ว่าได้ดูแลสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติอย่างไรครับ

ในประการแรกที่จะเรียนถามก็คือว่า คณะกรรมการนี้ครับได้มีการซักถามหรือไม่ว่า ในปัจจุบันนี้ครับถึงเวลาแล้วหรือยังที่จะมีการปรับปรุงโครงสร้างของตำรวจใหม่ เพื่อกระจายอำนาจโดยแท้จริงให้กับ สภ.อ. ต่าง ๆ ครับ แล้วก็อำนาจนี้ครับต้องให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วย ได้รับความคุ้มครองดูแลตำรวจเพื่อไม่ให้ตำรวจใช้อำนาจเกินขอบเขต แล้วก็มีความรับผิดชอบที่จะไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ ความจริงแล้วตำรวจนั้นต้องยอมรับนะครับว่าเป็นตำรวจที่เป็นต้นสายธารแห่งความยุติธรรม แล้วก็ถ้าหากว่าไม่มีตำรวจก็ยุ่งยากครับ ประเทศชาติยุ่งยากแน่ แต่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า กระผมอยากเห็นตำรวจนี้ครับทำงานไม่ดูประหนึ่งว่าเป็นเครื่องมือของใคร ผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานทราบสักเรื่องหนึ่ง ท่านประธานครับ ในช่วงที่ผ่านมาท่านประธานจะเห็นว่ามีการจับในเรื่องของการละเมิดลิขสิทธิ์กันมาก ไม่ว่าจะซีดีเถื่อน หรือไม่ว่าอินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ต คาเฟ่ ตู้เพลงคาราโอเกะ จับกันมากมายครับ ล้วนแล้วแต่สร้างปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน ท่านประธานรู้ไหมครับว่าเจ้าของลิขสิทธิ์นั้นนะไม่ไปจับเองหรอก มีการว่าจ้างบริษัท ซึ่งตั้งขึ้นมาใหม่ แล้วไปร่วมจับครับ โดยจ้างนักเรียนกิติ หรือคนไม่รู้ชื่อไหนก็ดี เอาไปว่าจ้างอัดเทป มีเพียงเพลงเดียวนะครับที่เป็นลิขสิทธิ์ เสร็จแล้วก็ว่าจ้างเสร็จ รุ่งเช้าเรียกตำรวจมาเลยครับ มากัน ๔ - ๕ คน จับ หาว่าละเมิดลิขสิทธิ์ ท่านประธานลองคิดดูเถอะครับ ได้ค่าอัดเพลงนี้ครับมันวนละ ๑๐๐ บาท เสร็จแล้วจับไปโดยใช้กฎหมายนี้ครับ ช่องว่างของกฎหมายลิขสิทธิ์นี้ครับเป็นเรื่องสำคัญ จับขึ้นโรงพักขูเชิญต่าง ๆ นานา ต้องขึ้นศาลปรับ ๒ แสนบาท จำคุก แล้วสุดท้ายเรียก้องครับหลายแสน จนกระทั่งนาที่สุดท้ายตกลงกันเหลือไม่กี่สตางค์ ท่านประธานลองคิดดูเถอะครับ อย่างนี้มันยุติธรรมไหม เสร็จแล้วเรื่องนี้ก็ปรากฏว่ามีบางรายก็เสียไป บางรายก็ไม่เสียครับ เพราะไม่มีสตางค์ ยอมฟ้องร้องให้ขึ้นศาล ปรากฏว่าศาลยกฟ้องครับ ถือว่าเขาไม่มีเจตนา ในการดำเนินการเรื่องนี้ คนที่ไปว่าจ้างคือเจตนาถล่มแก๊งเขาให้เกิดความไม่ยุติธรรมเกิดขึ้น ไปว่าจ้างเขาครับ แล้วมาจับเขาอย่างนี้ นี่ครับศาลเป็นที่พึ่งแหล่งสุดท้ายของพี่น้องประชาชนเลย เรื่องอย่างนี้ท่านประธานลองคิดดูสิครับว่าตำรวจนี้ได้ค่านึงถึงหรือเปล่า ผมอยากเห็นตำรวจนี้ครับได้พิจารณาเรื่องนี้ด้วยว่าศาลนี้เขาตัดสินอย่างไร

แล้วเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้บอกกันไปทั่ว ทัวทั้งประเทศว่าถ้ามีการจับกุมอย่างนี้
 อย่าไปจับ ไปร่วมมือกับเขาจับ เพราะนี่คือการกลั่นแกล้งโดยแท้จริง นี่คือนี่ที่กระผม
 อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่าตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ พี่น้องประชาชนเดือดร้อน
 ไปทั่วทั้งขณะนี้ สิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนี้ที่กระผมกราบเรียนนี้เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้น
 เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากหรืออยากจะเห็นคณะกรรมการมาธิการชุดนี้ไหน ๆ ก็ตาม
 เขาก็ผ่านมาแล้ว จริง ๆ แล้วก็พูดไปนี่ครับท่านประธานครับ ก็เป็นเพียงการบันทึก
 กระผมต้องการบันทึกในสภาแห่งนี้ให้รับทราบ แต่จะเพิ่มก็ไม่ได้ ตัดอะไรก็ไม่ได้
 แต่ว่าเมื่อพี่น้องประชาชนได้ฟังแล้ว แล้วก็อยากให้ทางตำรวจได้ฟังแล้วก็ให้ได้รับรู้เรื่องนี้
 แล้วก็บอกไปทั่วทั้งประเทศครับว่า ถ้ามีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นอย่าไปร่วมมือกับเขา
 สร้างความเดือดร้อนให้เขาเลยครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิจิตร แล้วท่านกรรมาธิการจะตอบนะครับ
 แล้วก็ขอมติ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ด้านหลังยัง

ไม่ได้พูดครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คนที่หนึ่ง) : อ้อ ขอโทษครับ ผมไม่ทันเห็นครับ เดียวต่อจากท่านวิจิตรก็แล้วกัน

พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์ (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม

พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์

วันนี้ก็ขอเป็นตัวแทนของพี่น้องตำรวจที่มีเรื่องราวหลายประการที่จะต้องสอบถาม

ท่านคณะกรรมการในเรื่องที่เกี่ยวกับงบประมาณของตำรวจ ท่านประธานที่เคารพครับ

องค์กรตำรวจเป็นองค์กรหนึ่งนะครับที่สนับสนุนฐานะเศรษฐกิจของประเทศ การเงิน

ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนก็ตามที่ไหลเข้ามาในประเทศ การส่งสินค้าออกก็ดี และนักท่องเที่ยว

ที่จะเข้ามามากมายในประเทศนั้นหรือเข้ามาน้อยมันอยู่ที่ตำรวจส่วนหนึ่ง -----

ถ้าตำรวจมีประสิทธิภาพ ถ้าตำรวจทำงานอย่างเข้มแข็ง ถ้าตำรวจทำงานให้กับชาติบ้านเมืองอย่างเต็มที่ แน่นนอนครบ จะมีเงินไหลเข้ามาในประเทศเป็นจำนวนมหาศาลทีเดียว สามารถจะฟื้นฟูเศรษฐกิจของบ้านเมืองได้ แต่ในทางกลับกันถ้าตำรวจขาดประสิทธิภาพ ถ้าตำรวจขาดความสามารถ ถ้าตำรวจไม่ทำงานอย่างเต็มที่ อาชญากรรมจะเกิดขึ้นมาก ไม่มีใครรอกครับที่จะเข้ามาลงทุนในบ้านเมืองเรา แล้วก็ไม่มีนักท่องเที่ยวที่ไหนที่จะเข้ามาเที่ยวในบ้านเรา เงินก็จะไม่ไหลเข้ามา ตำรวจจะมีประสิทธิภาพหรือไม่มันมีปัจจัยอยู่ ๒ ประการ ท่านประธานครับ ประการที่ ๑ เครื่องมือเครื่องใช้ ประการที่ ๒ ความรู้ความสามารถ ความมีคุณธรรม ความมีขวัญกำลังใจของตำรวจ ปัจจัย ๒ ประการนี้คือเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่จะทำให้ตำรวจมีประสิทธิภาพหรือไม่ งบประมาณปีนี้กรมตำรวจได้ตั้งไว้ ๓๒,๑๖๘ ล้านบาทเศษ ถามว่าพอไหมครับ ถ้าพูดจาตามประสาตำรวจก็คือพอไม่พอก็ต้องพอ นี่ตำรวจเขาพูดกันอย่างนี้ครับ เมื่อพอไม่พอก็ต้องพอ ก็ต้องถามว่าในเมื่อปัจจัยของตำรวจที่จะทำให้ตำรวจเข้มแข็งมี ๒ ประการ คือเครื่องมือเครื่องใช้และบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ของตำรวจขณะนี้พร้อมหรือยัง อยากจะเรียนว่าสิ่งสำคัญของตำรวจก็คือยานพาหนะ อาวุธ เครื่องมือสื่อสาร เครื่องมือที่จะรับรู้ในข่าวสารข้อมูลอาชญากรรม ท่านประธานที่เคารพครับ กรมตำรวจได้ตั้งงบประมาณไว้สำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงแค่ ๓๘ ล้านบาทเท่านั้นเอง ถามว่าคอมพิวเตอร์สำคัญไหมสำคัญมากครับในยุคปัจจุบัน แต่คอมพิวเตอร์แค่ตั้งงบประมาณไว้ ๓๘ ล้านบาทนั้น ผมเชื่อว่าใช้ไม่ทั่วโรงพักในประเทศไทย อีกประการหนึ่งครับ ในงบประมาณที่ตั้งไว้ไม่มีการตั้งงบประมาณไว้ในการที่ฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการแผนใหม่หรือเทคโนโลยีแผนใหม่

เรื่องที่ ๒ ค่าตอบแทนคดีอาญาตั้งงบประมาณไว้ ๔๐๐ ล้านบาท ค่าตอบแทนในการสอบสวนคดีอาญาตั้งไว้ ๔๐๐ ล้านบาท ผมอยากจะถามท่านกรรมาธิการว่าเงิน ๔๐๐ ล้านบาทที่ตั้งไว้เป็นค่าสอบสวนคดีอาญานั้นให้รวมไปถึงเงินที่ใช้ในการสืบสวนของตำรวจชั้นประทวนที่ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ไปสืบสวนในคดีอาญาต่าง ๆ ด้วยหรือไม่ ผมอยากจะเรียนท่านประธานนะครับว่าการสืบสวนคดีอาญาต่าง ๆ นั้นตำรวจต้องจ่ายเงินมากไม่ว่าจะเป็นค่ายานพาหนะ ค่าสาย ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ต่าง ๆ เพื่อจะได้รู้ว่าเหตุเกิดอย่างไร คนร้ายเป็นใคร คนร้ายอยู่ที่ไหน ต้องใช้เงินมากทีเดียว จริงอยู่ครับตำรวจมีเงินปราบปรามพิเศษสำหรับการปราบปรามเดือนละ ๑,๒๐๐ บาท แต่ถ้าหากว่าเรามาคำนึงถึงการใช้จ่ายจริง ๆ แล้ว

ไม่พอครับ ไม่พอในการที่ใช้ในการสืบสวนคดีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องที่ กรมการตำรวจได้
ถามตัวนี้บ้างไหมครับว่าเงิน ๔๐๐ ล้านบาทนี้ให้รวมไปถึงเงินที่ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน
ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ไปสืบสวนคดีอาญาด้วยหรือไม่ -----

อันนี้คือคำถามที่ผมขอคำตอบจากท่านกรรมาธิการนะครับ ที่ผมเรียนเมื่อที่ว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จของตำรวจนอกจากจะเครื่องมือเครื่องใช้แล้ว ความรู้ความสามารถ ขวัญกำลังใจและความมีคุณธรรมเป็นส่วนหนึ่ง ผมอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปยังผู้รับผิดชอบในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ คือเรื่องการแต่งตั้งโยกย้าย ขณะนี้ถ้าหากว่าเรามองกันถึงความจริงนะครับเอาเรื่องมาพูดกัน ผมมีความรู้สึกว่าการแต่งตั้งโยกย้าย ณ เวลานั้นนั้นยังไม่ถูกต้องจะชอบธรรมหรือไม่ก็คงจะไม่พูดถึง แต่บอกว่าไม่ถูกต้อง ทำไมละครับ เหตุผลเพราะว่าข้าราชการตำรวจบางคน ซึ่งอยู่ในพื้นที่ทุรกันดาร อยู่ในพื้นที่ที่เสี่ยงภัย อยู่กันมานานขอโยกย้ายไม่ได้เลย เมื่อบุคคลเหล่านี้ไม่สามารถโยกย้ายได้อยู่กันเป็นเวลานาน ๆ อะไรจะเกิดขึ้นครับ ท่านประธาน สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือการหมดกำลังใจในการทำงาน ความเหนื่อยล้า ความท้อถอยในการทำงานก็จะเกิดขึ้น จึงเป็นเหตุให้เกิดการขาดประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นอยากจะฝากไว้ว่าการโยกย้ายนั้นขอให้คำนึงถึงความเป็นธรรมและความเหมาะสมอย่างแท้จริง อย่าเป็นแค่ความเป็นธรรมและความเป็นเหมาะสมในเพียงตัวกระดาษเท่านั้นครับ ผมขอคำตอบจากท่านกรรมาธิการ ๒ ประการ ๑. เรื่องของคอมพิวเตอร์ ๒. เรื่องของการเงิน ๔๐๐ ล้านบาทใช้ในการสืบสวน สอบสวนว่ารวมไปถึงขั้นประทวนหรือไม่อย่างไรครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ท่านคณะกรรมการ สมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผม วิชัย ชัยจิตตวิมลกุล พรรคชาติพัฒนาจากอุดรธานี ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพจริง ๆ ผมใช้เวลาไม่ยาวนาน แต่อยากจะพูดถึงสิ่งหนึ่ง เนื่องจากว่าขณะนี้เรามাত্রาที่ ๒๐ แล้ว และเพื่อนสมาชิกเขาคิดว่าเราได้ประชุมกันมากกว่า ๒ วัน และเมื่อคืนก็ตึกมาก ท่านประธานครับ แต่ถ้าผมไม่ได้พูดสิ่งนี้แล้วระยะเวลาที่ผ่านมาประมาณเดือนเศษจะทำให้เราถูกมองภาพพจน์ว่าพวกเราคิดถึงแต่ผลประโยชน์ของตัวเอง ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตที่จะกล่าวถึงสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา กระผมขอกราบเรียนท่านประธานไปถึง

คณะกรรมการธิการทุกท่าน ผมได้ดูการแปรญัตติเพิ่มงบประมาณของท่านแล้วนี่ มอบให้เพิ่มทางสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเรา ๘๙ ล้านบาทเศษ ขอบพระคุณครับ ที่ท่านยังเห็นว่าบ้านพวกเรามีความจำเป็นที่ต้องดูแล และต้องขยายงานทางด้านการเมืองการปกครองไปถึงพี่น้องประชาชนอย่างถ้วนหน้า แต่กระผมเสียใจอยู่ครับท่านประธาน วันนี้ผมมาสะท้อนความเป็นจริงอันหนึ่งว่าเมื่อสัก ๒ - ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมา สื่อมวลชนทุกฉบับ ที่วิพากษ์ออกมาว่า ผู้แทนราษฎรขอเงินเดือนตัวเองขึ้น ผมอยากจะเรียนว่า ๕๐๐ ซีวิตของผู้แทนราษฎร ๒๐๐ ซีวิตของสมาชิกวุฒิสภานั้น ผมว่ามีจำนวนน้อยหรือครับ มีจำนวนน้อยที่จะบอกว่าไม่จำเป็น ถ้าไปถามตรง ๆ ส่วนหนึ่งก็จะบอกว่าไม่ขึ้นไม่เป็นไรพออยู่ได้ อีกส่วนหนึ่งจะบอกขึ้นนะดีมาก จะฝั่งซ้ายผม ฝั่งหน้าผม ฝั่งหลังผม แม้ข้าง ๆ ผมพูดประโยคเดียวกัน แต่เวลาไปออกต่อสื่อมวลชนแล้ว ไม่ได้พูดตามนั้น แต่อยากจะเรียนท่านประธานสภาด้วยความเคารพครับ ฝากถึงคณะกรรมการธิการด้วย ที่ผมพูดไปวันนี้นั้น พรุ่งนี้อาจจะไม่ได้รับดอกไม้หรือ อาจจะมีการเขียนว่า หมอวิชัยพูดอีกแล้วจะขอขึ้นเงินเดือน แต่มันมีที่มาที่ไปท่านประธานครับ กระผมขออนุญาต นำเสนอต่อคณะกรรมการ ดังนี้ครับ -----

ปี ๒๕๑๘ ท่านประธานอุทัย พิมพ์ใจชน วันนั้นท่านเป็นประธานสภาท่านบอกว่าควรจะขึ้นเงินเดือนผู้แทนราษฎรเป็น ๑๕๐,๐๐๐ บาท จากวันนั้นถึงวันนี้ ๒๗ ปีครับท่านประธาน วันนี้เราไม่มีเงินเดือนนะครับ ฝากไปถึงพี่น้องประชาชนได้เข้าใจตามนี้ วันนี้ผู้แทนราษฎรมีเงินประจำตำแหน่ง ๓๘,๕๐๐ บาท มีเงินค่ารับรอง ๓๘,๕๐๐ บาท รวมแล้ว ๗๗,๐๐๐ บาท หักภาษีไปแล้วประมาณ ๘,๐๐๐ บาท ใครมีลูกน้อยถูกหักมาก ใครมีลูกมากถูกหักน้อย แต่สรุปคนไม่มีลูกก็ถูกหักมากหน่อยประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท ท่านครับ เหลือประมาณ ๗๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน ผมถามครับ ขณะนี้วิถีชีวิตผู้แทนราษฎรนี้บางคนบอกว่ามาทำงานสภา ๒ วัน ผมถามว่า ๒ วันได้อย่างไร เอาแค่สัปดาห์นี้ ๓ วันเต็ม ๆ แต่ท่านครับเมื่อกลับไปถึงพื้นที่ ผมต้องเรียนตรง ๆ ครับอย่าปฏิเสธตัวเองครับ ท่านมีภารกิจมากมายกับพี่น้องราษฎร ถ้าไม่มีภารกิจแล้วนี่ท่านอยู่ไม่ได้หรอกครับ ถ้าท่านเป็นผู้แทนราษฎรต่างจังหวัดแล้วนอนกินนอนอยู่กรุงเทพมหานครไม่กลับพื้นที่ ไม่ทำงาน สมัยหน้าไม่ต้องถามถึง ท่านไม่ได้กลับมาหรอกครับ สภาแห่งนี้ไม่ได้ไม่ต้อนรับ แต่ท่านไม่ได้มาเองเพราะเขาไม่เลือก แต่ผมอยากจะบอกว่านั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่ง แต่เรียนว่างานผู้แทนราษฎรนั้นมีมากมายครับ วุฒิสภาก็มากมาย เมื่อวานนี้มีการประชุมร่วมระหว่างประธานคณะกรรมการทั้ง ๒ สภา ผมเองเป็นคนพูดเรื่องนี้ในที่ประชุมร่วม และเห็นด้วยหมดครับไม่มีใครคัดค้านสักคน แต่วันนี้ที่ผมอยากจะพูดเพราะว่าผมไม่ต้องการให้เปรียบเทียบ เราไม่ได้บอกว่าเราอยากเงินเดือนกับท่านนายกรัฐมนตรี อยากเงินเดือนเท่ากับองค์กรอิสระ อยากเงินเดือนเท่ากับท่านอัยการ อยากเงินเดือนเท่ากับท่านผู้พิพากษา ไม่ใช่ครับ แต่อยากจะบอกว่าขอความเป็นธรรมเถอะครับ พวกเราขึ้นเงินเดือนให้กับท่านผู้พิพากษา อัยการ ขึ้นมาด้วยความสบายใจ พอบอกว่าของท่านน้อยขึ้นไม่กี่บาทหรอก จำนวนน้อย ท่านไม่มีอาชีพอื่นนะครับต้องทำงานเต็มเวลา ผมก็ต้องเรียนท่านว่าผู้แทนราษฎร ส.ว. ก็ทำงานเต็มเวลา วันนี้ทำงานเต็มเวลาครับ ใครทำงานน้อยกว่าเวลานั้นไม่ได้เลย นอกเวลาก็ต้องทำ กลางคืนดึก ๆ ตื่น ๆ โทรศัพท์มาบอกว่าขณะนี้ที่นั่นเดือดร้อน ที่นี้เดือดร้อนท่านต้องไป เมื่อวานนี้เพื่อนผมที่อุดรธานีบอกต้องกลับบ้าน กำนันหนองหิน สุรชาติ ชำนาญศิลป์ ต้องกลับไปดูทางน้ำโขง น้ำท่วม ถนนขาด ต้องกลับไปแล้วรีบกลับมาในวันรุ่งขึ้น ท่านครับ ถ้าเราไม่ยอมรับความจริง วันนี้เงินเดือนอัยการประจำจังหวัด ๘๐,๐๐๐ กว่าบาทครับ มากกว่าท่านผู้ว่าราชการจังหวัด มากกว่า

ผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นเวลาที่ท่านถามผมว่าเวลาผู้แทนราษฎรไปงานราชพิธี รัฐพิธี ก็ตามนี้จะจัดให้นั่งตรงไหน บางทีเขาจัดให้เรานั่งหลังครับ เพราะว่าที่ตรงจัดให้นั่งหลัง เพราะเงินเดือนน้อยกว่าเขาครับ สายสะพายอาจจะมากกว่า แต่เงินเดือนน้อยกว่า ผมเรียนท่านว่าขอความเป็นธรรมเถอะครับ เราอย่าโกหกตัวเองครับ วันนี้ท่านได้รับ ถึงแม้จะรับเพิ่มอีกท่านประธานครับ เท่าที่คุยกันไว้มีการประชุมคณะกรรมการ ท่านอาจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนาม ท่านประธานชาญชัย และอีก หลายหน่วยงานมาคุยกันไว้หมดแล้ว เพิ่มอีกเพียง ๒๗,๐๐๐ บาทครับท่านประธาน ๒๗,๐๐๐ บาท ต่ามานี้ถ้าคิดว่าเป็นละ ๑,๐๐๐ บาทก็เกินแล้วนะครับท่านประธานครับ เกินเรียบร้อยแล้ว เกิน ๒๐ กว่าวันแล้ว ท่านครับ ๒๗,๐๐๐ บาทไม่ใช่ได้มาแล้วน ๆ ถูกหักภาษี อีก ๑๐,๐๐๐ บาทครับ หรือขึ้นจริง ๆ ประมาณไม่ถึง ๒๐,๐๐๐ บาทครับ ผมเรียน ท่านประธานว่าถ้าจำเป็นจริงก็ต้องกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ฝ่ายคณะกรรมการไป ฝ่ายเป็นข้อสังเกตในตอนท้ายก็ได้ครับ ขึ้นเถอะครับ รวมแล้วทั้งปี ส.ส. ส.ว. รวมกันแล้วไม่เกิน ๒๐๐ กว่าล้านบาทครับต่อปี แล้วท่านให้คณะทำงานทั้งหลายนี้ครับ ให้ ส.ส. ส.ว. ทำงาน ให้เต็มที่ ตรวจสอบเรื่องทุจริต จังหวัดไหนมีทุจริตให้ท่านประธานพินิจตามไปตรวจสอบให้ได้ ให้ ป.ป.ช. ของสภาตามไปดูให้ได้ แล้วเอามาขึ้นเขียงให้ได้ ผมเรียนได้ว่าพวกเราจะคุ้มกันเงิน ของภาษีอากรของราษฎรมากกว่าเงิน ๒๐๐ กว่าล้านบาทอีกมากมาย ท่านครับวันนี้ห้วงหน้า พะวงหลัง วันนี้บางคนไม่กล้ากลับบ้านครับท่านครับ เพราะว่ากลับไปแล้วงานเต็มเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอีสาน นี๊ด ๑๒ คลอง ๑๔ ท่านประธานครับ ท่านอาจจะไม่ทราบ ๑๔ งาน ครับ ๑๒ เดือน แต่ขณะนี้พ่วงงานประเพณีของอย่างอื่น ๆ เข้าไปด้วยรวมแล้ว ๒๑ งานครับ

พี่น้องอีสานที่นั่นจากโคราช ชัยภูมิไซ้หมดครบ อุดรธานี ขอนแก่น ทุกจังหวัด ๑๙ จังหวัด ภาคอีสาน ภาคเหนือทั้งหมด ๑๗ งานครบ ภาคใต้น้อยหน่อย ๑๒ งานครบ ภาคกลาง ก็น้อยหน่อย แต่เรียนได้ว่าขณะนี้ไม่ใช่เรื่องเล่น ผมถึงบอกว่าวันนี้เราถูกตำพริมาณานแล้ว อย่างไรก็ตามว่าจำเป็นต้องขึ้นใหม่ เอาเหตุผลมาว่ากันต้องขึ้นครบท่านประธาน ไม่ใช่ผมคนเดียว แต่ผมเรียนฝากท่านประธาน ท่านเป็นประมุขแห่งนิติบัญญัติ วันนี้ท่านต้องปกป้อง น้องนุ่ง ปกป้องผู้ใต้บังคับบัญชา ปกป้องพวกเราให้ได้รับความเป็นธรรม เงินพวกเราอุดหนุน ทางอื่นไปมากมายแล้ว ท่านครบทุกแห่งทุกองค์กรมีทั้งคนดีและคนไม่ดี อย่าเอาไปเปรียบเทียบ คนใดคนหนึ่งแล้วเอามาเป็นมาตรฐานในการวัดในเรื่องของการจะขึ้นเงินเดือนหรือไม่ แต่ผมพูดวันนี้ไม่ได้ต้องการให้ขึ้นเฉพาะสมาชิกรัฐสภาอย่างเดียว ท่านกรุณาได้เผื่อแผ่ไปถึงพี่น้องข้าราชการแพทย์ พยาบาล หน่วยงานอื่น ๆ ตำรวจด้วยอะไรด้วย แต่ถ้าตำรวจขึ้นแล้วต้องไม่โกง ไม่กิน ต้องไม่ทุจริต หน่วยงานตำรวจวันนี้ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถามว่าที่ผ่านมาทำได้ไหม ตอนแรกผมจะตัดเยอะครบท่านประธานครับหน่วยงานตำรวจ แต่ที่ผ่านมาจับมาเพียรรัสเซีย ที่พืथाได้ ผมไม่ตัดเลยครบท่านประธาน แต่ผมฝากไปถึงภูเก็ตด้วยว่ามาเพียรภูเก็ตก็ได้ ยิ่งหย่อนกว่าพืथा ท่านประธานครับ ผมขออภิปรายเพียงแค่นี้ ขอฝากท่านประธานจริง ๆ ว่า เอาความจริงมาว่ากัน ฝากท่านคณะกรรมการวินิจฉัยวันนี้ท่านไม่ได้แปรเพิ่มเลยครับ

ขอขอบคุณครบท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : พอดีท่านอลงกรณ์จะขอเป็นท่านสุดท้ายแล้วก็ตอบทีเดียวเลยนะครับ

เชิญคุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง จำนวน ๔๙,๖๗๙ ล้านบาท และมีการปรับเปลี่ยนในชั้นคณะกรรมการวินิจฉัยนั้น มีอยู่ ๒ หน่วยงานครับ คือสำนักงานอัยการสูงสุด ๒,๙๘๘ ล้านบาท ซึ่งผมขอปรับลด ๕ เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะ หมวดเงินเดือน ค่าจ้าง ทั้งนี้ทั้งนั้นท่านประธานคงทราบเหตุผลสำคัญที่ผมขอปรับลด ทั้งที่ความจริงเพื่อนสมาชิกอ้างถึงเมื่อสักครู่นี้แล้วที่สภาของเราได้ให้ความเห็นชอบในการ

ยกสถานภาพ ๒ อย่างพร้อมกันสำหรับสำนักงานอัยการสูงสุดก็คือว่า ประการที่ ๑ ให้มาอยู่ในส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้ความเป็นอิสระมากขึ้น เหมือนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ก็คือเราได้เพิ่มเงินเดือนให้อยู่ในระดับเดียวกับผู้พิพากษา เพื่อนักศึกษาปริญญาเอกของผมนั้นระดับ ๘ ไป ๘๐,๐๐๐ - ๙๐,๐๐๐ บาทแล้วครับ เราก็ดีใจเพราะเหตุว่าถ้ายังได้รับเงินเดือนมากก็จะอำนวยความสะดวกได้มากไม่ต้องห่วงหน้าพะวงหลัง แต่ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมเห็นความไม่ถูกต้องและเห็นว่าจะทำให้วัฒนธรรมองค์กรนี้เสียไปนั่นก็คือ ในเรื่องของการที่มีการไปแต่งตั้งผู้บริหารของสำนักงานอัยการสูงสุด เช่น รองอัยการสูงสุดบ้างไปเป็นประธานรัฐวิสาหกิจอย่างนี้ ไปเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจอย่างนี้ไม่ถูกต้อง ไปเพื่ออะไร เงินเดือนไม่พอใช้อย่างนั้นหรือแต่มันไปเกิดปัญหาเรื่องความทับซ้อนในตำแหน่งหน้าที่ครับ เพราะว่าหน่วยงานของรัฐไม่ว่ากระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานไม่สังกัด ถ้ากระทำผิดกฎหมายแล้วก็จะต้องให้อัยการทำหน้าที่เป็นทนายแผ่นดินไม่ว่าทางแพ่งหรือทางอาญา แต่การที่ยกตัวอย่างท่านเรวัตติ์ ฉ่ำเฉลิม อย่างนี้ เป็นรองอัยการสูงสุดไปเป็นประธานบอร์ดรัฐวิสาหกิจ ไปรับตำแหน่งได้อย่างไร คนตั้งก็ไม่มีมารยาท เพราะจะทำให้กระบวนการยุติธรรมมันเฉไฉไป ตรงนี้ผมอยากขอร้องนะครับ ในส่วนสำนักงานอัยการสูงสุดทุกท่านนะครับ ตั้งแต่อัยการสูงสุดลงมา รองอัยการสูงสุดทุกคน เมื่อได้รับสถานภาพทั้งหน่วยงานแล้วก็เงินเดือนแล้วนี่ท่านลาออกมาให้หมดครับ ลาออกมาให้หมดไม่ว่าจะเป็นรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานไหนก็ตาม ถ้าต้องการเหตุผลว่าต้องการที่ปรึกษากฎหมาย ทำหนังสือเป็นทางการมาในฐานะหน่วยงานต่อหน่วยงาน แต่อย่าเอาความเป็นส่วนบุคคลส่วนตัวนั้นไปอยู่ในตำแหน่งอย่างนั้นมันกระทบถึงสถาบันอัยการทั้งหมด นี่เพื่อนอัยการฝากผมมาครับ ผมคิดว่าประเด็นนี้ทำให้ผมคิดว่าถ้ายังไม่ลาออกกันเราก็ต้องช่วยกันปรับลดเงินเดือนกลับไปสู่เงินเดือนเดิมครับ ประการที่ ๒ ก็คืออันนี้ขอฝากไปอีกนิดครับเหมือนกันครับ ปลัดกระทรวงยุติธรรมตอนนี้ไปเป็นบอร์ดของบริษัทซึ่งไม่เหมาะสมเลยครับ เพราะท่านอยู่ในส่วนของกระบวนการยุติธรรมของประเทศ

เงินเดือนก็มาก -----

เพราะฉะนั้นไม่ควรไปอยู่ตามบอร์ด ท่านปลัดกระทรวงยุติธรรมก็เหมือนกัน ผมเรียกร่องนะครับ ให้ท่านลาออกจากบริษัทต่าง ๆ เสีย เพราะตรงนั้นมันเป็นปัญหาในตำแหน่งหน้าที่นะครับ ส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติปรับลด ๕ เปอร์เซ็นต์เช่นกัน เพราะว่าไร้ประสิทธิภาพ ท่านประธานเห็นว่าผมใส่เนคไทสีด้ามาติดต่อกันแล้ว เพราะเหตุว่าผมไว้อาลัยให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และต้องปรับลดประสิทธิภาพ ๕ เปอร์เซ็นต์จากงบประมาณที่ขอมา เพราะว่าได้เดือนแล้ว ประชาชนในพื้นที่ได้เดือนแล้วว่าคุณความดีเยี่ยมในพื้นที่จากปัญหาประชาชน คัดค้านโรงกลั่นปิโตรเคมีคอลและนิคมอุตสาหกรรม ๗,๐๐๐ ไร่ที่ตำบลบางแก้ว อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีนั้น มีความดีเยี่ยมและมีมือปืนเข้าไปเฟ้นฟาน ได้แจ้งตำรวจในท้องที่ในอำเภอบ้านแหลมในจังหวัดเพชรบุรี มีการข่มขู่ อบต. คนที่คัดค้านไม่เห็นด้วยแกนนำมาล้วงหน้าเกือบ ๒ เดือนแล้ว ในที่สุดเมื่อวันจันทร์ตอนค่ำ อบต. คนหนึ่ง คือนายบุญสม นิ่มน้อย ถูกยิงอย่างเหี้ยมโหดข้างหลังครับ ๗ นัด แล้วมีพยายามออกข่าวเบี่ยงเบนว่าเป็นเรื่องส่วนตัว ชาวบ้านก็เลยแห่โหลศพไปหน้าศาลากลาง เขาบอกภายใน ๑๐ วันนี่ถ้าจับคนร้ายไม่ได้เขาจะมาเผาศพที่หน้าสำนักงานตำรวจแห่งชาติครับ ผมคิดว่าท่านผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาตินั้นชาวบ้านต้องการให้อินคิตีมาสู่ศาลอาญากรุงเทพ เพราะเป็นคดีอิทธิพลครับ เป็นคดีอิทธิพลก็เริ่มรู้เบาะแสและขอให้ส่งนายตำรวจมือปราบจากส่วนกลางไป เราฟังตำรวจระดับอำเภอไม่ได้ครับ ระดับจังหวัดก็ไม่ได้ เป็นเรื่องอิทธิพลและนายทุน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาที่เป็นการคุกคามต่อสิทธิต่อชีวิตของประชาชนโดยตรงนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรองประธานกรรมาธิการตอบครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง กรรมาธิการครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนตอบในขอบเขตที่กรรมาธิการจะได้พิจารณานะครับ สำหรับเรื่องวิทยุรัฐสภาที่ท่านนิพนธ์แห่งจังหวัดสงขลาได้ถามไว้ว่าจะครอบคลุมหรือไม่ ปีนี้เราตั้งไว้ ๑๐๐ ล้านบาท ท่านนิพนธ์รู้ด้วยนะครับ และผมก็คิดว่าในเรื่องการขยายแล้วก็ที่ท่านให้ข้อคิดเห็นสำหรับกรรมาธิการบริหารนั้นก็น่าจะได้รับการฟังซึ่ง ท่านประธานสภาเองที่นั่งอยู่ ณ เวลานี้

ก็คงจะได้รับคำแนะนำของท่านไปในเรื่องเกี่ยวกับความเสมอภาคที่ดินะครับ แล้วสำหรับในการเช่าแล้วกิจกรรมการบริหารก็คงจะนำไปพิจารณาต่อไป

สำหรับเรื่องส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตย ท่านนิพิฏฐ์แห่งพัทลุงได้กรุณาเรื่องขอตัดงบประมาณปกเกล้ากิติ กต. กิติ ศาลรัฐธรรมนูญที่ดินะครับ รวมแล้วประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท สำหรับพระปกเกล้าฉันหมอยากจะเรียนว่า งบเผยแพร่ งบอบรมและงบวิจัย รวมทั้งบุคลากร ลูกจ้างอะไรทั้งหมดนั้นครั้นประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท รวมทั้งหมด แล้วเราก็ได้ดำเนินการมารู้สึกว่าถ้าเราได้ติดตามผลของงานของสถาบันพระปกเกล้าแล้ว ผลของงานและชื่อเสียงซึ่งอยู่ในกำกับดูแลของสภาเรานั้นครับ อันนี้ก็ทำประโยชน์และได้ดำเนินการไปถึงรากหญ้าเหมือนกันนะครับ อันนี้ผมคิดว่าอย่างไรก็ตามเมื่อท่านให้ข้อคิดเห็นนี้ก็จะได้เร่งรัดจะติดตามผลงานต่อไป

สำหรับเรื่องตำรวจซึ่งท่านเรวัตแห่งกาญจนบุรี ท่าน พันตำรวจโท วิจิตร จากสงขลา ท่านได้ซักถามผมจะตอบพร้อมกันเลยนะครับ สำหรับจะทำอย่างไรในเรื่องของอิทธิพลที่ดินะครับ แล้วก็จะทำอย่างไรที่จะไม่เป็นเครื่องมือของใคร ผมอยากจะเรียนว่าเราได้เสนอพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติเข้ามาแล้วนะครับ ผมคิดว่าเราจะได้ปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป สำหรับท่านวิจิตร สำหรับเครื่องมือเครื่องใช้ที่ท่านถามว่า ๓๘ ล้านบาทนั้นครับ ไม่มีการตัด ไม่มีการปรับลดได้นะครับ แล้วก็เงิน ๔๐๐ ล้านบาท เฉพาะเลยครับ ไม่เกี่ยวกับขั้นประทวน เกี่ยวกับค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ซึ่งกรมบัญชีกลางเป็นผู้กำหนดไว้ตามข้อตกลงระหว่างกรมบัญชีกลางกับกรมตำรวจเดิมนะครับ เป็นค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนคดีอาญาโดยคิดเฉลี่ยจากคดีอาญา ๔๒๗,๘๐๗ คดี ๆ ละ ๙๓๕ บาท -----

ตามระเบียบกระทรวงการคลังกำหนดไว้คดีโทษไม่เกิน ๑ ปี คดีละ ๕๐๐ บาท คดีโทษ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี คดีละ ๑,๐๐๐ บาท และคดีและโทษเกินกว่า ๑๐ ปี คดีละ ๑,๕๐๐ บาท ก็เป็นเงินประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท

สำหรับท่านวิชัยที่ได้นำเสนอเกี่ยวกับในการที่จะปรับค่าตอบแทน ทางเราก็พยายามที่จะนำเสนอข้อคิดเห็นท่านอยู่ทุกปีว่าสมควรที่จะมีการปรับปรุงค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนของผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาด้วย ผมเข้าใจว่าท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งได้ฟังท่านอยู่ก็คงจะได้รับทราบเรื่องนี้ แล้วคงจะคิดว่าถ้าพระราชบัญญัติที่เราได้นำเสนอไป ถ้าผ่านสภาแล้วก็คงจะมีการปรับปรุงในโอกาสต่อไป สำหรับท่านอลงกรณ์มีเรื่องเดียวที่ผมที่จะตอบได้ก็คือ คำว่า ประสิทธิภาพของตำรวจที่บ้านแหลมนี้ ผมเข้าใจว่าทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติคงจะได้รับฟังอยู่ ก็คงจะรับเรื่องนี้ไปดำเนินการต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมติที่ประชุมครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ด้านนอกเข้ามานะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมจะถามมตินะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการไปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรที่จะให้มีการแก้ไขตามที่มีผู้แปรญัตติ ไปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๓๒๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๘๕ ท่าน งดออกเสียง ไม่มี แล้วก็ไม่ได้ลงคะแนนเสียง ไม่มี เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่างของคณะกรรมการนะครับ

ต่อไปขอเชิญมาตรา ๒๑ ครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๑ หน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีการแก้ไข
มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผ่านเลยครับ ไม่มีสมาชิกติดใจ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๒ รัฐวิสาหกิจ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวน
ความเห็น และมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณชินวรณ์ก่อนนะครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการ
เสียงข้างน้อย ผมได้ขอสงวนความเห็นในมาตรา ๒๒ รัฐวิสาหกิจ จริง ๆ รัฐวิสาหกิจนั้น
มีหลายส่วนราชการที่เข้ามาพิจารณาในชั้นของกรรมการ แต่ผมคิดว่าเพื่อประหยัดเวลา
แล้วก็จะเอาเฉพาะประเด็นที่มีความสำคัญ ผมจึงได้สงวนเอาไว้ในส่วนขององค์การ
สวนยางครับ -----

ซึ่งปี ๒๕๔๖ นั้น องค์การสวนยางได้ขอจัดตั้งงบประมาณไว้ ๑,๓๔๗ ล้านบาทครับ ก่อนที่ผมจะได้ซักถามคณะกรรมการ ผมอยากจะทราบเรียนกับท่านประธานว่า องค์การสวนยางได้ขอจัดตั้งงบประมาณก่อนนี้เอาไว้ เนื่องจากว่าเพื่อใช้ชดเชยผลการขาดทุนดอกเบียของโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ท่านประธานที่เคารพครับ โครงการแทรกแซงตลาดยางพาราที่องค์การสวนยางรับผิดชอบนั้นเป็นโครงการที่องค์การสวนยางได้รับมอบหมายตามมติคณะรัฐมนตรีตั้งแต่สมัยรัฐบาลท่านอานันท์ ปันยารชุน จนถึงรัฐบาลปัจจุบันนี้นะครับ ก็แบ่งระยะของการดำเนินงานเป็นทั้งหมด ๖ ระยะ คือระยะที่ ๑ ถึงระยะที่ ๖ จริง ๆ แล้วเมื่อมาดูในรายละเอียดของการจัดตั้งงบประมาณแล้วเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นการจัดตั้งงบประมาณตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบและรับรองโครงการที่ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว และเมื่อขาดทุนก็จำเป็นที่จะต้องใช้เงินชดเชยเพื่อที่จะไปล้างหนี้ให้กับธนาคารกรุงไทยที่ทางองค์การสวนยางได้ไปกู้ยืม ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้จึงเป็นประเด็นที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ผมคิดว่าเรามีความจำเป็นที่จะต้องพูด เพื่อที่จะซักถามคณะกรรมการให้เกิดความเข้าใจและที่สำคัญที่สุดนั้น ผมคิดว่าประเด็นในเรื่องของยางพารานั้นเป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของพี่น้องประชาชน จริง ๆ แล้วในเรื่องของยางพารานั้นมีหน่วยงานที่รับผิดชอบที่สำคัญอยู่ ๓ หน่วยงานครับ หน่วยงานแรกอยู่ที่กรมวิชาการครับท่านประธาน เรียกว่า สถาบันวิจัยยาง มีหน้าที่ในการดูแลเรื่องวิชาการ เรื่องการวิจัยคุณภาพ เรื่องพันธุ์ยาง และเรื่องในการควบคุมมาตรฐานของผลผลิตยาง ตลอดถึงการส่งเสริมการจัดทำผลิตภัณฑ์ยางให้มีมาตรฐานและสามารถที่จะใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ หน่วยงานที่ ๒ คือ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางครับ หน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการที่จะสงเคราะห์ปลูกทดแทนยางพาราให้เป็นยางพันธุ์ดี งบประมาณส่วนใหญ่ของหน่วยงานนี้ได้รับจากเงินค่าธรรมเนียมในการส่งออก หรือเรียกว่าค่าเซส (CESS) เพื่อมาใช้ในการที่จะให้พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางที่มีสวนยางอยู่แล้วได้ปลูกทดแทนยางเดิมจากยางพาราเป็นยางพันธุ์ดี และหน่วยงานที่ ๓ คือ องค์การสวนยาง ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานแรกที่ตั้งขึ้นมาเกี่ยวกับยาง เป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมทดลองและเป็นหน่วยงานต้นแบบในการที่จะผลิตยาง ทั้งในส่วนของการปลูก ทั้งในส่วนของการผลิตภัณฑ์ ทั้งในส่วนของการจัดทำอุตสาหกรรมยาง ตลอดถึงการพาณิชย์ การส่งออก

เมื่อเป็นเช่นนี้จะเห็นได้อย่างชัดเจนครับว่ายางพารานั้นเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศของเรา
ครับท่านประธานครับ สามารถทำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นอันดับ ๒ รองจากข้าวครับ
แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเราเห็นได้อย่างชัดเจนว่ายางพารานั้นก็อยู่ในวัฏจักรของ
พืชเศรษฐกิจเหมือนกันเกือบทุกตัว ก็คือว่าราคานั้นขึ้นอยู่กับกลไกการตลาด ที่เราเรียกกันว่า
ดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) และในช่วงหลังรัฐบาลหลายยุคได้ให้ความสำคัญ
เพราะว่านอกจากยางจะเป็นพืชเศรษฐกิจแล้ว ยางพารานั้นในปัจจุบันนี้นับได้ว่าเป็น
ยุทธปัจจัยและยางพารายังมีไม้ยางพาราที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เป็นคุณค่าทาง
เศรษฐกิจขึ้นมาได้ในช่วงหลัง และที่สำคัญที่สุดนั้นถ้าหากเราสามารถที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์ยาง
ซึ่งถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ต้นน้ำของเกษตรกรของเรานั้นให้มีมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น ก็จะเป็นประโยชน์
กับพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางมากขึ้น และในปัจจุบันนี้ต้องยอมรับว่ายางพารานั้นได้มีการ
ปลูกทั่วทุกภาคในประเทศไทย ไม่ใช่เฉพาะภาคใต้ครับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ และภาคเหนือ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าหลายครั้งเราคงจะได้ยินว่าทุกรัฐบาล
นั้นต้องการที่จะสนับสนุนในเรื่องพืชเศรษฐกิจตัวนี้ให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืน แต่ผมอยากจะ
กราบเรียนกับท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วถ้าเราได้ดูความเป็นมาในเรื่องของการเข้าไปดูแล
ในเรื่องยางอย่างครบวงจรนั้น ผมคิดว่าได้เริ่มพัฒนาอย่างจริงจังมาตั้งแต่รัฐบาลเมื่อปี ๒๕๓๕
ได้ริเริ่มในการที่จะทำยุทธศาสตร์ยางไทยขึ้นมา เพื่อต้องการที่จะให้พืชเศรษฐกิจตัวนี้เป็น
หลักประกันให้กับพี่น้องเกษตรกรว่าสามารถที่จะปลูกได้ และสามารถที่จะมีจุดคุ้มทุนที่พี่น้อง
สามารถที่จะลงทุน และที่สำคัญถ้าหากส่งเสริมให้ถูกทิศทางก็จะเป็นประโยชน์อย่างสูงยิ่ง
ในการเพิ่มคุณค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศของเรา -----

ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเป็นเช่นนี้ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานว่าหลายฝ่าย
 ในคณะกรรมการได้มีการซักถามตอนที่องค์การสวนยางได้เข้ามาสู่การพิจารณาของสภา
 ว่าทำไมจะต้องมีการจัดตั้งงบประมาณเอาไว้ มีบางคนบอกว่าจะต้องปรับลดในส่วนของ
 งบประมาณก่อนนี้ไป ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่าเมื่อเป็นเช่นนี้ ผมในฐานะ
 ที่เป็นคณะกรรมการเสียงข้างน้อยก็ได้พยายามที่จะชี้แจงหรือว่าซักถามเพื่อให้เห็นว่าให้เกิด
 ประโยชน์สูงสุด ผมอยากจะกราบเรียนว่าในปีนี้อย่างงบประมาณเกี่ยวกับเรื่องยางทั้งหมด
 ที่รัฐบาลเองได้พูดว่าจะพยายามส่งเสริมในเรื่องชาวสวนยางให้เป็นพืชเศรษฐกิจและให้พี่น้อง
 ชาวสวนยางได้พัฒนาที่ยั่งยืน ผมมาดูงบประมาณที่ตั้งไว้ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
 การทำสวนยาง ท่านประธานครับ ตั้งไว้ปีนี้อย่าง ๑,๐๘๐ ล้านบาทครับ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นงานตลาด
 ประมูลยางพารา ๔ ล้าน ๖ แสนบาท โครงการขยายเวลาการสงเคราะห์ปลูกยางพารา
 ที่ไม่มีสวนยางก่อนหน้าครับ ๒,๙๓๗ ล้านบาท โครงการทดแทนปลูกยางในที่แห้งใหม่ระยะที่ ๒
 ๖๖ ล้านบาท โครงการสงเคราะห์การทำสวนยาง ระยะที่ ๓ ๙๔๓ ล้านบาท ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ นอกจากนั้นก็จะเป็นค่าใช้จ่ายให้กับการสงเคราะห์ปลูกแทนยางพาราทดแทน
 พืชเศรษฐกิจอื่นอีก ๖๖ ล้านบาท ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่าจริง ๆ แล้ว
 เมื่อผมไปดูในชั้นกรรมาธิการปรากฏว่าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางนั้นได้ขอ
 แปรญัตติเพิ่มเข้ามา ๖๐๐ กว่าล้านบาทครับ เขาไปทำอะไรกับท่านประธาน เขาไปเพื่อที่จะ
 ให้พี่น้องเกษตรกรที่มีสวนยางพาราที่ได้เปิดกรีดจนหมดอายุแล้ว คือตั้งแต่ ๒๐ ปีถึง ๒๕ ปีขึ้นไป
 ให้โค่นยางเพื่อปลูกยางพันธุ์ดีเข้ามาทดแทน แต่ปรากฏว่าไม่ได้มีการหยิบยกเข้ามาพิจารณา
 ในส่วนนี้ ผมก็เสียใจเป็นอย่างยิ่งครับว่าจริง ๆ แล้วสำนักงานกองทุนสงเคราะห์มีหน้าที่ในการ
 ส่งเสริมการปลูกยางอย่างแท้จริง ถ้ารัฐบาลได้ให้ความสนใจแล้วน่าจะจะได้มีการแปรญัตติเพิ่ม
 ตรงนี้เข้ามา แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็ได้ซักถามต่อไปว่า แล้วในส่วนที่ทางสำนักงาน
 กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้ไปขอจากงบกระตุ้นเศรษฐกิจในขณะนี้รัฐบาลได้อนุมัติหรือยัง
 ๓๐๐ กว่าล้านบาท ตอบว่ายังไม่อนุมัติครับ ท่านประธานครับ ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานว่า
 ตรงนี้มันเป็นเครื่องชี้ให้เห็นในเรื่องของพฤติกรรมว่านำไปสู่เจตนาอย่างไร แต่ผมอยากจะกราบเรียน
 กับท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วถ้าจะมองถึงผลประโยชน์ไม่ใช่เฉพาะชาวสวนยางอย่างเดียวครับ

ถ้าวันนี้รัฐบาลให้เงินก้อนนี้เพิ่มมา หรืออนุมัติเงินจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจเข้ามานี้ก็จะมีผลให้ราษฎรสามารถที่จะไต่ถามข้อนี้ออกไปแล้วก็ปลุกทดแทน แล้วพี่น้องประชาชนก็จะมีรายได้สูงขึ้น ตรงนี้เท่ากับเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างแท้จริง ท่านประธานครับ

ประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่ามาวันนี้ได้มีการพูดว่าการพัฒนาบางอย่างที่ยั่งยืนนั้นจะต้องดำเนินการในเรื่องของโครงการแทรกแซงบางอย่างให้โปร่งใส และในเรื่องของการพัฒนาราคาบางอย่างที่ยั่งยืนผมก็มาดูในรายละเอียดครับว่าวันนี้วิสัยทัศน์ขององค์การสวนยางนั้นได้เขียนไว้ว่าอย่างไรบ้าง ผมได้ซักถามวันนั้นและผมคิดว่าวันนี้คณะกรรมการธิการจะต้องชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกสภาแห่งนี้ให้เข้าใจ เพราะหลายท่านไม่เข้าใจครับ ยังเข้าใจว่าตลาดยางพารา นั้นเหมือนกับตลาดข้าวที่มีสต็อกลมได้ ผมคิดว่าเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง และที่สำคัญที่สุดผมคิดว่าในระดับผู้นำรัฐบาลเองก็ไม่เข้าใจในเรื่องของราคาของยางพาราอย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมาดูประเด็นแรกที่องค์การสวนยางได้มีการจัดตั้งงบประมาณเพื่อชดเชยโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราตั้งแต่ระยะที่ ๑ ถึงระยะที่ ๗ ผมก็ได้ไปเรียนกับองค์การสวนยาง ซักถามองค์การสวนยางว่าตั้งแต่ระยะที่ ๑ ถึงระยะที่ ๖ ที่ผ่านมานั้นมันมีผลต่อเกษตรกรอย่างไรบ้าง เพราะบางที่รัฐบาลหรือแม้แต่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรที่ดูแลเรื่องยางโดยตรงก็บอกว่าที่ผ่านมาราคาของยางไม่ดีขึ้นเพราะมีการทุจริต อย่างนี้จริงหรือไม่ครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ นี่คือตัวเลขที่อยากจะให้กรรมการได้ชี้แจงและผมจะซักถามต่อไป -----

ระยะที่ ๑ ถึงระยะที่ ๒ ปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๓๙ ท่านประธานครับ ในขณะนั้นราคายางเฉลี่ยในท้องถิ่นกิโกรัมละ ๑๔ บาทครับ แต่ราคาเฉลี่ยที่เกษตรกรขายได้กิโกรัมละ ๒๓ บาท เพราะอะไรครับ เพราะรัฐบาลได้เข้าไปจัดทำโครงการแทรกแซง และเมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าในช่วงระยะเวลานั้นก็จะทำให้เกษตรกรนั้นสามารถได้ราคาเพิ่มขึ้น ๑.๓๔ บาทต่อกิโกรัม เมื่อเอาไปคูณจำนวนยางทั้งหมดที่สามารถขายได้ในรอบปีก็จะทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ๑๑,๔๙๓ ล้านบาท ท่านประธานครับ ถ้าไปหักผลต่อการขาดทุนก็เท่ากับว่าเกษตรกรนั้นมีประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการระยะที่ ๑ ระยะที่ ๒ ถึง ๙๔,๖๐๖ ล้านบาทครับ ทำไมผมถึงพูดถึงระยะที่ ๑ ที่ ๒ เพราะมันมีความเกี่ยวข้องกับการจัดตั้งงบประมาณปีใหม่ที่ผมจะเรียนให้ท่านประธานได้เห็นอย่างชัดเจนครับ ท่านประธานครับ แน่ใจที่สุดว่าในช่วงระยะที่ ๑ ระยะที่ ๒ นั้น นับว่าเป็นช่วงแรกของการเปิดตลาดยางพาราไปสู่ตลาดโลกครับ และในวันนั้นเราต้องยอมรับอย่างแท้จริงว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ในขณะนั้น ขอประทานโทษที่เอ่ยนามคือท่านจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ต้องทำหน้าที่นี้โดยตรงที่เรียกว่าเป็นเซลส์แมน (Salesman) ถึงแม้จะไม่ประกาศว่าเมื่อเข้ารับตำแหน่งแล้วจะหิวกระเป่าเป็นเซลส์แมนให้กับพี่น้องชาวสวนยาง แต่วันนั้นได้รับการยอมรับว่าเป็นการเปิดตลาดยางไปสู่ตลาดโลกอย่างแท้จริง มาดูระยะที่ ๒ ครับ ท่านประธานครับ คือระยะที่ ๓ นะครับ ระยะที่ ๓ ราคาเฉลี่ยที่พี่น้องประชาชนขายได้อยู่ในขณะนั้นนะครับ ท่านประธานครับ กิโกรัมละประมาณ ๑๘ บาท ท่านประธานครับ แต่ว่าเมื่อมีโครงการแทรกแซงก็จะทำให้พี่น้องเกษตรกรขายได้กิโกรัมละ ๒๓ บาท ๕๘ สตางค์ ทำให้ประชาชนได้ประโยชน์ในส่วนของระยะที่ ๓ ๓๕๕ ล้านบาท จากราคาแทรกแซงที่เพิ่มขึ้น ระยะที่ ๔ ท่านประธานครับ ขออนุญาตนำเรียนเพื่อโดยตรงนี้ชนิดหนึ่ง เพราะว่าเป็นงบประมาณที่ตั้งขึ้นมาเป็นพิเศษ ระยะที่ ๔ ปี ๒๕๔๑ เกษตรกรที่ขายยางในโครงการได้รับราคาที่สูงกว่าราคาท้องถิ่นที่เกษตรกรขายได้นะครับ คือราคา ๒๖ บาท ๓๑ สตางค์ ในขณะที่ราคาท้องถิ่น ๒๓ บาท ๑๐ สตางค์ ตรงนี้เมื่อมาดำเนินการที่องค์การสวนยางได้คำนวณแล้วนะครับ ก็เห็นได้ชัดเจนว่ามีผลประโยชน์มากกว่าประมาณการที่ขาดทุนไปจากเงินชดเชย ๖๐๐ ล้านบาท และในระยะที่ ๕ ก็เช่นเดียวกันครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า เกษตรกรนั้นเขาจะเปรียบเทียบกับราคาที่ขายในท้องถิ่นกับราคาที่เกิดขึ้นจริงจากผลที่เกิดจากโครงการแทรกแซง ในช่วงของระยะที่ ๕ นั้น เป็นช่วง

ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ถึงปี ๒๕๔๕ ตรงนี้เราต้องยอมรับความเป็นจริงว่าเป็นช่วงขาลงของตลาดยาง เพราะเป็นช่วงที่เกิดภาวะวิกฤติของเศรษฐกิจโลก เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีโครงการแทรกแซงลงไปเพื่อที่จะดำเนินการ แต่ว่าในขณะเดียวกันมีรัฐบาลในบางช่วงเข้าไปดำเนินการตั้งราคาในการแทรกแซงเกินกว่าความเป็นจริง เช่น เข้าไปแทรกแซงในกิโลกรัมละ ๒๘ บาท นี่สมัยรัฐบาล พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ครับ แต่ราคาในท้องตลาดแค่กิโลกรัมละ ๑๘ บาท เท่านั้นเอง ในช่วงนี้ทำให้พี่น้องเกษตรกรนั้นต้องขาดทุนไปครับ เพราะเทียบกับผลขาดทุนกับผลรายได้ที่เกิดขึ้นจากโครงการแทรกแซงแล้วต่ำลงไปกว่า ๑๔ ล้านบาท ระยะเวลาที่ ๖ ครับ ท่านประธานครับ ผมอยากจะทราบเกี่ยวกับท่านประธานว่าในช่วงระยะที่ ๖ นี้ ราคายางก็ยังไม่ดีขึ้นนะครับ เป็นช่วงที่ต้องอุ้มราคายางอยู่ แต่ว่าผลจากการแทรกแซงก็มีผลโดยตรงที่ทำให้พี่น้องเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นถึง ๑๐,๘๘๗ ล้านบาท ถ้าไปเปรียบเทียบกับผลการขาดทุน ซึ่งต้องมีแน่นอนในโครงการแทรกแซง ๓,๙๘๓ ล้านบาท ก็เท่ากับมีผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรถึง ๖,๙๐๔ ล้านบาท ตรงนี้หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่าระยะที่ ๑ ถึงระยะที่ ๖ นั้น ผลของโครงการแทรกแซงนั้นขาดทุนโดยตัวของโครงการแทรกแซง แต่พี่น้องเกษตรกรได้รายได้เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ในท้องถื่นเขาได้ราคาสูงขึ้น ปัญหาในขณะนี้ก็มีที่จะต้องซักถามกรรมการก็คือว่า -----

ในช่วงระยะที่ ๒ ช่วงสุดท้ายนี้ ได้มีการพูดกันว่า การขายยางจากโครงการแทรกแซงเทียวนี มีกำไร ๙๐๐ ล้านบาท ถ้าคิดโดยผลที่เกษตรกรจะได้รับตามหลักการคำนวณขององค์การสวนยางนั้น มันเป็นการกำไรของโครงการแทรกแซง ๙๐๐ ล้านบาทจริง แต่มันทำให้พี่น้องเกษตรกรที่สมควรจะได้รับราคาขายในราคาที่สูงขึ้น ขาขึ้นนี้ นะครับ ควรที่จะได้รับผลประโยชน์มากกว่า แต่กลับได้ผลประโยชน์น้อยลง นั่นก็คือว่า ในวันที่มีการขายยางนั้น ราคาขายในท้องถิ่น กิโลกรัมละ ๓๓ บาท ๓๔ บาท ๓๕ บาท ๓๖ บาท ปรากฏว่า เมื่อมีการขายยางในโครงการแทรกแซงแบบท่วมตลาดไป ๑.๓ แสนตันนั้น นะครับ กรมการค้าได้ชักถามใหม่ครับ พอท่วมตลาดไป ๑.๓ แสนตันในวันนั้น ทำให้ราคาขายต้องปรับลดลงมาเหลือ กิโลกรัมละ ๒๘ บาท ต่างจากราคาที่เกษตรกรควรจะได้รับ กิโลกรัมละ ๗ บาท และถ้าวันนั้น ไม่มีการขายท่วมตลาด ท่านประธานครับ ผมไม่แน่ใจว่า ราคาขายอาจจะสูงขึ้นไป เกษตรกรควรจะได้รับถึง ๔๐ บาท ก็อาจจะเป็นไปได้ แต่ว่าไม่คิดไปถึง ๔๐ บาทครับ ผมคิดถึง ๗ บาทที่เกษตรกรควรจะได้รับ ต่ำลงมาครับ ท่านประธาน ก็จะได้ อย่างชัดเจนว่า ถ้าเราเอา ๗ บาทไปคูณจำนวนยางปริมาณยางที่ชาวบ้านขายได้ในแต่ละวัน ๒๐๐ ล้าน กิโลกรัม ก็ประมาณ ๑,๔๐๐ ล้านบาท นี่คือการทำให้พี่น้องเกษตรกรได้ขาดทุนจากผลที่ราคาขายสูงขึ้น หรือขาดทุนจากผลประโยชน์ที่เกษตรกรควรจะได้รับ ตรงนี้แหละครับ ท่านประธาน มันจึงมีปัญหาว่าการจัดตั้งงบประมาณไว้ในปี ๒๕๔๖ ๑,๓๔๗ ล้านบาทนั้น มันมีความจำเป็นที่ต้องปรับลดที่ปรับลดนั้น ไม่ได้หมายความว่าไม่ดำเนินการตามมติ ครม. โดยข้อเท็จจริงแล้ว ผมคิดว่า ถ้าหาก สตง. ได้ตรวจสอบท่านประธานครับ เร่งตรวจสอบสิดครับ ให้เสร็จเรียบร้อยจนถึงระยะที่ ๒ เราก็จะรู้รายละเอียดทั้งหมดว่าการดำเนินงานโครงการแทรกแซงนั้น ผลมันเป็นอย่างไร พอเรารู้รายละเอียดท่านประธานครับ ในขณะนี้ ระยะ ๑ ถึงระยะ ๓ นั้นจริง ๆ แล้ว มีการตรวจสอบแล้ว นะครับ งบประมาณที่ต้องชดเชยคือเป็น งบดำเนินการและดอกเบี้ยของธนาคารกรุงไทย ๔,๔๐๓ ล้านบาท เราได้จัดตั้งงบประมาณไป ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๔ และปี ๒๕๔๕ ไปแล้ว รวม ๖,๕๘๗ ล้านบาท นะครับ เราได้จ่ายชดเชยไปแล้ว ๔,๔๐๓ ล้านบาท ยังคงเหลืออยู่อีก ๒,๑๘๔ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๔๖ นี้รัฐบาลกลับตั้งไว้เพียง ๑,๓๔๗ ล้านบาท ถ้ารัฐบาลจะแก้ไขปัญหานี้ ผมคิดว่า จะต้องตั้งเงินชดเชยคงเหลือนี้ ทั้งหมดและเร่งรัดในการตรวจสอบ ตรงนี้มันมีผลอย่างไรครับ ท่านประธาน มันมีผลที่ผม

อยากจะทราบเรียนว่าการที่จะไปทำราคาอย่างไรยังยืน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมามีบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชินวรณ์ครับ คุณชินวรณ์เป็นการอภิปราย การบริหารในองค์การสวนยางมากกว่าการบริหารเงินแล้วนะครับ แต่ว่าไหน ๆ ก็พูดมานานแล้ว ก็อยากจะให้สรุปเสียจะครับ เพราะจะได้จบกระบวนการความไปครับ เชิญเลยครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมธิการ) : ขอบคุณมากครับท่านประธานครับ กำลังจะสรุปแล้วครับ แต่ว่าเรื่องยางนั้นเป็นเรื่องพืชเศรษฐกิจ ที่นี้ถ้าผมตั้งประเด็นลอย ๆ ขึ้นไป ถามกรรมธิการ เดียวกรรมธิการก็จะตอบไม่ตรงกับคำถามผม และในท้ายที่สุดผมก็ต้อง ลุกขึ้นมาถามอีก ท่านประธานก็เห็นอยู่แล้วว่าผมไม่พยายามที่จะลุกขึ้นไปเพื่อใช้เวลาของ กรรมธิการ ประเด็นแรกได้ถามไปแล้วนะครับว่ากรรมธิการได้มีการชกถามใหม่ครับว่า การตั้งเงินชดเชยเอาไว้ ๑,๓๔๗ ล้านบาทนั้น ในขณะที่ยังมีเงินคงเหลือที่จะต้องชดเชยอีก ๒,๑๘๔ ล้านบาท ทำไมรัฐบาลจึงไม่ตั้งตรงนี้ให้เท่ากับจำนวนเงินคงเหลือ เพราะจะทำให้ ลดภาระดอกเบี้ยที่รัฐต้องจ่ายครับ ไม่ใช่องค์การสวนยางจ่ายครับ รัฐต้องจ่าย แต่ว่าการที่รัฐ ต้องจ่ายเงินก่อนนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับผลกำไรที่ผมชี้ให้ท่านประธานเห็นเมื่อกี้ครับว่าเกษตรกร ได้รับผลกำไรสูงกว่า มาเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ ๒ ครับที่จะเป็นคำถามก็คือว่า การพัฒนา ราคาอย่างไรยังยืนนี้ ผมอยากจะทราบเรียนกับท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วถ้าท่านประธานได้ ติดตาม เราจะเห็นว่าในขณะนี้ประเทศไทยนี้เป็นผู้ผลิตหลัก มียางพารามากที่สุดในโลกครับ มาเลเซียและอินโดนีเซียเป็นประเทศที่ผลิตได้รองลงมา ผมต้องขอชมเชยในรัฐบาลในช่วงที่ ผ่านมา โดยเฉพาะรัฐมนตรีช่วยอัครม เองฉ้วน ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม นับว่าเป็นการกล้า ตัดสินใจที่ได้มีการยกเลิกอินโร (INRO) ซึ่งเรียกว่าผลิตภัณฑ์กันชนยางพารา ซึ่งเป็นประเทศ ร่วมกันระหว่างประเทศผู้ผลิตกับประเทศผู้บริโภค แต่ในช่วงที่ผ่านมาอันองค์การตอนนี้ ไม่สามารถที่จะรักษาคุณภาพของราคาอย่างไรให้เกิดผลแก่เกษตรกรได้ ในท้ายที่สุดยกเลิก ไปครับ พอยกเลิกไปก็เลยมีความจำเป็นที่จะต้องแสวงหาความร่วมมือกัน ประกอบกับรัฐบาล ในขณะนั้นได้มีโครงการที่เรียกว่าโครงการสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ ไอเอ็มทีจีวี (IMTGV) ครับ ท่านประธาน ----- - ๘๐/๑

เป็นความร่วมมือระหว่าง ๓ ประเทศ ที่เรียกว่า สามเหลี่ยมเศรษฐกิจ ในส่วนตรงนั้นก็เลยมา มีการจับมือกันในประเทศผู้ผลิตยางหลัก นี้ครับท่านประธาน หนังสือพิมพ์ขงระดับนานาชาติ ครับ อาคม รับเบอ์ ซัคเซส (Arkome rubber success) เป็นภาษาอังกฤษครับ เรียกว่า ความสำเร็จด้านยาง ตรงนี้มันเกี่ยวอย่างไรครับท่านประธาน มันเกี่ยวว่าถ้ารัฐบาลจะไปลงทุน ร่วมกันระหว่าง ๓ ประเทศ รัฐบาลจะต้องอยู่บนเงื่อนไขอย่างไร ต้องอยู่บนเงื่อนไขที่จะต้องทำ สติ๊กในประเทศไม่ให้มีอยู่ก่อนเหมือนประเทศอื่น เพราะฉะนั้นการตรวจสอบเงินขดเหรียญใน โครงการดังกล่าวนี้ ทางกรมการได้ซักถามใหม่ว่ามีผลไหม เขาเชื่อถือไหมครับ วันนั้นบอกว่า จะไปจับมือ ๆ แต่พอถึงเวลาทุ่มตลาด และผมอยากจะทราบเรียนกับท่านประธานนะครับ วันนี้ มันเป็นการตลาดนำมากกว่าในเรื่องยาง เพราะอะไรครับ ก็เพราะว่าการขายยาง ๑.๓ แสนตัน นั้น มันมีผลก็คือว่า ไม่ได้ขายวันนี้ แทนที่จะทยอยขายแล้วส่งมอบไปตามความเป็นจริง วันนี้ ขาย ๑.๓ แสนตัน ทุ่มตลาดไปแล้ว แต่ส่งมอบยางได้แค่ ๒๐,๐๐๐ ตัน นี่คือนปัญหาที่เกิดขึ้น และภาระคืออะไรครับท่านประธาน ภาระก็คือว่าอย่างทั้งหมดนั้นยังอยู่ในโกดังของประเทศไทย ครับ และเมื่ออยู่ในโกดังของประเทศไทย ก็เท่ากับเป็นต้นทุนของรัฐบาลไทย พอเป็นต้นทุน ในเรื่องโกดัง ก็จะเป็นต้นทุนในเรื่องดอกเบี้ย แทนที่ถ้าไรจะได้กลับคืนมามันไม่มีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชินวรณ์ครับ ด้วยความนับถือ นะครับ อย่างไรให้มันอยู่ตรงที่ ๑,๐๔๐ ล้านบาทนี่นะครับ แล้วถ้าไปไกลถึงเรื่องการบริหารทั่ว ๆ ไปมันก็จะทำให้ไม่ค่อยจะตรงประเด็นนักนะครับ ก็เอาว่าไหน ๆ พุดมาจนยาวจนได้ความแล้วนี้ เอาสรุปเลยดีกว่านะครับ แล้วให้ท่านอื่นบ้างครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ครับ ขอขอบคุณมากครับ จะสรุป แล้วครับ เป็นประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า การที่เราจะไปดำเนินการในการจับมือร่วมกันระหว่าง ประเทศนั้น ประเทศของเราเองนี้ครับ จะต้องดำเนินการที่อยู่บนหลักการในฐานะที่เราเป็น ประเทศผู้ผลิตหลักอย่างไร นั่นก็คือว่าเราจะต้องพัฒนาคุณภาพยางขึ้นมาอย่างไร เราจะต้อง ส่งเสริมสถาบันเกษตรกรอย่างไร กรรมาธิการได้ซักถามใหม่ครับ ไม่ใช่ได้แต่พูดอย่างเดียว จัดตั้งบริษัทร่วมมือยาง ราคาขายจะดีขึ้น กิโลกรัมละ ๕๐ บาท ท่านประธานครับ ตรงนี้มันเป็น เรื่องสำคัญที่กรรมาธิการเราจะต้องตรวจสอบครับ ผมเป็นตัวแทนของพี่น้องเกษตรกร

ชาวสวนยาง ท่านประธานก็ทราบว่ามีเรื่องยางเข้ามาสู่สภา ผมจะต้องแสดงความคิดเห็นในส่วนนี้

ประการสุดท้ายครับท่านประธานครับ การพัฒนาราคายางที่ยั่งยืน มันจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาครัฐบาลจะต้องตั้งเงินชดเชยไปอีก ๖ ระยะเวลาที่ท่านประธานนี้ ที่พูดวันนี้แค่ระยะที่ ๑ ถึงระยะที่ ๓ แต่ว่าไม่ได้โทษองค์การสวนยางนะครับ เพราะองค์การสวนยางนั้นก็เป็นหน่วยงานที่ต้องรับภาระตามมติคณะรัฐมนตรี และเมื่อไปดูงบประมาณขององค์การสวนยางโดยเนื้อแท้จริง ๆ ท่านประธานเข้าใจไหมครับ เดี่ยวท่านประธานจะหลงว่าองค์การสวนยางขาดทุน ไม่ใช่ครับ องค์การสวนยางในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาไม่มีกำไรครับ เราไม่ได้โทษองค์การสวนยาง เป็นภาระขององค์การสวนยางที่ต้องรับภาระในฐานะที่เป็นหน่วยงานตามมติคณะรัฐมนตรีที่จะต้องไปกู้เงินจากธนาคารกรุงไทย

ประเด็นที่ ๓ โดยสรุปก็คือว่าการที่จะดำเนินการในการที่จะส่งเสริมยางให้มีราคายั่งยืนนั้นต้องดำเนินการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมยาง ซึ่งเรื่องนี้ไม่ได้เป็นเรื่องใหม่ เพราะว่ามีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ปี ๒๕๓๗ ที่มีการส่งเสริมการใช้จ่ายภายในประเทศ และเมื่อรัฐบาลที่ผ่านมานะครับ ผมเองครับท่านประธานเป็นคนหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาในคณะกรรมการนโยบายยาง ท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบคือท่านรัฐมนตรีอาคมในเรื่องนี้ ได้ให้มีการจัดประชุมคณะทำงานเพื่อเตรียมการในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมยาง และในท้ายที่สุดทั้งการนิคมอุตสาหกรรม ทั้งคณะกรรมการจากกระทรวงเกษตรเห็นว่าการไปตั้งนิคมอุตสาหกรรมยางเพื่อให้มีการส่งเสริมอย่างจริงจังนั้น จะไปตั้งร่วมกับนิคมอุตสาหกรรมอื่นนั้นจะนำไปสู่ปัญหา จึงมากำหนดให้มาตั้งที่องค์การสวนยาง ตำบลช้างกลาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัญหาก็คือว่าวันนี้รัฐบาลบอกว่าจะจัดตั้งเมืองยาง เมืองยางก็คือนิคมอุตสาหกรรมยางแหละครับ แต่นี่คือภาษาการตลาด ก็ไม่ว่ากันครับท่านประธาน แต่ประเด็นก็คืออะไรครับ ประเด็นก็คือว่าถ้าไม่ส่งเสริมการใช้จ่ายภายในประเทศ ภาระเงินชดเชยเหล่านี้ก็ยังมีต่อไป รัฐบาลนี้แท้จริงทำไมให้มีโครงการแทรกแซงต่อละครับ เพราะรัฐบาลในท้ายที่สุดก็ยอมรับ ตอนแรกทุกโครงการครับแทรกแซงข้าวเหมือนกัน บอกไม่ทำ ทำอย่างนี้ไม่ได้ เป็นต้องมาคิดใหม่แล้ว ในท้ายที่สุดก็ต้องโครงการแทรกแซงราคาข้าว ราคาขายก็เช่นเดียวกันรัฐบาลนี้ก็มาดำเนินการ ผมจึงตั้งเป็น ๓ ประเด็นนี้เพื่อจะรับฟัง

๑๗๕

สน ๑๑/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

หทัยกาญจน์ ๘๐/๑

คำตอบทั้งหมดจากคณะกรรมการ และผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่างบประมาณที่จัดตั้งเอาไว้
๑,๓๔๗ ล้านบาท ท่านประธานต้องให้กรรมการตอบ เพื่อที่จะได้เป็นหลักฐานเอาไว้ แล้วเรา
จะได้สนับสนุนในเรื่องนี้ด้วยความจริงจังและจริงจังต่อไปไม่ใช่สร้างภาพครับ

- ๘๑/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิลาศครับ และต่อด้วยคุณอลงกรณ์
และก็มาที่คุณสาทิพย์

นายวิลาศ จันทรพิทักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
วิลาศ จันทรพิทักษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากกรุงเทพมหานคร ในมาตรา ๒๒ หมวดว่าด้วย
รัฐวิสาหกิจ ผมขอตั้งงบประมาณขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ คือผมขอตัด
ในส่วนของกองกฎหมายซึ่งจะเปลี่ยนเป็นสำนักกฎหมายในองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
หรือ ออป. ผมคิดว่าสำนักกฎหมายใน ออป. ความจริงแล้วไม่ควรจะมีก็ได้ ไปใช้สำนักงาน
อัยการสูงสุดทำหน้าที่แทนในฐานะที่ ออป. ก็เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ท่านประธานครับ
ผมมีเหตุผลที่ว่าทำไมถึงไม่ควรมีกองกฎหมายในสำนักงาน ออป. ผมไม่ทราบว่างบประมาณ
ที่ใช้กองกฎหมายนี้มันใช้เท่าไร ตีเสียว่า ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ ผมจะเล่าเรื่อง
ที่เห็นว่าไม่ควรจะมีกองกฎหมายอยู่ในสำนักงาน ออป. ซึ่งเรื่องนี้ความจริงแล้วมันก็จบไปแล้ว
เมื่อประมาณสัก ๒ เดือน หลังจากที่ผมทักท้วงไป แต่เรื่องมันไม่ควรจะเกิด แล้วก็ไม่ควรจะมี
สำนักกฎหมายด้วย แล้วที่ต้องมาพูดตรงนี้ก็เพราะว่าวันนั้นที่ผมได้มีโอกาสไปที่ ออป. ก็เชิญ
ท่านผู้อำนวยการท่านติตประชุมบอร์ดแล้วก็ไม่ได้พบกัน กลัวว่าการเซ็นหนังสือในโอกาสต่อไป
ถ้าเซ็นในลักษณะนี้ ทำตามที่กองกฎหมายเสนอมาในลักษณะนี้ ต่อไปชาวบ้านที่ไม่รู้
อิโน๊ะไหนมันจะพลอยได้รับความลำบากหรือติดคุกติดตะรางไปด้วย ท่านประธานครับ
เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม วันนั้นเป็นวันอาสาฬหบูชาเป็นวันหยุด ผมก็ออกไปข้างนอก
เหตุการณ์นี้คือมันเกิดกับผม ผมเลยเล่าได้ละเอียดและตรง ผมกลับเข้าบ้านมามันก็มี
หมายศาลไปปิดอยู่ที่หน้าบ้าน หมายศาลเขาเขียนไว้เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกามาปิดหมายศาล
เขาบอกว่าเป็นหมายบังคับคดี ออป. ทำการยึดทรัพย์ นางรัตนา จันทรพิทักษ์ คือชื่อภรรยาผม
ผมก็งงว่า เอ๊ะ อยู่ดี ๆ มายึดทรัพย์เรื่องอะไร ผมก็โทรศัพท์ไปถามว่าไปมีคดีอะไรที่ศาลจังหวัด
ระนอง ภรรยาผมบอกว่าไม่เคยไปจังหวัดระนอง แต่อยู่ดี ๆ มันมีหมายศาลมาปิดว่ายึดทรัพย์
วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ ก็เป็นวันหยุดวันเข้าพรรษา เข้าวันที่ ๒๖ ผมไปกรมบังคับคดี ก็ไปตามเรื่อง
ว่าเรื่องนี้ความเป็นมามันเป็นอย่างไร ผมก็คิดว่าเขาไปติดบ้านผิด ซื่อนั้นมันเขียนไว้ว่า
นางรัตนา จันทรพิทักษ์ หรือจันทรเดชา เสรีจูป ผมก็ดูสำนวนทั้งหมดก็เป็น ออป. ไปแจ้ง
ขอยึดทรัพย์เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ผมก็ขอถ่ายเอกสารที่สำคัญ ๆ แล้วก็ไปที่ ออป. ก่อนไป

ผมโทรคุยกับผู้อำนวยการ ออป. ว่าความเป็นมาเป็นอย่างไร เขาก็จัดคนทำเรื่องมาคุยกับผม ผมก็ถามว่า เอ๊ะ กองกฎหมายที่ไปดำเนินการกันอย่างนี้มันที่มาที่ไปเป็นอย่างไร ผมดูจาก กรมบังคับคดีเรื่องนี้มันเกิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ มีคนชื่อรัตนาจะนามสกุลอะไรไม่ทราบ แต่ในหนังสือที่ไปขึ้นศาลมันเขียนว่า รัตนา จันทรเดชา แต่ในคำฟ้องมันเขียนว่า รัตนา จันทรพิทักษ์ หรือจันทรเดชา แต่ทุกแห่งเป็นจันทรเดชานหมด ไม่มีตรงไหนที่แสดงว่า จันทรพิทักษ์เลย แต่ปรากฏว่า ออป. ก็ไปออกหมายยึดทรัพย์คือ นางรัตนา จันทรพิทักษ์ แล้วเสร็จจับเรื่องมันเกิดตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ เป็นหนี้การซื้อไม้ ๑๐๑,๐๐๐ กว่าบาท มีดอกเบีย ไปอีก ๔๗,๐๐๐ กว่าบาท ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันบนศาลจังหวัดระนอง เมื่อปี ๒๕๔๐ -----

แล้วก็ผ่อนส่งกันมาจนเหลือหนี้สินอยู่ประมาณ ๔๐,๐๐๐ กว่าบาท แล้วคนชื่อรัตนาก็ไป เบี้ยวเขา ก็ไม่จ่ายต่อ ออป. ก็ไปขอยกหมายบังคับคดี แต่เนื่ความที่หมายบังคับคดีจะ ทำงานกันอย่างไรผมก็ไม่ทราบ แต่มันน่าจะมึสมอมมากกว่านี้ ท่านประธานครับ ไปยึดทรัพย์ ที่ดินแปลงหนึ่ง ผมไม่บอกราคาละครับ แต่เป็นที่ดินในกรุงเทพฯ ๒ ไร่กว่า เป็นเนื้ออยู่ ๔๐,๐๐๐ กว่าบาท ไปยึดที่ ๒ ไร่กว่า ถ้ามีสมอมมันก็น่าจะคิดบ้างว่า ๔๐,๐๐๐ กว่าบาท เขามีที่ ๒ ไร่กว่า แล้ว ๔๐,๐๐๐ กว่าบาท มันไม่จ่ายเป็นไปได้อหรือ นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ ในทะเบียนบ้านที่ฟ้องมันก็จะมึ ชื่อแล้วมึรหัสประจำตัว ชื่อ รัตนา จันทรพิทักษ์ มันก็มีเลขหนึ่ง แล้วก็ที่มายึดมันก็มีอีกเลขหนึ่ง คนไทยมันมีเลขประจำตัว ก็ไม่ได้ตรวจอะไรทั้งสิ้นเลย เลขก็คนละเลข

ประการที่ ๓ เขาฟ้องกันอยู่ศาลระนองนี้ มันน่าจะรู้ว่าทะเบียนบ้านเขาเนื่ คนชื่อนี้มันย้ายมาก็ทอดแล้วมาลงที่บ้านเลขที่นี้หรือเปล่า ไม่ได้ตรวจเหมือนกัน

ในประการสุดท้ายท่านประธานครับ หนังสือที่เซ็นที่ผมบอกท่านประธาน มัน จันทรเดชา ตลอด ไม่รู้ จันทรพิทักษ์ มันมาโผล่ตรงไหน อยู่ดี ๆ ก็ไปยึด ผมถามว่าถ้า กรณีอย่างนี้เนื่มันเกิดกับชาวบ้าน มันไม่ได้เกิดกับผม ชาวบ้านเขาดูเสร็จเขาบอก อ้าวสงสัย มันปิดผิดเขาขยำทิ้งไป แล้วเอาที่เขาไปขายทอดตลาดแล้วทำอย่างไรครับ อย่างนี้มันควรจะมึ กองกฎหมายไว้ในที่นี้ต่อไปหรือเปล่าครับท่านประธาน ท่านประธานครับ แล้วที่สำคัญว่าเนื่นี้ ถามว่าวันเนื่มันเป็นหมายคดีแพ่ง ถ้าเกิดมันมีการกระทำความผิดทางอาญาแล้วไปออกหมาย จับเขาเนื่ มันไม่ช่วยกันหมดหรือ ผมถึงเห็นว่ามันน่าจะยุบกองกฎหมายหรือสำนักกฎหมาย ซึ่งขยายงานขึ้นไปด้วยซ้ำนะครับ จากกองกฎหมายเป็นสำนักกฎหมาย ผมว่ามันควรจะยุบ วิธีการที่จะยุบก็คือตัดงบประมาณตรงนี้ออกไป แล้วมันก็จะสมประสงค์ หน่วยงานของรัฐไปใช้ อัยการสูงสุดได้แล้ว ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในงบประมาณของ รัฐวิสาหกิจจะมีหน่วยงานการประสานภูมิภาคที่กระผมจะตั้งคำถามคณะกรรมการ วิสามัญนะครับ ถ้าท่านตอบได้ ข้อเสนอปรับลด ๕ เปอร์เซ็นต์ก็ไม่ตั้งใจในงบประมาณ ๒,๐๐๐

ล้านบาทนะครับ เรื่องของการประปาส่วนภูมิภาคนั้น ผมเข้าใจว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนนะครับ จะมีความสนใจในรัฐวิสาหกิจแห่งนี้เป็นอย่างมาก เพราะว่าการบริการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคนั้นต้องถือว่าการประปาส่วนภูมิภาค นอกจากการประปานครหลวงแล้วจะให้บริการและเป็นความหวังสำหรับประชาชนในท้องถิ่นภูมิภาคชนบทเป็นอย่างยิ่ง ด้วยมาตรฐานของน้ำแล้วก็การบริการที่ดี แต่เมื่อดูตัวเลขของพื้นที่เขตบริการจำหน่ายน้ำจะครอบคลุมเพียงแค่ ๖๕๔ เทศบาลเท่านั้นเองจากทั้งหมด ๑,๐๐๐ กว่าเทศบาล และจะครอบคลุมเพียงแค่ ๙๘ อบต. เท่านั้นเองจากทั้งหมด ๗,๐๐๐ อบต. นั้นแสดงให้เห็นว่าพื้นที่เขตบริการในการขยายบริการการจำหน่ายประปาของการประปาส่วนภูมิภาคนั้นยังขยับขยายไปได้อย่างมาก ทั้งนี้ก็เห็นใจในข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ แต่สิ่งที่กระผมห่วงใยก็คือว่าในฐานะที่เรามาดูแลเรื่องการใช้งบประมาณแผ่นดินเพื่อให้สมประโยชน์ต่อการบริการสาธารณูปโภคสาธารณูปการกับประชาชนนั้น รัฐวิสาหกิจก็เป็นกลไกเครื่องมือในการที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยเฉพาะในเรื่องของน้ำดื่มน้ำใช้ โดยเฉพาะการประปา ซึ่งปัจจุบันมีประชากรที่อยู่ในเขตบริการและใช้บริการจริงประมาณ ๘ ล้านคนครับ จากทั้งหมดท่านประธานคงทราบ ๖๐ กว่าล้านคน -----

ประเด็นที่กระผมอยากจะเรียนถามก็คือแนวทางออกซึ่งได้คิดกันมา โดยเฉพาะในช่วงของรัฐบาลที่แล้วนะครับ การประปาส่วนภูมิภาคได้ขยับขยายในการแปรรูป เรียกว่าการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ โดยการที่ ๑. ตั้งบริษัทในเครือขึ้นมา ท่านคงเห็นว่าอย่างบริษัท อีสท์ วอเตอร์ที่ดำเนินการการประปาในส่วนของภาคตะวันออก อันนั้นก็ดำเนินการมา ก็อยากถามว่าผลคืบหน้าเป็นอย่างไรนะครับ ๒. ก็คือว่าในรูปแบบของการให้เอกชนร่วมทุนจะเป็นบีโอไอ (BOO) ที่เราเรียกว่าบิลด์ โอน โอเพอร์เรท (Build Own Operate) หรือว่าบีโอไอที (BOOT) บิลด์ โอน โอเพอร์เรท ทรานสเฟอร์ (Build Own Operate Transfer) ซึ่งก็ดำเนินการอยู่ในหลายท้องที่ครับ ปทุมธานี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม หลายพื้นที่ทีเดียว แต่ว่าเขตบริการก็ยังน้อยอยู่ และอีกรูปแบบหนึ่งก็คือที่เรียกว่า ลีสซิง คอนแทรคท์ (Leasing contract) ก็คือใน ๒๒๔ การประปาที่มีอยู่ทั่วประเทศของการประปาส่วนภูมิกาศนั้น ก็ให้เอกชนเข้ามาเช่า ๑๐ ปี แล้วก็บริหารดำเนินการ เช่น ที่การประปาสัตหีบ เป็นต้น ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ปี ๒๕๔๓ ผมสนใจตรงนี้มากเพราะเหตุว่า ส.ส. อย่างเรานั้นเวลาที่พบปะพี่น้องประชาชนสิ่งที่ได้รับการร้องขอมากที่สุดก็คือในเรื่องของการบริการของประปา ถ้าประปาภูมิภาคไปไม่ถึงไม่ทันจริงก็ต้องขอ รพช. ขอโยธา ขอสาธารณสุข ขอกรมทรัพย์ เป็นต้น แต่ว่าสิ่งที่การประปาส่วนภูมิกาศนั้นสามารถทำได้ก็ทำได้มากกว่าและทำได้ดีกว่า เพราะมีความพร้อม แต่สิ่งที่ผมอยากเรียนถามก็คือว่า ในส่วนที่เป็นรูปแบบของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจก็คือ ไม่ว่าจะเป็นการให้เอกชนเข้าร่วมดำเนินการใน ๓ รูปแบบดังกล่าวนั้นก็มีความคืบหน้าเป็นประการใด เพราะในรายงานนั้นไม่เห็นว่ในปี ๒๕๔๔ และปี ๒๕๔๕ ได้มีการขยับขยายในกิจการในรูปแบบที่เอกชนเข้ามาร่วมดำเนินการซึ่งน่าจะเร็วกว่าและเป็นการลดภาระงบประมาณแผ่นดินในส่วนนี้ เพราะแต่ละปีในแต่ละเขต แต่ละจังหวัดนั้นจะได้ไม่ก็หมู่บ้านครับ เพราะข้อจำกัดในการขยายเขตประปานั้นก็มี เนื่องจากว่างบประมาณการลงทุนก็มีน้อย ในส่วนนี้ก็อยากจะให้คณะกรรมการได้ชี้แจงนะครับ ๒. ก็คือในส่วนของการรถไฟแห่งประเทศไทย ความจริงท่านประธานคงทราบนะครับ เพราะท่านก็เป็นนักกีฬาเหมือนกัน ก็คือว่าต้นปีหน้าจะมีการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๙ เพชรบุรีเป็นเจ้าภาพ สนามกีฬาแห่งชาตินั้นจะอยู่ติดกับทางรถไฟครับ แล้วก็ในช่วง ๒ - ๓ ปีเราก็เตรียมพร้อม ผมเอง ท่าน ส.ส. อภิชาติ สุภาแพ่ง แล้วก็ทางจังหวัดหลาย ๆ คน ก็ช่วยกันเตรียมความพร้อมในส่วนนี้ เพื่อให้การแข่งขันเยาวชนแห่งชาติที่เป็นกีฬาสำคัญ

ประจำปีนั้นเป็นไปโดยสมวัตฤประสงค์ของการกีฬา กรมพลະ แล้วก็ของเยาวชนของเรา แต่สิ่งที่เป็นปัญหาก็คือว่าถนนที่ไปสู่สนามกีฬาจังหวัดนั้น เราก็ได้งบประมาณนะครับขอในส่วน ของกรมทางหลวง ปีนี้ก็ได้แล้วนะครับที่ดำเนินการ ก็คือการขยายถนน เพราะมันเป็นคอคอด เดิมมัน ๓ กิโลเมตร จากเขาวังไปเขาลองในช่วงตอนที่ผ่านทางรถไฟแล้วก็ต้องมีทางข้าม ในส่วนนั้น ๓ กิโลเมตรก็ได้มาจนกระทั่งเป็นคอคอดอยู่ก็ทำได้เต็มแล้วโดยงบ ๑๐ ล้านบาท หลังสุดนั้นะครับ แต่มาติดตรงไหนทราบไหมครับ ท่านประธานครับ ติดตรงการรถไฟครับ คือถนนมาใหญ่พอจะข้ามทางรถไฟเหลือแค่นิดเดียว แล้วก็ไปที่ถนนใหญ่ เพราะฉะนั้น มันจะเกิดเป็นคอคอดเกิดขึ้นในการจราจรสัญจรในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ในส่วนนี้ การรถไฟจะต้องชี้แจงโดยที่กรมการในฐานะไปซักถามมาก็ตอบด้วยนะครับ หรือจะจัดการ อย่งไรในการที่จะทำให้ทางข้ามทางรถไฟสามารถขยายได้โดยไม่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาตินะครับ แล้วก็ในส่วนของการกีฬาก็เช่นกันนะครับ ก็ฝากไว้ด้วย เพราะว่า ได้รับงบปรับเพิ่มจากคณะกรรมการซึ่งผมเห็นด้วยในประเด็นนี้ เพราะว่าจะต้องสอดคล้องต่อ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ๓๙ ล้านบาท อย่างไรก็ตามเรื่องโรงยิมและสระว่ายน้ำมาตรฐาน เพราะเป็นจังหวัดแรกนะครับที่จัดกีฬาเยาวชนแห่งชาติแล้วไม่ได้รับทั้งสระว่ายน้ำและโรงยิม ดีว่าหลังสุดพอเสนอเรื่องสระว่ายน้ำพลิกตัวทัน แต่ก็เจียดงบไปให้นิดเดียวต้องจังหวัดสมทบ ด้วย ซึ่งยังไม่รู้ว่าจะมีเงินพอหรือไม่ เมื่อมีกรรมการปรับเพิ่มในส่วนนี้ ผมคิดว่าการกีฬา แห่งประเทศไทยควรที่จะเข้าไปสนับสนุน ไม่อย่างนั้นความสมบูรณ์ของการจัดกีฬาเยาวชน แห่งชาติจะไม่สัมฤทธิ์ผลนะครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสาทิพย์ต่อเลยครับ แล้วคุณพีระพันธุ์
จากนั้นผมจะให้กรรมาธิการชี้แจง คุณจุติต่อหน่อยนะครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์
วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในส่วนที่ผมได้เสนอแปรญัตติ
ปรับลดงบประมาณของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจลง ๑๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ผมได้ส่งวนคำแปรญัตติ
เอาไว้ เหตุผลที่ผมได้เสนอแปรญัตติตัดลดลงนั้น เนื่องจากผมเห็นว่าการบริหารงบประมาณ
ในส่วนของรัฐวิสาหกิจซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารรัฐวิสาหกิจนั้นยังมีอีกหลายเรื่องที่เป็น
ที่จะต้องมีการตรวจสอบ และหลายเรื่องไม่สามารถที่จะสร้างความมั่นใจให้กับการที่จะอนุมัติ
งบประมาณไปใช้จ่ายอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยได้ ความจริงเรื่องในรัฐวิสาหกิจนั้นมีหลายเรื่อง
ที่จำเป็นต้องเข้าไปตรวจสอบ แน่ใจว่ารัฐวิสาหกิจนั้นมีอยู่หลายประเภท ทั้งประเภทที่
สังกัดกระทรวงก็ดี สำนักนายกก็ดี หรือประเภทไม่สังกัดก็ดี แต่ประเภทซึ่งเกี่ยวข้องกับการ
ที่จะต้องของงบประมาณในส่วนของเงินที่เรียกว่า งบอุดหนุนนั้นมีอยู่ ๑๙ แห่งด้วยกัน ซึ่งปรากฏ
อยู่ในเอกสารงบประมาณ แต่ก็ทราบว่า มีรัฐวิสาหกิจอีกหลายหน่วยงานที่กรรมาธิการได้เชิญมา
เพื่อที่จะซักถามถึงเรื่องประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐวิสาหกิจ ประเด็นที่มีการติดตาม
กันมากในรัฐวิสาหกิจนั้นคงหนีไม่พ้นประเด็นเรื่องของการทุจริต คอร์รัปชัน เรื่องของการเข้าไป
แสวงหาผลประโยชน์โดยขุมข่ายทางการเมืองบ้าง คนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองบ้าง แต่เรื่องนี้
กระผมจะไม่พูดถึงเนื่องจากว่าคงจะมีโอกาสอื่นที่จะพูดถึง แต่มีอีกเรื่องหนึ่ง ท่านประธานครับ
ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ นั่นก็คือว่าในรัฐวิสาหกิจนั้นได้มีการจัดงบประมาณ
ประเภทหนึ่งซึ่งเป็นงบประมาณที่ใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ถ้าท่านประธานจำได้
งบโฆษณาประชาสัมพันธ์เรามีการพูดถึงกันมากในครั้งที่มีการพิจารณางบประมาณในวาระ
ที่ ๑ เมื่อปีงบประมาณที่ผ่านมา ประเด็นก็คือมีการตั้งคำถามว่า งบโฆษณาประชาสัมพันธ์
ในทุกส่วนราชการนั้นมีการตั้งค่อนข้างสูงมากเป็นพิเศษ แต่ในกรณีที่ในเวลานั้นไม่มีการพูดถึง
กันก็คืองบโฆษณาประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ แต่มาบัดนี้ ท่านประธานครับ
ผมคิดว่าจำเป็นที่จะต้องมีการไปติดตามทบทวน เรื่องของงบโฆษณาประชาสัมพันธ์ของ
รัฐวิสาหกิจ ผมไม่แน่ใจว่าคณะกรรมการมีการไปซักถามหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ เรื่องงบ
โฆษณาประชาสัมพันธ์หรือไม่ ผมมีประเด็นที่จะซักถามเบื้องต้นว่า กรรมาธิการได้ซักถามแล้ว

มีการรวมยอดของงบโฆษณาประชาสัมพันธ์ในส่วนของรัฐวิสาหกิจหรือไม่ว่าทั้งหมดมีจำนวนเท่าใด เพราะมียอดของงบสูงมากเฉพาะในส่วนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่มาของงบประมาณที่เป็นเงินอุดหนุนไปด้วย งบซึ่งรวมเรียกกันว่า เป็นงบการส่งเสริมการตลาดและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เข้าใจว่าทั้งการตลาด การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ด้วย ผมรวมเงินดูคร่าว ๆ ในนี้ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในเวลาที่ยังไม่มีการรวมยอดงบประมาณของรัฐวิสาหกิจอื่น ๆ และยังไม่มีการศึกษาลึกลงไปถึงรัฐวิสาหกิจซึ่งไม่ได้ของบอุดหนุนจากรัฐบาล แต่เป็นองค์กรของรัฐที่ไปแสวงกำไร และถ้ามีปัญหาที่รัฐบาลต้องไปค้ำประกัน เกิดภาระหนี้สินก็ต้องเอางบประมาณของประชาชน ภาษีประชาชนไปอุดหนุนไปค้ำจุนเขาด้วย ผมไม่ทราบว่าจะรวมกันมันจะสักกี่พันล้าน จะถึงหมื่นบาทหรือเปล่า ด้วยยอดรวมตรงนี้สำคัญครับ เพราะจะเป็นตัวบอกทิศทางตัวที่ ๒ ที่ผมจะถามคณะกรรมการว่า ถ้ามีการซักถามยอดรวมหรือไม่ก็ตาม ท่านมีการซักถามเรื่องประสิทธิภาพการใช้จ่ายเงินในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ โดยมีการประเมินที่มีหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ หรือเป็นหลักเกณฑ์ที่เป็นวิทยาศาสตร์หรือไม่ -----

เพราะสังเกตดูครับ งบประมาณประชาสัมพันธ์ในยุคปัจจุบันนั้นสูงมาก และมีการโฆษณาของ รัฐวิสาหกิจในสื่อเกือบทุกประเภท เรียกว่า ได้ทุกประเภทในขณะนี้ สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มีไปทุกที่ครับ และมีการตั้งข้อสังเกตโดยสื่อมวลชนว่ายิ่งใกล้ถึงฤดูกาลที่มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจบ้าง ยิ่งใกล้ฤดูกาลปรับ ครม. บ้าง โฆษณาประชาสัมพันธ์ ยิ่งออกถี่มากเป็นพิเศษ คำถามก็คือว่าเงินซึ่งใช้ไปนั้นเป็นเม็ดเงินที่เกี่ยวข้องกับเงินภาษี ประชาชนใช้ไปโดยเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมากน้อยแค่ไหน เป้าหมายการโฆษณา ประชาสัมพันธ์บรรลุหรือเปล่า ประสงค์จะสร้างภาพลักษณ์หรือประสงค์จะสื่อถึง รายละเอียดของแต่ละรัฐวิสาหกิจให้ประชาชนรับทราบไปติดตามตรวจสอบตรงนั้นหรือไม่

ประการที่ ๒ ก็คือว่า เราได้ไปติดตามเรื่องของหลักเกณฑ์การใช้จ่าย งบประมาณในส่วนงบประมาณประชาสัมพันธ์หรือไม่ เพราะหลักเกณฑ์ตรงนี้สำคัญครับ ปัจจุบันนี้มีข่าวคราวปรากฏอยู่เสมอว่า ประการที่ ๑ ก็คือมีการใช้จ่ายงบประมาณ ในลักษณะที่มีการทุจริตงบประมาณในส่วนโฆษณาประชาสัมพันธ์ แต่ทำด้วยวิธีที่ แบนบยลมากครับ กลับไปอ่าน ผมไม่ทราบกรรมการได้ติดตามข่าวในสื่อมวลชน หรือไม่ บางงบประมาณประชาสัมพันธ์ ตัวงบประมาณตั้งไว้เป็น ๑๐ ล้านบาท เนื่องจาก จริง ๆ คนที่ไปรับเหมาทำนี้ รับไป ๒ - ๓ ล้านบาท นอกนั้นเงินไปตกอยู่ในกระเป๋าใคร ก็ไม่รู้ แล้วมีบริษัทเข้าไปผูกขาดจัดทำในหน่วยงานหลายแห่ง หลายเรื่องมีข่าวออกมา ในทำนองว่าฝ่ายการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยซ้ำไป ตรงนี้น่าสนใจครับ ผมไม่ทราบ ว่า กรรมการไปตามเรื่องนี้หรือเปล่า เพราะงบส่วนนี้ดูเหมือนเยอะเหลือเกิน ประการที่ ๒ ก็คือว่ามีมีการไปตามเรื่องงบประมาณประชาสัมพันธ์ที่เอื้อประโยชน์พรรคพวกหรือไม่ ผมยกตัวอย่าง งบการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีข่าวปรากฏเมื่อหลายเดือนก่อนว่า งบมีการไปเอื้อเอาบริษัทซึ่งมีความใกล้ชิดกับผู้บริหารระดับสูงและส่วนหนึ่งโยงไปถึง ฝ่ายการเมืองที่ไปเกี่ยวพันในเรื่องนี้ด้วย ข่าวว่าบริษัทซึ่งเกี่ยวพันลักษณะอย่างนี้รับเงิน งบประมาณไปทำปีละนับหลายร้อยล้านบาท ถ้าเฉพาะการท่องเที่ยวดูงบนี้ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท รวมยอดทั้งหมดไม่ทราบเท่าไรนี้ กลุ่มที่เอื้อประโยชน์พรรคพวกเขาไปเท่าไร ผมถามกรรมการว่า ท่านสนใจเรื่องอย่างนี้บ้างไหม ไปตามบ้างไหม ประการที่ ๓ มีการไปติดตามบ้างไหม เพราะเรื่องนี้สำคัญมากเป็นข่าวในสื่อมวลชนด้วย คือการใช้ งบโฆษณาของรัฐวิสาหกิจไปเอื้อประโยชน์ทางการเมือง ปัจจุบันนี้มีข่าวในทำนองนี้ ซึ่งผม

ไม่สบายใจเลย เพราะมีข่าวว่ามีการใช้งบประมาณรัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือไปต่อรองกับสื่อมวลชน ซึ่งเป็นลักษณะของการแทรกแซงสื่อ ถ้าสื่อใดไม่ใช่พวก ก็ถอนงบประมาณออก ฝ่ายการเมืองบีบแฉงบโฆษณาออก รายการอยู่ไม่ได้ก็ต้องล้มไป เพราะต้องยอมรับว่าสื่อมวลชนอย่างวิทยุ อย่างโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์เขาต้องพึ่งพิงงบประมาณ แล้วเรื่องนี้ทำให้หลายคนที่เป็นสื่อมวลชนอึดอัดพูดไม่ออก -----

ถ้าสื่อมวลชนใดเลือกที่จะเป็นพวกอาจจะด้วยความจำใจหรือไม่ก็ตาม งบประมาณก็ทุ่มลงไป ฝ่ายค้านกำลังติดตามครับ เราดูสื่อทุกสื่อ ดูปฏิบัติการที่เกิดขึ้นด้วยความเป็นธรรม เราเคารพการทำงานของทุกฝ่ายถ้าทำงานโดยปราศจากอคติและโดยปราศจากการแทรกแซง แต่ถ้าการแทรกแซงนั้นเป็นการแทรกแซงโดยไม่ถูกต้องก็เป็นเรื่องที่ต้องออกมาพูดจากัน ผมเรียนท่านประธานว่า การใช้งบประมาณรัฐวิสาหกิจไปต่อรองแทรกแซงสื่อทางการเมืองยังทำอยู่อย่างต่อเนื่อง เขากล่าวหารัฐบาลด้วยซ้ำ มันจะไม่ใช่เป็นธรรมเลยถ้ากรรมการไม่ไปติดตามเรื่องนี้เท็จจริงเป็นประการใด เพราะรัฐบาลเองก็ถูกไปกล่าวหาว่ามีภาพพจน์แทรกแซงสื่อตั้งแต่ใช้เงินธุรกิจโฆษณา ปง. สรรพากรอยู่แล้ว แต่ถ้ากรรมการได้ไปติดตามเรื่องนี้จะได้ชัดเจนครับ เพราะว่าหมิ่นเหม่ต่อความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านประธานจำได้ครับ ในการอภิปรายในวุฒิสภา มีสมาชิกบางท่านอภิปรายว่า มีการใช้งบประมาณรัฐวิสาหกิจไปสนับสนุนสื่อสิ่งพิมพ์และรายการโทรทัศน์บางรายการที่เชียร์รัฐบาล ตรงนี้เสียหายมากครับ งบนั้นเป็นงบถ้าไปจากภาษีอากรประชาชนควรใช้เพื่อประชาชน ไม่ใช่ใช้เพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้น ผมเรียนท่านประธานว่า ถ้าเรื่องนี้เป็นความจริงเสียหายครับ เสียหายทั้งต่อการครอบงำ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประชาชน หมิ่นเหม่ต่อความชอบด้วยรัฐธรรมนูญและไม่เป็นธรรมกับพรรคการเมืองอื่น ผมยกตัวอย่างท่านประธานสั้น ๆ เท่านั้นเอง ผมทราบว่า การอภิปรายงบประมาณถึงงวดเข้ามาทุกทีแล้ว รายการบางรายการรับออกอากาศเมื่อคืนนี้ทางสถานีโทรทัศน์ของรัฐครับ เป็นรายการที่ได้รับ การสนับสนุนสปอนเซอร์โดยรัฐวิสาหกิจ มีการสัมภาษณ์คน ๆ หนึ่งเข้าไปกล่าวให้ร้ายโจมตี ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ในภาคได้อย่างไม่เป็นธรรมและอย่างไม่เป็นความจริง ผมถอดเทปออกมาแล้ว ใช้คำพูดกล่าวหาในจอโทรทัศน์ขนาดบอกว่า ส.ส. ภาคใต้เกิดไคนยางแล้ว ไม่ช่วยเหลือชาวสวนยาง ทำให้นายกเจ้าพ่อโทรคมนาคมต้องไปช่วยเหลือแล้วเขาก็ต้องเชียร์รัฐบาลทักษิณ นี่ไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง เพราะเป็นคำพูดที่เป็นเท็จ เราจะปล่อยให้การดำเนินการลักษณะนี้เกิดขึ้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง งบประมาณรัฐวิสาหกิจถ้าใช้ไปเพื่อการนี้ผมคิดว่าเป็นการบิดเบือนการใช้งบประมาณเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองของตนเอง ซึ่งผมคิดว่าไม่ถูกต้อง แล้วกรรมการในฐานะตัวแทนประชาชนมีหน้าที่ต้องไปตรวจสอบและต้องตัดปรับลดงบประมาณเหล่านี้ ผมถามครับ และเรื่องนี้ในสื่อมวลชนเองเขาก็ยอมรับ

บทความที่โด่งดังมาก เมื่อสัก ๓ - ๔๓ สัปดาห์ที่แล้วก็พูดกันเรื่องนี้ หลังจากนั้นปฏิบัติการของสื่อก็ออกมาเรื่องนี้ จากวันนี้ไปผมคิดว่าต้องจับตามองต่อครับ ถ้ากรรมการลุกขึ้นตอบวันนี้ คำตอบท่านไม่เป็นที่น่าพอใจ เราต้องตามกันต่อ ต้องนับจำนวนสื่อโฆษณากัน ทั้งรัฐวิสาหกิจที่ขอเงินอุดหนุนและไม่ขอเงินอุดหนุน จุดประสงค์ไม่ใช่อื่นใดครับ เราไม่ได้ตรวจสอบการทำงานของสื่อเพราะจับผิด แต่ต้องดูว่ารัฐบาลใช้งบเหล่านี้ไปเพื่อเป็นผลประโยชน์ทางการเมืองต่อรองกับสื่อหรือไม่ ผมจะรอฟังคำตอบเรื่องนี้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปรีคนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านพีระพันธุ์แล้วก็กรรมการจะตอบนะครับ และหลังจากนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมครับ เชิญครับท่านพีระพันธุ์

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ทางกระผมก็จะพยายามทำตามที่ได้คุยกันไว้ นะครับท่านประธาน และในส่วนนี้ก็จะพูดนิดเดียว ทั้ง ๆ ที่ความจริงมีหลายเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ความจริงอยากจะถามว่า ผลงานเขาเยอะ ปีที่แล้วทั้งปีกรรมการเพิ่มให้นิดเดียว แต่ว่าวันนี้ท่านประธานครับ เรากำลังพูดในมาตรา ๒๒ ซึ่งผมได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ทุกสว่นนะครับ ทุกองค์กร แต่เพื่อให้เป็นไปตามที่เราได้พูดคุยกันไว้ เมื่อวานและก็เพื่อประหยัดเวลาของสภาและของเพื่อนสมาชิก ผมขอพูดเรื่องเดียว ที่ผมคิดว่าผมจำเป็นต้องพูดครับ เพราะว่าไม่ใช่เรื่องผลประโยชน์ของพวกเขาอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องของผลประโยชน์ของประชาชนผู้มีรายได้น้อย ท่านประธานครับ ในวันนี้ผมจำเป็นต้องพูดในหน่วยราชการหรือหน่วยงานซึ่งผมไม่อยากจะพูดเลย และเป็นหน่วยงานซึ่งเคย และวันนี้ก็ยังคงอยู่ คือดูแลผู้มีรายได้น้อยเรื่องของการอยู่อาศัย คือการเคหะแห่งชาติ ที่ผมจำเป็นต้องพูดเรื่องนี้ขึ้นมาเพราะว่ามันมีปัญหาครับ ถ้าหากว่าท่านประธานดูในเอกสารงบประมาณ ในรายละเอียดของการเคหะแห่งชาติ ท่านประธานจะพบมีอยู่รายการหนึ่งครับ รายการนั้นคือรายการเงินอุดหนุนทั่วไป อุดหนุนสำหรับโครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดง ๕๙ ล้านบาทเศษ

ที่ผมต้องพูดตรงนี้ไม่ใช่เพราะว่าผมเป็น ส.ส. จากเขตนี้ครับในกรุงเทพมหานคร แต่ตรงนี้จะเป็นตัวนำร่องและต้องเป็นตัวอย่างเพื่อที่จะให้คณะซึ่งดูแลทั่วประเทศจะต้องไม่ทำตามแบบนี้อีกครับ ไม่ให้เป็นมะเร็งที่ลุกลามไปทั่วประเทศสำหรับผู้มีรายได้น้อยที่อื่น เราต้องเคารพมติคณะรัฐมนตรี โครงการนี้กราบเรียนท่านประธานครับ ผมจะใช้เวลาไม่ให้เกิน ๑๕ นาที โครงการนี้จะครับท่านประธานครับ เป็นโครงการเกี่ยวกับการปรับปรุงพื้นที่ของผู้มีรายได้น้อย ซึ่งการคณะแห่งชาติเองตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายต้องเป็นผู้ดูแลผู้มีรายได้น้อยให้มีที่อยู่อาศัย -----

แต่ผมก็เข้าใจครับว่า การเคหะแห่งชาติเขามีความจำเป็นต้องปรับปรุงสถานที่ แต่การปรับปรุงนี้ท่านประธานก็คงเห็นด้วยกับผมว่าเราต้องไม่ทำให้ผู้อยู่อาศัยเดิม รวมไปถึงผู้มีรายได้น้อยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่ตรงนั้นเขาเดือดร้อน โดยเฉพาะพื้นที่ที่เป็นแฟลตตรงนี้เป็นแฟลตเคหะแห่งชาติในพื้นที่ดินแดงแห่งนี้ เป็นพื้นที่แทบจะเรียกว่าเป็นอาคารแห่งแรกของการเคหะแห่งชาติเลย ท่านประธานครับ อาคารมันทรุดโทรมก็จริงครับ เคหะมีนโยบายจะปรับปรุงสถานที่ตรงนี้ก็ดีอยู่ครับ เคหะมีความคิดว่าพื้นที่มันอยู่ในเมือง ทำอย่างไรจะให้ใช้ประโยชน์ให้คนมีรายได้น้อยหรือคนอื่นได้เข้ามาใช้เป็นที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น ก็ถูกครับ พื้นที่ของประชาชนในพื้นที่เขตดินแดงก็ไม่มีใครเขารังเกียจ แต่ปัญหาว่าอย่าไล่ที่เขาไปอยู่ที่อื่น ปัญหาว่าเขาต้องอยู่ได้เหมือนเดิม เพราะวันนี้คนเหล่านี้เขาอยู่กันเป็นบ้านแล้ว เขามีลูก มีญาติ มีภรรยาที่ค้าขายอยู่ มีลูกที่เรียนหนังสืออยู่แถวนั้น เพราะฉะนั้นการที่จะทำขึ้นตรงนี้ ท่านประธานครับ ทั้งหมดเมื่อปรับแล้วต้องดีขึ้น แต่ถ้าปรับแล้วไม่ดีขึ้น กลับเลวหรือแย่ลง ใช้ไม่ได้ โครงการนี้ไม่ใช่เพิ่งเกิดในสมัยรัฐบาลนี้ครับ ผมกราบเรียนตรง ๆ เป็นโครงการที่ต่อเนื่องมานานครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ๒๕๓๖ ๒๕๓๗ มาแล้วครับ แต่ว่าผิดกฎหมายในสมัยรัฐบาล นายชวน หลีกภัย ท่านประธานครับ ทางการเคหะแห่งชาติเขาได้นำเรื่องนี้เพื่อเข้าไปขออนุมัติ คณะรัฐมนตรีเพื่อที่จะขออนุญาตศึกษาความเป็นไปได้ คณะรัฐมนตรีก็ได้กำหนดเป็นหลักการเอาไว้ครับท่านประธาน ให้การเคหะแห่งชาติไปดำเนินการว่า คณะรัฐมนตรีมีมติวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ สมัยนายชวน หลีกภัย ว่าการกระทำตรงนี้ให้ไปศึกษาความเป็นไปได้ได้ แต่ยังไม่ให้ดำเนินการนะครับ ผมเอามติคณะรัฐมนตรีอยู่ในมือนี้มาให้ท่านประธานดู มติคณะรัฐมนตรีนี้ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ผมจะพูดเฉพาะประเด็นสำคัญเลยนะครับ เขาบอกว่ากำหนดหลักเกณฑ์ว่าถ้าการเคหะแห่งชาติจะดำเนินการนี้จะต้องจัดทำแผนการรื้อย้ายผู้อยู่อาศัยเดิมและการก่อสร้างอาคารหรือการจัดหาที่พักอาศัยชั่วคราวให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงผลกระทบด้านครอบครัว โรงเรียนของบุตรและแหล่งงานของผู้อยู่อาศัยเดิม

นี่คือเงื่อนไขที่ ๑ เงื่อนไขที่ ๒ คือศึกษาและพิสูจน์เพื่อทราบจำนวนและรายชื่อผู้อยู่อาศัยเดิม จัดทำบัญชีรายชื่อรวมทั้งสำรวจรายได้เฉลี่ย เพื่ออะไรครับ เพื่อเอารายได้เฉลี่ยมาคิดอัตราว่าคนเหล่านี้เขามีรายได้เฉลี่ยเท่านี้เราจะเก็บค่าเช่าเขาเท่าไรเขาถึงจะอยู่ได้ แล้วอันนี้ก็เงื่อนไขต่อไปครับว่า ค่าเช่าต้องเก็บจากผู้อยู่อาศัยเดิมในอัตราที่ต่ำที่สุดครับ โดยคิดจาก

รายได้เฉลี่ยที่ต้องคิด แล้วที่สำคัญ ท่านประธานครับ จะต้องมีส่วนที่ให้เขาทำกิน สร้างรายได้ มาจ่ายค่าเช่า เพราะค่าเช่าต้องเพิ่มขึ้นจากการลงทุนก่อสร้างแน่นอน แล้วที่เป็นประเด็นสำคัญ ทำยที่สุดเลยครับ ผมข้ามอย่างอื่นไปหมดเลยนะครับ คณะรัฐมนตรีสมัยวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ วางเป็นหลักประกันให้กับประชาชนเอาไว้ครับ ว่าถ้าทั้งหมดนี้ซึ่งมีมากกว่าที่ผมกล่าว เมื่อสักครู่ครับ ทางการเคหะแห่งชาติจะต้องทำความเข้าใจกับประชาชนก่อน สอบถาม ความคิดเห็นประชาชนก่อนนะครับ เมื่อเสร็จแล้วถ้าประชาชนเห็นด้วยก็ต้องทำตามข้อสังเกต ของกระทรวงการคลัง ของกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเรื่องของสิ่งแวดล้อม ของสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และของสำนักงานประมาณ จึงจะเริ่มโครงการได้ ท่านประธานครับ นี่เป็นมติคณะรัฐมนตรี จึงจะเริ่มโครงการได้ เพราะฉะนั้นท่านประธาน จะเห็นว่ามติคณะรัฐมนตรีนี้ยังไม่ให้ทำครับ บอกว่าต้องไปสำรวจ ต้องทำความเข้าใจกับ ประชาชน ต้องกำหนดค่าเช่าจากรายได้เฉลี่ย ต้องทำอะไรกันอีกเยอะก่อนจึงจะเริ่มโครงการได้ ผมติดตามมาจนวันนี้ ท่านประธานครับ ยังไม่มีมติคณะรัฐมนตรีมาปรับโครงการนี้ มติ คณะรัฐมนตรีที่ออกมาสุดท้ายกรรมกรนี้คือ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ สมัยนายชวน หลีกภัย เพราะฉะนั้นวันนี้ยังคงต้องเดินตามนี้ แล้วผมไม่คิดว่าคณะรัฐมนตรีชุดไหนรวมทั้งชุดนี้จะมา กลับเงื่อนไขนี้ เพราะเป็นประโยชน์กับประชาชน แต่ที่ผมสงสัยคืออย่างนี้ครับ โครงการนี้ กลายเป็นเครื่องมือการเมืองครับ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยที่ผ่านมาก็ พวกเราเข้ามาในสภาชุดนี้เลือกตั้ง ๖ มกราคม ๒๕๕๔ รวมถึงที่ผ่านมาก็เลือกตั้งสมาชิกสภา กรุงเทพมหานครในกรุงเทพมหานครที่ผ่านมาในเขตผมนี้ถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือการเมือง บอกว่าประชาธิปไตยจะทุบแพลตฟอร์ม อย่าเลือกประชาธิปไตย อย่าเลือกพี่ระพันธุ์ เพราะมันจะ ทุบแพลตฟอร์ม ผมไม่ว่าครับ ในเรื่องการเมืองก็ว่ากันไป ผมก็ต้องทำความเข้าใจชี้แจงกับประชาชน แต่ว่าหลังเลือกตั้งแล้วครับ วันนี้ไทยรักไทยมาเป็นรัฐบาล วันนี้ไทยรักไทยมาเป็นรัฐมนตรี ดูแล วันนี้ไทยรักไทยเป็นคนเสนองบประมาณเข้ามา -----

ในช่วงการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเมื่อเร็ว ๆ นี้ นะครับ มีการนำเรื่องนี้ไปพูดอีก
 ก็โชคดีที่ท่านรัฐมนตรีสรรจรตซึ่งเป็นกรรมาธิการท่านไม่หลงไปเป็นเครื่องมือทางการเมือง
 แต่ว่ามีบางท่านถูกหลอกใช้ไปครับ และเผชิญเป็นอย่างนี้ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต
 ท่านประธาน มีการหยิบยกเรื่องนี้ไปรัฐบาลก็ส่งตัวแทนไป ผมขออนุญาตไม่ได้เสียหายนะครับ
 มีท่านสุธรรม แสงประทุม ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ท่านสมพงศ์ หาริกุล ที่ปรึกษาของนายก
 รัฐมนตรี แล้วมีเพื่อนสมาชิกซึ่งไม่ได้เสียหายนะครับ ท่านสฤต สันติเมทนีดล ท่านไปร่วมอยู่ด้วย
 ที่ผมพูดนี้ไม่ได้เสียหาย เพราะท่านไปรับฟังความเห็นประชาชนซึ่งผมร่วมประชุมอยู่ด้วย
 ทั้ง ๓ ท่านก็ตกลงรับปากกับประชาชนว่า โครงการนี้จะไม่ทำ จะไม่เริ่มจนกว่าจะสำรวจ
 ประชามติประชาชนใหม่ว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นหมื่นคน ๑๐๐ กว่าแพลตฟอร์มให้ทำใหม่
 เพิ่งผ่านมาไม่กี่เดือนท่านประธานครับ ประชาชนก็หลงเชื่อ ผมก็เชื่อครับ แต่ผมมาสงสัยครับ
 ท่านประธานครับ ปราบฏว่าในรายการที่ผมเรียนท่านประธาน ในรายการรายละเอียดมันมี
 โครงการนี้อยู่ แล้วมีการตั้งงบประมาณไว้ ดังนั้นะครับ ค่าใช้จ่ายในการทบทวน ๓ ตึก ๆ ละ
 ๖ แสนบาท ๑ ล้าน ๘ แสนบาท ค่าขนย้าย ๑๖๘ หน่วย หน่วยละ ๑๐,๐๐๐ บาท
 ๑๖๘,๐๐๐ บาท ค่าขุดเขยการย้ายออกถาวร ๑๖๘ หน่วย ๒๕๐,๐๐๐ บาท ๔๒ ล้านบาท
 นี่คือโครงการทบทวน นี้ทบทวน ๆ เลยครับ สมัยของนายชวน หลีกภัย ไม่ให้ทบทวน บอกให้ทำพวกนั้น
 ก่อน แล้ววันนี้ก็ยังทำไม่เสร็จ ท่านประธานเห็นไหมครับ มติคณะรัฐมนตรีบอกว่าต้องทำพวกนั้น
 ก่อนจึงจะเริ่มโครงการได้ ท่านประธานมารับจากผมได้ หรือกรรมาธิการท่านไหนอยากมารับ
 จากผมได้ เมื่อยังทำพวกนั้นไม่เสร็จจึงจะเริ่มโครงการได้อย่างไร แล้วมาตั้งงบประมาณอย่างนี้
 ผิดมติคณะรัฐมนตรีหรือไม่ครับท่านประธาน นี่มันมี ในขณะที่ออกไปรับปากประชาชนไว้ว่า
 โครงการนี้ไม่ทำไม่เริ่ม ผมก็อยู่ด้วย ท่านสมาชิกก็อยู่ด้วย รับปากต่อหน้าประชาชนชาวบ้าน
 ท่านกรรมาธิการท่านคงจะไม่ทราบ แต่ผมจำเป็นถึงได้ทราบเรียนท่านประธานว่า นี่เรากำลัง
 ถูกหลอกใช้อีกคนหนึ่งหรือเปล่า เพราะฉะนั้นงบประมาณท่านกรรมาธิการอนุมัติส่วนนี้มา
 มันผิดมติคณะรัฐมนตรี ท่านจะทำอย่างไร แล้วอย่างนี้ใครกันแน่ที่ทบทวนแพลตฟอร์มจริง ๆ สมัยนี้
 เสนองบประมาณมาทบทวนแล้ว แล้วประชาชนเหล่านี้เขาจะไปอยู่ที่ไหน อัตราค่าเช่าที่ตกลงกันได้
 ต้องสำรวจอะไรกันก่อน ประชาชนวันนี้ยังไม่เข้าใจครับ ผมทราบเรียนท่านประธานด้วยความ
 เคารพว่า ทางราชการแห่งชาติก็ดี พยายามที่จะไปชี้แจงทำความเข้าใจอยู่ เขาก็พยายาม

ทำตามเงื่อนไขมติคณะรัฐมนตรีครับ ผมก็เห็นใจเจ้าหน้าที่ แต่ว่าไปตรวจเช็คความมั่นคงอะไรขึ้นมา เขาบอกว่ามันมีแรงผลักดันครับ มันมีแรงผลักดันจากคนใกล้ชิดของรัฐมนตรีเร่งให้เกิด ผมที่ทราบเรียนท่านประธานไม่อยากจะให้เราต้องเสียหาย อย่าเอาเรื่องนี้มาเป็นเครื่องมือกันอีก เพราะถ้าเป็นเครื่องมือการเมือง ตรงนี้คือเรื่องยืนยันว่าใครกันแน่ ไทยรักไทยหรือ ประชาธิปัตย์ที่ทูปแฟลต ถ้ารัฐบาลผ่านโครงการนี้ วันนี้ จำนวนนี้นั่นแหละครับ ไทยรักไทย ทูปแฟลต ผมขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ในฐานะกรรมาธิการ กระผมขอเรียนตอบเพื่อนสมาชิกที่ได้ถามเกี่ยวกับทำไมไม่ชำระเงิน ผมอยากจะเรียนค่าชดเชยดอกเบีย ผมอยากจะเรียนว่าดอกเบียที่เราเป็นหนี้ค้างอยู่ ๖,๕๘๗ ล้านบาทเศษ ในปี ๒๕๔๓ ชำระไป ๑,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๔ ๒,๑๐๓ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๕ ๑,๓๐๐ ล้านบาท ตามจำนวนเงินว่าจะมีมากขึ้นตามกำลังที่เราจะสามารถดำเนินการได้ ในปี ๒๕๔๖ จึงชำระไป ๑,๓๔๗.๗๔๒ ล้านบาท อันนี้เป็นเรื่องที่ท่านชินวรณ์ก็ได้รับทราบ และได้ซักถามในคณะกรรมาธิการไว้เกือบทุกประเด็นแล้ว

สำหรับในเรื่องที่ว่าได้ส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องการปลูกยางพาราอีกหรือไม่อย่างไรเพิ่มเติม อยากจะเรียนว่าในปีนี้ได้ส่งเสริมสงเคราะห์ผู้ปลูกยางพาราที่แห่งใหม่ อย่างต่อเนื่องอีก ๑๖๙,๘๘๗ ไร่ เป็นเงิน ๖ ล้านบาทเศษ อันนี้เป็นเรื่องที่ชาวสวนยางชื่นใจ นะครับ

และอีกเรื่องหนึ่งที่ท่านบอกว่าจะแปรญัตติงบประมาณ ๖๐๐ ล้านบาท ซึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ผมจำวันที่ไม่ได้ ทราบว่าทางรัฐบาลได้อนุมัติเงินประมาณ ๙๐๐ ล้านบาท ที่บอกว่าจะทำซีดีรับเบอะ (City rubber) เกิดขึ้น ซึ่งให้การนิคมอุตสาหกรรมรับไปดำเนินการต่อไป ซึ่งผมเข้าใจว่าเงินก้อนนี้คงจะทำครบวงจรตามที่ได้ประกาศเอาไว้ สำหรับท่านวิลาศ ท่านครับ เงินที่เราจะสนับสนุนของกองกฎหมายนั้นไม่มีนะครับ เป็นเงินอนุรักษ์ธรรมชาติตามโครงการพระราชดำริและกิจการส่งเสริมอนุรักษ์สวนป่า นอกจากนี้ก็ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รวม ๖๕ ล้านบาทเศษ ซึ่งเงินกองกฎหมายซึ่งเป็นงานรูทีน (Routine) เราไม่ได้อุดหนุนครับ สำหรับท่านอลงกรณ์มี ๒ ปัญหาที่ผมจะกราบเรียนก็คือ เรื่องแก้ไขปัญหาการบริการล่าช้า ซึ่งในปีนี้ในระยะยาวที่การประสานภูมิภาค ได้ดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ของสำนักงานประปาทั้งหมด ๒๒๔ แห่ง และได้รับเรื่องอย่างมีจำกัด และเราได้เคยแนะนำให้เมื่อหลายปีมาแล้วว่าสมัยนั้นก็เป็นโครงการไม่ใช่ JBIC เป็นโครงการ OECF ก็บอกให้ดำเนินการขอกู้เงิน เช่นเดียวกับกรมที่ดินที่จะมาออกรังวัดออกโฉนดให้ทั่วประเทศ ก็ปรากฏว่าทางการประปาภูมิภาคยังไม่ได้ดำเนินการเรื่องนี้ แต่ว่าความคืบหน้าในการร่วมทุนกับภาคเอกชนนั้นนะครับ ซึ่งการประสานภูมิภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ราชบุรีและสมุทรสงคราม ได้ทำสัญญาบริษัทเอ็กคอปาราลแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการต่อไปได้สัมฤทธิ์ผลต่อไป

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือเรื่องของท่านสาธิตเกี่ยวกับว่างบประมาณที่จะดูรายได้หรือเปล่า ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับ ในปี ๒๕๔๔ มีนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมด ๒๙๙,๐๐๐ ล้านบาทเศษ สำหรับปีต่อมาระกปี ๒๕๔๕ มีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมแล้ว ๕๒๒,๗๗๙ ล้านบาทเศษ จึงดูในยอดนี้ในการที่จะมาคำนวณในการที่จะให้งบประมาณไป แต่สำหรับเรื่องอื่น ๆ ที่ท่านบอกว่าเป็นเรื่องของจะมีการฮั้วประมูล ประกวดราคาเกี่ยวกับการโฆษณาก็ฝากท่านได้ช่วยดูแล และก็ช่วยกันตรวจสอบติดตามด้วย ถ้ามีอะไรในฐานะที่กระผมเป็นประธานติดตามการบริหารงบประมาณกับท่านชินวรณ์ด้วย ก็ขอข้อมูลเราจะได้ช่วยกันครับ

สำหรับเรื่องของการเคหะแห่งชาติผมอยากจะขอรับเรื่องจากท่าน เพราะว่าเดี๋ยวจะขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กรุณาตอบท่านต่อไป และสำหรับ

เอกสารท่านให้ผมด้วย ขอเชิญท่านรัฐมนตรี ขออนุญาตท่านประธานให้ท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กรุณาตอบเรื่องการเคหะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายสรอรรถ กลิ่นประทุม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม สรอรรถ กลิ่นประทุม รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ในฐานะกรรมาธิการ ต้องขอขอบคุณท่านพระพันธ์ ต้องขออภัยที่เอ่ยนาม
ที่กรุณาให้ความสำคัญกับหน่วยงานของการเคหะ ผมขออนุญาตเรียนตรงนี้ว่าโครงการนี้เป็น
โครงการที่ผมได้ติดตามมาระยะหนึ่ง และจากการที่ได้รับรายงานครั้งล่าสุดก็ปรากฏว่าพี่น้อง
ประชาชนในพื้นที่ของชุมชนเคหะดินแดง ให้การยอมรับในโครงการนี้จากการสำรวจจะครบ
ประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ จึงเป็นที่มาของการตั้งงบประมาณไว้สำหรับดำเนินการ ผมขอเรียน
ยืนยันตรงนี้ว่า ถ้าหากว่าข้อมูลที่ได้รับยังไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง การดำเนินการตรงนี้จะ
ไม่มีการดำเนินการใด ๆ ทั้งสิ้น จะดำเนินการก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากพี่น้องประชาชน
ตรงนั้น ผมขอเรียนยืนยันตรงนี้ ถึงแม้ว่าตั้งงบประมาณไว้ก็แล้วแต่ แต่ว่าถ้าโครงการนี้ไม่ได้รับ
ความยืนยันก็ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ท่านพระพันธ์ตั้งใจนิดหนึ่งนะครับ ขอสั้น ๆ เลยนะครับ

นายพระพันธ์ สาสิริรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ รับรองครับ
นิดเดียวครับ เพราะว่าความเป็นจริงท่านรัฐมนตรีในฐานะกรรมาธิการท่านก็ดูแลดีครับ ผมก็
กราบเรียนท่านประธานตั้งแต่ต้นแล้ว ว่าท่านเป็นคนที่ดูแลการเคหะและท่านก็ดูแลดีและ
ท่านก็ไม่หลงไปเป็นเครื่องมือของใคร ผมต้องบอกว่าขอบคุณท่านด้วย แต่ว่าผมกราบเรียน
ท่านประธานว่าในส่วนนี้ท่านกรรมาธิการทั้งคณะอาจจะไม่ทราบ ผมก็ยินดีจะให้เอกสารกับ
ท่านกรรมาธิการไปดู-----

เพียงแต่ผมกราบเรียนว่า เอกสารที่เขารายงานท่านมา มันยังมีปัญหา ผมก็กราบเรียนว่า
 เจ้าหน้าที่เคหะก็พยายามทำงาน แต่ว่าการสื่อมันเข้าใจกันผิด สถิติที่ให้ท่าน ท่านประธานครับ
 ผাগไปบอกว่าบางครั้งทั้งแฟลต ๘๐ ห้อง มีคนมาลงคะแนนแค่ ๑๐ กว่าคน แล้วก็ ๖ คน
 ๗ คน ใน ๑๒ คน ก็บอกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์แล้วครับ นี่ละครับคือข้อมูลที่ท่านได้รับผิดพลาด
 ประการที่ ๒ แทนที่จะถามว่าเขาเห็นด้วยหรือไม่ ไปถามว่าจะอยู่โครงการต่อ
 หรือไม่ แล้วเจ้าหน้าที่ของจุฬาลงกรณ์อะไรที่ไปทำการสำรวจให้ก็ไปแบบงู ๆ ปลา ๆ เข้าใจ
 กันผิด ถามผิดกันอย่างนี้ นี่คือที่มาว่าข้อมูลไปถึงท่านผิด แล้วผมก็ยินดีให้ความร่วมมือ
 ชาวบ้านก็ให้ความร่วมมือแต่ให้ความเป็นธรรมกับเขาครับ เราต้องเข้าใจเขาไม่ใช่เขามา
 เข้าใจเรา แล้วที่สำคัญท่านประธานครับ วันนั้นมีรัฐมนตรีบอกยังไม่ทำนะจนกว่าจะมีเงื่อนไข
 หลายข้อจนครบ ถ้าท่านทำจนครบแล้วชาวบ้านเขาเห็นด้วยแล้วที่สำคัญเมื่อไม่กี่วันที่ผมเรียน
 ตัวแทน ๓ ท่านไปรับปากเขาไว้ว่ายังไม่ทำอะไรทั้งสิ้นจนกว่าสำรวจประชามติเปิดเผยกันใหม่
 ก่อน ผมถึงสงสัยว่าอย่างนี้แล้วมาตั้งบไปทูปทำไม เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมคิดว่า
 ท่านจะรับปากอย่างไรผมก็ไม่ว่านะครับ แต่ว่าวันนี้เป็นเรื่องของการลงมติ ผมยังไม่เห็นด้วย
 ผมยืนยันขอตั้งบนี้ ใครลงมติให้เห็นด้วยผมก็จะเอารายชื่อให้ชาวบ้านดูก็แล้วกัน ขอขอบคุณ
 ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ครับขอบคุณครับ อาจารย์เจริญชัยครับขอให้เป็นที่านสุดท้าย

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ท่านชินวรณ์ครับผมกราบแล้ว ถ้าหากว่าท่านชินวรณ์พูดก็ตอบได้กันไปอีกครับ
 ท่านชินวรณ์ใช้สิทธิ์อย่างเดียวครับ คือตอบไม่ตรงประเด็น ตอบไม่ตรงใจ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ไม่ใช่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : อะเก้นท์ (again) ไปเลยครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ไม่ใช่เป็นเรื่องไม่ตรงใจครับ ท่านประธานครับ นิดเดียวเท่านั้นเองก็คือว่ากรณี ๖๐๐ ล้านบาท ที่เกี่ยวกับการนิคมอุตสาหกรรมนั้นไม่เกี่ยวกับการปลูกทดแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมไม่อนุญาต ท่านชินวรณ์ผมขอความกรุณาเพราะว่าท่านเจริญได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ทุกมาตราเลยไม่ได้พูดเลยสักมาตราหนึ่ง มาตรานี้เป็นมาตราสุดท้าย ผมจะให้สิทธิ์ท่านเจริญก่อน

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ครับ ผมเพียงแต่ว่าจะชี้แจงว่าเพียงแต่ว่างบประมาณที่จะใช้ในการนิคมอุตสาหกรรมนั้นไม่เกี่ยวกับการปลูกทดแทนเท่านั้นเองครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับขอบคุณครับ เคารพท่านเจริญ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันธวงศ์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้ขอแปรญัตติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของหน่วยนี้รวมทั้งการเคหะด้วย ๒๐ เปอร์เซนต์ ทั้งนี้ก็เพราะว่าผมจะขออนุญาตทำความเข้าใจเกี่ยวกับกรรมาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีสรรภ ซึ่งผมชื่นชมท่านว่าเป็นคนที่ทำงานดีมาก ที่จริงแล้วผมต้องการที่จะให้ท่านแก้ไขปัญหาของการเคหะโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือว่าที่แฟลตวัชระพล เขตสายไหม ท่านก็เป็น ส.ส. ต่างจังหวัดก็คงจะไม่ทราบที่วัชระพลมีปัญหา เพราะที่นั่นเป็นคนที่จากคลองเตย เมื่อก่อนนี้ก็ใช้ที่ของการท่าเรือ ก็มีรถตกลงกับการท่าเรือว่าถ้าไปอยู่วัชระพลนั้น การท่าเรือก็จะจัดหาที่ให้ อยู่บนแฟลตก็ได้จะหาทำแฟลตให้ หรือไม่ก็จะอยู่บนดินก็ได้จะหาที่ดินให้ ก็ปรากฏว่าไปกันเรียบร้อย พอไปกันเรียบร้อยปรากฏว่าทางการเคหะก็มีทั้ง ๒ อย่างให้ เดียวนี้เหมือนกับปล่อยเกาะ ผมจะขอทำความเข้าใจกับท่านทั้งหลายด้วยครับว่า คนที่อยู่ ที่นั่นเริ่มจะย้ายออกเพราะว่าไม่มีงานทำ แล้วถนนที่ให้อยู่นั้นก็ไม่มีรถตัดเพิ่มขึ้น ก็เหมือนหนึ่งว่าพวกนี้ถูกปล่อยเกาะ สิ่งที่ผมอยากจะเสนอก็คือว่าอยากจะตัดงบอื่นเพื่อว่าให้มาทำโครงการสาธารณูปโภคให้กับพี่น้องชาวการเคหะโดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตสายไหม ที่วัชระพลบ้าง

และที่ต่าง ๆ บ้าง แต่ขณะนี้ก็มีปัญหาต่อไปนะครับว่า เดิมนั้นการทำเรือออกค่าน้ำประปา
ทำน้ำประปาให้ เจาะน้ำบาดาลให้ ออกสตาจค์ให้เรียบร้อยหมดทุกอย่าง แต่ว่าขณะนี้
การประปาส่วนนครหลวงก็ทำน้ำประปาไปจนจะถึงแฟลตวัชรพลแล้วแต่ปรากฏว่าหยุดไว้
เพราะว่ามีปัญหาว่าใครจะเป็นคนจ่ายสตาจค์ค่าน้ำประปาจากที่ที่นครหลวงไปสู่วัชรพล
ไม่มีใครจ่าย แล้วก็เครื่องสูบน้ำบาดาลที่การทำเรือให้นั้นก็เก่าชำรุดหมดแล้ว ผมอยากจะฝาก
ท่านกรรมาธิการว่าตัดงบอื่นแล้วมาเพิ่มงบนี้ถ้าทำได้ แต่ถ้าทำไม่ได้ในฐานะเป็น ส.ส. ก็ฝาก
ท่านรัฐมนตรีไว้ด้วยครับว่า ขอความกรุณาไปออกสตาจค์ค่าน้ำประปานครหลวง จากที่
การประปานครหลวงต่อมาไว้จ่อไว้เรียบร้อยแล้วเข้าไปสู่หมู่บ้านวัชรพลด้วยแล้วจะขอบคุณยิ่ง
แล้วอีกปัญหาหนึ่งก็คือว่า ถนน พยายามต่อถนนไปให้พวกนี้ อย่าไปถือว่าเขาอยู่เกาะ เพราะว่า
เขาจำเป็นจะต้องติดต่อ ลูกเต้าจะต้องไปโรงเรียน การคมนาคมไม่สะดวก ขอฝากไว้ด้วยครับ

ประการที่ ๒ ขอสั้น ๆ นะครับ ก็คือว่าขณะนี้ทางกรุงเทพมหานครนี้ เราต้อนรับคนที่มาจากต่างจังหวัด มาทำงานอยู่ที่ในกรุงเทพมหานคร แต่ปรากฏว่าพวกนี้ต้องการหาที่อยู่ ที่ราคาถูก ๆ ก็ไปอยู่แถวชุมชนแออัด สร้างปัญหาขึ้นมามากมาย แล้วพออยู่ไป ๆ ปรากฏว่าบางทีไปอยู่บ้านห้องแถวเก่า ๆ แล้วเจ้าของห้องแถวทิ้งไป ถนนเจ้าของก็ทิ้งไป ไม่มีใครเป็นเจ้าของ จะให้ กทม. มาสร้างถนน ทำท่อระบายน้ำ ก็ทำไม่ได้ เพราะว่าเป็นที่ของเอกชน ฉะนั้นเรื่องนี้ก็คือว่าอยากจะตัดงบประมาณ เพื่อจะให้เอามาเพิ่มในการทำถนนตามหมู่บ้านต่าง ๆ ให้ท่อระบายน้ำโตขึ้นและยกถนนสูงขึ้น แล้วมีการบริการว่าลอกท่อต่าง ๆ ในพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานครให้มากขึ้น เพราะว่าทางนี้ก็ต้อนรับพี่น้องชาวไทยซึ่งมาจากต่างจังหวัด มาอยู่ในกรุงเทพมหานคร อยู่ในชุมชนแออัด ฉะนั้นจะขอให้ท่านรัฐมนตรีสรรภรรถช่วยดูแลพี่น้องชาวกรุงเทพมหานคร เดียวนี้เขาเป็นชาวกรุงเทพมหานครหมดนะครับ มาจากต่างจังหวัดนะครับ ขอฝากไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมาธิการบอกว่าจะรับข้อสังเกตไว้ นะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุม นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างของคณะกรรมาธิการ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรที่จะให้มีการแก้ไขตามที่ได้มีผู้แปรญัตติ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมาธิการ ๓๒๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๘๑ ท่านงดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ ท่านครับ จึงถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติ เห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมาธิการครับ

ต่อไปขอเชิญมาตรา ๒๓ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๓ กองทุนและเงินหมุนเวียนมีการแก้ไข
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณเซนครับ

นายเซน เทือกสุบรรณ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เซน
เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ กระผม
ได้ขออนุญาตท่านประธานแปรญัตติตัดลงงบประมาณในมาตรา ๒๓ เรื่องกองทุนและ
เงินหมุนเวียนจำนวน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ ว่าที่จริงผมก็อยากที่จะไม่อภิปราย
ในเรื่องเหล่านี้มากนัก แต่วามันเป็นความจำเป็นที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าจะต้องถาม
คณะกรรมการฯ ไม่ทราบที่ท่านคณะกรรมการได้กรุณาสอบถามในเรื่องของกองทุนต่าง ๆ
แทนพวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างละเอียดรอบคอบหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
กระผมเห็นว่าหลายกองทุนซึ่งคิดว่ามีปัญหาในทางปฏิบัติ หลายกองทุนเป็นเพียงกองทุน
เพื่อประชาสัมพันธ์ กองทุนเพื่อเป็นหน้าเป็นตาแก่นั่นเอง แต่ในทางปฏิบัติแล้วเราไม่เห็น
การทำงานในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ให้เกิดขึ้นจริง ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต
เพื่อสั้น ๆ เพียงบางเรื่อง ซึ่งสภาแห่งนี้ ผมคิดว่าพวกเราทั้งหลาย เพื่อนสมาชิกในสภานี้
ได้รับรู้อยู่ทั้งสิ้นนะครับ สิ่งที่ผมจะพูดถึงก็คือคงเป็นกองทุนพัฒนากาฬากีฬาแห่งชาติและ
กองทุนกีฬามวย ท่านประธานครับ ว่าที่จริงเมื่อสักครู่ที่ผมไม่ได้อภิปรายในเรื่องของการกีฬา
แห่งประเทศไทย ก็ขออนุญาตพูดรวมในที่นี้ด้วย ท่านประธานครับ เพื่อน ส.ส. ของเราคนหนึ่ง
ขออนุญาตประทานอภัยที่เอ่ยนาม ร้อยตำรวจเอก พเยาว์ พูลธรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อดีตนักมวยผู้นำชื่อเสียงสู่ประเทศไทยอย่างยิ่ง โดยเป็นนักมวย
คนแรกและนักกีฬาคนแรกของประเทศไทยที่น่าเหรียญโอลิมปิกเหรียญแรกของประเทศไทย
มาสู่ความภาคภูมิใจของพี่น้องนักกีฬาและพี่น้องประชาชนคนไทย ปลุกกระแสความตื่นตัว
ในการที่จะเป็นนักมวย นักกีฬา เพื่อเข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิก -----

โดยได้เหรียญทองแดงโอลิมปิกที่เมืองมอนทรีออล ประเทศแคนาดา ท่านประธานครับ นอกจากนั้นเคยทำคุณรับใช้ประเทศชาติมากมาย ได้รับเหรียญทองเอเชียนเกมส์และเหรียญกีฬาต่าง ๆ ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่นของประเทศไทยอีกหลายรางวัล ได้รับตำแหน่งแชมป์เปียนโลกมวยสากลรุ่นฟลายเวทของสมาคมมวยโลก และการกีฬาในด้านต่าง ๆ อีกมากมาย ท่านประธานครับ เป็นที่น่าภาคภูมิใจในฐานะที่ชาวประจวบคีรีขันธ์ เห็นความสำคัญ เห็นความสามารถและเห็นการทำงานรับใช้พี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการเมือง ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกในที่นี้ก็คงเห็นว่าแม้ว่าร่างกายในปัจจุบันจะไม่สมประกอบ ร่างกายในปัจจุบันจะอยู่ในความป่วยไข้ แต่คุณเพยาร์ พูลธรัตน์ไม่เคยทิ้งภาระหน้าที่ที่ชาวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มอบให้มาทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เดียวนี้ก็ยังมาประชุมสภา แม้ว่าจะต้องมาด้วยรถเข็น เป็นที่น่าสงเวช และเห็นเพื่อนสมาชิกหลายคนทั้งซีกรัฐบาลและซีกฝ่ายค้านไปจับมือ ไปให้กำลังใจในการรักษาตัวของ ร้อยตำรวจเอก เพยาร์ พูลธรัตน์ พวกเราทั้งหลายก็คงมีความรู้สึกที่ไม่แตกต่างกัน คุณเพยาร์ป่วยเป็นโรคหนึ่งในประเทศไทยมีคนไม่กี่คนนักที่ป่วยเป็นโรคนี้ คงมีไม่เกินสัก ๑๐ หรือ ๒๐ คนในประเทศไทยเป็นโรคที่เขาเรียกว่า มิโอโทปิค เล็คเทอรัล สตรีโรซิส ท่านประธานทราบไหมครับว่า ขณะที่ยังมีชีวิตร่างกายที่แข็งแรง สามารถประกอบอาชีพได้ คุณเพยาร์ไม่เคยที่จะเข้าไปรบกวนหน่วยงานพวกนี้เลย แต่ขณะที่เขาป่วยไข้ มีความต้องการที่จะได้รับเงินมาช่วยดูแลในการรักษาตัว มาเพื่อจะดูแลในครอบครัวเตรียมการให้กับครอบครัว คุณเพยาร์ได้ทำหนังสือขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้ว สิ่งที่ผมได้เห็นครั้งหนึ่งก็คือว่า ได้ทำหนังสือถึงคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ท่านประธานครับ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ขอเงินมารักษาตัว นอกจากที่จะให้เงินมาสำหรับการรักษาตัว เขาบอกว่าเขาให้เป็นเงินเดือน คุณเพยาร์ได้เขียนบอกว่าคงมีชีวิตอยู่ที่ ไม่ยืนยาวนัก ผมขออนุญาตที่จะไม่พูดอย่างนี้ เพราะผมไม่อยากจะพูดว่า ผมเห็นใจเพื่อน แต่ว่าผมรู้ว่าเขามีความภาคภูมิใจและหยิ่งในตัวเอง ท่านประธานทราบไหมครับว่า เขาเสนอให้เงินคุณเพยาร์เพียงเดือนละพันกว่าบาท คุณเพยาร์ทำหนังสือไปอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าให้เป็นค่าตอบแทนเดือนละพันกว่าบาทนี้ให้ตั้งแต่เขาได้เป็นนักกีฬาเหรียญทองแดงโอลิมปิกเหรียญแรก

ได้ไหม เพื่อเขาจะได้เงินเป็นก้อนเป็นกำสำหรับมาใช้จ่าย ได้รับการปฏิเสธจากหน่วยงาน
พวกอย่างนี้ครับ ผมเลยต้องถามกรรมการผ่านทางท่านประธานไปว่า เคยได้สอบถามไหมครับว่า
กองทุนกีฬามวยก็ดี กองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติก็ดี คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย
หรือหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้กรรมการได้ถามเขาไหมครับว่าเขาได้ดูแลนักกีฬาซึ่งเป็นตัวแทน
ของคนไทยทั่วประเทศ ไปแสวงหาชื่อเสียง ไปทำหน้าที่แทนพวกเราอย่างมีเกียรติ ได้ดูเขาไหม
ครับ หรือว่ารอจนบางคน อย่างเช่น คุณโผน กิ่งเพชร เสียชีวิตแล้วถึงไปสร้างอนุสาวรีย์ให้เขา
อย่างนั้นหรือ -----

ท่านประธานครับ ผมมีความคิดว่าถ้ากรรมการไม่ได้ดูแลในเรื่องเหล่านี้ ไม่ได้สอบถามในเรื่องเหล่านี้ดี ผมจึงได้ขอเสนอแปรญัตติตัดลงงบประมาณจำนวน ๑๕ เพอร์เซ็นต์ ในรายจ่ายเพื่อกองทุนและเงินหมุนเวียน ท่านประธานครับขอถือโอกาสนี้ฝากท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในเรื่องงานเหล่านี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการคงรับข้อสังเกต คุณชัยจะตอบหรือครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย ขอประธานทราบเรียนด้วยความเคารพ ที่คุณเซนพูดถูกต้อง แต่ว่าทางคณะกรรมการได้พิจารณางบประมาณเงินหมุนเวียน ๕๙,๕๙๘ ล้านบาท เราปรับลดไป ๓๐๐ ล้านบาท ที่เราเป็นกองทุนหมุนเวียนที่จะไปพัฒนาเพื่อนบ้าน เราก็ปรับลดไป และเราปรับลดเรื่องพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ๕๐ ล้านบาท เนื่องจากว่ากองทุนนี้เรามีอยู่แล้ว ๘๐๐ ล้านบาท ส่วนพัฒนาอาจารย์เอกชนก็เหมือนกันมีอยู่แล้ว ๖๐๐ ล้านบาท เงินเยอะครับ เราก็เลยปรับ ๕๐ ล้านบาทก็ประธานทราบเรียนให้ทราบว่าพัฒนาการกีฬาเราได้ตั้งไว้ในปีนี้ ๕๐ ล้านบาท ก็ไม่มีการปรับลดครับ และเรื่องมวย ๒๐ ล้านบาท ก็ไม่มีปรับลด กระผมคิดว่ากองทุนหมุนเวียนเหล่านี้ก็อาจจะได้ไปช่วยเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนของเราได้ในโอกาสต่อไป เมื่องบประมาณนี้ท่านได้รับรองแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์จะใช้สิทธิ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ สำหรับมาตรา ๒๓ นั้น ผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ความจริงโดยหลักการก็ทำนองเดียวกับที่เพื่อนสมาชิกอีกท่านหนึ่ง คือคุณพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ขอประธานโทษที่เอ่ยนาม ก็เลยจะอภิปรายแทนท่านไปด้วย สั้น ๆ เท่านั้นเองครับ คือที่ติดใจนั้นจะเป็นพรรคทำของมาตราครับ ในพรรคทำของมาตราจะมีข้อความที่พูดถึงว่า ในกรณีจำเป็นสำนักงบประมาณจะโอนรายจ่ายรายการใดรายการหนึ่ง ไปเพิ่มรายการอื่นในมาตรานี้ก็ได้ ท่านประธานดูนะครับว่า

ในมาตรานี้มันจะมีกองทุนทั้งหลายอยู่เกือบ ๒๐ กองทุน คือ ๑๘ รายการ ผมเข้าใจดีครับว่า ข้อความนี้เป็นข้อความซึ่งปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณทุกปีในอดีตที่ผ่านมา และตรงนี้อาจจะไม่ค่อยเป็นปัญหามากนักในอดีต ก็เพราะว่าแต่ละกองทุนนั้น จะมีวงเงินอยู่ อย่างมากที่สุดส่วนใหญ่ก็จะเป็นหลักร้อย หรือมากจริง ๆ ก็หลักพันนะครับ แต่ว่าระยะหลังมันมีกองทุน เริ่มต้นจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งเข้าไปสู่หลักหมื่นล้านแล้วนะครับ และที่สำคัญก็คือว่าในปีงบประมาณนี้มีอีกกองทุนหนึ่ง ก็คือเงินทุนหมุนเวียนบัตรประกันสุขภาพ ซึ่งก็จะมีจำนวนเงินอีก ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท ใกล้เคียงกับกรณีของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ประเด็นของผมนี้อยู่ตรงนี้ครับ ท่านประธานว่า มาตราที่ว่าด้วยกองทุน ท่านประธานจะเห็นว่ากองทุนแต่ละกองทุน วัตถุประสงค์ของแต่ละกองทุนไม่เหมือนกันเลย เป็นภารกิจเฉพาะ เป็นพันธกิจเฉพาะ แก้ไขปัญหาแต่ละปัญหาไม่เกี่ยวข้องกัน แต่ว่าทำยมาตรานี้เราไปอนุญาตให้สำนักงบประมาณสามารถโอนเงินจากกองทุนหนึ่งไปอีกกองทุนหนึ่งได้ และอย่างกรณีของกองทุนหมุนเวียน เรื่องของบัตรประกันสุขภาพ เดิมที่เป็นเรื่องของกองทุนที่ดูแลเรื่องบัตรประกันสุขภาพที่ขายประชาชน แต่ปัจจุบันใช้กลไกตัวนี้มาเป็นหน่วยรับงบประมาณเพื่อไปดำเนินการโครงการ ๓๐ บาท ที่ในปีที่ผ่านมาเราก็เห็นนะครับว่าโครงการ ๓๐ บาทในที่สุดต้องมีการไปขอ งบประมาณเพิ่ม บังเอิญว่าในปีงบประมาณปัจจุบันนั้นไปขอเป็นงบกลาง แต่ถ้าสมมุติว่า งบกลางติดขัด มันก็มีความเป็นไปได้ที่ในที่สุดจะมีแรงกดดันให้มาใช้บรรทัดายของ บทบัญญัติในมาตรานี้ก็คือว่า อาจจะไปเอาเงินจากกองทุนอื่น อาจจะไปเอาเงินจากกองทุน กู้ยืมเพื่อศึกษาก็ได้นะครับ เพราะว่าแนวคิดรัฐบาลนี้ ท่านนายกเองก็พูดหลายครั้งว่า กรณี ๓๐ บาทนั้นดูท่านให้การสนับสนุนเต็มที่ แต่กรณีเรื่องของการศึกษาท่านก็พูดเสมอว่า พยายามที่จะลด คือต้องการให้การอุดหนุนด้านการศึกษาจำกัดกลุ่มลงมา ที่ผมกราบเรียน ไม่ได้หมายความว่า จะเกิดสิ่งนี้ขึ้น เพียงแต่จะถามว่ากรณีการได้คิดบ้างหรือไม่ครับว่า เมื่อปัจจุบันรูปแบบของเงินกองทุนจะมีขนาดใหญ่ขึ้น และมีหลายกองทุนซึ่งมีเงินจำนวนมาก อยู่ในมาตราเดียวกัน แต่เป็นเงินกองทุนที่ใช้ไปในวัตถุประสงค์เฉพาะของตัวเอง ไม่ได้ เชื่อมโยงกับกองทุนอื่นเลย

การเขียนข้อความกว้างอย่างนี้ครับ คือให้สามารถโอนเงินจากกองทุนหนึ่งไปอีกกองทุนหนึ่งได้ มันจะสมกับเจตนารมณ์ของกระบวนการของการอนุมัติงบประมาณอยู่อีกต่อไปหรือไม่ ถ้าท่านได้พิจารณาแล้ว ท่านมีความคิดว่าในอนาคตเราจะมีวิธีการอย่างน้อยที่สุดนะครับ กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขบางประการให้เกิดความมั่นใจแก่ฝ่ายนิติบัญญัติได้หรือไม่ ครับว่า วงเงินที่จะได้มีการใช้จ่ายไปยังกองทุนต่าง ๆ นั้น จะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของ กฎหมายและกรณีจำเป็นก็ต้องชัดเจนครับว่า จำเป็นเร่งด่วนอย่างไร และจะมีหลักเกณฑ์ ใดในการที่จะโอนเงินมาจากกองทุนไหนไปกองทุนไหนในกรณีใดบ้างครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายพรชัย นุชสุวรรณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร กราบเรียนสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ผม พรชัย นุชสุวรรณ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณครับ ขออนุญาตกราบเรียนเรื่องของมาตรา ๒๓ เรื่องของกองทุนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ยก ประเด็นเรื่องของอำนาจในการโอนที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ว่าพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งในนั้นตามมาตรา ๑๙ นั้น ได้กำหนด ไว้ชัดเจนว่ารายจ่ายต่าง ๆ นั้น สามารถที่จะดำเนินการโอนเปลี่ยนแปลงได้ตามสมควร ซึ่งผู้อำนวยการสามารถจะอนุญาตให้โอนเปลี่ยนแปลงได้ ตรงนี้ผมกราบเรียนว่ามี วัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความสะดวกในการดำเนินการ แต่ในข้อเท็จจริงแล้วเรื่องของกองทุน หรือเงินทุนหมุนเวียนนั้น มิได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๒๓ ปกติแล้วไม่ว่าจะเป็นกองทุนหรือ เงินทุนหมุนเวียนที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการในเรื่องใด ๆ ก็ตามนั้น ปกติก็ให้ใช้ไป ตามที่กำหนดไว้ ตรงนี้มาตรา ๑๙ ได้กำหนดไว้เป็นอำนาจที่ค่อนข้างจะกว้างในการที่สามารถ จะโอนเปลี่ยนแปลงเพื่อความสะดวกในการที่จะให้มีการใช้จ่ายในการบริหารงบประมาณ ให้มีความคล่องตัวเท่านั้น แต่จริง ๆ แล้วข้อเท็จจริงยังไม่มีการใช้ในเรื่องเหล่านี้เลย ครับขออนุญาต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอภิสิทธิ์ยังตั้งใจครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปัตย์ ผมกราบเรียนนิดหนึ่งครับว่า มาตรา ๑๙ ของ
พ.ร.บ. ปี ๒๕๐๒ นี้ การโอนต้องโอนภายในกรมเดียวกันครับ เพราะฉะนั้นอย่างน้อยที่สุด
การโอนมันก็ต้องอยู่ภายใต้กลุ่มงานซึ่งค่อนข้างจะมีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่ว่ากรณี
ของมาตราที่เรากำลังดูอยู่นี้ ท่านสามารถจะโอนเงินจากกองทุนที่ฟ้ามวยไปกองทุน
จัดรูปที่ดินก็ได้ครับตามที่เขียนอยู่ แต่ว่าเมื่อท่านบอกว่ายืนยันว่าที่ผ่านมาไม่ได้ใช้
บทบัญญัตินี้ ซึ่งกระผมก็เข้าใจว่าคงจะเป็นอย่างนั้น เพราะในอดีตที่ผ่านมาเงินแต่ละกองทุน
จำนวนมันก็ไม่มาก แต่ว่าวันนี้เรามีอย่างน้อย ๒ กองทุนใหญ่แล้ว ขนาด ๒๗,๐๐๐ ล้าน
ผมก็เพียงแต่กราบเรียนเอาไว้ว่า วันข้างหน้าน่าจะต้องทบทวนครับ วิธีการเขียนอย่างนี้
และผมก็ยังยืนยันครับว่า ยิ่งท่านยืนยันว่าไม่ใช่ ผมก็อยากจะเสนอตัดข้อความนี้ออก
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายพรชัย นุษสุวรรณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาครับ
และท่านสมาชิกผู้แทนผู้ทรงเกียรติ อันนี้มันปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
ปี ๒๕๐๒ ซึ่งถ้าอันนี้ต้องแก้ ต้องแก้ทางกระบวนการทางกฎหมายครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ต่ไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัตยาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรที่จะให้คงไว้ตามร่างของกรรมาธิการ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรที่จะให้มีการแก้ไขตามที่ได้มีผู้แปรญัตติ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงครับ เชิญรวมคะแนนครับ ผลการลงคะแนนเสียง เห็นควรให้คงไว้ตามร่างของกรรมาธิการ ๓๓๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๙๐ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน แล้วก็ไม่ได้ลงคะแนนเสียง ๒ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นว่าจะให้คงไว้ ตามร่างของคณะกรรมาธิการครับ

ต่อไปขอเชิญมาตรา ๒๔

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๔ รายจ่ายสดใช้เงินคงคลัง ไม่มีการแก้ไข มีคณะกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผ่านครับ เชิญครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๕ อำนาจสั่งจ่าย ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปัตย์ ขอไม่ใช้เวลามากนะครับ แต่ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับ ผมได้แปรญัตติเพิ่มมาตรา ๒๕ ทวิ แล้วก็ขอฟังความคิดเห็นจากท่านกรรมการครับ คือท่านได้ทำงานอย่างเหน็ดเหนื่อยนะครับท่านกรรมการในปีนี้ แต่ท่านทราบดีว่าวันที่ ๑ ตุลาคม ถ้าเป็นไปตามที่รัฐบาลประสงค์ เราก็มีโครงสร้าง ทบวง กรม ใหม่ และกฎหมายฉบับนั้นก็เขียนเอาไว้ว่าเมื่อมีโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม ใหม่แล้ว รัฐบาลสามารถที่จะตราพระราชกฤษฎีกาโอนงบประมาณจากหน่วยงานเก่าไปหน่วยงานใหม่ได้ คำถามของผมก็คือว่าไม่มีความคิดเลยหรือครับที่จะเขียนอะไรในนี้ ประการแรกก็คือให้ฝ่ายนิติบัญญัติได้รับทราบเสียหน่อยว่ากฎหมายงบประมาณ ซึ่งเคยอนุมัติไปตามโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม ที่เป็นอยู่ในวันนี้ พอไป ๑ ตุลาคมแล้ว ไปอยู่ที่ไหนกัน

ประการที่ ๒ ก็คือว่าไม่คิดบ้างเลยหรือครับที่จะเขียนหลักเกณฑ์อะไรบางอย่างว่าการโอนงบประมาณที่จะมีขึ้นตามกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นี้ มันจะต้องมีขอบเขตหลักเกณฑ์อย่างไร เพราะว่าเท่าที่ผมอ่านดูในขณะนี้ตามกฎหมายนี้นะครับ แม้แต่โครงการทั้งหลายซึ่งเรานั่งพิจารณาร่วมกันมาเป็นระยะเวลาถึง ๓ วัน ถ้าวันนั้นเกิดการโอนโดยพระราชกฤษฎีกาไป ผมก็ไม่แน่ใจว่าจำเป็นจะต้องยึดตามเรื่องของแผนงาน โครงการที่เราได้มีการพิจารณากันถึง ๓ วัน ที่ผ่านมานั้นนะครับ รวมทั้งอีก ๑๐๐ กว่าวันที่อยู่ในสภา

แห่งนี้หรือไม่ ผมขอความชัดเจนสักนิดหนึ่งนะครับว่า ท่านกรรมาธิการได้มีคำตอบในเรื่องนี้ไหมครับ เพราะว่าแม้แต่ข้อสังเกตท่านก็เพียงเขียนว่าขอให้มีการเตรียมการได้ดี แต่ไม่ได้มีหลักประกันอะไรเลยว่่าที่สภาเราพร้อมกันพิจารณาทั้งหมดนี้เมื่อมีการโอบนบประมาณแล้ว จะไม่หลุดไปจากกรอบหรือเจตนารมณ์ของการอนุมัติจากสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสาทิติย์ครับ

นายสาทิติย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม สาทิติย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้แปรญัตติเพิ่มความในมาตรา ๒๕ ทวิ เช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิกซึ่งอภิปรายเสร็จไปเมื่อสักครู่ครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้จะ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ประเด็นที่ผมเรียนท่านประธานมีนิดเดียวเท่านั้นเอง ในมาตรานี้ที่แปรเพิ่มก็คือว่าเหตุผลตั้งที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่แล้ว แต่ว่าเรื่องที่สำคัญก็คือว่าผมเกรงว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๖ ที่เราพิจารณากันด้วยความเหน็ดเหนื่อยหลายวันนี้นะครับ เขาเข้าจริงแล้วไม่มีความหมายอะไรเลยในทางปฏิบัติ เพราะกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จะมีการไปออกพระราชกฤษฎีกา มีการสามารถที่จะโยกเปลี่ยนแปลงงบประมาณทั้งหลายได้ ไปสู่โครงสร้างของกระทรวงใหม่ตามกฎหมายฉบับใหม่ ทำอย่างไรครับที่จะให้สภาของเราในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติได้ตรวจสอบเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมด งบ ๙๙๐,๐๐๐ กว่าล้าน วันนี้พูดกันแผนงานโครงการอย่างนั้นอย่างนี้ ไปลงตรงนั้นตรงนี้ เขาเข้าจริงพอเลย ๑ ตุลาคมไปแล้ว ฝ่ายบริหารก็ใช้อำนาจตามกฎหมายฉบับใหม่ โยกเปลี่ยนแปลงโอนทั้งหมดโดยไม่เหลือเค้าเดิมไว้เลย อย่างนี้สภาไม่มีความหมายครับ -----

ผมคิดว่ากรรมาธิการอาจจะไม่ตอบในลักษณะที่เป็นเชิงแสดงความคิดเห็นก็ได้ แต่ผมขอถาม ๒ ประเด็นเท่านั้น ๑. ท่านผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณอยู่ที่นี้ ท่านลุกขึ้นตอบสภาได้ไหมครับว่าข้อกังวลอย่างที่ผมกับเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปจะไม่เกิดขึ้น นั่นคือโดยกฎหมายฉบับใหม่ไปโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณจากแผนงาน โครงการเดิมที่มีไว้แล้วเกือบจะทั้งหมดได้จริง ๆ ประการที่ ๒ แม้ว่าจะเปลี่ยนแปลงไปบางส่วน รัฐมนตรีก็อยู่ที่นี้ลุกขึ้นให้คำมั่นต่อสภาได้ไหมครับว่าถ้ามีการกระทำดังที่แท้จริง ภายใน ๑ หรือ ๓ เดือนขอให้ท่านกลับมารายงานสภา โดยที่อาจจะไม่จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ก็ได้ แต่ให้คำมั่นกับสภา ผมขอ ๒ ประเด็นครับ ๑. ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณตอบหน่อยครับ ๒. รัฐมนตรีให้คำมั่นหน่อยครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมานั่งบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการครับ สำนักงานงบประมาณ

เชิญเลยครับ

นายพรชัย นุชสุวรรณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภานะครับ ผม พรชัย นุชสุวรรณ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณนะครับ ตามที่ท่านสมาชิก ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ได้พูดถึง ขอแปรญัตติเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ ทวิ ในกรณีที่มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ให้แจ้งรัฐสภาทราบภายในหนึ่งเดือนนับตั้งแต่วันพระราชกฤษฎีกามีผลบังคับใช้ สำหรับตรงนี้ที่ทางเราไม่ได้ร่างอยู่ในร่าง พ.ร.บ. งบประมาณปี ๒๕๔๖ นั้น เนื่องจากว่าร่างกฎหมาย ๒ ฉบับที่ยังอยู่ในวุฒินั้นมีข้อความที่สอดคล้องแล้วก็สามารถที่จะปฏิบัติได้อยู่แล้ว คือไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้ครับ เพราะฉะนั้นในส่วนนั้นจะมีข้อความทำร่างพระราชบัญญัติอยู่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอภิสิทธิ์ยังตั้งใจเชิญนะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปัตย์นะครับ คือกฎหมายฉบับนั้นก็ยังไม่เป็นที่ยุตินะครับ ผมก็เข้าใจข้อจำกัด แต่ว่าปัญหาก็คือว่าลักษณะของมาตราที่เกี่ยวข้องตรงนั้นเป็นเพียงให้อำนาจ

ในการให้ฝ่ายบริหารในการโอนสิ่งทั้งหลายทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นสินทรัพย์ บุคลากร รวมไปถึงงบประมาณเข้าสู่โครงสร้างใหม่ด้วย ประเด็นของกรรมก็คือว่ามันไม่ได้มีหลักประกันในเรื่องของขอบเขตของการโอน และการที่จะให้พวกเราฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งทำงานกันมาอย่างหนักหน่วงในเรื่องงบประมาณได้มีหลักประกันว่ามันเป็นไปตามเจตนารมณ์ตรงนี้ ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ นะครับ ผมไม่ได้ดูตัวเลขมาว่ากรณี รพช. เอาสมมุติกรรมเดียว ได้งบประมาณไปมากแล้วก็เป็นงานซึ่งสัมพันธ์กับพื้นที่ของเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนใหญ่ ๑ ตุลาคม ไม่มี รพช. แล้วครับ เมื่อไม่มี รพช. ก็ต้องไปดูว่างบประมาณที่อยู่ในที่ รพช. จะไปอยู่กรมไหนบ้างอาจจะไม่ใช่กรมเดียวก็ได้ ซึ่งอันนี้ผมก็เข้าใจเพราะมันต้องปรับเข้าสู่โครงสร้างใหม่ แต่คำถามของผมก็คือว่าเท่าที่ผมดูขณะนี้เรายังไม่มีหลักประกันในทางกฎหมายเลยนะครับว่าวันที่รัฐบาลตัดสินใจโอนงบประมาณของ รพช. สมมุติไปกรมทางหลวงชนบทส่วนหนึ่งมันจะเป็นโครงการเดิมที่สภาอนุมัติให้ รพช. หรือไม่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ครับคือประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนว่าทางกรรมาธิการจะลองพิจารณาสักนิดได้ไหมครับไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของผมครับ แต่ว่าจะมีอะไรในข้อสังเกตที่เป็นแนวทางให้รัฐบาลปฏิบัติ จะมีกลไกอะไรที่จะให้สภาได้มีการติดตามได้ว่าเอกสารทั้งหลายที่เราพร้อมกันพิจารณาในวันนี้ถึงวันปฏิบัติจริงมันยังเป็นไปตามกรอบนี้อยู่ และจะมีหลักประกันอะไรให้เรามั่นใจครับว่าทั้งหลายทั้งปวงนั้นเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่เราตัวแทนของประชาชน ฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้อนุมัติว่าเอาเงินของประชาชนมาใช้ทำอะไร ผมขอความกรุณาเพียงแค่ว่าให้คำตอบหรือให้คำมั่น หรือเสนอแนะทางออกสักนิดมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม วราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ในฐานะกรรมาธิการ
 ประเด็นที่ผู้ทรงเกียรติทั้ง ๒ ท่านได้หยิบยกต้องขอกราบขอบคุณว่า ด้วยความเคารพต่อทุกฝ่าย
 ทั้งนิติบัญญัติที่แสดงความคิดเห็นมา ผมในฐานะที่เป็นกรรมาธิการด้วย และมีส่วนที่อยู่ใน
 ฝ่ายบริหารด้วย หลักการก็คือเรื่องของกาที่จะโอนเปลี่ยนแปลง ถ้าหากไม่มีการเปลี่ยนแปลง
 ในเรื่องของการปฏิรูประบบราชการ หลักการที่สำนึกงบประมาณจะทำก็คือในเรื่องของการ
 ที่จะต้องดูโครงการเดิม และต้องตรวจสอบก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงจะต้องมีข้อมูล
 ที่ชัดเจนอยู่แล้วนั้นเป็นหลัก ถ้าเรื่องของกาที่จะเป็นห่วงว่าในอนาคตมีการเปลี่ยนแปลง
 ในเรื่องของการปฏิรูประบบราชการ แล้วกรมโอนไป งานที่โอนไปจะเหมือนเดิมหรือไม่นั้น
 ผมเชื่อได้เลยว่าในการที่จะพิจารณาโอนเปลี่ยนแปลงนั้นฝ่ายบริหารก็ต้องดูที่มาของ
 งบประมาณเป็นสำคัญ วันนี้เอกสารส่วนที่มีการพิมพ์ประกอบได้มีการผ่านการกลั่นกรอง
 มาในระดับจังหวัด ระดับหน่วยงาน เพราะฉะนั้นถ้าหากเปลี่ยนแปลงไปทั้งหมดเลยผมคิดว่า
 เกิดขึ้นได้ยาก นั้นประการที่ ๑ ที่ถามว่าจะเกิดขึ้นไหม ผมเชื่อและยืนยัน และท่านสมาชิก
 ใช้วิจารณญาณคิดได้เลยว่าไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ว่าเปลี่ยนแปลงไปโดยหน้ามือเป็นหลังมือ
 การเปลี่ยนแปลงนั้นก็มีการตรวจสอบ สอบทานอยู่แล้วเรื่องความจำเป็น นั้นประการที่ ๑
 ส่วนประการที่ถามว่าจะมีหลักประกันอะไรหรือว่าจะติดตามอย่างไรก็มีอยู่
 ๒ ทาง ทางที่ท่านเสนอว่าอยากจะให้รายงานต่อสภาหรือไม่นั้น ผมจริง ๆ แล้วไม่ขัดข้อง
 แต่เพื่อกระบวนการให้มันเดินไปได้ด้วยมีระบบอยู่แล้ว ก็คิดว่าฝ่ายบริหารเองคงไม่ขัดข้อง
 ที่ถ้าหากฝ่ายสภาเองโดยผ่านช่องทางกรรมาธิการที่เรียกว่า กรรมาธิการติดตามการบริหาร
 งบประมาณ ซึ่งมีตัวแทนทุกพรรคการเมืองอยู่แล้ว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงปฏิรูประบบราชการ
 แล้วว่าจะเปลี่ยนแปลงโอนงบประมาณอย่างไรบ้างก็เชิญมาชี้แจงได้ ผมเชื่อว่าทุกพรรคการเมือง
 จะช่วยกันตรวจสอบในตอนนั้นครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าได้อธิบายทั้ง ๒ ฝ่ายแล้ว คุณอภิสิทธิ์ครับ
 น่าจะพอได้แล้วครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผมไม่ได้ต้องการจะให้ลงมติด้วยซ้ำนะครับ ผมเพียงแต่ขอเมื่อท่านประธานกรรมาธิการ

กรุณาบอกว่าโดยหลักการท่านก็เห็นด้วยอยากจะให้สภาติดตามได้ จะขอว่าท่านไปใส่ในข้อสังเกตได้ไหมครับว่า เมื่อมีการโอนให้แจ้งไปที่กรรมการและแจ้งต่อสภาเท่านั้นเองครับ ไม่ได้ต้องการให้ลงมติด้วยซ้ำนะครับมาตอนนี้ เพราะว่าอันนี้ก็เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าทำให้งานที่พวกเราทำทุกฝ่ายมันคุ้มค่าครับ ผมไม่เชื่อหรือว่าจะไปเปลี่ยนหน้ามือเป็นหลังมือ แต่ว่าท่านประธานเห็นไหมครับบางทีเงินแค่ ๑๐ ล้านบาท ๒๐ ล้านบาท ซึ่งเราบอกว่าเทียบเป็นสัดส่วนน้อยนิดเดียวเรายังเถียงกันเป็นชั่วโมงเลย แต่ว่าเรากำลังจะบอกว่า ทั้ง ๙๙๙,๐๐๐ ล้านบาท พอถึงเวลาปรับระบบราชการโอนเปลี่ยนแปลงได้หมด ไม่ได้มีขอบเขตที่กำหนดจำกัดเอาไว้ในทางกฎหมาย ผมก็ขอเพียงแค่ว่าในฐานะที่เราเป็นฝ่ายอนุมัติเงินไป ท่านก็รายงานมาสักนิดเถอะครับ เพราะท่านต้องเปลี่ยนแปลงเนื่องจากโครงสร้างมันเปลี่ยน จะทำได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือผมขออนุญาตอย่างนี้นะครับ ถ้ามท่านอภิสิทธิ์ นิดหนึ่งว่าผมเข้าใจผิดหรือเข้าใจถูกที่ท่านเสนอในลักษณะทำนองว่า ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยคลัง ในฐานะกรรมการได้ยินดี ท่านก็ยังบอกว่าถ้าเป็นอย่างนั้นที่พูดเอาไปใส่ในข้อสังเกตได้ไหมครับ ใน ๒ ลักษณะเพิ่มเติมไปว่าเป็นข้อสังเกตว่าถ้าจะมีการโอนให้แจ้งไปที่กรรมการติดตามกับแจ้งไปที่สภาทำเป็นเอกสารแจกเพื่อทราบ เพื่อสภาจะตั้งกระทู้ถามหรืออะไรต่าง ๆ ก็เท่ากับเป็นการติดตามงบประมาณ พระราชบัญญัติก็ได้เสร็จไป ตรงนั้นเป็นข้อสังเกต ข้อสังเกตมีความหมายว่าเมื่อสภารับแล้วรัฐบาลต้องปฏิบัติตาม เรื่องมีอยู่แค่นี้ที่ท่านสมาชิกถึงพยายามถามตรงนี้ กรรมการว่าอย่างไรครับในข้อสังเกต เขาต่อรองมาอย่างนั้นครับ ผมเป็นเพียงแต่ทำความเข้าใจให้ทั้งสองฝ่าย ลงตัวครับ

นายชัย ชิดชอบ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ประชุม คณะกรรมการข้างมากครับได้ในข้อสังเกตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นผู้แปรญัตติไม่ติติใจมาตรา ๒๕ นะครับ ผมไม่ต้องไหวตนะครับ เลขานุการต่อเลยครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๖ รัฐมนตรีรักษาการ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบการพิจารณาวาระที่ ๒ ครับ ต่อไปนี้
เป็นการพิจารณาวาระที่ ๓ ซึ่งจะเป็นการขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาอนุญาตให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมอยากให้ทางคุณอภิสิทธิ์ช่วยคิดข้อความ
ที่ว่าจะเติมตรงไหนในข้อสังเกต เอาว่าแผ่นไหนบรรทัดไหนนะครับ ลองช่วยคิดหน่อยและทางนี้
ก็ช่วยคิดด้วยนะครับ แล้วผลัดกันอ่านคนละที เอาของรัฐบาลก่อนก็ได้ว่าอ่านว่าอย่างไร
ของกรรมาธิการก่อนนะครับ แล้วถ้าคุณอภิสิทธิ์เห็นด้วยก็จบไป แต่คุณอภิสิทธิ์ไม่เห็นด้วย
ก็อาจจะบอกว่าน่าจะเขียนอย่างนี้ และเราพิจารณากันนะครับ เชิญทั้ง ๒ ฝ่ายครับ
ท่านสมาชิกพร้อมแล้วกรุณานั่งประจำที่ด้วยครับ -----

ต่อไปนี้จะขอถามมตินะครับ ถ้าท่านสมาชิก ท่านผู้ใดเห็นชอบกับ
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๖ เพื่อจะประกาศใช้เป็นกฎหมาย
ส่งวุฒิสภาต่อไปนะครับ ให้กดปุ่มคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบ
ก็ให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย โปรดลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เวลาพอสมควรแล้วนะครับ ผมปิดการลงมติ
ท่านสมาชิกครับ ผลการลงมติให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังนี้ เห็นชอบ ๓๓๖
ไม่เห็นชอบ ๑๐๕ งดออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ๑ ก็เป็นอันว่าเสียงข้างมากของที่ประชุมนี้
มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๔๖

ต่อไปด้วยการพิจารณางบประมาณปีนี้อย่างคณะกรรมการได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้สภาพิจารณาดูเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นด้วยผมจะได้แจ้งให้คณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๑ แต่เนื่องจากข้อบังคับได้ส่งไปล่วงหน้าแล้ว ผมจะไม่ให้เลขาธิการอ่าน เพราะว่าเราได้ส่งไปล่วงหน้าแล้วทุกท่านคงเห็นหมดแล้วเราจะได้พิจารณาดูว่าเห็นชอบ ไม่เห็นชอบ แต่เนื่องจากมีข้อเพิ่มเติมเล็กน้อยกำลังรออยู่ครับ เราจะนั่งรอหรือจะพักการประชุมดีครับ คุณพิเชษฐเชิญครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดกระบี่ ในฐานะกรรมการด้วยครับ ในช่วงระหว่างที่กำลังพิจารณาข้อสังเกตตามที่ท่านสมาชิกอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขอประทานอภัยที่เอ่ยนามได้เสนอมาผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ และผมก็ได้เคยฝากข้อนี้ไว้เป็นข้อสังเกตในชั้นกรรมการซึ่งกรรมการทุกท่านก็คงจำได้ ปัญหาเนื่องจากท่านประธานที่เคารพครับ รายการที่ผ่านการพิจารณาจากเราทั้งหมดไปในสภาแล้วเมื่อไปถึงภาคปฏิบัติจริงมีการไปเปลี่ยนแปลงรายการมากมายเยอะแยะเลยครับ -----

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เช่น กรมทางหลวงมีการเปลี่ยนแปลงรายการถึงร้อยละ ๕๐ ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท เปลี่ยนแปลงรายการไปถึง ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท การเปลี่ยนแปลงมันกลายเป็นว่า สิ่งก่อสร้างอย่างหนึ่งในที่หนึ่ง กลายเป็นอีกอย่างหนึ่งในอีกที่หนึ่ง ซึ่งผมคิดว่ามีความจำเป็น สำคัญครับว่าเมื่อผ่านการพิจารณาจากในสภาไปแล้ว เล่มเขียวที่ออกมาก็เล่ม ๆ ในฐานะที่เป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราก็ได้แจ้งให้ท้องถิ่น แจ้งให้ท้องถิ่นที่เขาได้รับทราบว่ามีโครงการ อะไรบ้าง แต่ถึงปฏิบัติจริง ๆ มันหายไป มันกลายเป็นอย่างอื่น แต่ในกรณีนี้ถ้าหากว่าเรามีการ เปลี่ยนแปลงหน่วยราชการ เช่น จากกรม รพช. จะไปเป็นกรมทางหลวงท้องถิ่นอะไรก็ตาม อยากให้ ถนนก็เป็นถนน อยู่หมู่บ้านตำบลไหน สายไหนก็เป็นสายนั้น ไม่ใช่พอเปลี่ยนแปลงกรมไปแล้ว กลายเป็นสายหนึ่งจากหมู่บ้านหนึ่งไปอยู่อีกหมู่บ้านหนึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมก็อยากตำหนิ สำนักงานประมาณว่าไม่ควรปล่อยให้ที่ผ่านมาอย่างปีที่แล้วนั้นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าสัดส่วนที่เป็นงบประจำ กับสัดส่วนที่เป็นงบลงทุนมีความสำคัญเป็นที่สนใจอย่างยิ่ง และเป็นสิ่งชี้้นำในทางเศรษฐกิจ หลาย ๆ ตัวที่เขาสนใจกันอยู่ เมื่อพิจารณางบประมาณจบ เราก็จะไปคำนวณกันว่าปีนี้งบประมาณ เท่านี้ มีงบลงทุนเท่าไร งบลงทุนนั้นเป็นส่วนที่เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหมด เป็นสัดส่วน ร้อยละเท่าไรของประมาณการรายรับ แต่พอถึงทางปฏิบัติจริง ๆ รัฐบาลในฐานะใช้อำนาจบริหาร ไปสั่งยับยั้งโครงการที่เป็นงบลงทุนเสียหลาย ๆ โครงการ เช่น งบก่อสร้างศาลากลางจังหวัด งบปรับปรุงสถานที่ ศาลากลางจังหวัด จังหวัดกระบี่ ยกตัวอย่าง ขออภัยครับที่บอกว่า ๑๐๐ ล้านบาท เป็นประจำปี ๕๐ ล้านบาท บวกด้วยต่อเนื่อง ๓๐ ๒๐ แต่พอถึงจริง ๆ ยกเลิกหมด ห้ามสร้าง อ้างเหตุผลบางประการ จนในที่สุดตัวเลขที่เราคิดว่าเป็นงบลงทุน ๑๐๐ ล้านบาท เหลือเพียงแค่ ๘ ล้านบาท รายการเหล่านี้ผมเรียนว่ามีไม่น้อยกว่า ๓ ๔ ๕ เปอร์เซ็นต์ที่ คลาดเคลื่อนไป เพราะอย่างลงทุนของประเทศชาติที่เราเคยคิดว่ามีงบร้อยละ ๒๐ ตร้อยละ ๒๑ ร้อยละ ๒๒ จริง ๆ แล้วมันตกแค่ประมาณร้อยละ ๑๐ กว่าเท่านั้นเอง จำนวนต่าง ๆ เหล่านี้ ผมคิดว่าน่าจะอยู่ในข้อสังเกตว่าไม่พึงกระทำ และตัวเลขต่าง ๆ เหล่านี้ก่อนที่จะเข้างบประมาณ ในวาระแรกเราก็พิจารณาว่างบประมาณทั้งหมดนี้เป็นงบลงทุนอยู่เท่าไร แต่พอถึงขั้นการพิจารณา มีการปรับลด ในการปรับลดมันไม่สามารถไปปรับลดงบประจำ เงินเดือน ค่าจ้างอะไรได้หรือครับ มันก็ไปปรับลดในส่วนที่เป็นงบลงทุน แต่พอมันกลับมาจริง ๆ มันก็ไม่ได้กลับมาในส่วนที่เป็น

งบลงทุนมันกลับมาในส่วนที่เป็นงบประจำ เพราะฉะนั้นในงบประมาณปีนี้ก็เป็นข้อสังเกตอีกประการหนึ่ง ได้โปรดรับทราบว่าสัดส่วนที่เป็นงบประจำ งบลงทุน มันไม่ได้เป็นตามที่ผ่านสภาในวาระแรก และมันก็ไม่ได้เป็นไปตามเล่มสรุปที่เราเสนอต่อสภา หรือตามที่สังคมข้างนอกเข้าใจกัน สิ่งเหล่านี้ก็ขอฝากว่างบประมาณที่ออกมาแล้วในเล่มเขียว ในเล่มอะไรก็ตามครับ ถ้ามันเป็นถนนก็ขอให้คงเป็นถนน เป็นถนนอย่าไปเปลี่ยนเป็นสะพาน และเป็นถนนอยู่ในตำบล ก หมู่บ้าน ข ก็ขอให้อยู่ในตำบล ก หมู่บ้าน ข ถึงแม้ดำเนินการด้วยหน่วยงานกรมอะไรก็ตาม อย่าโยกเอาจากที่หนึ่งไปอยู่อีกที่หนึ่งซึ่งมันเกิดขึ้นมาแล้วในปีที่แล้วเฉพาะกรมทางหลวง ผมพบตั้ง ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมขอฝากใครก็ตามที่กำลังเขียนข้อสังเกตถึงประการนี้ โปรดรับทราบความห่วงใยและก็ช่วยให้มันเป็นข้อสังเกตออกมาเสนอสภาต่อไป ผมขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ได้ทราบว่าขณะนี้ข้อเพิ่มเติมที่จะใส่ไปในข้อสังเกตได้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็อยากให้ทางฝ่ายกรรมาธิการอ่านว่าจะเดิมตรงไหน อ่านข้อความเลยนะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ได้หารือกันแล้วนะครับท่านประธาน เอาไปเพิ่มเติมในข้อ ๒ ๒.๑ ข้อความต่อไปนี้เดิมนะครับ และเมื่อได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ควรแจ้งให้คณะกรรมาธิการติดตามการบริหารงานทราบภายในหนึ่งเดือน นับตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกามีผลบังคับใช้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอภิสิทธิ์ เชิญเลยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้หรือขอเป็นรัฐสภา ไม่ใช่คณะกรรมการอย่างเดียว เต็ม และ เข้าไปก็ได้ นะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมการ) : ท่านประธาน ความหมาย หมายความว่า เมื่อสักครู่นี้ต่อรองกันในที่ประชุมนี้ หมายความว่าส่งให้คณะกรรมการ ท่านก็เห็นชอบด้วย แต่ถ้าหากว่าส่งให้รัฐสภา หมายความว่าทั้งสองสภา และก็จะได้มาพิจารณาในสภาอีกหรือไม่ หรือแจ้งเพื่อทราบเฉย ๆ เพื่อทราบเฉย ๆ แต่ไม่ต้องมีการพิจารณาอีกใช่ไหมครับ ความหมายของท่านเป็นอย่างนั้นใช่ไหมครับ เพื่อให้ชัดเจน ความหมายนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้ทราบเฉย ๆ เต็มเลยครับ ให้ทราบ เพื่อทราบ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมการ) : ท่านขอแก้เป็นรัฐสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เพื่อทราบเฉย ๆ ถูกต้องนะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมการ) : ไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ่านอีกครั้งให้ชัด ๆ นะครับ เลขานุการบันทึกทันไหมครับ ถ้าทันอ่านเลย เพราะผมจะไม่อ่านทุกตัว ผมจะถามมติเลยครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ความที่เพิ่มขึ้น ต่อจากข้อ ๒ ในข้อสังเกต ต่อว่า และเมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ควรแจ้งรัฐสภาทราบภายในหนึ่งเดือน นับจากวันที่พระราชกฤษฎีกามีผลใช้บังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตรงกันนะครับ ผู้เสนอกับผู้รับเพิ่มเติม ต่อไปนี้ ผมจะขอลงมติของที่ประชุม เป็นไปตามข้อบังคับนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ สมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมปิดการลงมติ ขอเชิญเจ้าหน้าที่ได้รายงาน
ตัวเลขด้วยครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๔๔๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ก็ไม่มี
ไม่ลงคะแนน ก็ไม่มี เป็นเอกฉันท์ครับ เป็นการจบการพิจารณาระเบียบวาระว่าด้วย
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖

ท่านนายกมีอะไรจะชี้แจงต่อสภาเพิ่มเติมไหมครับ เชิญเลยครับ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ ท่านกรรมาธิการ และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ ผม พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ในนามของรัฐบาล ขอขอบคุณท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่มุ่งเน้นการปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม การแก้ไขปัญหาความยากจน และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศตามยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสภาแห่งนี้ รัฐบาลได้มีโอกาสรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะและความห่วงใยในหลาย ๆ ประการ ทั้งค่าใช้จ่ายที่สำคัญในงบกลาง การจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือการดำเนินงานของกระทรวงด้านเศรษฐกิจ ตลอดจนนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และประเด็นอื่น ๆ ซึ่งรัฐบาลจะได้พิจารณากำหนดแนวนโยบายมาตรการในแต่ละด้านอย่างเหมาะสมต่อไป สุดท้ายนี้ผมขอขอบคุณคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างรอบคอบ และตั้งข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งนี้กระผมขอยืนยันและให้ความมั่นใจว่ารัฐบาลจะใช้หลักการบริหารจัดการที่ดีในการใช้จ่ายเงินงบประมาณซึ่งเป็นเงินภาษีของประชาชนทุกบาททุกสตางค์อย่างรัดกุม และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชนสืบไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในนามของสภาผู้แทนก็ขอขอบคุณ คณะกรรมาธิการวิสามัญทุกท่านที่ได้ติดตามลับซับซ้อนพิจารณาเรื่องนี้ถึง ๓๐ - ๔๐ วัน จนสำเร็จได้ด้วยดีความรอบคอบและเรียบร้อย ทางสภาผู้แทนขอขอบคุณไว้อีกครั้งหนึ่ง ต่อไปนี้บ้านเมืองเราคงเดินด้วยดีเพราะงบประมาณจบก่อนมีดเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์

ต่อไประเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ก็ไม่มี

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ผมขอปิดประชุม ขอขอบคุณทุกท่านครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๑๕ นาฬิกา

๒๒๒

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วันศุกร์ที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

รายชื่อผู้จดยางานการประชุม

เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์	ประกาลักษณ์ ปูนบุตตา
จินตนา โชติกะนาวิน	อัมพา กันทิโกวิทย์
นำพร ไวยพัฒน์	พุทธชาติ พรธนพราว
ศิริพร ดีภาพ	จิรภา เตียวสกุล
เบญจกุล ธนะนิรันดร์	วีณา เหล็กเพชร
อารีรัตน์ พัฒนโคภนพงศ์	นัยกกาญจน์ คงแก้ว
จงถนอม พลัดเสนา	สันทนา ทรัพย์พูนผล
วีรพร กิจกนกศร	พัชรี จันทรส่อง
เสาวลักษณ์ เพชรา	กนกวรรณ แสงมณี
ภาวดี วรรณสถิตย์	ประทีป รักเมือง
สะแกวัลย์ คุ่มกิจ	สายชล ไทยรวมมิตร
ศิริวรรณ สากลวารี	รพีพร ดิยามา
วาสนา อินตรา	ดรุณี อ่ำเมือง
ศิริรัตน์ สมัครเขตการ	บังอร วิบูลโกศล
สมร เกตุศรี	นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์
ดวงใจ นาซาว	อุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์
รัตมี บานเย็น	อุษารัตน์ เกิดไสดศรี
ปติตตา ธีรนนท์	พรเทพ ไชยสงวนสุข
สุพิชชาย์ เนื่องพิมพ์	วีรุทัย ผาสุขเวชพร
ประไพพิศ ดีสุน	รัตนา ภูระหงษ์
ฐานิสสา แก้วสถิตย์	พัชรี ไชคำพา
พรรษวรรณ แก้วนิล	กรรวิ พจนวิชัย
กมลมาศ ทั้งสุภูติ ศิริสัมพันธ์	เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ

วัฒน์ อุดมศักดิ์
นิเวศ คำงาม
สุทธาทิพย์ ศรีทองอินนทร์
คันสนีย์ ฤทธิประเสริฐศรี
นัยนา เปรมประพันธ์
ปวีญา กองสงฆ์
สุทธิกานต์ มั่นนุช
สติมา จันทรไพจิตร
วชิราภรณ์ นันลังค์
นภา วีระยุทธโกศล
ชัญญาภัค ทองมา

รสรินทร์ กนกอุดม
ณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงษ์
สุภปภา หนองพงษ์
วันทนา อรุณภู
ณัฐชนก วงษ์นิล
สาริตา สิงห์เมธา
สุณิสา กุหลาบ
เพททาย เรือนเรือง
นภัสสร เสริมสุข
ชนิกา ศรีสมวงษ์

สำนักrayงานการประชุมและชวเลข

๒๒๔

ประชุมครั้งที่ ๓๐๓

ตรวจวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา
เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๒๒๑ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญญัติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันศุกร์ที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๕

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๕	๒๐	เจตนารมณ์	เจตนารมณ์
๔๐	๓	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ
๔๐	๔	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ
๕๒	๒๐	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ
๕๔	๖	ที่จะได	ที่จะได้
๖๘	๑๒	แคนาดา	แคนาดา
๗๑	๒	โมลาส	โมลาส
๗๑	๓	เอทานอล	เอทานอล
๘๒	๕	ราคาเท่าไร	ราคาเท่าไร
๑๓๑	๑๒	มันจะเป็น	มันจะเป็น
๑๕๓	๑	ประสิทธิภาพ	ประสิทธิภาพ
๑๕๕	๗	เสียงภัย	เสียงภัย

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมงคล กิมสุนจันทร์ ประธานกรรมการ	
๒	นายนิยม วรปัญญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
๓	นายถวิล ฤกษ์ห่วย รองประธานฯ คนที่สอง	
๔	นายประทวน เขียวฤทธิ์ รองประธานฯ คนที่สาม	
๕	นายเวียง วรเชษฐ รองประธานฯ คนที่สี่	
๖	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	
๗	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๙	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๑๐	นายแสง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	
๑๑	นายนริศ ชำนุรักษ์ กรรมการ	
๑๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ กรรมการ	
๑๓	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร กรรมการ	
๑๔	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	
๑๕	นายภูมิ สาระผล เลขานุการคณะฯ	
๑๖	น.ท. รวยลาภ เขียมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
๑๗	นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่... 3 ... เดือน เมษายน ... พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../...../.....

วันที่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

๒๓๑

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11 สมัยสามัญนิติบัญญัติ
วันศุกร์ที่ 6 เดือนกันยายน พ.ศ. 2545

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
1	นายกมล จิระพันธุ์วณิช	✓			
2	นายสุภาพ คลีขจาย		✓		
3	นายกรพจน์ อัครวินวิจิตร	✓			
4	นายสุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
5	นายกรีช กงเพชร	✓			
6	นางกรรณา ชิดชอบ		✓		
7	นายกฤษฎา สัจจกุล	✓			
8	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
9	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
10	นายกอบศักดิ์ ชูติกุล		✓		
11	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
12	นางสาวกัญญา ศิลปาชา	✓			
13	นางกัณตวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
14	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
15	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
16	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
17	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
18	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
19	ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง		✓		
20	นางกฤษมาลวดี ศิริโกมุท	✓			
21	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			
22	นายเกรียงไกร ไชยมงคล	✓			
23	นายเกษม ปานอุดมลักษณ์		✓		
24	นายเกษม อุประ	✓			
25	หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี	✓			
26	นายเกื้อกุล ด่านชัยวิจิตร	✓			
27	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
28	นายโกเมศ ขวัญเมือง	✓			
29	นายขจรธน จุดโต	✓			
30	นายคงกฤษ หงษ์วิไล	✓			
31	นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์	✓			

๒๓๒

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
32	นางคมคาย พลบุตร	✓			
33	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
34	นายเงิน บุญสุภา	✓			
35	นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์	✓			
36	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
37	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	✓			
38	นายจาทรงค์ เพ็ญรพัฒน์	✓			
39	นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	✓			
40	นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล	✓			
41	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
42	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์	✓			
43	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
44	นายจตุรติ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
45	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
46	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
47	พันตำรวจโท เจ๊ะฮิมาแอ เจ๊ะโมง		✓		
48	นายเจือ ราชสีห์	✓			
49	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
50	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
51	นายเฉลิมชัย ชินะวิจารณ์ะ	✓			
52	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
53	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
54	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
55	นางสาวชรินรัตน์ พุทธปวง	✓			
56	นายชลอนาน ศรีแก้ว	✓			
57	นายชวน หลีกภัย	✓			
58	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
59	นายสมศักดิ์ วรรคามิน	✓			
60	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
61	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล		✓		
62	นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์	✓			
63	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
64	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
65	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
66	นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตีธรรม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
67	นายชาติรี พริยะกิจไพบูลย์		✓		
68	นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
69	นายชิงชัย มงคลธรรม		✓		
70	นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	✓			
71	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
72	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
73	นายชูวิทย์ กุ่ย พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
74	นายชูศักดิ์ แยกทอง	✓			
75	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
76	พลเอก เชนฐา ฐานะจาโร	✓			
77	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			
78	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
79	นายสุชาติ ศรีสังข์		✓		
80	นายไชยา พรหมา	✓			
81	นายไชยา สะสมทรัพย์	✓			
82	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
83	นายจรัส พัวช่วย		✓		
84	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
85	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
86	นายณัฐภูมิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
87	นายอมรเทพ สหมหาย	✓			
88	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
89	นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	✓			
90	นาวาโท เดชา สุขารมณ	✓			
91	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	✓			
92	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
93	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			
94	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากุล	✓			
95	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			
96	นายถวิล ฤกษ์หรัาย	✓			
97	นายถาวร ตริรัตน์ณรงค์	✓			
98	นายถาวร เสนเนียม	✓			
99	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
100	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
101	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
102	นายทวี สุระบาล		✓		
103	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
104	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
105	นายทศพล สังข์ทรัพย์	✓			
106	นายทองดี มนิสสาร	✓			
107	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
108	นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
109	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
110	นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ	✓			
111	นายเทวัญ ลิปะพัลลภ	✓			
112	นายเทอดพงษ์ ไชยนันท์	✓			
113	นายธณัญ ดันติสุนทร	✓			
114	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	✓			
115	นายธนิตพล ไชยนันท์	✓			
116	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
117	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
118	นายธวัชชัย สัจจกุล	✓			
119	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
120	นายธานินทร์ ใจสมุท	✓			
121	นายธานี ยี่สาร	✓			
122	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	✓			
123	นายธีรโชติ กองทอง	✓			
124	นายประแสง มงคลศิริ	✓			
125	นายธีระ สลักเพชร		✓		
126	นายธีระชัย ศิริจันทร์	✓			
127	นายธีระชัย แส่นแก้ว	✓			
128	นายธีระยุทธ วาณิชชัง	✓			
129	นายนคร มาฉิม	✓			
130	นายนพคุณ รัชฎาไธ	✓			
131	นายนพดล พลเสน	✓			
132	นายนราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
133	นายนริศ ขำนุรักษ์	✓			
134	นายนริศร ทองธิดา	✓			
135	นางสาวนริศ อติเทพพรพันธุ์	✓			
136	นายจำมุดดิน อูมา	✓			

๒๓๕

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
137	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
138	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
139	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
140	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
141	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ		✓		
142	นางนิกา พริ้งสุลกะ	✓			
143	นายนิมิตร นนทพินธาวาทย์		✓		
144	นายนิยม วรปัญญา	✓			
145	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
146	นายนิโรธ สุนทรเลขา	✓			
147	นายนิสิต สินธุไพร	✓			
148	พันตำรวจโท บรรยนิ ดั่งภากรณ์	✓			
149	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
150	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
151	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			
152	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
153	นายบุญซง วิสมหมาย		✓		
154	นายบุญชู ตริทอง	✓			
155	นายบุญเต็ม จันทะวัฒน์	✓			
156	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	✓			
157	นายบุญพันธ์ แซ่วัดมะ	✓			
158	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	✓			
159	นายบุญลือ ประเสริฐโสภา	✓			
160	นายบุญส่ง ไชเกษ	✓			
161	นายบุรุษานูติน อุแข็ง	✓			
162	นายปกรณ์ บุรณุปกรณ์	✓			
163	นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์	✓			
164	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
165	นายประกิจ พลเดช	✓			
166	นายประจวบ อิงภากรณ์	✓			
167	นายประจักษ์ แก้วกล้าหาญ	✓			
168	นายประชา ประสพดี	✓			
169	พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	✓			
170	พลตรี ศรัชัย มนต์วิวัฒน์	✓			
171	จำสิบเอก อนันต์ สุขสันต์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
172	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	✓			
173	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์		✓		
174	นายประจักษ์ มั่นหมาย	✓			
175	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
176	นายประทีป กวีทาเวช	✓			
177	ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธ์	✓			
178	นางประไพพรรณ เส็งประเสริฐ	✓			
179	นายประภัตร โปธสุอน	✓			
180	นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา	✓			
181	นายประมณฑ์ คุณะเกษม	✓			
182	นายประมวล รุจนเสรี	✓			
183	นายประมวลศิลป์ ไกศลสวัสดิ์	✓			
184	นายวิฑิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
185	นายประวิช นิลวัชรมณี	✓			
186	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
187	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
188	นายประสานต์ บุญมี	✓			
189	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
190	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	✓			
191	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
192	นายประเสริฐ จันทรวงทอง	✓			
193	นายประเสริฐ เต็นนภาลัย	✓			
194	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
195	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ		✓		
196	นายปราโมทย์ สุขุม		✓		
197	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
198	นายปรีชา เร่งสมบุญสุข	✓			
199	นายปรีชา เลานพวงศ์ชนะ	✓			
200	นางปวีณา หงสกุล	✓			
201	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
202	นายบัญญัติ จีนาคำ	✓			
203	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
204	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
205	นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์	✓			
206	นายญาณเดช ทองสีมา	✓			

๒๓๑)

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
207	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ		✓		
208	นางผดุนันทรา ภัคเกษม	✓			
209	นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	✓			
210	นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	✓			
211	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง	✓			
212	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
213	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
214	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
215	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
216	นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา	✓			
217	ร้อยตำรวจเอก พเยาว์ พูลธรัตน์	✓			
218	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
219	นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	✓			
220	นายพรวุฒิ สารสิน	✓			
221	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
222	นายพรศักดิ์ เปี่ยมกล้า	✓			
223	นายพรเสก กาญจนจारी	✓			
224	นายพดุมชัย ดำรงรัตน์	✓			
225	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	✓			
226	นายห้อง ชีวานันท์	✓			
227	นายพ่ายพ์ ปั้นเกตุ	✓			
228	นางพิชญ์สินี มุ่งฝักกลาง	✓			
229	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	✓			
230	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
231	พันโทหญิงจิตติยา รังสิตพล	✓			
232	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			
233	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา	✓			
234	นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ		✓		
235	นายพินิจ จันทรสุนทร	✓			
236	นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์	✓	;		
237	นายพิมล ศรีวิกรม์			✓	
238	นายพิษณุ พลไวย์	✓			
239	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	✓			
240	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
241	นายพูลสวัสดิ์ ไตรระไวศยะ	→	✓		

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
242	นายโพธิพงษ์ ล้ำขำ		✓		
243	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
244	นายไพฑูรย์ พิมพ์พิสิฐถาวร	✓			
245	นายไพโร พัฒมโน	✓			
246	นายไพโรจน์ ไส้สุนทร	✓			
247	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
248	นายไพศาล จันทรมักดี	✓			
249	นายไพศาล จันทวารา	✓			
250	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
251	นางฟาริดา สุไลมาน	✓			
252	นายภัทรศักดิ์ ไชยสถานเคราะห์	✓			
253	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
254	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
255	นายภูมิ สาระผล	✓			
256	นายภูมินทร์ สิริระประเสริฐ	✓			
257	นางสาวภาวนิดา คุณผลิน	✓			
258	นายมงคล กิมสุนจันทร์	✓			
259	นายประสงค์ บุรณพงษ์	✓			
260	นายมณฑิร สงฆ์ประชา	✓			
261	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
262	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
263	นายมหิดล จันทรวงกูร	✓			
264	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
265	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
266	นายมานอชญ์ วิชัยกุล	✓			
267	นายมารุต บุญนาค	✓			
268	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
269	นาย मुख สุไลมาน	✓			
270	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	✓			
271	นายยงยศ อติเรกสาร	✓	;		
272	นายยงยุทธ ตียะไพรัช	✓			
273	นายยงยุทธ สุวภาพ	✓			
274	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			
275	พลเอก รัตน์ ฉะลิมแสนยากร	✓			
276	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			

๒๓๑

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
277	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
278	นายรณฤทธิชัย คานเขต	✓			
279	นาวาอากาศโท รวยลาภ เอี่ยมทอง	✓			
280	นายระวี นีรัญโชติ	✓			
281	นางสาวรังสิมา รอดรัมย์	✓			
282	นางสาวเรวดี รัตมิตต์	✓			
283	นายเรวัต สิริบุญกุล	✓			
284	พลเรือโท โรช วิกิตภูมิประเทศ	✓			
285	นายนพดล อินนา	✓			
286	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
287	นายลากศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	✓			
288	นางลาวัญญ์ ตันตฤกษ์พงศ์	✓			
289	นายลิขิต หมู่ดี	✓			
290	พลตำรวจโท วรรณรัตน์ ศษรภัช	✓			
291	นายวรรณรัตน์ ชาญบุญกุล	✓			
292	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
293	นายวรวิมล ภูมมะกาญจนะ	✓			
294	นายกันตธีร์ ศุภมงคล	✓			
295	นายวรจากร ศิลปอาชา		✓		
296	นายวัชรนา ณ วังขนาย	✓			
297	นายวัฒนา เสงไพเราะ	✓			
298	นายลิขิต ธีรเวคิน	✓			
299	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี	✓			
300	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยิ่งตรง	✓			
301	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	✓			
302	นายวราจ ศิริวัฒน์			✓	
303	นายวาสิต พยัคนบุตร	✓			
304	นายวิชัย วัฒนาประสิทธิ์	✓			
305	นายวิจิตร พรพณัมพันธ์		✓		
306	นายวิจิตร ศรีสขันธ์	✓			
307	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
308	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	✓			
309	นายวิชัย สามิตร	✓			
310	นายวิชาญ มินชัยนันท์	✓			
311	นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
312	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
313	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
314	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
315	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
316	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
317	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
318	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
319	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
320	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
321	นายวินัย เสนเนียม	✓			
322	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
323	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
324	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
325	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
326	นายวิวรรณไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
327	นายจำนงค์ โพธิสาโร	✓			
328	นายวิวัฒน์ นิติกาญจนานา	✓			
329	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
330	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
331	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
332	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
333	นายวิสุทธิ ไชยณรุณ	✓			
334	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			
335	นายวีระชัย วีระเมธีกุล	✓			
336	นายวีระพล อติเรกสาร	✓			
337	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
338	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
339	นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	✓			
340	นายเวียง วรเชษฐ	✓			
341	พันตำรวจโท ไพบงษ์ อภรณ์รัตน์	✓	;		
342	นายศรคม ภาชา	✓			
343	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
344	นายศักดิ์ดา คงเพชร	✓			
345					
346	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
347	นางสาวคันสนีย์ นาคพงศ์	✓			
348	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
349	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
350	นายพงศกร อวรรณนพพร	✓			
351	นายศิริโชค โสภา	✓			
352	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
353	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
354	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
355	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
356	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
357	นายศุภรักษ์ คврหา	✓			
358	นายสงกรานต์ คำพิไลย์	✓			
359	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
360	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
361	นายชัย ชิดชอบ	✓			
362	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
363	นายสนั่น สุธากุล	✓			
364	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	✓			
365	นายสมควร โอบอ้อม	✓			
366	นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	✓			
367	นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธุ์		✓		
368	นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	✓			
369	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
370	นายสมชาย ไส่สถาพรพิพิธ	✓			
371	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
372	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
373	นายสมบัติ รัตโน	✓			
374	นายสมบูรณ์ ไพรวลัย	✓			
375	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
376	นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
377	นายสมมารท เจ๊ะนา	✓			
378	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
379	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
380	นายยงยุทธ นพเกตุ	✓			
381	นายสมศักดิ์ ปรีศนานันทกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
382	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม	✓			
383	นายสมศักดิ์ ไสยมกลาง	✓			
384	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			
385	นายจักรพันธ์ ยมจินดา	✓			
386	นายสฤษฏ์ อึ้งอภินันท์	✓			
387	นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
388	นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	✓			
389	นายสันติ ดันสุหัช	✓			
390	นายสันหัด จีนาภักดิ์	✓			
391	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
392	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
393	นายสาคร พรหมภักดิ์	✓			
394	นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย	✓			
395	นายสาริต ปิตุเตชะ	✓			
396	นายसानิต ว่องสันพงษ์	✓			
397	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
398	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	✓			
399	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
400	นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์	✓			
401	นายสิน กุมภะ	✓			
402	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
403	นายสุขวิช รังสิตพล	✓			
404	นายสุขุม เลาว์ณยศิริ	✓			
405	นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	✓			
406	หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร	✓			
407	นายสุชน ชามพูนท	✓			
408	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
409	นายการุญ จันทรางศุ	✓			
410	นายสุชาติ ตันเจริญ		✓		
411	นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์	✓	;		
412	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
413	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
414	นายปกิต พัฒนกุล	✓			
415	นายสุทธิชัย จันทร์อารักษ์		✓		
416	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
417	นายสุทิน คลังแสง	✓			
418	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
419	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	✓			
420	นายพินิจ จันทรลมบูรณ์	✓			
421	นายสุธา ชันแสง	✓			
422	นายสุนทร วิลาวลัย	✓			
423	นายสุพล พองาม	✓			
424	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
425	นายสุภรณ์ อัดดาวงศ์	✓			
426	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี	✓			
427	นายจรัส เวียงสงค์	✓			
428	นายสุรชัย เบ้าจรรยา	✓			
429	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
430	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
431	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
432	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
433	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
434	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
435	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
436	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร	✓			
437	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ		✓		
438	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ		✓		
439	นายสุลัยมัลย์ วงษ์พานิช	✓			
440	นายสุวรรณ กุสุจรีต	✓			
441	นายสุวโรช พะลัง	✓			
442	นายปานปรีย์ พหิทธานุกร	✓			
443	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
444	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
445	นายสุวิทย์ โยทองยศ	✓			
446	นายสุฤต สันติเมทนีดล	✓	;		
447	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	✓			
448	นางสาวสุวิมล พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
449	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
450	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
451	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
452	นายเสรี สาระนันท์	✓			
453	นายแสวง ฤกษ์จรัส	✓			
454	นายโสภณ ชารัมย์	✓			
455	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
456	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
457	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			
458	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
459	นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ	✓			
460	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสวรัฐ	✓			
461	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
462	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
463	นายอนันต์ อนันตกุล	✓			
464	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
465	นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	✓			
466	นายอภิชาติ การิกาญจน์	✓			
467	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	✓			
468	นายอภิชาติ สุภาแพง	✓			
469	พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	✓			
470	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
471	นางสาวอรดี สุทรศรี	✓			
472	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
473	นายอรรถพล มามะ	✓			
474	นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
475	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินินท์	✓			
476	นายอรรถสิทธิ์ (คั่นคาย) ทรัพย์สิทธิ์	✓			
477	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
478	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
479	นางฉัญชิตี วานิช เทพบุตร	✓			
480	นายอาคม เองฉ้วน	✓			
481	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
482	นางสาวอภาภรณ์ พุทธปวน	✓			
483	นายอาร์พีญ อุตรสินธุ์	✓			
484	นายอำนาจ คลังผา	✓			
485	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
486	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
487	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
488	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุนทร	✓			
489	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
490	นายอุดม ไกรวัตนุสรณ์	✓			
491	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
492	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
493	นายเอกกมล ศิริวัฒน์	✓			
494	นายเอกธวัช อินทรรอด	✓			
495	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
496	นายเอกภาพ พลซื่อ		✓		
497	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
498	นายเอนก หุตังคบดี	✓			
499	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์	✓			
500	นางสุวิทย์ธิยะ พิศสุวรรณ อุเชิง	✓			
	รวม = 499	466	31	2	

Dumol R.

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลศิริ)

บุคลากร 5

ยุพิน วัฒนา

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ